

Posodobitev urejene sodne prakse nove odločbe objavljene v prvi kvartalu 2019

Urejena sodna praksa je del paketa eINS – elektronski komentar ZFPPIPP z urejeno sodno prakso, ki je dostopen na portalu Založnika Tax-Fin-Lex: <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Vsebina/e-Paket-INS>

© Ta dokument je namenjen samo uporabi naročnikov paketa eINS. Vsaka drugačna uporaba ali nadaljnja distribucija je prepovedana.

1. člen (vsebina zakona)

2. člen (prenos in izvajanje predpisov EU)

3. člen (namen opredelitve pojmov)

4. člen (kratice drugih zakonov)

5. člen (postopki zaradi insolventnosti)

6. člen (postopka prisilnega prenehanja)

7. člen (pravna oseba, podjetnik, zasebnik in potrošnik)

8. člen (poslovodstvo, organ nadzora in zastopniki pravne osebe)

9. člen (družbenik, pravila pravne osebe in delež)

10. člen (premoženje, obveznosti in kapital)

11. člen (kratkoročna in dolgoročna plačilna sposobnost; kapitalska ustreznost; dolgoročni viri financiranja)

12. člen (pravila poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij)

13. člen (finančno poslovanje)

14. člen (insolventnost)

1. Splošno

- ♦ Ker terjatev temelji na pravnomočni sodni odločbi, ni dopustno razpravljanje o tem, da naj terjatev sploh ne bi obstajala in da dolžnik v njej vsebovanega zneska ne dolguje. Ena od domnev se nanaša na dolgoročno plačilno nesposobnost. Tudi, če bi dolžnik uspel izpodbiti to domnevo, bi še vedno ostala trajnejša nelikvidnost kot ena od oblik insolventnosti. Višje sodišče še dodaja, da je izkazano, da je dolžnik tako trajneje nelikviden kot dolgoročno plačilno nesposoben že zato, ker je sodba P 374/2011 pravnomočna že od leta 2014, ko je upnik tudi pričel z izvršbo, v kateri pa ni bil uspešen.

VSL sklep Cst 333/2018, 10. 7. 2018

- ♦ Ko sodišče presoja dolžnikovo insolventnost (trajnejšo nelikvidnost ali dolgoročno plačilno nesposobnost - prvi odstavek 14. člena ZFPPIPP), pri dolžniku, ki je potrošnik v smislu osmega odstavka 7. člena ZFPPIPP, presoja tako trajnejšo nelikvidnost kot dolgoročno plačilno nesposobnost glede na višino prilivov in vrednost premoženja v razmerju do njegovih dolgov. Drugače povedano: insolventnost se presoja glede na dolžnikovo sposobnost poplačila dolgov iz njegovega premoženja, ne pa glede na zmožnost poplačila iz vseh danih zavarovanj iz premoženja tretjih oseb. S pritožbeno trditvijo, da dolžnik ni insolventen, ker vrednost nepremičnin (dveh v k. o. Č. in šestih v k. o. I.), na katerih ima upnik hipoteke, presega upnikovo terjatev do dolžnika, ne more uspeti, saj je dolžnik sam navedel, da ni več lastnik navedenih nepremičnin.

VSL Sklep Cst 586/2018, 28. 11. 2018

- ♦ Insolventnost je položaj, ki nastane, če dolžnik v daljšem časovnem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju (trajnejša nelikvidnost) ali postane dolgoročno plačilno nesposoben. Za insolventnost tako zadostuje že eden od navedenih položajev.

VSL Sklep Cst 603/2018, 4. 12. 2018

Enako: VSL Sklep Cst 604/2018, 4. 12. 2018

2. Dokazni standard

3. Trajnejša nelikvidnost

- ♦ Učinek domneve bi dolžnik lahko uspešno izpodbil z izpodbitjem zatrjevane domnevne baze ali tako, da bi dokazal, da je kljub izkazani domnevni bazi, v daljšem obdobju sposoben poravnati vse svoje zapadle obveznosti. Takšnih trditev pa dolžnik ni podal in še manj dokazal, čeprav gre v zvezi z njegovimi prejemki za dejstva, ki so v njegovi zaznavni sferi.

VSL sklep Cst 541/2018, 14. 11. 2018

- ♦ Domneva iz prve alineje 1. točke drugega odstavka 14. člena ZFPPIPP je sicer izpodbojna, vendar pa ne z navajanjem, da ima dolžnik dovolj premoženja, iz katerega se bodo (nekoč) poplačale vse njegove obveznosti. Zatrjevanega dejanskega stanja pa pritožnica ne izpodbija.

VSL Sklep Cst 492/2018, 16. 10. 2018

4. Neizpodbojna domneva

5. Dolgoročna plačilna nesposobnost

6. Po potrjeni prisilni poravnavi ali poenostavljeni prisilni poravnavi

- ♦ Sklenemo lahko, da sodišče po (pravnomočnem) končanju postopka poenostavljene prisilne poravnave vedno (ne glede na izid tega postopka) nadaljuje postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka. Če je bila poenostavljena prisilna poravnava pravnomočno potrjena, po petem odstavku 14. člena ZFPPIPP velja izpodbojna domneva, da je prenehal položaj dolžnikove insolventnosti. Zato bo moral upnik v takem primeru to domnevo izpodbiti tako, da bo dokazal, da je dolžnik še vedno insolventen, da torej z ukrepi prestrukturiranja, ki so predmet poenostavljene prisilne poravnave, ni odpravil insolventnosti.

VSL sklep Cst 378/2018, 1. 8. 2018

- ♦ Temeljna zakonska določba, ki govori o tem, da mora insolventnost dolžnika prenehati že ob pravnomočni potrditvi prisilne poravnave, je določilo 15. člena ZFPPIPP, po katerem je finančno prestrukturiranje celota ukrepov, ki se izvedejo, da bi dolžnik postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben. V 14. členu ZFPPIPP je uzakonjena izpodbojna domneva, po kateri v primeru, če je nad dolžnikom tekel postopek prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ki je bil končan s pravnomočno potrditvijo, velja, če se ne dokaže drugače, da je s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave prenehal položaj insolventnosti dolžnika. Ta domneva bi bila nesmiselna, če bi veljalo, da mora dolžnik postati kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben šele po izteku časa, za katerega je odložena dospelost nezavarovanih terjatev.

VSL Sklep Cst 469/2018, 11. 10. 2018

- ♦ Kadar je poenostavljena prisilna poravnava pravnomočno potrjena, velja torej izpodbojna domneva (po petem odstavku 14. člena ZFPPIPP), da je prenehal položaj dolžnikove insolventnosti. Zato bo moral upnik v takem primeru domnevo izpodbijati tako, da bo dokazal, da je dolžnik še vedno insolventen, torej, da z ukrepi prestrukturiranja, ki so predmet poenostavljene prisilne poravnave, ni odpravil insolventnosti.

VSL Sklep Cst 537/2018, 14. 11. 2018

7. Insolventnost in delovno razmerje

8. Kazniva dejanja

- ♦ Ključno za obstoj kaznivega dejanja po drugem odstavku 226. člena KZ-1 je, da nastanek insolventnosti dolžnika in nato njegov stečaj kronološko in vzročno-posledično šele sledita storilčevim izvršitvenim ravnanjem, s katerimi poslabšuje dolžnikovo premoženjsko stanje. Storilčeve izvršitve ali opustitve morajo biti dovolj močan, neposredni oziroma poglavitni vzrok za nastanek dolžnikove insolventnosti in nato njegov stečaj. Ne bo šlo torej za obravnavano kaznivo dejanje, če je bil dolžnik insolventen že pred storilčevimi izvršitvenimi ravnanji. Insolventnosti kot prepovedane posledice pri tem ne gre enačiti z zakonskim znakom, po katerem mora storilec posamezna prepovedana dejanja izvrševati z vedenjem, da sam ali kdo drug kot plačnik ni zmožen plačila. Nezmožnost plačila še ne pomeni dolžnikove insolventnosti. Čeprav je nezmožnost plačila, tudi v dokaznem smislu, povezana s kasnejšim nastankom insolventnosti plačnika, pa gre kljub temu za okoliščini, ki nista podani sočasno, ampak morata biti v razmerju pogoja in posledice.

Po določbi prvega odstavka 14. člena navedenega zakona je dolgoročna plačilna nesposobnost ena od oblik insolventnosti. Skladno s tretjim odstavkom istega člena pa je tudi prezadolženost (ki jo kot posledico določa drugi odstavek 226. člena KZ-1) le ena od oblik dolgoročne plačilne sposobnosti. Pomensko gre torej pri dolgoročni plačilni nesposobnosti in prezadolženosti za isti zakonski znak oziroma posledico. Za odločanje v konkretnem primeru je nadalje pomembno, da se dolgoročna plačilna nesposobnost dolžnika domneva takrat, ko je vrednost njegovega premoženja manjša od vsote njegovih obveznosti (1. točka tretjega odstavka 14. člena ZFPPIPP).

VSK Sklep II Kp 11585/2016, 25. 10. 2018

- ♦ Pritožba se v zvezi z očitanim kaznivim dejanjem oškodovanja upnikov po prvem odstavku 227. člena KZ-1 ne strinja z obstojem zakonskega znaka "zadolženega premoženja". Meni, da zgolj dolžnikova insolventnost ne pomeni tudi njegove zadolženosti. Prezadolženost, ki jo kot ključno poskuša predstaviti pritožba, je skrajna in v tem smislu najbolj izrazita oblika insolventnosti. Sicer pa je insolventnost in s tem tudi stanje nezmožnosti plačila lahko podana že prej oziroma ko dolžnik, ne glede na stanje aktive in pasive, postane trajno nelikviden. Že v povezavi z navedeno razlago, ko je torej mogoče obravnavano kaznivo dejanje storiti tudi v stanju dolžnikove trajne nelikvidnosti, je jasno, da z vidika izpolnjenosti zakonskega znaka zadolženosti premoženja ni potrebna tudi prezadolženost slednjega. Zgolj pritrditi gre tudi razlagi izpodbijane sodbe, da je prezadolženost več od zadolženosti oziroma, kakor nazorno opiše izpodbijana sodba, za zadolženost preko zmožnosti zadolžitve. Da je ta razlaga edina pravilna, izhaja že iz osnovnega razumevanja predpone "pre...", ki v razmerju do osnovne besede, torej zadolženosti, poudarja preseganje tega stanja oziroma pove, da gre za nekaj več. Okoliščine, ko nekdo ne plačuje in ne more plačevati svojih obveznosti, nedvomno pomenijo, da je ta subjekt oziroma njegovo premoženje zadolženo.

VSK Sodba II Kp 50560/2012, 13. 12. 2018**15. člen (finančno prestrukturiranje)**

- ♦ Temeljna zakonska določba, ki govori o tem, da mora insolventnost dolžnika prenehati že ob pravnomočni potrditvi prisilne poravnave, je določilo 15. člena ZFPPIPP, po katerem je finančno prestrukturiranje celota ukrepov, ki se izvedejo, da bi dolžnik postal kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben. V 14. členu ZFPPIPP je uzakonjena izpodbijna domneva, po kateri v primeru, če je nad dolžnikom tekel postopek prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave, ki je bil končan s pravnomočno potrditvijo, velja, če se ne dokaže drugače, da je s pravnomočnostjo sklepa o potrditvi prisilne poravnave ali poenostavljene prisilne poravnave prenehal položaj insolventnosti dolžnika. Ta

domneva bi bila nesmiselna, če bi veljalo, da mora dolžnik postati kratkoročno in dolgoročno plačilno sposoben šele po izteku časa, za katerega je odložena dospelost nezavarovanih terjatev.

VSL Sklep Cst 469/2018, 11. 10. 2018

16. člen (insolventni dolžnik)

17. člen (identifikacijski podatki o dolžniku in upniku)

- ♦ Namen 17. člena ZFPPIPP je le v tem, da je dolžnik, nad katerim je sodišče začelo stečajni postopek, jasno in nezamenljivo določen. Kolikor pa pritožnik meni, da bi moralo zato (torej zaradi označbe na upnikovi vlogi) sodišče zoper njega začeti stečajni postopek le v tistem delu, v katerem nastopa kot potrošnik, se moti. ZFPPIPP ne loči med postopkom osebnega stečaja nad zasebnikom in potrošnikom, saj pozna le eno obliko osebnega stečaja (kot tudi ni pomembno, ali ima upnik terjatev zoper dolžnika kot potrošnika ali zasebnika - terjatev ima do fizične osebe).

VSL sklep Cst 178/2018, 17. 4. 2018

18. člen (ožje povezana oseba)

19. člen (ločitvena pravica; ločitveni upnik)

- ♦ Ločitvena pravica je pojem insolvenčnega prava, ki zajema različne pravice stvarnega in obligacijskega prava, ki dajejo upniku pravico do prednostnega plačila njegovih terjatev iz določenega dolžnikovega premoženja pred drugimi upniki. V praksi se kot ločitvena pravica največkrat pojavlja zastavna pravica. Zastavna pravica je pravica in ne dolžnost, upnik je torej ni dolžan izkoristiti. Zamuda je stanje, ki nastane, če dolžnik v obligacijskem razmerju ne izpolni obveznosti v roku, ki je določen za izpolnitev, to je v trenutku njene zapadlosti. Predpostavki dolžnikove zamude sta zapadlost obveznosti in neizpolnitev s strani dolžnika. Z nastopom zamude dolžnikova obveznost izpolnitve ne preneha, upnik lahko še naprej od dolžnika zahteva izpolnitev. Obenem z izpolnitvenim zahtevkom pa lahko upnik začne uresničevati prednostne poplačilne pravice iz naslova zavarovanja. ZFPPIPP ne ureja vsebine poplačilnega upravičenja (tako da bi določal posebna pravila o uveljavitvi tega upravičenja), zato se za uveljavitev ločitvene pravice (poplačilnega upravičenja, ki ga vključuje) uporabljajo splošna pravila, ki urejajo uveljavitev ločitvene pravice ustrezne vrste. Zato moramo pri uporabi (razlagi) posebnih pravil ZFPPIPP o učinkih postopkov zaradi insolventnosti na terjatve, zavarovane z zastavno pravico, ustrezno upoštevati splošna pravila SPZ in OZ, ki urejajo uveljavitev zastavne pravice (poplačilnega upravičenja kot materialnopravnega upravičenja, ki ga vključuje zastavna pravica). Prisilna poravnava je proces, ki traja vse do izteka časa, za katerega je odloženo plačilo nezavarovanih terjatev. Po izvedbi ukrepov finančnega prestrukturiranja oz. izteku rokov za odlog plačila, določenih v pravnomočno potrjeni prisilni poravnavi, ni več razloga za uporabo posebnih pravil ZFPPIPP o učinkih postopkov zaradi insolventnosti na terjatev, zavarovano ločitveno pravico. Povedano drugače, uporabiti je treba splošna pravila SPZ in OZ o poplačilnem upravičenju, ki ga vključuje zastavna pravica. Pravne posledice pravnomočno potrjene prisilne poravnave za prisilno uveljavitev terjatev, zavarovanih z ločitvenimi pravicami, so prenehale, če ne prej (glede na cit. ustavno odločbo), pa z zaključkom celotnega procesa prisilne poravnave. Dolžnik se zato procesni legitimaciji upnika za vložitev predloga za začetek stečajnega postopka ne more več upirati s sklicevanjem na pravne posledice pravnomočno potrjene prisilne poravnave, katere proces je v

celoti zaključen. Po poteku obdobja, za katerega je bilo odloženo plačilo nezavarovanih terjatev oz. po izvedbi ukrepov iz potrjene prisilne poravnave lahko ločitveni upnik pravovarstveni zahtevek za prisilno uveljavitev svoje terjatve uveljavlja iz kateregakoli premoženja dolžnika in ne le iz predmeta zavarovanja

VSL sklep Cst 30/2018, 16. 7. 2018

20. člen (nedenarna, zavarovana in nezavarovana terjatev)

- ♦ V 3. točki sklepa o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave je zapisano, da ne učinkuje na zavarovane terjatve, v posodobljenem seznamu pa je upnikova terjatev kljub temu vsebovana in razdeljena na zavarovani in nezavarovani del, zato se kot pravno pomembno izkaže upnikovo pritožbeno zatrjevanje, da ni podal soglasja k takšnemu prestrukturiranju terjatve. Prestrukturiranje terjatev je eden od ukrepov finančnega prestrukturiranja in zajema različne vrste sprememb terjatve (zmanjšanje glavnice, znižanje obrestne mere, odložitev dospelosti,...). V postopku poenostavljene prisilne poravnave lahko pride do prestrukturiranja po določbi 221.n člena ZFPPIPP, na katero se sklicuje pritožba, pri čemer ta določba med ukrepi prestrukturiranja zavarovanih terjatev res ne navaja spremembe zavarovanih terjatev v nezavarovane, ampak ukrepe omejuje na odložitev dospelosti teh terjatev, znižanje obrestnih mer in preoblikovanje ločitvenih pravic, s katerimi so zavarovane te terjatve, v skupne ločitvene pravice. Gre za t. i. prisilno prestrukturiranje zavarovanih terjatev, ki učinkuje tudi na terjatve upnikov, ki niso privolili v sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, zato je za sprejem tega ukrepa predpisan poseben postopek in potrebna večina. Vendar pa pritožba ob tem prezre, da je v postopku poenostavljene prisilne poravnave mogoče tudi prostovoljno prestrukturiranje zavarovanih terjatev, pri katerem oblike prestrukturiranja niso omejene, kar pomeni, da je prestrukturiranje možno tudi s preoblikovanjem terjatve iz zavarovane v nezavarovano, kar je v predmetni zadevi dolžnik tudi storil z upnikovo terjatvijo. Delitev terjatve na zavarovani in nezavarovani del predstavlja obliko prostovoljnega prestrukturiranja zavarovane terjatve, zakon pa kot pogoj za to poleg obličnosti predpisuje tudi soglasje imetnikov teh zavarovanih terjatev. Zastavni upnik lahko poplačilo zavarovane terjatve sodno ali zunajsodno uveljavlja in doseže tako iz premoženja, ki je predmet zastavne pravice, kot tudi iz kateregakoli drugega dolžnikovega premoženja, zato tudi sodišče lahko dovoli opravo izvršbe tudi na premoženje, ki ni zastavljeno premoženje, in sicer v polnem obsegu, vse dokler zastavljeno premoženje ni prodano zaradi realizacije zastavne pravice.

VSL Sklep I Ip 2612/2018, 12. 12. 2018

- ♦ Pravila ZFPPIPP imajo značilnost posebnih pravil, ki se uporabljajo le za nekatere obligacijske pravice in položaje. Začetek stečajnega postopka glede na izpolnitveno ravnanje tako vpliva na vse denarne terjatve ter na nedenarne dajatvene in storitvene terjatve (ki neposredno vplivajo na obseg stečajne mase). Z začetkom stečajnega postopka za prej opisane terjatve upnikov nastanejo določene materialnopravne posledice, ki so urejene v pododdelku 5.3.2. ZFPPIPP. Nedenarne terjatve se pretvorijo v denarne terjatve in se morajo kot take tudi prijaviti v stečajnem postopku.

Vrhovno sodišče razume stisko revidentov, ki jim je zaradi ravnanj toženke nastala škoda, za katero zaradi uvedbe stečajnega postopka ne bo v celoti odgovarjala. Vendar pa je pri tem treba upoštevati, da stečajni postopek kot generalna izvršba nad insolventnim dolžnikom temelji na enakem obravnavanju upnikov, ki je uveljavljeno za terjatve, nastale do začetka stečajnega postopka (46. člen ZFPPIPP), tako da skozi novelo prijavljanja in preizkušanja terjatev upnikov zagotavlja načelo sorazmernega poplačila iz unovčene stečajne mase na podlagi ustreznega sklepa o razdelitvi stečajne mase. V težnji po vsaj sorazmernem poplačilu terjatev pa morajo biti upniki aktivni ter morajo upoštevati in slediti kogentnim pravilom stečajne zakonodaje. Tožniki so bili na ta pravila med pravnim postopkom izrecno opozorjeni tako s strani sodišča kot tudi s strani toženke, a svojega zahtevka temu niso prilagodili.

VSRS Sodba II Ips 212/2018, 22. 11. 2018

Iz obrazložitve:

1. Tožniki so od toženke v delu, relevantnem za odločanje v revizijskem postopku, zahtevali, da izvede statično sanacijo objekta na naslovu Ulica 1 v Ljubljani, na način in v obsegu, kot je predvideno v Elaboratu za statično sanacijo objekta, Gradbenega instituta ZRMK, d. o. o., Ljubljana, s čimer bo preprečila nadaljnje posedanje in nagibanje objekta ter zagotovila varno uporabo objekta. Poleg tega so v obravnavanem pravnem postopku od toženke zahtevali tudi plačilo odškodnine zaradi manjvrednosti stanovanj in škode na skupnih delih, kar pa v revizijskem postopku ni predmet presoje.

...

15. Začetek postopka zaradi insolventnosti in pravna dejanja oziroma opustitve povzročijo določene pravne posledice za nekatere vrste terjatev upnikov do insolventnega dolžnika, nad katerim se začne in teče postopek zaradi insolventnosti. Pravila ZFPPIPP imajo značilnost posebnih pravil, ki se uporabljajo le za nekatere obligacijske pravice in položaje, medtem ko za druge veljajo splošna pravila obligacijskega prava. Pravne posledice, ki nastanejo z začetkom postopka zaradi insolventnosti za obligacijske pravice, so odvisne od vrste pravice.[2] Začetek stečajnega postopka glede na izpolnitveno ravnanje tako vpliva na vse denarne terjatve, pojem nadenarnih terjatev pa je v ZFPPIPP urejen v ožjem pomenu, zato se pravila ZFPPIPP uporabljajo le za nadenarne dajatvene in storitvene terjatve, ne pa tudi za nadenarne opustitvene in nadenarne dopustitvene terjatve.[3] Zakonsko definicijo ZFPPIPP, ki opredeljuje terjatve, je treba dopolniti tudi s tem, da pravne posledice stečaja veljajo le za terjatve, ki neposredno vplivajo na obseg stečajne mase.[4] V obravnavani zadevi tožniki od toženke zahtevajo izvedbo sanacije objekta, kar pomeni, da je predmet pravovarstvenega zahtevka nadenarna storitvena terjatev, ki glede na njeno vsebino nedvomno neposredno vpliva na obseg stečajne mase, zato je glede na vsebino pravice utemeljena uporaba posebnih pravil ZFPPIPP in ne splošnih pravil OZ,[5] kot to zatrjujejo revidenti.

16. Z začetkom stečajnega postopka za prej opisane terjatve upnikov, med katere po svojih lastnostih spada tudi terjatev tožnikov, nastanejo določene materialnopravne posledice, ki so urejene v pododdelku 5.3.2. ZFPPIPP. Njihov namen je v zagotavljanju spoštovanja načel postopkov zaradi insolventnosti, kar se zagotovi s tem, da se na dan stečajnega postopka vse dolžnikove obveznosti spravijo na skupni imenovalec in s tem ugotovi skupna višina teh terjatev na dan začetka stečajnega postopka.[6] V skladu z izrecno zakonsko določbo ZFPPIPP nekatere materialnopravne posledice začetka stečajnega postopka povzročijo spremembo vsebine obligacijskega razmerja med upnikom in dolžnikom, katerega predmet je terjatev, za katero te posledice nastanejo. To materialnopravno posledico ZFPPIPP imenuje pretvorba terjatev in je urejena v 253. do 255. členu ZFPPIPP. V skladu z določbo prvega odstavka 253. člena ZFPPIPP med takšne terjatve, pri katerih pride do pretvorbe, in s tem materialnopravnih posledic vsebine pravice, spadajo tudi nadenarne storitvene in dajatvene terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, za katere ZFPPIPP izrecno določa, da se z dnem začetka stečajnega postopka pretvorijo v denarne terjatve po tržni vrednosti ob začetku stečajnega postopka.

17. Ker gre torej pri zahtevku tožnikov za nadenarno terjatev, za katero se v primeru uvedbe stečajnega postopka nad dolžnikom uporabljajo posebna pravila ZFPPIPP (in ne pravila OZ), bi torej tožniki morali po prvem odstavku 296. člena ZFPPIPP svojo terjatev pretvoriti v denarno in jo kot takšno prijaviti v stečajnem postopku.[7] Iz ugotovljenega dejanskega stanja v obravnavani zadevi izhaja, da vtoževana nadenarna terjatev ni bila pravočasno prijavljena v stečajnem postopku, zato je sodišče po nadaljevanju prekinjenega pravnega postopka tožbeni zahtevek pravilno zavrnilo. Terjatev zoper stečajnega dolžnika je namreč v skladu s petim odstavkom 296. člena ZFPPIPP prenehala.

20.a člen (finančna in poslovna terjatev)

21. člen (prednostne, podrejene in navadne terjatve)

22. člen (izločitvena pravica; izločitveni upnik)

Pri Odločbi VSL I Cpg 1175/2016 se doda opomba: Revizija zoper to sodbo je bila zavrnjena s sodbo VSRS III Ips 14/2018 z dne 22. 1. 2019.

- ◆ Posledica prirasti je bila ugasnitev stvarnih pravic na vgrajenih stvareh, kar vključuje tudi neposestna stvarnopravna zavarovanja, in razširitev lastninske pravice lastnika nepremičnine ter zastavne pravice hipotekarnega upnika na predmete lizinga. Ob dejstvu, da je celo prišlo do prirasti, namen strank pa je bil vgradnja predmetov v bioplinarno, imajo konkretne pogodbe o finančnem lizingu v delu, ki je pomemben za odločitev v tem gospodarskem sporu, torej predvsem značilnosti prodaje na obroke. To hkrati pomeni, da pogodbe ob začetku stečajnega postopka niso imele narave vzajemno neizpolnjenih dvostranskih pogodb.

VSL Sodba I Cpg 573/2018, 4. 9. 2018

- ◆ Izločitvena pravica je mogoča tudi na denarnem znesku. ZFPPIPP v 22. členu namreč ne omejuje izločitvene pravice samo na individualno določenih stvareh, kar pomeni, da je ta pravica lahko tudi na generičnih stvareh, na primer na denarju. Tako se je večkrat opredelila tudi sodna praksa, in sicer v primerih, ko je denarni znesek predstavljal denarno nadomestilo, kot protivrednost stvarim, ali ko je predstavljal znesek, ki je na stečajnega dolžnika prešel po pomoti, ko je torej mogoče denarni znesek zaradi njegove jasne identifikacije po količini izločiti iz stečajne mase, ker v slednjo ne bi smel preiti. Tožeča stranka je svoj zahtevek temeljila na prvem odstavku 6. člena ZZLPPO. Citirana zakonska določba je jasna glede pogojev, kdaj preide na podlagi samega zakona premoženje pravne osebe, ki se je lastninila, na tožečo stranko. Edini pogoj je, da to premoženje ni bilo upoštevano v otvoritveni bilanci po stanju na dan 1.1.1993.

VSK Sodba II Cpg 137/2018, 16. 11. 2018

- ◆ Pogoji za priposestevanje lastninske pravice na nepremičnini niso izpolnjeni, ker desetletna priposestvovalna doba (drugi odstavek 43. člena SPZ) od 1. 9. 2006, ko naj bi se tožnik vselil v nepremičnino in s tem pridobil posest, niti do zaključka glavne obravnave sodišča prve stopnje 22. 3. 2016, tudi teoretično ni mogla preteči. Pri Pogodbi o priznanju solastninske pravice ne gre za vzajemno neizpolnjeno dvostransko pogodbo v smislu pododdelka 5. 3. 3. ZFPPIPP. Stranki sta s to pogodbo le določili solastninski delež, ki ga je lastnik priznal tožeči stranki zaradi njenih, do sklenitve pogodbe, že realiziranih vlaganj. S pogodbo torej ni bila dogovorjena nobena dolžna izpolnitev tožeče stranke, njene narave pa ne more spremeniti določilo glede plačila stroškov overitve podpisa. Obstaja notifikacijska dolžnost upnika terjatve iz vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, da v roku treh mesecev po objavi oklica o začetku stečajnega postopka upravitelja obvesti o svoji terjatvi. Rok za odstopno upravičenje stečajnega dolžnika v času odločanja sodišča prve stopnje še ni potekel. Če bi sodišče prve stopnje ugodilo zahtevku, bi odstopno upravičenje izgubilo pomen.

VSRS Sodba III Ips 14/2018, 22. 1. 2019

23. člen (vodilna in predpisana obrestna mera)

24. člen (dvostranska pogodba in vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba)

- ◆ Posledica prirasti je bila ugasnitev stvarnih pravic na vgrajenih stvareh, kar vključuje tudi neposestna stvarnopravna zavarovanja, in razširitev lastninske pravice lastnika nepremičnine ter zastavne pravice hipotekarnega upnika na predmete lizinga. Ob dejstvu, da je celo prišlo do prirasti, namen strank pa je bil vgradnja predmetov v bioplinarno, imajo konkretne pogodbe o finančnem lizingu v delu, ki je pomemben za odločitev v tem gospodarskem sporu, torej predvsem značilnosti prodaje na obroke. To

hkrati pomeni, da pogodbe ob začetku stečajnega postopka niso imele narave vzajemno neizpolnjenih dvostranskih pogodb. Ker je v presojanem primeru lastninska pravica z lizingodajalca (tožeče stranke) prešla na lizingojemalca (prvotoženo stranko) zaradi pravila o prirastu (54. člen SPZ) že pred začetkom stečajnega postopka, Pogodbe ob začetku stečajnega postopka niso imele narave vzajemno neizpolnjenih dvostranskih pogodb.

VSL Sodba I Cpg 573/2018, 4. 9. 2018

24.a člen (kvalificirana finančna pogodba in dogovor o izravnavi)

24.b člen (druga kvalificirana pogodba)

25. člen (pooblaščenec ocenjevalec)

26. člen (agencija)

27. člen (uporaba 2. poglavja)

28. člen (temeljne obveznosti posloводства)

- ♦ Tožnica je v postopku pred sodiščem prve stopnje zahtevala ugotovitev ničnosti pogodbe in plačilo zneska 3.500,00 EUR iz naslova kondikcijskega zahtevka, v pritožbi pa plačilo navedenega zneska utemeljuje s pogodbeno podlago. S tem je spremenila dejansko (in pravno) podlago tožbenega zahtevka, torej istovetnost zahtevka, kar je v skladu z drugim odstavkom 184. člena ZPP objektivna sprememba tožbe, ki je dopustna le do konca glavne obravnave. Istovetnost tožbenega zahtevka je namreč opredeljena s tožbenim temeljem in tožbenim predlogom in sprememba enega ali drugega pomeni spremembo tožbe.

VSL Sodba I Cp 288/2018, 3. 10. 2018

Iz obrazložitve:

Sodišče prve stopnje je ocenilo izvedene dokaze in zaključilo, da zaradi spornega posojila poslovanje tožnice ni bilo ogroženo in je s tem posredno odgovorilo tudi na očitke o kršitvi določila 28. člena ZFPPIPP, ki določa, da mora poslovodstvo zagotoviti poslovanje družbe v skladu z določili ZFPPIPP in pravili poslovnofinančne stroke, da mora pri vodenju poslov ravnati s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in si prizadevati, da je družba kratkoročno in dolgoročno plačilno sposobna. V zvezi s tem je sodišče pravilno navedlo tudi, da je opustitev ravnanja z dolžno skrbnostjo ena od predpostavk odškodninske odgovornosti članov organa vodenja in nadzora, zato je pravilno zaključilo, da je posledica kršitve določil (ZGD-1, pa tudi ZFPPIPP) vzpostavitev odškodninske odgovornosti, ne pa ničnost pogodbe.

29. člen (temeljne obveznosti članov nadzornega sveta)**30. člen (upravljanje tveganj)****31. člen (upravljanje likvidnostnega tveganja)****32. člen (spremljanje in zagotavljanje kapitalske ustreznosti)**

- ♦ Posamezen član posloводства se razbremení odgovornosti za škodo zaradi zamude z opravo dejanj iz 35. do 39. člena ZFPPIPP, če dokaže, da teh dejanj ni mogel opraviti samostojno in če dodatno dokaže enega od teh položajev: a) da je na seji posloводства predlagal, da se dejanja iz 35. do 39. člena ZFPPIPP opravijo, a so drugi člani posloводства temu nasprotovali (1. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP) ali b) da član posloводства, ki je bil v notranjem razmerju med člani posloводства odgovoren za finančno poslovanje družbe, ni pravočasno pripravil ustreznih strokovnih podlag (2. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP). Dodatna pogoja za razbremenitev iz 1. oziroma 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP sta torej predpisana alternativno, zato tožencu, ki je zatrjeval in dokazoval dodatni pogoj iz 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP, ni bilo potrebno zatrjevati in dokazovati dejstev, ki predstavljajo zakonski dejanski stan pogoja iz 1. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP. Tožeča stranka bi morala navesti konkretne posle, sklenjene v času mandata tretjega toženca, ki naj bi predstavljali neenako obravnavanje upnikov oziroma dobaviteljev, z vidika identifikacije teh poslov pa bi morala za vsakega posebej navesti tako datum, stranke kot tudi predmet posla ter nadalje pojasniti, v čem posamezni posel predstavlja kršitev prepovedi iz 34. člena ZFPPIPP. Teh trditvev tožeča stranka ni podala, pravno zmotno pa je stališče tožeče stranke, da predlagani dokazi nadomeščajo manjkajočo trditveno podlago. V predmetni zadevi tožeča stranka uveljavlja odškodninsko odgovornost tožencev v skladu z 42. in 44. členom ZFPPIPP, ki je urejena v pododdelku 2.2.3 omenjenega zakona in nima značilnosti odgovornosti za nastanek finančnega položaja insolventnosti družbe, temveč samo za kršitev prepovedi in zapovedi, določenih v 34. do 39. členu ZFPPIPP, potem ko družba postane insolventna. Odločilna je likvidacijska vrednost premoženja (t. j. dejanska vrednost premoženja, po kateri se to lahko proda) in ne v knjigovodski evidenci povečana vrednost premoženja, saj ta za dejansko zmožnost poplačila upnikov ni odločilna. V primeru odškodninske odgovornosti posloводства po določbi 42. člena ZFPPIPP ugotavljanje višine škode, kot jo sicer poznamo v odškodninskem pravu, praviloma ne bo mogoče. Zato zadošča ugotovitev obstoja (višine) škode, kot se kaže glede na stanje ob zaključku glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje. Očitno je, da glede na stanje ob zaključku glavne obravnave škoda najmanj v prisojeni višini obstaja. Natančnejše ugotavljanje višine škode pa glede na omejitev odškodninske odgovornosti, kot izhaja iz določbe prvega odstavka 44. člena ZFPPIPP ter glede na višino postavljenega zahtevka, ni potrebno. Uprava ne more nadomestiti obveznosti predložitve poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja z izvajanjem nekakšnih sanacijskih ukrepov brez jasnega načrta in opredelitve teh ukrepov, rokov, v katerih bodo izvedeni ter ovrednotenja njihovih učinkov. Brez jasnega vnaprejšnjega načrta in opredelitve ukrepov za odpravo vzrokov za insolventnost, njihovih rokov ter ovrednotenja njihovih učinkov, prvi in drugi toženec nista imela ustrezne podlage, da bi lahko razumno verjela v uspeh zatrjevanih ukrepov za sanacijo družbe. Prvi in drugi toženec namreč nista izpolnila svoje zakonske dolžnosti izdelati poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja (35. člen ZFPPIPP), kar gotovo ni v

dovoljenih mejah polja proste podjetniške presoje, zato o njunem ravnanju v skladu s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij ni mogoče govoriti. Pravočasno predlagati stečaj je izrecno določena zakonska dolžnost posloводства (38. člen ZFPPIPP) oziroma njegovih članov in ne upnikov (ti imajo zgolj pravico vložiti predlog za začetek stečajnega postopka), posloводство pa je tudi tisto, ki je najbolj seznanjeno s podatki o poslovanju družbe in zato tudi dolžno spremljati in zagotavljati njeno kapitalsko ustreznost (32. člen ZFPPIPP).

VSL Sodba I Cpg 935/2016, 9. 5. 2018

33. člen (uporaba oddelka 2.2)

- ◆ Posamezen član posloводства se razbremeni odgovornosti za škodo zaradi zamude z opravo dejanj iz 35. do 39. člena ZFPPIPP, če dokaže, da teh dejanj ni mogel opraviti samostojno in če dodatno dokaže enega od teh položajev: a) da je na seji posloводства predlagal, da se dejanja iz 35. do 39. člena ZFPPIPP opravijo, a so drugi člani posloводства temu nasprotovali (1. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP) ali b) da član posloводства, ki je bil v notranjem razmerju med člani posloводства odgovoren za finančno poslovanje družbe, ni pravočasno pripravil ustreznih strokovnih podlag (2. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP). Dodatna pogoja za razbremenitev iz 1. oziroma 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP sta torej predpisana alternativno, zato tožencu, ki je zatrjeval in dokazoval dodatni pogoj iz 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP, ni bilo potrebno zatrjevati in dokazovati dejstev, ki predstavljajo zakonski dejanski stan pogoja iz 1. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP. Tožeča stranka bi morala navesti konkretne posle, sklenjene v času mandata tretjega toženca, ki naj bi predstavljali neenako obravnavanje upnikov oziroma dobaviteljev, z vidika identifikacije teh poslov pa bi morala za vsakega posebej navesti tako datum, stranke kot tudi predmet posla ter nadalje pojasniti, v čem posamezni posel predstavlja kršitev prepovedi iz 34. člena ZFPPIPP. Teh trditev tožeča stranka ni podala, pravno zmotno pa je stališče tožeče stranke, da predlagani dokazi nadomeščajo manjkajočo trditveno podlago. V predmetni zadevi tožeča stranka uveljavlja odškodninsko odgovornost tožencev v skladu z 42. in 44. členom ZFPPIPP, ki je urejena v pododdelku 2.2.3 omenjenega zakona in nima značilnosti odgovornosti za nastanek finančnega položaja insolventnosti družbe, temveč samo za kršitev prepovedi in zapovedi, določenih v 34. do 39. členu ZFPPIPP, potem ko družba postane insolventna. Odločilna je likvidacijska vrednost premoženja (t. j. dejanska vrednost premoženja, po kateri se to lahko proda) in ne v knjigovodski evidenci povečana vrednost premoženja, saj ta za dejansko zmožnost poplačila upnikov ni odločilna. V primeru odškodninske odgovornosti posloводства po določbi 42. člena ZFPPIPP ugotavljanje višine škode, kot jo sicer poznamo v odškodninskem pravu, praviloma ne bo mogoče. Zato zadošča ugotovitev obstoja (višine) škode, kot se kaže glede na stanje ob zaključku glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje. Očitno je, da glede na stanje ob zaključku glavne obravnave škoda najmanj v prisojeni višini obstaja. Natančnejše ugotavljanje višine škode pa glede na omejitev odškodninske odgovornosti, kot izhaja iz določbe prvega odstavka 44. člena ZFPPIPP ter glede na višino postavljenega zahtevka, ni potrebno. Uprava ne more nadomestiti obveznosti predložitve poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja z izvajanjem nekakšnih sanacijskih ukrepov brez jasnega načrta in opredelitve teh ukrepov, rokov, v katerih bodo izvedeni ter ovrednotenja njihovih učinkov. Brez jasnega vnaprejšnjega načrta in opredelitve ukrepov za odpravo vzrokov za insolventnost, njihovih rokov ter ovrednotenja njihovih učinkov, prvi in drugi toženec nista imela ustrezne podlage, da bi lahko razumno verjela v uspeh zatrjevanih ukrepov za sanacijo družbe. Prvi in drugi toženec namreč nista izpolnila svoje zakonske dolžnosti izdelati poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja (35. člen ZFPPIPP), kar gotovo ni v dovoljenih mejah polja proste podjetniške presoje, zato o njunem ravnanju v skladu s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij ni mogoče govoriti. Pravočasno predlagati stečaj je izrecno določena zakonska dolžnost posloводства (38. člen ZFPPIPP) oziroma njegovih članov in ne upnikov (ti imajo zgolj pravico vložiti predlog za začetek stečajnega postopka),

poslovodstvo pa je tudi tisto, ki je najbolj seznanjeno s podatki o poslovanju družbe in zato tudi dolžno spremljati in zagotavljati njeno kapitalsko ustreznost (32. člen ZFPPIPP).

VSL Sodba I Cpg 935/2016, 9. 5. 2018

- ♦ Tožnik uveljavlja odškodninsko odgovornost toženca kot poslovodje izbrisane družbe, medtem ko je sodišče prve stopnje izpodbijano odločitev oprlo na zakonsko določbo, ki se nanaša na postopke zoper družbenike izbranih družb. Ker gre za zahteve z različno dejansko in pravno podlago, pritožnik utemeljeno navaja, da 1. člen ZPPDID ne predstavlja pravne podlage, na kateri bi bilo mogoče utemeljiti prekinitev obravnavanega postopka.

VSL Sklep I Cp 2309/2018, 16. 1. 2019

34. člen (obveznost enakega obravnavanja upnikov)

- ♦ Posamezen član poslovodstva se razbremeni odgovornosti za škodo zaradi zamude z opravo dejanj iz 35. do 39. člena ZFPPIPP, če dokaže, da teh dejanj ni mogel opraviti samostojno in če dodatno dokaže enega od teh položajev: a) da je na seji poslovodstva predlagal, da se dejanja iz 35. do 39. člena ZFPPIPP opravijo, a so drugi člani poslovodstva temu nasprotovali (1. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP) ali b) da član poslovodstva, ki je bil v notranjem razmerju med člani poslovodstva odgovoren za finančno poslovanje družbe, ni pravočasno pripravil ustreznih strokovnih podlag (2. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP). Dodatna pogoja za razbremenitev iz 1. oziroma 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP sta torej predpisana alternativno, zato tožencu, ki je zatrjeval in dokazoval dodatni pogoj iz 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP, ni bilo potrebno zatrjevati in dokazovati dejstev, ki predstavljajo zakonski dejanski stan pogoja iz 1. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP. Tožeča stranka bi morala navesti konkretne posle, sklenjene v času mandata tretjega toženca, ki naj bi predstavljali neenako obravnavanje upnikov oziroma dobaviteljev, z vidika identifikacije teh poslov pa bi morala za vsakega posebej navesti tako datum, stranke kot tudi predmet posla ter nadalje pojasniti, v čem posamezni posel predstavlja kršitev prepovedi iz 34. člena ZFPPIPP. Teh trditev tožeča stranka ni podala, pravno zmotno pa je stališče tožeče stranke, da predlagani dokazi nadomeščajo manjkajočo trditveno podlago. V predmetni zadevi tožeča stranka uveljavlja odškodninsko odgovornost tožencev v skladu z 42. in 44. členom ZFPPIPP, ki je urejena v pododdelku 2.2.3 omenjenega zakona in nima značilnosti odgovornosti za nastanek finančnega položaja insolventnosti družbe, temveč samo za kršitev prepovedi in zapovedi, določenih v 34. do 39. členu ZFPPIPP, potem ko družba postane insolventna. Odločilna je likvidacijska vrednost premoženja (t. j. dejanska vrednost premoženja, po kateri se to lahko proda) in ne v knjigovodski evidenci povečana vrednost premoženja, saj ta za dejansko zmožnost poplčila upnikov ni odločilna. V primeru odškodninske odgovornosti poslovodstva po določbi 42. člena ZFPPIPP ugotavljanje višine škode, kot jo sicer poznamo v odškodninskem pravu, praviloma ne bo mogoče. Zato zadošča ugotovitev obstoja (višine) škode, kot se kaže glede na stanje ob zaključku glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje. Očitno je, da glede na stanje ob zaključku glavne obravnave škoda najmanj v prisojeni višini obstaja. Natančnejše ugotavljanje višine škode pa glede na omejitev odškodninske odgovornosti, kot izhaja iz določbe prvega odstavka 44. člena ZFPPIPP ter glede na višino postavljenega zahtevka, ni potrebno. Uprava ne more nadomestiti obveznosti predložitve poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja z izvajanjem nekakšnih sanacijskih ukrepov brez jasnega načrta in opredelitve teh ukrepov, rokov, v katerih bodo izvedeni ter ovrednotenja njihovih učinkov. Brez jasnega vnaprejšnjega načrta in opredelitve ukrepov za odpravo vzrokov za insolventnost, njihovih rokov ter ovrednotenja njihovih učinkov, prvi in drugi toženec nista imela ustreznih podlag, da bi lahko razumno verjela v uspeh zatrjevanih ukrepov za sanacijo družbe. Prvi in drugi toženec namreč nista izpolnila svoje zakonske dolžnosti izdelati poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja (35. člen ZFPPIPP), kar gotovo ni v dovoljenih mejah polja proste podjetniške presoje, zato o njunem ravnanju v skladu s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij ni mogoče govoriti. Pravočasno

predlagati stečaj je izrecno določena zakonska dolžnost poslovodstva (38. člen ZFPPIPP) oziroma njegovih članov in ne upnikov (ti imajo zgolj pravico vložiti predlog za začetek stečajnega postopka), poslovodstvo pa je tudi tisto, ki je najbolj seznanjeno s podatki o poslovanju družbe in zato tudi dolžno spremljati in zagotavljati njeno kapitalsko ustreznost (32. člen ZFPPIPP).

VSL Sodba I Cpg 935/2016, 9. 5. 2018

- ♦ Za nastanek odškodninske odgovornosti poslovodstva do upnikov izbrisane pravne osebe za škodo, ki so jo imeli, ker zaradi izbrisa pravne osebe niso dosegli polnega poplačila, morajo biti poleg obstoja insolventnosti družbe izpolnjene predpostavke: protipravnost ravnanja poslovodstva, ki se kaže v kršitvah obveznosti poslovodstva, določenih v 34. členu ali 35. do 39. členu ZFPPIPP, vzročna zveza (med opustitvijo poslovodstva in škodo), ki se domneva, jo je pa mogoče izpodbiti, ter škoda.

VSL Sodba I Cp 1787/2018, 23. 1. 2019

- ♦ Tožnik uveljavlja odškodninsko odgovornost toženca kot poslovodje izbrisane družbe, medtem ko je sodišče prve stopnje izpodbijano odločitev oprlo na zakonsko določbo, ki se nanaša na postopke zoper družbenike izbrisanih družb. Ker gre za zahtevke z različno dejansko in pravno podlago, pritožnik utemeljeno navaja, da 1. člen ZPPDID ne predstavlja pravne podlage, na kateri bi bilo mogoče utemeljiti prekinitev obravnavanega postopka.

VSL Sklep I Cp 2309/2018, 16. 1. 2019

35. člen (poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja)

- ♦ Posamezen član poslovodstva se razbremeni odgovornosti za škodo zaradi zamude z opravo dejanj iz 35. do 39. člena ZFPPIPP, če dokaže, da teh dejanj ni mogel opraviti samostojno in če dodatno dokaže enega od teh položajev: a) da je na seji poslovodstva predlagal, da se dejanja iz 35. do 39. člena ZFPPIPP opravijo, a so drugi člani poslovodstva temu nasprotovali (1. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP) ali b) da član poslovodstva, ki je bil v notranjem razmerju med člani poslovodstva odgovoren za finančno poslovanje družbe, ni pravočasno pripravil ustreznih strokovnih podlag (2. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP). Dodatna pogoja za razbremenitev iz 1. oziroma 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP sta torej predpisana alternativno, zato tožencu, ki je zatrjeval in dokazoval dodatni pogoj iz 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP, ni bilo potrebno zatrjevati in dokazovati dejstev, ki predstavljajo zakonski dejanski stan pogoja iz 1. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP. Tožeča stranka bi morala navesti konkretne posle, sklenjene v času mandata tretjega toženca, ki naj bi predstavljali neenako obravnavanje upnikov oziroma dobaviteljev, z vidika identifikacije teh poslov pa bi morala za vsakega posebej navesti tako datum, stranke kot tudi predmet posla ter nadalje pojasniti, v čem posamezni posel predstavlja kršitev prepovedi iz 34. člena ZFPPIPP. Teh trditev tožeča stranka ni podala, pravno zmotno pa je stališče tožeče stranke, da predlagani dokazi nadomeščajo manjkajočo trditveno podlago. V predmetni zadevi tožeča stranka uveljavlja odškodninsko odgovornost tožencev v skladu z 42. in 44. členom ZFPPIPP, ki je urejena v pododdelku 2.2.3 omenjenega zakona in nima značilnosti odgovornosti za nastanek finančnega položaja insolventnosti družbe, temveč samo za kršitev prepovedi in zapovedi, določenih v 34. do 39. členu ZFPPIPP, potem ko družba postane insolventna. Odločilna je likvidacijska vrednost premoženja (t. j. dejanska vrednost premoženja, po kateri se to lahko proda) in ne v knjigovodski evidenci povečana vrednost premoženja, saj ta za dejansko zmožnost poplačila upnikov ni odločilna. V primeru odškodninske odgovornosti poslovodstva po določbi 42. člena ZFPPIPP ugotavljanje višine škode, kot jo sicer poznamo v odškodninskem pravu, praviloma ne bo mogoče. Zato zadošča ugotovitev obstoja (višine) škode, kot se kaže glede na stanje ob zaključku glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje. Očitno je, da glede na stanje ob zaključku glavne obravnave škoda najmanj v prisojeni višini obstaja. Natančnejše ugotavljanje višine škode pa glede na omejitev odškodninske odgovornosti, kot izhaja iz določbe prvega odstavka 44. člena ZFPPIPP ter glede na višino postavljene zahtevke, ni potrebno.

Uprava ne more nadomestiti obveznosti predložitve poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja z izvajanjem nekakšnih sanacijskih ukrepov brez jasnega načrta in opredelitve teh ukrepov, rokov, v katerih bodo izvedeni ter ovrednotenja njihovih učinkov. Brez jasnega vnaprejšnjega načrta in opredelitve ukrepov za odpravo vzrokov za insolventnost, njihovih rokov ter ovrednotenja njihovih učinkov, prvi in drugi toženec nista imela ustrezne podlage, da bi lahko razumno verjela v uspeh zatrtih ukrepov za sanacijo družbe. Prvi in drugi toženec namreč nista izpolnila svoje zakonske dolžnosti izdelati poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja (35. člen ZFPPIPP), kar gotovo ni v dovoljenih mejah polja proste podjetniške presoje, zato o njunem ravnanju v skladu s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij ni mogoče govoriti. Pravočasno predlagati stečaj je izrecno določena zakonska dolžnost posloводства (38. člen ZFPPIPP) oziroma njegovih članov in ne upnikov (ti imajo zgolj pravico vložiti predlog za začetek stečajnega postopka), posloводство pa je tudi tisto, ki je najbolj seznanjeno s podatki o poslovanju družbe in zato tudi dolžno spremljati in zagotavljati njeno kapitalsko ustreznost (32. člen ZFPPIPP).

VSL Sodba I Cpg 935/2016, 9. 5. 2018

- ♦ Za nastanek odškodninske odgovornosti posloводства do upnikov izbrisane pravne osebe za škodo, ki so jo imeli, ker zaradi izbrisa pravne osebe niso dosegli polnega poplačila, morajo biti poleg obstoja insolventnosti družbe izpolnjene predpostavke: protipravnost ravnanja posloводства, ki se kaže v kršitvah obveznosti posloводства, določenih v 34. členu ali 35. do 39. členu ZFPPIPP, vzročna zveza (med opustitvijo posloводства in škodo), ki se domneva, jo je pa mogoče izpodbiti, ter škoda.

VSL Sodba I Cp 1787/2018, 23. 1. 2019

- ♦ Tožnik uveljavlja odškodninsko odgovornost toženca kot poslovodje izbrisane družbe, medtem ko je sodišče prve stopnje izpodbijano odločitev oprlo na zakonsko določbo, ki se nanaša na postopke zoper družbenike izbranih družb. Ker gre za zahteve z različno dejansko in pravno podlago, pritožnik utemeljeno navaja, da 1. člen ZPPDID ne predstavlja pravne podlage, na kateri bi bilo mogoče utemeljiti prekinitev obravnavanega postopka.

VSL Sklep I Cp 2309/2018, 16. 1. 2019

36. člen (sklic skupščine)

- ♦ Posamezen član posloводства se razbremeni odgovornosti za škodo zaradi zamude z opravo dejanj iz 35. do 39. člena ZFPPIPP, če dokaže, da teh dejanj ni mogel opraviti samostojno in če dodatno dokaže enega od teh položajev: a) da je na seji posloводства predlagal, da se dejanja iz 35. do 39. člena ZFPPIPP opravijo, a so drugi člani posloводства temu nasprotovali (1. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP) ali b) da član posloводства, ki je bil v notranjem razmerju med člani posloводства odgovoren za finančno poslovanje družbe, ni pravočasno pripravil ustreznih strokovnih podlag (2. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP). Dodatna pogoja za razbremenitev iz 1. oziroma 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP sta torej predpisana alternativno, zato tožencu, ki je zatrjeval in dokazoval dodatni pogoj iz 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP, ni bilo potrebno zatrjevati in dokazovati dejstev, ki predstavljajo zakonski dejanski stan pogoja iz 1. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP. Tožeča stranka bi morala navesti konkretne posle, sklenjene v času mandata tretjega toženca, ki naj bi predstavljali neenako obravnavanje upnikov oziroma dobaviteljev, z vidika identifikacije teh poslov pa bi morala za vsakega posebej navesti tako datum, stranke kot tudi predmet posla ter nadalje pojasniti, v čem posamezni posel predstavlja kršitev prepovedi iz 34. člena ZFPPIPP. Teh trditev tožeča stranka ni podala, pravno zmotno pa je stališče tožeče stranke, da predlagani dokazi nadomeščajo manjkajočo trditveno podlago. V predmetni zadevi tožeča stranka uveljavlja odškodninsko odgovornost tožencev v skladu z 42. in 44. členom ZFPPIPP, ki je urejena v pododdelku 2.2.3 omenjenega zakona in nima značilnosti odgovornosti za nastanek finančnega položaja insolventnosti družbe, temveč samo za kršitev prepovedi in zapovedi, določenih v 34. do 39. členu

ZFPPIPP, potem ko družba postane insolventna. Odločilna je likvidacijska vrednost premoženja (t. j. dejanska vrednost premoženja, po kateri se to lahko proda) in ne v knjigovodski evidenci povečana vrednost premoženja, saj ta za dejansko zmožnost poplačila upnikov ni odločilna. V primeru odškodninske odgovornosti posloводства po določbi 42. člena ZFPPIPP ugotavljanje višine škode, kot jo sicer poznamo v odškodninskem pravu, praviloma ne bo mogoče. Zato zadošča ugotovitev obstoja (višine) škode, kot se kaže glede na stanje ob zaključku glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje. Očitno je, da glede na stanje ob zaključku glavne obravnave škoda najmanj v prisojeni višini obstaja. Natančnejše ugotavljanje višine škode pa glede na omejitev odškodninske odgovornosti, kot izhaja iz določbe prvega odstavka 44. člena ZFPPIP ter glede na višino postavljenega zahtevka, ni potrebno. Uprava ne more nadomestiti obveznosti predložitve poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja z izvajanjem nekakšnih sanacijskih ukrepov brez jasnega načrta in opredelitve teh ukrepov, rokov, v katerih bodo izvedeni ter ovrednotenja njihovih učinkov. Brez jasnega vnaprejšnjega načrta in opredelitve ukrepov za odpravo vzrokov za insolventnost, njihovih rokov ter ovrednotenja njihovih učinkov, prvi in drugi toženec nista imela ustrezne podlage, da bi lahko razumno verjela v uspeh zatrtjevanih ukrepov za sanacijo družbe. Prvi in drugi toženec namreč nista izpolnila svoje zakonske dolžnosti izdelati poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja (35. člen ZFPPIPP), kar gotovo ni v dovoljenih mejah polja proste podjetniške presoje, zato o njunem ravnanju v skladu s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij ni mogoče govoriti. Pravočasno predlagati stečaj je izrecno določena zakonska dolžnost posloводства (38. člen ZFPPIPP) oziroma njegovih članov in ne upnikov (ti imajo zgolj pravico vložiti predlog za začetek stečajnega postopka), posloводство pa je tudi tisto, ki je najbolj seznanjeno s podatki o poslovanju družbe in zato tudi dolžno spremljati in zagotavljati njeno kapitalsko ustreznost (32. člen ZFPPIPP).

VSL Sodba I Cpg 935/2016, 9. 5. 2018

- ♦ Za nastanek odškodninske odgovornosti posloводства do upnikov izbrisane pravne osebe za škodo, ki so jo imeli, ker zaradi izbrisa pravne osebe niso dosegli polnega poplačila, morajo biti poleg obstoja insolventnosti družbe izpolnjene predpostavke: protipravnost ravnanja posloводства, ki se kaže v kršitvah obveznosti posloводства, določenih v 34. členu ali 35. do 39. členu ZFPPIPP, vzročna zveza (med opustitvijo posloводства in škodo), ki se domneva, jo je pa mogoče izpodbiti, ter škoda.

VSL Sodba I Cp 1787/2018, 23. 1. 2019

- ♦ Tožnik uveljavlja odškodninsko odgovornost toženca kot poslovodje izbrisane družbe, medtem ko je sodišče prve stopnje izpodbijano odločitev oprlo na zakonsko določbo, ki se nanaša na postopke zoper družbenike izbrisanih družb. Ker gre za zahtevke z različno dejansko in pravno podlago, pritožnik utemeljeno navaja, da 1. člen ZPPDID ne predstavlja pravne podlage, na kateri bi bilo mogoče utemeljiti prekinitve obravnavanega postopka.

VSL Sklep I Cp 2309/2018, 16. 1. 2019

37. člen (vpis in vplačilo novih delnic)

- ♦ Za nastanek odškodninske odgovornosti posloводства do upnikov izbrisane pravne osebe za škodo, ki so jo imeli, ker zaradi izbrisa pravne osebe niso dosegli polnega poplačila, morajo biti poleg obstoja insolventnosti družbe izpolnjene predpostavke: protipravnost ravnanja posloводства, ki se kaže v kršitvah obveznosti posloводства, določenih v 34. členu ali 35. do 39. členu ZFPPIPP, vzročna zveza (med opustitvijo posloводства in škodo), ki se domneva, jo je pa mogoče izpodbiti, ter škoda.

VSL Sodba I Cp 1787/2018, 23. 1. 2019

38. člen (obveznost posloводства vložiti predlog za začetek stečajnega postopka)

- ♦ Posamezen član posloводства se razbremenil odgovornosti za škodo zaradi zamude z opravo dejanj iz 35. do 39. člena ZFPPIPP, če dokaže, da teh dejanj ni mogel opraviti samostojno in če dodatno dokaže enega od teh položajev: a) da je na seji posloводства predlagal, da se dejanja iz 35. do 39. člena ZFPPIPP opravijo, a so drugi člani posloводства temu nasprotovali (1. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP) ali b) da član posloводства, ki je bil v notranjem razmerju med člani posloводства odgovoren za finančno poslovanje družbe, ni pravočasno pripravil ustreznih strokovnih podlag (2. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP). Dodatna pogoja za razbremenitev iz 1. oziroma 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP sta torej predpisana alternativno, zato tožencu, ki je zatrjeval in dokazoval dodatni pogoj iz 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP, ni bilo potrebno zatrjevati in dokazovati dejstev, ki predstavljajo zakonski dejanski stan pogoja iz 1. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP. Tožeča stranka bi morala navesti konkretne posle, sklenjene v času mandata tretjega toženca, ki naj bi predstavljali neenako obravnavanje upnikov oziroma dobaviteljev, z vidika identifikacije teh poslov pa bi morala za vsakega posebej navesti tako datum, stranke kot tudi predmet posla ter nadalje pojasniti, v čem posamezni posel predstavlja kršitev prepovedi iz 34. člena ZFPPIPP. Teh trditev tožeča stranka ni podala, pravno zmotno pa je stališče tožeče stranke, da predlagani dokazi nadomeščajo manjkajočo trditveno podlago. V predmetni zadevi tožeča stranka uveljavlja odškodninsko odgovornost tožencev v skladu z 42. in 44. členom ZFPPIPP, ki je urejena v pododdelku 2.2.3 omenjenega zakona in nima značilnosti odgovornosti za nastanek finančnega položaja insolventnosti družbe, temveč samo za kršitev prepovedi in zapovedi, določenih v 34. do 39. členu ZFPPIPP, potem ko družba postane insolventna. Odločilna je likvidacijska vrednost premoženja (t. j. dejanska vrednost premoženja, po kateri se to lahko proda) in ne v knjigovodski evidenci povečana vrednost premoženja, saj ta za dejansko zmožnost poplačila upnikov ni odločilna. V primeru odškodninske odgovornosti posloводства po določbi 42. člena ZFPPIPP ugotavljanje višine škode, kot jo sicer poznamo v odškodninskem pravu, praviloma ne bo mogoče. Zato zadošča ugotovitev obstoja (višine) škode, kot se kaže glede na stanje ob zaključku glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje. Očitno je, da glede na stanje ob zaključku glavne obravnave škoda najmanj v prisojeni višini obstaja. Natančnejše ugotavljanje višine škode pa glede na omejitev odškodninske odgovornosti, kot izhaja iz določbe prvega odstavka 44. člena ZFPPIPP ter glede na višino postavljenega zahtevka, ni potrebno. Uprava ne more nadomestiti obveznosti predložitve poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja z izvajanjem nekakšnih sanacijskih ukrepov brez jasnega načrta in opredelitve teh ukrepov, rokov, v katerih bodo izvedeni ter ovrednotenja njihovih učinkov. Brez jasnega vnaprejšnjega načrta in opredelitve ukrepov za odpravo vzrokov za insolventnost, njihovih rokov ter ovrednotenja njihovih učinkov, prvi in drugi toženec nista imela ustrezne podlage, da bi lahko razumno verjela v uspeh zatrjevanih ukrepov za sanacijo družbe. Prvi in drugi toženec namreč nista izpolnila svoje zakonske dolžnosti izdelati poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja (35. člen ZFPPIPP), kar gotovo ni v dovoljenih mejah polja proste podjetniške presoje, zato o njunem ravnanju v skladu s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij ni mogoče govoriti. Pravočasno predlagati stečaj je izrecno določena zakonska dolžnost posloводства (38. člen ZFPPIPP) oziroma njegovih članov in ne upnikov (ti imajo zgolj pravico vložiti predlog za začetek stečajnega postopka), posloводство pa je tudi tisto, ki je najbolj seznanjeno s podatki o poslovanju družbe in zato tudi dolžno spremljati in zagotavljati njeno kapitalsko ustreznost (32. člen ZFPPIPP).

VSL Sodba I Cpg 935/2016, 9. 5. 2018

- ♦ Za nastanek odškodninske odgovornosti posloводства do upnikov izbrisane pravne osebe za škodo, ki so jo imeli, ker zaradi izbrisa pravne osebe niso dosegli polnega poplačila, morajo biti poleg obstoja insolventnosti družbe izpolnjene predpostavke: protipravnost ravnanja posloводства, ki se kaže v kršitvah obveznosti posloводства, določenih v 34. členu ali 35. do 39. členu ZFPPIPP, vzročna zveza (med opustitvijo posloводства in škodo), ki se domneva, jo je pa mogoče izpodbiti, ter škoda.

VSL Sodba I Cpg 1787/2018, 23. 1. 2019

- ♦ Tožnik uveljavlja odškodninsko odgovornost toženca kot poslovodje izbrisane družbe, medtem ko je sodišče prve stopnje izpodbijano odločitev oprlo na zakonsko določbo, ki se nanaša na postopke zoper družbenike izbrisanih družb. Ker gre za zahteve z različno dejansko in pravno podlago, pritožnik utemeljeno navaja, da 1. člen ZPPDID ne predstavlja pravne podlage, na kateri bi bilo mogoče utemeljiti prekinitev obravnavanega postopka.

VSL Sklep I Cp 2309/2018, 16. 1. 2019

39. člen (obveznosti poslovodstva glede postopka prisilne poravnave)

- ♦ Za nastanek odškodninske odgovornosti poslovodstva do upnikov izbrisane pravne osebe za škodo, ki so jo imeli, ker zaradi izbrisa pravne osebe niso dosegli polnega poplačila, morajo biti poleg obstoja insolventnosti družbe izpolnjene predpostavke: protipravnost ravnanja poslovodstva, ki se kaže v kršitvah obveznosti poslovodstva, določenih v 34. členu ali 35. do 39. členu ZFPPIPP, vzročna zveza (med opustitvijo poslovodstva in škodo), ki se domneva, jo je pa mogoče izpodbiti, ter škoda.

VSL Sodba I Cp 1787/2018, 23. 1. 2019

40. člen (obveznosti poslovodstva po potrditvi prisilne poravnave)

41. člen (računovodska obravnava učinkov potrjene prisilne poravnave)

42. člen (odškodninska odgovornost članov poslovodstva)

- ♦ Posamezen član poslovodstva se razbremeni odgovornosti za škodo zaradi zamude z opravo dejanj iz 35. do 39. člena ZFPPIPP, če dokaže, da teh dejanj ni mogel opraviti samostojno in če dodatno dokaže enega od teh položajev: a) da je na seji poslovodstva predlagal, da se dejanja iz 35. do 39. člena ZFPPIPP opravijo, a so drugi člani poslovodstva temu nasprotovali (1. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP) ali b) da član poslovodstva, ki je bil v notranjem razmerju med člani poslovodstva odgovoren za finančno poslovanje družbe, ni pravočasno pripravil ustreznih strokovnih podlag (2. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP). Dodatna pogoja za razbremenitev iz 1. oziroma 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP sta torej predpisana alternativno, zato tožencu, ki je zatrjeval in dokazoval dodatni pogoj iz 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP, ni bilo potrebno zatrjevati in dokazovati dejstev, ki predstavljajo zakonski dejanski stan pogoja iz 1. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP. Tožeča stranka bi morala navesti konkretne posle, sklenjene v času mandata tretjega toženca, ki naj bi predstavljali neenako obravnavanje upnikov oziroma dobaviteljev, z vidika identifikacije teh poslov pa bi morala za vsakega posebej navesti tako datum, stranke kot tudi predmet posla ter nadalje pojasniti, v čem posamezni posel predstavlja kršitev prepovedi iz 34. člena ZFPPIPP. Teh trditev tožeča stranka ni podala, pravno zmotno pa je stališče tožeče stranke, da predlagani dokazi nadomeščajo manjkajočo trditveno podlago. V predmetni zadevi tožeča stranka uveljavlja odškodninsko odgovornost tožencev v skladu z 42. in 44. členom ZFPPIPP, ki je urejena v pododdelku 2.2.3 omenjenega zakona in nima značilnosti odgovornosti za nastanek finančnega položaja insolventnosti družbe, temveč samo za kršitev prepovedi in zapovedi, določenih v 34. do 39. členu ZFPPIPP, potem ko družba postane insolventna. Odločilna je likvidacijska vrednost premoženja (t. j.

dejanska vrednost premoženja, po kateri se to lahko proda) in ne v knjigovodski evidenci povečana vrednost premoženja, saj ta za dejansko zmožnost poplačila upnikov ni odločilna. V primeru odškodninske odgovornosti posloводства po določbi 42. člena ZFPPIPP ugotavljanje višine škode, kot jo sicer poznamo v odškodninskem pravu, praviloma ne bo mogoče. Zato zadošča ugotovitev obstoja (višine) škode, kot se kaže glede na stanje ob zaključku glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje. Očitno je, da glede na stanje ob zaključku glavne obravnave škoda najmanj v prisojeni višini obstaja. Natančnejše ugotavljanje višine škode pa glede na omejitev odškodninske odgovornosti, kot izhaja iz določbe prvega odstavka 44. člena ZFPPIPP ter glede na višino postavljenega zahtevka, ni potrebno. Uprava ne more nadomestiti obveznosti predložitve poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja z izvajanjem nekakšnih sanacijskih ukrepov brez jasnega načrta in opredelitve teh ukrepov, rokov, v katerih bodo izvedeni ter ovrednotenja njihovih učinkov. Brez jasnega vnaprejšnjega načrta in opredelitve ukrepov za odpravo vzrokov za insolventnost, njihovih rokov ter ovrednotenja njihovih učinkov, prvi in drugi toženec nista imela ustrezne podlage, da bi lahko razumno verjela v uspeh zatrtih ukrepov za sanacijo družbe. Prvi in drugi toženec namreč nista izpolnila svoje zakonske dolžnosti izdelati poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja (35. člen ZFPPIPP), kar gotovo ni v dovoljenih mejah polja proste podjetniške presoje, zato o njunem ravnanju v skladu s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij ni mogoče govoriti. Pravočasno predlagati stečaj je izrecno določena zakonska dolžnost posloводства (38. člen ZFPPIPP) oziroma njegovih članov in ne upnikov (ti imajo zgolj pravico vložiti predlog za začetek stečajnega postopka), posloводство pa je tudi tisto, ki je najbolj seznanjeno s podatki o poslovanju družbe in zato tudi dolžno spremljati in zagotavljati njeno kapitalsko ustreznost (32. člen ZFPPIPP).

VSL Sodba I Cpg 935/2016, 9. 5. 2018

- ◆ Tožnik uveljavlja odškodninsko odgovornost toženca kot poslovodje izbrisane družbe, medtem ko je sodišče prve stopnje izpodbijano odločitev oprlo na zakonsko določbo, ki se nanaša na postopke zoper družbenike izbrisanih družb. Ker gre za zahteve z različno dejansko in pravno podlago, pritožnik utemeljeno navaja, da 1. člen ZPPDID ne predstavlja pravne podlage, na kateri bi bilo mogoče utemeljiti prekinitev obravnavanega postopka.

VSL Sklep I Cp 2309/2018, 16. 1. 2019

- ◆ Za nastanek odškodninske odgovornosti posloводства do upnikov izbrisane pravne osebe za škodo, ki so jo imeli, ker zaradi izbrisa pravne osebe niso dosegli polnega poplačila, morajo biti poleg obstoja insolventnosti družbe izpolnjene predpostavke: protipravnost ravnanja posloводства, ki se kaže v kršitvah obveznosti posloводства, določenih v 34. členu ali 35. do 39. členu ZFPPIPP, vzročna zveza (med opustitvijo posloводства in škodo), ki se domneva, jo je pa mogoče izpodbiti, ter škoda.

VSL Sodba I Cp 1787/2018, 23. 1. 2019

43. člen (odškodninska odgovornost članov nadzornega sveta)

44. člen (omejitev, izključitev in uveljavitev odškodninske odgovornosti)

- ◆ Posamezen član posloводства se razbremeni odgovornosti za škodo zaradi zamude z opravo dejanj iz 35. do 39. člena ZFPPIPP, če dokaže, da teh dejanj ni mogel opraviti samostojno in če dodatno dokaže enega od teh položajev: a) da je na seji posloводства predlagal, da se dejanja iz 35. do 39. člena ZFPPIPP opravijo, a so drugi člani posloводства temu nasprotovali (1. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP) ali b) da član posloводства, ki je bil v notranjem razmerju med člani posloводства odgovoren za finančno poslovanje družbe, ni pravočasno pripravil ustreznih strokovnih podlag (2. alineja 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP). Dodatna pogoja za razbremenitev iz 1. oziroma 2. alineje 1. točke

petega odstavka 42. člena ZFPPIPP sta torej predpisana alternativno, zato tožencu, ki je zatrjeval in dokazoval dodatni pogoj iz 2. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP, ni bilo potrebno zatrjevati in dokazovati dejstev, ki predstavljajo zakonski dejanski stan pogoja iz 1. alineje 1. točke petega odstavka 42. člena ZFPPIPP. Tožeča stranka bi morala navesti konkretne posle, sklenjene v času mandata tretjega toženca, ki naj bi predstavljali neenako obravnavanje upnikov oziroma dobaviteljev, z vidika identifikacije teh poslov pa bi morala za vsakega posebej navesti tako datum, stranke kot tudi predmet posla ter nadalje pojasniti, v čem posamezni posel predstavlja kršitev prepovedi iz 34. člena ZFPPIPP. Teh trditev tožeča stranka ni podala, pravno zmotno pa je stališče tožeče stranke, da predlagani dokazi nadomeščajo manjkajočo trditveno podlago. V predmetni zadevi tožeča stranka uveljavlja odškodninsko odgovornost tožencev v skladu z 42. in 44. členom ZFPPIPP, ki je urejena v pododdelku 2.2.3 omenjenega zakona in nima značilnosti odgovornosti za nastanek finančnega položaja insolventnosti družbe, temveč samo za kršitev prepovedi in zapovedi, določenih v 34. do 39. členu ZFPPIPP, potem ko družba postane insolventna. Odločilna je likvidacijska vrednost premoženja (t. j. dejanska vrednost premoženja, po kateri se to lahko proda) in ne v knjigovodski evidenci povečana vrednost premoženja, saj ta za dejansko zmožnost poplačila upnikov ni odločilna. V primeru odškodninske odgovornosti posloводства po določbi 42. člena ZFPPIPP ugotavljanje višine škode, kot jo sicer poznamo v odškodninskem pravu, praviloma ne bo mogoče. Zato zadošča ugotovitev obstoja (višine) škode, kot se kaže glede na stanje ob zaključku glavne obravnave pred sodiščem prve stopnje. Očitno je, da glede na stanje ob zaključku glavne obravnave škoda najmanj v prisojeni višini obstaja. Natančnejše ugotavljanje višine škode pa glede na omejitev odškodninske odgovornosti, kot izhaja iz določbe prvega odstavka 44. člena ZFPPIPP ter glede na višino postavljenega zahtevka, ni potrebno. Uprava ne more nadomestiti obveznosti predložitve poročila o ukrepih finančnega prestrukturiranja z izvajanjem nekakšnih sanacijskih ukrepov brez jasnega načrta in opredelitve teh ukrepov, rokov, v katerih bodo izvedeni ter ovrednotenja njihovih učinkov. Brez jasnega vnaprejšnjega načrta in opredelitve ukrepov za odpravo vzrokov za insolventnost, njihovih rokov ter ovrednotenja njihovih učinkov, prvi in drugi toženec nista imela ustrezne podlage, da bi lahko razumno verjela v uspeh zatrjevanih ukrepov za sanacijo družbe. Prvi in drugi toženec namreč nista izpolnila svoje zakonske dolžnosti izdelati poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja (35. člen ZFPPIPP), kar gotovo ni v dovoljenih mejah polja proste podjetniške presoje, zato o njunem ravnanju v skladu s profesionalno skrbnostjo poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij ni mogoče govoriti. Pravočasno predlagati stečaj je izrecno določena zakonska dolžnost posloводства (38. člen ZFPPIPP) oziroma njegovih članov in ne upnikov (ti imajo zgolj pravico vložiti predlog za začetek stečajnega postopka), posloводство pa je tudi tisto, ki je najbolj seznanjeno s podatki o poslovanju družbe in zato tudi dolžno spremljati in zagotavljati njeno kapitalsko ustreznost (32. člen ZFPPIPP).

VSL Sodba I Cpg 935/2016, 9. 5. 2018

- ◆ Za nastanek odškodninske odgovornosti posloводства do upnikov izbrisane pravne osebe za škodo, ki so jo imeli, ker zaradi izbrisa pravne osebe niso dosegli polnega poplačila, morajo biti poleg obstoja insolventnosti družbe izpolnjene predpostavke: protipravnost ravnanja posloводства, ki se kaže v kršitvah obveznosti posloводства, določenih v 34. členu ali 35. do 39. členu ZFPPIPP, vzročna zveza (med opustitvijo posloводства in škodo), ki se domneva, jo je pa mogoče izpodbiti, ter škoda.

VSL Sodba I Cp 1787/2018, 23. 1. 2019

44.a člen (taksna oprostitvev)

44.b člen (dolžnik v postopku preventivnega prestrukturiranja; uporaba pravil o postopkih zaradi insolventnosti)

44.c člen (namen postopka preventivnega prestrukturiranja; sporazum o finančnem prestrukturiranju)

44.d člen (razlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.e člen (upniki kot stranke glavnega postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.f člen (upravičeni predlagatelj)

44.g člen (procesne ovire za vodenje postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.h člen (predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

- ♦ Osnovni seznam finančnih terjatev mora vsebovati vse finančne terjatve do dolžnika (po stanju ob koncu zadnjega koledarskega trimesečja pred vložitvijo predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja), skladno s 4. točko tretjega odstavka 44.h člena tako zavarovane kot nezavarovane terjatve. Ker morajo biti v osnovnem seznamu vsebovane vse finančne terjatve (zavarovane in nezavarovane), je določilo tretjega odstavka 44.j člena ZFPPIPP nejasno glede na izjemo, ki jo določa peti odstavek 44.l člena ZFPPIPP. Po tem določilu niti začetek postopka preventivnega prestrukturiranja niti potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ne učinkujeta za finančno zavarovanje po zakonu, ki ureja finančna zavarovanja in terjatev, zavarovano s takim zavarovanjem, razen, če imetnik tega zavarovanja privoli v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju. Ker obstaja možnost, da so med zavarovanimi terjatvami iz osnovnega seznama finančnih terjatev tudi tiste iz petega odstavka 44.l člena ZFPPIPP, je sodišče v izogib nejasnostim o učinku sklepa o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja izrek sklepa korigiralo tako, da je iz učinkov sklepa o začetku postopka izvzelo zavarovane terjatve iz petega odstavka 44.l člena ZFPPIPP. Sodišča v postopku preventivnega prestrukturiranja ne presojuje pravnih in dejanskih podlag posamičnih finančnih terjatev in njihovih zavarovanj, čeprav so ta vprašanja med upnikom in dolžnikom lahko sporna (kot je na primer lahko sporna v postopku prisilne poravnave prijavljena terjatev, pa sodišče v tem postopku ne razrešuje vprašanja obstoja ali neobstoja take terjatve). Obstoj zavarovanja pritožnikove terjatve po ZFZ in s tem neučinkovanje sporazuma o finančnem prestrukturiranju na njegovo terjatev bo lahko pritožnik uveljavljal in dokazoval v eventuelnem izvršilnem ali pravnem postopku.

VSL Sklep Cst 472/2018, 17. 10. 2018

44.i člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.j člen (odločanje o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

- ♦ Osnovni seznam finančnih terjatev mora vsebovati vse finančne terjatve do dolžnika (po stanju ob koncu zadnjega koledarskega trimesečja pred vložitvijo predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja), skladno s 4. točko tretjega odstavka 44.h člena tako zavarovane kot nezavarovane terjatve. Ker morajo biti v osnovnem seznamu vsebovane vse finančne terjatve (zavarovane in nezavarovane), je določilo tretjega odstavka 44.j člena ZFPPIPP nejasno glede na izjemo, ki jo določa peti odstavek 44.l člena ZFPPIPP. Po tem določilu niti začetek postopka preventivnega prestrukturiranja niti potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ne učinkujeta za finančno zavarovanje po zakonu, ki ureja finančna zavarovanja in terjatev, zavarovano s takim zavarovanjem, razen, če imetnik tega zavarovanja privoli v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju. Ker obstaja možnost, da so med zavarovanimi terjatvami iz osnovnega seznama finančnih terjatev tudi tiste iz petega odstavka 44.l člena ZFPPIPP, je sodišče v izogib nejasnostim o učinku sklepa o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja izrek sklepa korigiralo tako, da je iz učinkov sklepa o začetku postopka izvzelo zavarovane terjatve iz petega odstavka 44.l člena ZFPPIPP. Sodišča v postopku preventivnega prestrukturiranja ne presojuje pravnih in dejanskih podlag posamičnih finančnih terjatev in njihovih zavarovanj, čeprav so ta vprašanja med upnikom in dolžnikom lahko sporna (kot je na primer lahko sporna v postopku prisilne poravnave prijavljena terjatev, pa sodišče v tem postopku ne razrešuje vprašanja obstoja ali neobstoja take terjatve). Obstoj zavarovanja pritožnikove terjatve po ZFZ in s tem neučinkovanje sporazuma o finančnem prestrukturiranju na njegovo terjatev bo lahko pritožnik uveljavljal in dokazoval v eventuelnem izvršilnem ali pravdnem postopku.

VSL Sklep Cst 472/2018, 17. 10. 2018

44.k člen (vpliv uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja na postopek prisilne poravnave in stečajni postopek)

44.l člen (nastanek in trajanje pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja)

- ♦ Osnovni seznam finančnih terjatev mora vsebovati vse finančne terjatve do dolžnika (po stanju ob koncu zadnjega koledarskega trimesečja pred vložitvijo predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja), skladno s 4. točko tretjega odstavka 44.h člena tako zavarovane kot nezavarovane terjatve. Ker morajo biti v osnovnem seznamu vsebovane vse finančne terjatve (zavarovane in nezavarovane), je določilo tretjega odstavka 44.j člena ZFPPIPP nejasno glede na izjemo, ki jo določa peti odstavek 44.l člena ZFPPIPP. Po tem določilu niti začetek postopka preventivnega prestrukturiranja niti potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ne učinkujeta za finančno zavarovanje po zakonu, ki ureja finančna zavarovanja in terjatev, zavarovano s takim zavarovanjem, razen, če imetnik tega zavarovanja privoli v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju. Ker obstaja možnost, da so med zavarovanimi terjatvami iz osnovnega seznama finančnih terjatev tudi tiste iz petega odstavka 44.l

člena ZFPPIPP, je sodišče v izogib nejasnostim o učinku sklepa o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja izrek sklepa korigiralo tako, da je iz učinkov sklepa o začetku postopka izvzelo zavarovane terjatve iz petega odstavka 44.1 člena ZFPPIPP. Sodišča v postopku preventivnega prestrukturiranja ne presojuje pravnih in dejanskih podlag posamičnih finančnih terjatev in njihovih zavarovanj, čeprav so ta vprašanja med upnikom in dolžnikom lahko sporna (kot je na primer lahko sporna v postopku prisilne poravnave prijavljena terjatev, pa sodišče v tem postopku ne razrešuje vprašanja obstoja ali neobstoja take terjatve). Obstoj zavarovanja pritožnikove terjatve po ZFZ in s tem neučinkovanje sporazuma o finančnem prestrukturiranju na njegovo terjatev bo lahko pritožnik uveljavljal in dokazoval v eventuelnem izvršilnem ali pravdnem postopku.

VSL Sklep Cst 472/2018, 17. 10. 2018

44.m člen (vpliv začetka postopka preventivnega prestrukturiranja na izvršilne postopke in postopke zavarovanja)

44.n člen (zadržanje zastaranja in dospelosti terjatev)

44.o člen (pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.p člen (sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju in notarska hramba)

44.r člen (zahteva za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.s člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.t člen (odločanje o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

- ♦ Osnovni seznam finančnih terjatev mora vsebovati vse finančne terjatve do dolžnika (po stanju ob koncu zadnjega koledarskega trimesečja pred vložitvijo predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja), skladno s 4. točko tretjega odstavka 44.h člena tako zavarovane kot nezavarovane terjatve. Ker morajo biti v osnovnem seznamu vsebovane vse finančne terjatve (zavarovane in nezavarovane), je določilo tretjega odstavka 44.j člena ZFPPIPP nejasno glede na izjemo, ki jo določa peti odstavek 44.1 člena ZFPPIPP. Po tem določilu niti začetek postopka preventivnega prestrukturiranja niti potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ne učinkujeta za finančno zavarovanje po zakonu,

ki ureja finančna zavarovanja in terjatev, zavarovano s takim zavarovanjem, razen, če imetnik tega zavarovanja privoli v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju. Ker obstaja možnost, da so med zavarovanimi terjatvami iz osnovnega seznama finančnih terjatev tudi tiste iz petega odstavka 44.1 člena ZFPPIPP, je sodišče v izogib nejasnostim o učinku sklepa o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja izrek sklepa korigiralo tako, da je iz učinkov sklepa o začetku postopka izvzelo zavarovane terjatve iz petega odstavka 44.1 člena ZFPPIPP. Sodišča v postopku preventivnega prestrukturiranja ne presojuje pravnih in dejanskih podlag posamičnih finančnih terjatev in njihovih zavarovanj, čeprav so ta vprašanja med upnikom in dolžnikom lahko sporna (kot je na primer lahko sporna v postopku prisilne poravnave prijavljena terjatev, pa sodišče v tem postopku ne razrešuje vprašanja obstoja ali neobstoja take terjatve). Obstoj zavarovanja pritožnikove terjatve po ZFZ in s tem neučinkovanje sporazuma o finančnem prestrukturiranju na njegovo terjatev bo lahko pritožnik uveljavljal in dokazoval v eventuelnem izvršilnem ali pravnem postopku.

VSL Sklep Cst 472/2018, 17. 10. 2018

44.u člen (ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.v člen (pravni učinki potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.z člen (posebna prednost pri plačilu finančnih terjatev, ki nastanejo med postopkom preventivnega prestrukturiranja, in izključitev izpodbojnosti)

45. člen (uporaba 3. poglavja)

46. člen (načelo enakega obravnavanja upnikov)

- ♦ Ni pravilno stališče, da bi bilo treba ob vsaki razdelitvi upoštevati oziroma obračunati nagrado le od mase, ki se deli, oziroma od vse že razdeljene stečajne mase. Tako bi namreč največje breme upraviteljevega nadomestila nosili le tisti upniki, ki bi bili prej poplačani, kar pa je v nasprotju z načelom enakega obravnavanja upnikov iz 46. člena ZFPPIPP. To nadomestilo je treba enakomerno porazdeliti med vse poplačane upnike.

VSL sklep Cst 302/2018, 3. 7. 2018

- ♦ Vrhovno sodišče razume stisko revidentov, ki jim je zaradi ravnanj toženke nastala škoda, za katero zaradi uvedbe stečajnega postopka ne bo v celoti odgovarjala. Vendar pa je pri tem treba upoštevati, da stečajni postopek kot generalna izvršba nad insolventnim dolžnikom temelji na enakem obravnavanju upnikov, ki je uveljavljeno za terjatve, nastale do začetka stečajnega postopka (46. člen ZFPPIPP), tako da skozi novelo prijavljanja in preizkušanja terjatev upnikov zagotavlja načelo sorazmernega poplačila iz unovčene stečajne mase na podlagi ustreznega sklepa o razdelitvi stečajne mase. V težnji po vsaj sorazmernem poplačilu terjatev pa morajo biti upniki aktivni ter morajo upoštevati in slediti kogentnim

pravilom stečajne zakonodaje. Tožniki so bili na ta pravila med pravnim postopkom izrecno opozorjeni tako s strani sodišča kot tudi s strani toženke, a svojega zahtevka temu niso prilagodili.

VSRS Sodba II Ips 212/2018, 22. 11. 2018

- ♦ ZFPPIPP določa samo pravne posledice uvedbe stečajnega postopka za tedaj že vložene paulijanske tožbe - vložene v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava, torej tudi v skladu z roki, predvidenimi v 257. členu OZ. Za te tožbe, med katerimi so tudi take, s katerimi se izpodbijajo pravna dejanja, storjena pred obdobjem izpodbojnosti, kot ga opredeljuje 269. člen ZFPPIPP, ni določeno prav nič drugega in prav nič več kot to, kar je v tem odstavku zapisano, namreč, da "[č]e je upnik pred začetkom stečajnega postopka vložil tožbo, s katero uveljavlja zahtevke na podlagi izpodbijanja dolžnikovih pravnih dejanj po splošnih pravilih obligacijskega prava, lahko po začetku stečajnega postopka te zahtevke uveljavlja samo še za račun stečajnega dolžnika".

VSRS Sklep II Ips 87/2017, 29. 11. 2018

Iz obrazložitve:

13. Revizijsko sodišče je drugačnega mnenja. Določba 269. člena ZFPPIPP je vsekakor bistvenega pomena za izpodbijanje dolžnikovih pravnih dejanj. Vendar je njen domet omejen na tisto, kar opredeljuje naslov tega člena, namreč na definicijo obdobja izpodbojnosti. Zato drugega odstavka 270. člena tega zakona ni mogoče razlagati tako, kot sta ga razložili sodišči prve in druge stopnje. Izpodbijanje dolžnikovih pravnih dejanj po splošnih pravilih obligacijskega prava (Paulijanska tožba – 255. do 260. člen OZ) namreč ni predmet urejanja ZFPPIPP. Ta zakon določa samo pravne posledice uvedbe stečajnega postopka za tedaj že vložene paulijanske tožbe – vložene v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava, torej tudi v skladu z roki, predvidenimi v 257. členu OZ. In za te tožbe, med katerimi so tudi take, s katerimi se izpodbijajo pravna dejanja storjena pred obdobjem izpodbojnosti, kot ga opredeljuje 269. člen ZFPPIPP, ni določeno prav nič drugega in prav nič več kot to, kar je v tem odstavku zapisano, namreč, da »[č]e je upnik pred začetkom stečajnega postopka vložil tožbo, s katero uveljavlja zahtevke na podlagi izpodbijanja dolžnikovih pravnih dejanj po splošnih pravilih obligacijskega prava, lahko po začetku stečajnega postopka te zahtevke uveljavlja samo še za račun stečajnega dolžnika«.

14. Namen te določbe je lahko prepoznaven. Osvetli ga namreč temeljno načelo enakega obravnavanja upnikov, ki je rdeča nit stečajnega postopka. To načelo izraža zahtevo, da je treba vse upnike, ki so v razmerju do insolventnega dolžnika v enakem položaju, obravnavati enako (glej 46. člen ZFPPIPP). Stečajni postopek se namreč vodi zaradi uresničitve interesa upnikov, da dosežejo plačilo svojih terjatev v enakem deležu kot drugi upniki, ki so v razmerju do stečajnega dolžnika v enakem položaju. Čeprav tožnica izpodbija pravno dejanje, ki je bilo storjeno še pred obdobjem izpodbojnosti (ki, kot že rečeno, velja samo za izpodbijanje v stečaju), zaradi tega v razmerju do insolventne dolžnice ni v drugačnem položaju od ostalih upnikov. V drugačnem položaju so samo izločitveni in ločitveni upniki. Ko je tako, mora biti tožnica obravnavana enako kot ostali upniki.

15. Uvedba stečajnega postopka je torej obrnila list v razmerju med tožnico in toženo obdarjenko, hkrati pa vzpostavila novo razmerje tudi med njo in ostalimi upniki. Novo razmerje terja prilagoditev izpodbojnega zahtevka. Po začetku stečajnega postopka je take zahtevke mogoče uveljavljati samo še za račun stečajnega dolžnika, torej za račun (v dobro) vseh upnikov. Tožnici je treba zato omogočiti, da ustrezno spremeni zahtevke. To je tudi razlog, da za tako spremembo tožbe soglasje toženca ni potrebno (drugi odstavek 270. člena ZFPPIPP). Revizijsko sodišče je zato reviziji ugodilo in, da bi tožnici omogočilo spremembo tožbe (drugi odstavek 270. člena ZFPPIPP), sodbo pritožbenega sodišča ter izpodbijani del sodbe sodišča prve stopnje razveljavilo in zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v novo sojenje (drugi odstavek 380. člena ZPP).

47. člen (načelo zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov)

- ♦ Pritožniki se jasno zavzemajo za neunovčitev nepremičnin do zaključka vseh sodnih postopkov, odločitev sodišča pa temelji na osnovnem izhodišču, da postopek poteka hitro in brez nepotrebnega zavlačevanja, ker izkustveno dalj časa trajajoč postopek povzroči nesorazmerno visoke stroške v primerjavi z višino razdelitvene mase, ki je na razpolago za poplačilo upnikov.

VSL Sklep Cst 451/2018, 3. 10. 2018

48. člen (načelo hitrosti postopka)

1. Instrukcijski roki

- ♦ Utemeljeno meni pritožba, da bi moralo prvostopenjsko sodišče razpisati poravnalni narok ali pa narok za glavno obravnavo v dveh mesecih od prejema odgovora na tožbo (3. odstavek 48. člena ZFPPIPP). Odgovor na tožbo je prvostopenjsko sodišče prejelo 28. 4. 2017, narok pa je bil 4. 10. 2017. Očitno pa je takšen rok zgolj instrukcijski, saj ZFPPIPP ne določa nobenih pravnih posledic kršitve roka, vsaj ne takšnih, ki bi vplivale na utemeljenost zahtevkov tožeče stranke.

VSL Sodba I Cpg 114/2018, 7. 6. 2018

2. Prekinitev postopka

3. Nadzor upravitelja

4. Razno

48.a člen (obvezna mediacija v postopkih zaradi insolventnosti)

48.b člen (sporazumna mediacija pred vložitvijo tožbe)

49. člen (predhodni in glavni postopek zaradi insolventnosti)

50. člen (razlog za začetek postopka zaradi insolventnosti)

51. člen (stvarna pristojnost sodišča)

52. člen (krajevna pristojnost sodišča)

53. člen (sestava sodišča)

54. člen (predlagatelj postopka)

55. člen (stranke predhodnega postopka)

56. člen (stranke glavnega postopka)

57. člen (pridobitev procesne legitimacije upnika)

1. Splošno

- ♦ Po začetku stečajnega postopka nad družbo z omejeno odgovornostjo prenehajo družbenikom vsa upravičenja upravljanja družbe in premoženjske pravice, razen pravice do preostanka stečajne mase po poplačilu vseh upnikov stečajnega dolžnika. Te pravice ni treba prijaviti v stečajnem postopku. To pa pomeni, da družbenik niti iz naslova pravice do plačila preostanka stečajne mase nima položaja upnika stečajnega dolžnika in posledično tudi ne upravičenja opravljati procesna dejanja v stečajnem postopku. Če pa je poleg tega še v osebnem stečaju, pomeni, da bi ga tudi pri uveljavljanju terjatve za plačilo sorazmernega dela ostanka razdelitvene mase lahko zastopal le stečajni upravitelj.

VSL Sklep Cst 451/2018, 3. 10. 2018

2. Prenos terjatve

- ♦ Odločanje po stanju ob izdaji odločbe pomeni v procesnem smislu, da odloča o tožbi in v njej vsebovanem tožbenem zahtevku v tožbi navedene tožeče stranke in tožene stranke, razen če ni med samim postopkom do izdaje odločitve prišlo do dopustne subjektivne spremembe tožbe. J. d.o.o. je položaj obligacijsko pravnega upravičenca pridobila šele po izdaji izpodbijanega sklepa, kar pa ji ne daje upravičenja pravnice stranke. Stranka je stvarno legitimirana (legitimatia ad causam), če je nosilec pravic ali obveznosti iz materialnopravnega razmerja, na katero se nanaša civilni spor. Zato, da nastopa v pravdi, ni treba izkazati stvarne legitimacije, temveč zadostuje njeno zatrjevanje. Stvarna legitimacija se nanaša na vprašanje utemeljenosti tožbenega zahtevka. Pravdno upravičenje, procesna legitimacija (legitimatia ad processum) pa pomeni, da pripada stranki upravičenje sprožiti konkreten spor. Obstoja procesne legitimacije je procesna predpostavka. Če stranka nima procesne legitimacije, je treba tožbo zavreči. Sodišče prve stopnje je glede na določbo 57. člena ZFPPIPP moralo ugotavljati obstoj procesne legitimacije tožeče stranke in ne stvarno pravne legitimacije tožeče stranke. Tožeča stranka bi pridobila procesno legitimacijo za vložitev obravnavane tožbe le tedaj, če bi o terjatvi, pridobljeni na podlagi cesije, stečajno upraviteljico stečajnega dolžnika obvestila do izteka roka za vložitev tožbe, dokazni postopek pa je pokazal, da temu ni tako.

VSC Sklep Cpg 62/2018, 5. 9. 2018

- ◆ Presojajo dokazanosti prenosa opravi upravitelj, za kar pa ne potrebuje soglasja drugih upnikov. Zato je zmotno pritožbeno stališče, da bi moral upnik drugim upnikom razkriti tudi pogodbo, s katero je prenesel svojo priznano terjatev na novega upnika.

VSL Sklep Cst 451/2018, 3. 10. 2018

58. člen (prenehanje procesne legitimacije upnika)

- ◆ Iz navedb strank je razvidno, da s sodno poravnavo ni bil ugotovljen obstoj izločitvene pravice. To pa pomeni, da je upravičenje pritožnice opravljati procesna dejanja prenehalo na podlagi 2. alineje 2. točke 58. člena ZFPPIPP. Poleg tega pa niti oseba, ki ima položaj upnika, ne more od stečajnega sodišča terjati odločitve o odstopu od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe oziroma o izpolnitvi te pogodbe. Če upravitelj po prejemu poziva osebe, ki trdi, da je pogodba med njim in stečajnim dolžnikom vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba, izpolnitev pogodbe zavrne, taka oseba svojega zatrjevanega upravičenja ne more uveljavljati v stečajnem postopku. Pravno sredstvo, ki ga ima, je vložitev tožbe na izpolnitev vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe.

VSL Sklep Cst 74/2019, 26. 2. 2019

59. člen (rok za prijavo terjatve)

- 1. Splošno**
- 2. Naknadne prijave**

60. člen (vsebina prijave terjatve)

- 1. Popolnost prijave**
- 2. Prednostne terjatve**
- 3. Obresti po začetku postopka zaradi insolventnosti**
- 4. Dolžnost prijave pravnih stroškov**

- ◆ Za dolžnost prijave terjatve v stečajnem postopku je odločilen trenutek njihovega nastanka in ne šele trenutek nastanka terjatve na njihovo plačilo. Terjatev na povrnitev stroškov pravnega postopka nastane takrat, ko sodišče stroške odmeri. Za obveznost prijave pa ni bistveno, kdaj sodišče stroške odmeri, ampak kdaj so ti stroški dejansko nastali stranki.

VSL Sklep I Cpg 775/2016, 13. 6. 2018

- ◆ Ker tožeča stranka terjatve iz naslova stroškov ni uveljavljala v stečajnem postopku, je njen stroškovni zahtevek neutemeljen.

VSL Sklep I Cp 2295/2018, 23. 1. 2019

5. Stroški po umiku tožbe zaradi priznanja terjatve

6. Povračilo stroškov po četrtem odstavku

7. Razno

- ◆ Ni podana procesna ovira pravnomočnosti po 319. členu ZPP, saj o sami izločitveni pravici upnika na poslovnem prostoru - lokalu (s sodbo) še ni bilo pravnomočno odločeno. Takšna razlaga je, po presoji pritožbenega sodišča, tudi v skladu s 158. členom Ustave, ki lastnost pravnomočnosti pripisuje zgolj pravnim razmerjem, urejenim s pravnomočno odločbo državnega organa. Načelo pravnomočnosti zagotavlja nespremenljivost pravnih razmerij, urejenih s posamičnimi upravnimi ali sodnimi akti, predvsem zato, da bi se varovale pridobljene pravice. ZFPPIPP ne vsebuje določbe, ki bi stečajnemu upniku v primeru, da je njegova izločitvena pravica po prvi prijavi prerekana, prepovedovala, da le-to ponovno prijavi. V tretjem odstavku 310. člena ZFPPIPP je sicer določeno, da upnikova izločitvena pravica preneha, če v roku enega meseca po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe po prvem ali drugem odstavku tega člena. Vendar pa je treba, po presoji pritožbenega sodišča, določbo tretjega odstavka 310. člena ZFPPIPP razlagati ob upoštevanju objektivnih mej pravnomočnosti tako, da izločitvena pravica preneha le z ozirom na uveljavljeno pravno in dejansko podlago zahtevka. Nenazadnje je lastninska pravica ustavna kategorija in kot taka uživa posebno varstvo, zato se v njo lahko posega zgolj v omejenih, v zakonu izrecno določenih pravilih. Drugačna razlaga določb ZFPPIPP, ki bi širila primere, v katerih izločitvena pravica preneha, bi po presoji pritožbenega sodišča pomenila poseg v pravico iz 33. člena Ustave RS.

VSL sklep Cst 414/2018, 5. 9. 2018

- ◆ Iz upnikove prijave terjatve v stečajnem postopku ne izhaja, da bi prijavil pogojno terjatev. To ne izhaja niti iz same prijave terjatve (zahtevka za plačilo) niti iz obrazložitve upnikove vloge. Oblikovanje prijave je stvar upnika. Upnik v prijavi terjatve ni navedel, od uresničitve katerega pogoja je odvisno poplačilo njegove terjatve. Tako kot je oblikoval prijavo terjatve, bi v primeru upraviteljevega neprerekanja terjatve, bila le-ta priznana v celoti kot nepogojna in bi se kot taka izplačala iz unovčene stečajne mase (torej povsem neodvisno od kakšnega pogoja – npr. nastanka napake).

VSL sklep Cst 664/2018, 18. 12. 2018

- ◆ Da bi upnik uspel s pritožbenim predlogom, da naj sodišče na pravdo za ugotovitev neobstoja terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu, napoti upravitelja, bi moral trditi in dokazati, da je v prijavi terjatev zahteval priznanje s sklepom odmerjenih izvršilnih stroškov v višini 300,41 EUR, česar pa v pritožbi ni niti trdil niti dokazal. Zato je pritožbeno sodišče zaključilo, da na podlagi pravilno ugotovljenega dejanskega stanja sodišče prve stopnje ni imelo podlage za sklepanje, da prerekana terjatev temelji na izvršilnem naslovu. Posledično pa tudi ne podlage za napotitev na pravdo upravitelja.

VSL Sklep Cst 546/2018, 8. 11. 2018

- ◆ ZFPPIPP ne vsebuje določbe, ki bi stečajnemu upniku v primeru, da je njegova izločitvena pravica po prvi prijavi prerekana, prepovedovala, da le-to ponovno prijavi.

VSL Sklep Cst 415/2018, 5. 9. 2018

61. člen (izjava upravitelja o prijavljenih terjatvah; osnovni seznam preizkušenih terjatev)

- ♦ V fazi preizkusa terjatev se upravitelj izreka o tem, ali priznava ali prereka prijavljeno terjatev. Iz stolpcev priznanih in prerekanih terjatev končnega seznama terjatev izhaja, da upravitelj upnikove terjatve ni prerekal. V stolpcu »Opombe in/ali obrazložitev prerekanih terjatev« napisano pa se ne nanaša na obstoj ali višino prijavljene terjatve, temveč gre za zapis razveznega pogoja, ki je opredeljen v tretjem odstavku 296. člena ZFPPIPP, tj. za zapis okoliščin, ki bodo pomembne šele ob poplačilu upnikove priznane terjatve.

VSL Sklep Cst 465/2018, 2. 10. 2018

- ♦ V skladu z določbo 4. točke četrtega odstavka 61. člena ZFPPIPP mora v primeru, če vsebuje prijava terjatve upnika določen zahtevek, da se terjatev ob razdelitvi plača kot prednostna, tudi osnovni seznam preizkušenih terjatev za terjatev tega upnika vsebovati podatek, da upnik uveljavlja terjatev kot prednostno. V konkretnem primeru je upnik v prijavi navedel, da terjatev uveljavlja kot prednostno. Zato bi moralo sodišče ugovoru ugoditi, upravitelj pa bi moral v končnem seznamu preizkušenih terjatev to pomanjkljivost odpraviti tako, da bi v polje "prednostnih terjatev" vnesel podatek iz prijave o zahtevku upnika, da se terjatev ob razdelitvi plača kot prednostna. Oba upnika v pritožbi neutemeljeno vztrajata pri zmotnem stališču, da mora upravitelj v primeru, če prizna terjatev, ki vsebuje določen zahtevek, da se ob razdelitvi terjatev plača kot prednostna, v osnovnem seznamu preizkušenih terjatev v polju: „izjava upravitelja“, navesti, da jo tudi priznava kot prednostno.

VSL Sklep Cst 536/2018, 8. 11. 2018

- ♦ Zgolj zato, ker naj bi skupno premoženje poleg nepremičnine predstavljalo še drugo premoženje, se preizkus izločitvene pravice ne more razširiti še na drugo premoženje, na katerem upnik - zakonec - izločitvene pravice ne uveljavlja. Upravitelj se namreč lahko izjavi le o prijavljenih terjatvah, ločitvenih in izločitvenih pravicah. Zakonodaja omogoča prijavo izločitvene pravice na premoženju, na katerem obstaja zastavna pravica. Taka prijava, čeprav brez ekonomskega interesa, pa ne more predstavljati zlorabe pravice do uveljavitve izločitvenega zahtevka. Ali je napotitveni sklep pravilen ali ne, ni odločilnega pomena, saj ga, takega kot je, višje sodišče mora upoštevati. Sodišče prve stopnje tudi ni nedovoljeno spreminjalo zahtevka. Zgolj zaradi jasnosti, na kar je opozorila tožena stranka že v postopku pred sodiščem prve stopnje, je izrecno opredelilo, da se odločitvi nanašata na isto polovico nepremičnine, torej na polovico, ki pripada upnici M. J.

VSL Sodba I Cpg 1146/2017, 26. 2. 2019

62. člen (ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev)

- ♦ Pravilna je obrazložitev sodišča prve stopnje, da izjava upravitelja o prijavljenih terjatvah ni razlog za ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev. V zvezi s prerekano ločitveno pravico iz pritožb izhaja, da se upnika ne strinjata z izjavo upravitelja, da jima ne priznava prijavljene ločitvene pravice na osebem vozilu. Pri tem je zmotno njuno stališče, da lahko drugačno presojo dosežeta z ugovorom proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev.

VSL Sklep Cst 536/2018, 8. 11. 2018

63. člen (ugovor o prerekanju terjatve)

64. člen (ugovor insolventnega dolžnika o prerekanju terjatve)

65. člen (dopolnjeni seznam preizkušenih terjatev)

66. člen (ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev)

67. člen (priznana in prerekana terjatev)

68. člen (verjetno izkazana terjatev)

69. člen (sklep o preizkusu terjatev)

70. člen (končni seznam preizkušenih terjatev)

71. člen (poznejši preizkus terjatev)

72. člen (posodabljanje končnega seznama preizkušenih terjatev)

73. člen (terjatve upnika za izračun deleža njegovih glasovalnih pravic)

74. člen (osnova za izračun deleža glasovalnih pravic)

75. člen (procesna dejanja, o katerih odločajo upniki z glasovanjem)

76. člen (upniški odbor kot organ upnikov)

77. člen (oblikovanje upniškega odbora)

78. člen (člani upniškega odbora)

79. člen (število članov upniškega odbora)

80. člen (imenovanje članov upniškega odbora)

81. člen (razrešitev imenovanih članov upniškega odbora)

82. člen (zahteva upnikov za oblikovanje upniškega odbora v stečajnem postopku)

83. člen (volitve članov upniškega odbora)

84. člen (sklep o izvolitvi upniškega odbora)

85. člen (prenehanje položaja člana upniškega odbora)

86. člen (razrešitev izvoljenih članov upniškega odbora in nadomestne volitve)

87. člen (pristojnosti upniškega odbora)

88. člen (postopek v zvezi z mnenjem ali soglasjem upniškega odbora)

89. člen (postopek v zvezi z obravnavo poročil in mnenj upravitelja na upniškem odboru)

90. člen (odločanje upniškega odbora)

91. člen (predsednik upniškega odbora)

92. člen (zastopanje člana upniškega odbora)

93. člen (udeležba na sejah upniškega odbora)

94. člen (sklic seje upniškega odbora)

95. člen (mesto zasedanja upniškega odbora)

96. člen (potek seje upniškega odbora)

96.a člen (dopisna seja upniškega odbora)

97. člen (položaj in pristojnosti upravitelja)

- ♦ Pri pravnih poslih in drugih dejanjih, potrebnih za unovčitev premoženja, ki spada v stečajno maso, fizično osebo v osebnem stečaju zastopa na podlagi zakona upravitelj.

VSL Sklep Cst 451/2018, 3. 10. 2018

- ♦ Ob smiselni uporabi 97. člena ZFPPIPP je upravitelj organ postopka prisilne likvidacije, tudi v postopku prisilne likvidacije pa je njegova naloga varovanje in uresničitev interesov upnikov. Je tudi zakoniti zastopnik dolžnika, ki je v prisilni likvidaciji. Ni pa pooblaščenec ali zastopnik delničarjev ali družbenikov, ki bi za svoje delo potreboval soglasje družbenikov.

VSL Sklep Cst 492/2018, 16. 10. 2018

- ♦ Pritožnik bi se moral s predlogom, da ima še nekaj časa stvari spravljene na zemljišču, ki se prodaja, obrniti najprej na upravitelja. Sodišče namreč v stečajnem postopku s sklepom odloči o konkretnem predlogu stečajnega upravitelja, ki ga le ta predlaga sodišču v odločitev kot organ stečajnega postopka.

VSL Sklep Cst 575/2018, 28. 11. 2018

- ♦ Skrb stečajnega upravitelja v postopku je v prvi vrsti namenjena varstvu koristi upnikov, zato je pooblaščenec za zastopanje stečajnega dolžnika pri vseh poslih in postopkih, ki kakorkoli vplivajo na obseg stečajne mase. Povedano velja tudi za terjatev, ki jo tožnik uveljavlja v tem postopku. Ker je terjatev (domnevno) nastala 28. 8. 2017, ko stečajni postopek še ni bil končan, premoženje, v zvezi s katerim teče pravda, sodi v stečajno maso. Ker stečajni upravitelj tožbe ni odobril, tožnik pa nima procesnega upravičenja samostojno nastopati v pravdi, je odločitev sodišča prve stopnje, ki je tožbo zavrglo, pravilna.

VSL Sklep I Cp 85/2019, 21. 2. 2019

98. člen (obveznosti upravitelja)

99. člen (redna poročila upravitelja)

100. člen (izredna poročila upravitelja)

101. člen (navodila sodišča upravitelju)

102. člen (odškodninska odgovornost upravitelja)

- ◆ Sodišče prve stopnje je ravnanje toženke kot stečajne upraviteljice pravilno presojalo po strožjih merilih, ki veljajo za dobrega strokovnjaka (drugi odstavek 6. člena OZ) ter ugotavljalo, ali so izkazane vse odškodninske predpostavke po prvem odstavku 131. člena OZ (v povezavi s 102. členom ZFPPIPP, ki določa odškodninsko odgovornost stečajnega upravitelja za škodo, ki jo povzroči upnikom s kršitvijo svojih obveznosti) – to je škoda, protipravno ravnanje in vzročna zveza med tem ravnanjem in škodo, v zvezi s čimer je bilo dokazno breme na tožniku, medtem ko je na toženki bilo dokazno breme, da izkaže, da za nastanek škode ni kriva

VSM Sodba I Cp 828/2018, 27. 11. 2018

103. člen (nagrada upravitelja)

1. **Predpis, ki se uporabi za odmero nadomestila**
2. **Nagrada upravitelja v postopku prisilne poravnave**
3. **Nadomestilo za izdelavo otvoritvenega poročila**
4. **Nadomestilo za preizkus terjatev**

- ◆ Zakon ne določa, do kdaj je nadomestilo za preizkus terjatev mogoče zahtevati, zato ga je mogoče zahtevati tudi še v končnem poročilu. O stroških, ki jih je moral ob prevzemu premoženja plačati pritožnik, je bilo pravnomočno in dokončno odločeno že s sklepom o razdelitvi. Pritožniku kot prevzemniku premoženja ni mogoče naložiti v plačilo nobenih drugih stroškov, tudi stroškov nadomestila za preizkus terjatev ne, čeprav je bilo to nadomestilo upraviteljici odmerjeno šele zdaj. Sklep o prenosu premoženja na upnika ima naravo sklepa o končni razdelitvi, zato je pravnomočno in dokončno odločeno o vseh stroških, ki jih je moral pritožnik plačati v stečajno maso zaradi prevzema premoženja.

VSL Sklep Cst 519/2018, 23. 10. 2018

5. **Nadomestilo za unovčenje in razdelitev stečajne mase**

- ◆ Iz navedenega je razvidno, da je sodišče prve stopnje odločilo v škodo pritožnika, ki je edini vložil ugovor proti načrtu razdelitve, kot stroške nadomestila pa je priznalo več, kot je predvidel upravitelj. S tem je smiselno prekoračilo "zahtevek" upravitelja, odločilo pa je tudi v škodo upnika, ki je vložil ugovor proti načrtu razdelitve. Upravitelj ob zahtevi za odmero in izplačilo tega nadomestila tako ali tako ne more zahtevati več, kot pa je v načrtu razdelitve predvidel med stroški posebne mase. Zato tudi ni podlage za zmanjševanje posebne razdelitvene mase za višje stroške tega nadomestila, kot jih je predvidel upravitelj. Ni pravilno stališče, da bi bilo treba ob vsaki razdelitvi upoštevati oziroma obračunati nagrado le od mase, ki se deli, oziroma od vse že razdeljene stečajne mase. Tako bi namreč največje breme upraviteljevega nadomestila nosili le tisti upniki, ki bi bili prej poplačani, kar pa je v nasprotju z načelom enakega obravnavanja upnikov iz 46. člena ZFPPIPP. To nadomestilo je treba enakomerno porazdeliti med vse poplačane upnike.

VSL sklep Cst 302/2018, 3. 7. 2018

- ♦ S predmetnim sklepom se posega v pritožnikove pravice, torej v pravico za plačilo za upraviteljevo delo, zato je utemeljeno pritožnikovo pričakovanje do jasne in pregledne obrazložitve, kako je izračunana nagrada, tako da jo lahko tudi sam preizkusi. Materialnopravno zmotno je stališče, da se nagrada upravitelja obračuna od zneska kupnine, zmanjšanega za vse stroške, vključno z nagrado. Ker se višina nagrade šele izračunava, je kot osnovo za izračun potrebno upoštevati znesek kupnine, zmanjšane za vse preostale stroške, razen nagrade.

VSL Sklep Cst 548/2018, 13. 11. 2018

6. Nadomestila, ki jih vključuje nagrada upravitelja

7. Razno

104. člen (odmera in plačilo nagrade upravitelja)

1. Splošno

2. Razrešitev upravitelja

105. člen (stroški upravitelja)

106. člen (pristojnost za nadzor nad upravitelji)

107. člen (komisija)

108. člen (dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja)

109. člen (odvzem in prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja)

110. člen (seznam upraviteljev)

111. člen (izbira sodišča, pri katerem upravitelj opravlja funkcijo upravitelja)

112. člen (začasna ustavitev imenovanja za upravitelja v novih zadevah)

113. člen (vodenje seznama upraviteljev)

114. člen (predpisi o upraviteljih)

115. člen (pogoji za imenovanje za upravitelja)

- ♦ Obstoj ovire za imenovanje upravitelja se lahko uveljavlja z zahtevo za izločitev stečajnega upravitelja.
VSL sklep Cst 541/2018, 14. 11. 2018

116. člen (postopek imenovanja upravitelja)

- ♦ Glede na navedeno ureditev, po kateri informacijski sistem zagotavlja samodejno izbiro upraviteljev po vrstnem redu, sodišču prve stopnje ni bilo treba podrobneje pojasnjevati izbire upraviteljice. Sicer pa dolжник v pritožbi ni podal nobenih konkretnih trditev, iz katerih bi bilo razvidno, da bi bila v zakonu določena pravila imenovanja upravitelja po vrstnem redu kršena, čeprav bi podatke o dodelitvi zadev stečajnim upraviteljem lahko pridobil na vpisniku. Zgolj pritožnikov dvom v zakonitost izbire zato, ker je bila ta stečajna upraviteljica imenovana tudi v drugih postopkih, pa ne zadošča za uspešno utemeljitev tega pritožbenega razloga.

VSL sklep Cst 541/2018, 14. 11. 2018

117. člen (položaj upravitelja)

118. člen (razlogi za razrešitev upravitelja)

119. člen (odločanje o razrešitvi upravitelja)

119.a člen (razrešitev imenovanega upravitelja in imenovanje novega upravitelja na podlagi odločitve večine upnikov)

120. člen (pravne posledice razrešitve upravitelja)

120.a člen (zbornica upraviteljev)

120.b člen (pristojnosti in naloge zbornice)

120.c člen (način opravljanja nadzora zbornice nad upravitelji)

120.d člen (nadzor nad zbornico)

120.e člen (položaj člana zbornice)

120.f člen (organi zbornice)

120.g člen (statut in drugi splošni akti zbornice)

120.h člen (disciplinska odgovornost upraviteljev)

120.i člen (disciplinski ukrepi)

120.j člen (disciplinska evidenca)

120.k člen (organi disciplinskega postopka)

120.l člen (uvedba disciplinskega postopka)

120.m člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje)

120.n člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.o člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.p člen (zastaranje pregona disciplinskih kršitev in izvršitev disciplinskega ukrepa)

121. člen (podrejena uporaba pravil pravnega postopka)

1. Smiselna uporaba pravil ZPP

- ♦ Zakon upniku daje pravico do ugovora proti odpustu obveznosti, in s tem možnost, da si zagotovi vsaj delno poplačilo svoje terjatve, v kolikor je ugovor utemeljen. V kolikor njegov ugovor ni utemeljen, pa to pomeni, da je upnik stroške dolžnici povzročil neutemeljeno. V takšnem primeru je določba prvega odstavka 154. člena ZPP nedvomno smiselno uporabljiva. Uporaba 154. člena ZPP ni v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom in ne predstavlja kršitve ustavnih pravic iz 14., 22. in 25. člena Ustave RS, saj upnik in dolžnica, glede na to, da je ta v postopku osebnega stečaja, nista v enakem položaju.

VSL Sklep Cst 577/2018, 21. 11. 2018

- ♦ Samo dejstvo vložitve pritožb (kot izraza nestrinjanja z odločitvijo) še ne predstavlja izločitvenega razloga po 6. točki 70. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP. Neutemeljeno je

stališče pritožnikov, da bi morala predsednica sodišča vlagateljem zahteve za izločitev sodnika dokazati, da so sodnikove odločitve zakonite. Nepristranskost sodnika pri sojenju se domneva. Da pri sodniku obstajajo druge okoliščine, ki vzbujajo dvom v njegovo nepristranskost, mora navesti in dokazati vložnik zahteve za izločitev. Z zahtevo za izločitev stečajnega sodnika pritožniki ne morejo doseči od predsednice sodišča ponovne odločitve o stvari, o kateri je bilo že pravnomočno odločeno.

VSL Sklep III Cpg 789/2018, 8. 11. 2018

- ♦ ZPP res določa, da se sodišče, če za odločitev ni pristojno sodišče Republike Slovenije, izreče za nepristojno, razveljavi opravljena pravdna dejanja in zavrže tožbo, kar lahko stori med postopkom. To pravilo se v postopkih zaradi insolventnosti uporablja zgolj smiselno. Za postopek osebnega stečaja pa po oceni višjega sodišča smiselna uporaba narekuje, da je to mogoče le med predhodnim postopkom zaradi insolventnosti, torej najkasneje do pravnomočnosti sklepa o začetku postopka. Čim pa postane sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti pravnomočen, pa to ni več mogoče, saj pravnomočnega (končnega) sklepa, izdanega v predhodnem postopku zaradi insolventnosti, ni več mogoče razveljaviti, razen ob dovoljenih preizkusih tega sklepa, za kar pa v obravnavani zadevi ne gre. Navedenega ne more spremeniti niti navedba o sprožitvi postopka proti RS pred ECJ v Luxemburgu.

VSL Sklep Cst 462/2018, 2. 10. 2018

2. Vrnitev v prejšnje stanje, revizija in obnova postopka

3. Zamuda roka ali izostanek z naroka

122. člen (spletne strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti)

- ♦ ZFPPIPP določa obvezno objavo sklepov, izdanih v glavnem postopku zaradi insolventnosti. Navedeno določbo je treba razumeti tako, da se obveznost objave nanaša tudi na predlog s prilogami, na katere se sklicuje obrazložitev sklepa o izdaji soglasja k sklenitvi prodajne pogodbe.

VSL Sklep Cst 555/2018, 14. 11. 2018

122.a člen (vodenje in posredovanje podatkov v postopkih zaradi insolventnosti)

123. člen (vročitve)

123.a člen (elektronsko vlaganje pisanj in elektronsko vročanje)

124. člen (odločbe)

125. člen (pritožba proti sklepu)

126. člen (procesna legitimacija za vložitev pritožbe)

1. Upnik

2. Upravitelj

3. Dolžnik

4. Druga oseba

- ♦ Ker pritožnica ni upnica v tem stečajnem postopku, njena pritožba [zoper sklep o prodaji] ni dovoljena.
VSL Sklep Cst 398/2018, 5. 9. 2018

5. Prisilna poravnava

6. Poenostavljena prisilna poravnava

7. Prisilna likvidacija

8. Razno

127. člen (rok za pritožbo)

- ♦ Določilo prvega odstavka 24. člena Uredbe (EU) 2015/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o postopkih v primeru insolventnosti se je začelo uporabljati 26. 6. 2018, kar je dva tedna prej, preden je bil dne 10. 7. 2018 izdan sklep o začetku stečajnega postopka nad dolžnikom. Z vprašanjem, ali je v Sloveniji že vzpostavljen register oziroma več registrov iz 24. člena Uredbe, se pritožbeno sodišče ni ukvarjalo, saj je tak register pred vzpostavitvijo decentraliziranega sistema za medsebojno povezavo registrov insolventnosti (iz 25. člena Uredbe), ki mora biti uporabnikom na voljo v vseh uradnih jezikih institucij unije, za tuje upnike brez pomena. Dotlej so tuji upniki v enakem položaju kot slovenski upniki. Za začetek stečajnega postopka nad posameznimi dolžniki izvedo preko

spletnih strani AJPES. Skladno z določilom 127. člena ZFPPIPP rok za pritožbo znaša 15 dni od objave sklepa in tako bo tudi po vzpostavitvi medsebojne povezanosti vseh registrov. Ta rok pa je pritožnik zamudil.

VSL Sklep Cst 676/2018, 27. 12. 2018

128. člen (odločanje o pritožbi)

128.a člen (ugovor zaradi kršitve pravice do enakega obravnavanja upnikov)

129. člen (stroški upnika)

- ♦ Zakon upniku daje pravico do ugovora proti odpustu obveznosti, in s tem možnost, da si zagotovi vsaj delno poplačilo svoje terjatve, v kolikor je ugovor utemeljen. V kolikor njegov ugovor ni utemeljen, pa to pomeni, da je upnik stroške dolžnici povzročil neutemeljeno. V takšnem primeru je določba prvega odstavka 154. člena ZPP nedvomno smiselno uporabljiva. Uporaba 154. člena ZPP ni v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom in ne predstavlja kršitve ustavnih pravic iz 14., 22. in 25. člena Ustave RS, saj upnik in dolžnica, glede na to, da je ta v postopku osebnega stečaja, nista v enakem položaju

VSL Sklep Cst 577/2018, 21. 11. 2018

130. člen (uporaba oddelka 3.8)

131. člen (nedovoljenost izvršbe ali zavarovanja)

- ♦ Upnik je predlog za izvršbo zoper dolžnika vložil neutemeljeno, poleg tega pa je za dolžnika ugodna odločitev o razveljavitvi sklepa o izvršbi in zavrženju upnikovega predloga za izvršbo že pravnomočna, zato je dolžnik upravičen do povrnitve stroškov ugovora zoper sklep o izvršbi in stroškov predloga za izdajo dopolnilnega sklepa, kajti navedeni stroški so mu bili s strani upnika povzročeni neutemeljeno.

VSL Sklep II Ip 2733/2018, 19. 12. 2018

132. člen (vpliv začetka postopka zaradi insolventnosti na začete postopke izvršbe in zavarovanja)

1. Splošno

- ♦ V obravnavani zadevi je bil po izdani predhodni odredbi za zavarovanje terjatve tožeče stranke do tožene stranke v višini 47.077,90 EUR, in pred začetkom stečajnega postopka nad toženo stranko, začet postopek prisilne poravnave, ki se je končal s pravnomočnim sklepom o potrjeni prisilni poravnavi, s katerim je tožeča stranka pod pogoji prisilne poravnave pridobila izvršilni naslov za izterjavo novo zavarovane terjatve. Prisilna poravnava je namreč zajela tudi zavarovane terjatve, ki so se prestrukturirale v novo zavarovane terjatve. Upošteva določilo tretjega odstavka 215. člena ZFPPIPP, ki se uporablja v zvezi z 2. točko enajstega odstavka 221. člena ZFPPIPP, je tožeča stranka s pravnomočnim sklepom o prisilni poravnavi pridobila ne le izvršilni naslov za novo zavarovano terjatev, pač pa tudi ločitveno pravico na zarubljenih denarnih sredstvih v višini 47.077,90 EUR. Ker je torej tožeča stranka pred začetkom stečajnega postopka nad toženo stranko pridobila ločitveno pravico na premoženju tožene stranke (denarnih sredstvih na depozitnem računu), je tožbeni zahtevek za prednostno poplačilo terjatve iz ločitvenega premoženja v stečajnem postopku utemeljen.

VSM Sodba I Cpg 286/2018, 8. 11. 2018

- ♦ Upnik sodišča ni uspel prepričati, da v primeru ustavitve izvršilnega postopka ne bo mogel doseči prodaje zastavljenih nepremičnin in vsaj delnega poplačila terjatve na Nizozemskem. Upošteva relevantna določila nizozemskega zakona o stečajnem postopku ter dejstvo, da je upnik v zemljiški knjigi pri dolžnikovih nepremičninah v Sloveniji vpisan kot prvi in edini hipotekarni upnik, se njegov položaj v stečajnem postopku na Nizozemskem ne bi smel poslabšati do te mere, da bi mu bilo povsem onemogočeno uveljavljanje pravice do poplačila iz hipoteke, ter da mu posledično ne bi bilo zagotovljeno posebno jamstvo pri uveljavljanju njegove zavarovane terjatve, kot to določa Uredba 1346/2000.

VSL Sklep I Ip 780/2018, 22. 5. 2018

2. Razmerje med izvršilnim postopkom in poenostavljeno prisilno poravnavo ali prisilno poravnavo

- ♦ Ratio legis za smiselno uporabo prvega odstavka 132. člena ZFPPIPP tudi v postopku poenostavljene prisilne poravnave je v tem, da ima dolžnik primeren čas, da sestavi posodobljen seznam terjatev. To pa narekuje prekinitev vseh postopkov izvršbe.

VSC Sklep II Ip 325/2018, 9. 1. 2019

3. Razmerje med izvršilnim postopkom in stečajnim postopkom

- ♦ ZFPPIPP ureja položaj, ko predmet izvršbe hkrati predstavlja stečajno maso in predmet izvršbe, in razmerje med upnikom in dolžnikom, ki je hkrati stečajni dolžnik. Pritožnik pa ni v stečajnem postopku, zato po naravi stvari zanj določbe ZFPPIPP ne veljajo. Iz 280. člena ZFPPIPP jasno izhaja, da pride v poštev le v primeru, če je premoženje last stečajnega dolžnika. V četrtem odstavku 280. člena ZFPPIPP je tako predpisano, da se prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice iz 1. točke drugega odstavka tega člena, in plačilo terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico, opravi v stečajnem postopku. V stečajnem postopku se lahko prodaja le premoženje stečajnega dolžnika (320. člen ZFPPIPP). V konkretnem primeru pa nepremičnina, s katero se nadaljuje izvršba, po stanju zemljiške knjige ne predstavlja premoženja stečajnega dolžnika, temveč premoženje realnega dolžnika, to je pritožnika.

VSL Sklep II Ip 474/2018, 7. 5. 2018

- ♦ Od sprejema novele ZFPPIPP-G dalje je premoženje, s katerim stečajni dolžnik samostojno razpolaga, hkrati tudi premoženje, na katerega po določbah Zakona o izvršbi in zavarovanju (v nadaljevanju ZIZ) zaradi predpisanih omejitev v izvršbi ni mogoče poseči. Ker v konkretnem primeru ni premoženja, na

katerega bi bilo mogoče dovoliti izvršbo, je pritožba upnika, ki se zavzema za to, da se njegova terjatev poplača v tem izvršilnem postopku, neutemeljena.

VSC Sklep I Ip 198/2018, 19. 9. 2018

Iz obrazložitve:

4. Določilo 132. člena ZFPPIPP ureja razmerja med stečajnim in izvršilnim postopkom v položaju, ko je bil izvršilni postopek že v teku, še preden se je začel stečajni postopek. Sodišče prve stopnje je ustavilo postopek na podlagi določila 1. točke tretjega odstavka 132. člena ZFPPIPP, ker je ugotovilo, da upnik do začetka stečajnega postopka v izvršilnem postopku ni pridobil ločitvene pravice na predmetih izvršbe. Upnik pritožbeno ne izpodbija teh ugotovitev niti ne navaja, da je sodišče prve stopnje glede tega zaključka zagrešilo bistveno kršitev določb postopka.

4. Postopek zavarovanja z začasno ali predhodno odredbo

- ◆ Četudi je dolžnik dejansko dolžan po sklepu o začasni odredbi plačevati na račun zakonite zastopnice mesečno preživnino tudi za mld. A. A., je sodišče postopalo pravilno, ko te dolžnikove preživninske obveznosti ni upoštevalo pri presoji, ali je dolžnik že v celoti poplačal izterjevano terjatev. Predmetna izvršba namreč ni bila dovoljena za izterjavo terjatve mld. A. A. po navedenem sklepu o začasni odredbi.

VSL Sklep I Ip 3030/2018, 15. 1. 2019

133. člen (register, v katerem se opravi vpis)

134. člen (odločanje o vpisu v register)

135. člen (dolžnik v postopku prisilne poravnave)

136. člen (namen postopka prisilne poravnave)

137. člen (razkritje finančnega položaja in poslovanja dolžnika)

138. člen (vpisi v register v zvezi s postopkom prisilne poravnave)

139. člen (upravičeni predlagatelj)

140. člen (procesne ovire za vodenje postopka prisilne poravnave)

- 1. Splošno**
- 2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe pravice**

141. člen (predlog za začetek postopka prisilne poravnave)

- 1. Listine, ki se priložijo predlogu**
- 2. Začetni predujem**

142. člen (poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika)

143. člen (predlog prisilne poravnave z zmanjšanjem in odložitvijo zapadlosti terjatev)

144. člen (alternativni predlog prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže)

145. člen (načrt finančnega prestrukturiranja)

146. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja)

- ◆ Sodišče prve stopnje je pravilno upoštevalo, da je trditveno in dokazno breme o tem, da je ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave utemeljen na upniku, ki je ugovor podal. Ta mora izkazati, da je verjetnost uspešnega finančnega prestrukturiranja dolžnika manjša od 50 % da je stopnja verjetnosti, da bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek, nižja od 50 % oziroma da dolžnik ravna v nasprotju z obveznostmi v postopku prisilne poravnave. Upnik je torej tisti, ki mora

navesti konkretne trditve in dokaze v smeri, da so s strani dolžnika predložene listine nepopolne oziroma, da ne odražajo realnega dolžnikovega finančno ekonomskega stanja. Zmotno je pritožbeno stališče, da je sodišče v postopku z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave v vsakem primeru dolžno naložiti izvedencu, naj ponovno pregleda celotno finančno poslovanje in dokumentacijo dolžnika, ki je bila podlaga za sestavo NFP. Ta preizkus v postopku prisilne poravnave opravi pooblaščen ocenjevalec podjetja in o pregledu pripravi poročilo v skladu z določili prvega in drugega odstavka 146. člena ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 171/2018, 25. 4. 2018

147. člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

148. člen (objava predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

149. člen (umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

150. člen (nastanek in trajanje pravnih posledic uvedbe postopka prisilne poravnave)

151. člen (omejitev dolžnikovih poslov)

- ♦ Dejstvo, da je tožeča stranka insolventna, še ne utemeljuje taksne oprostitve, sicer bi ZST-1 insolventnost stranke opredelil kot okoliščino, ki narekuje oprostitev plačila sodne takse, kot je to pravilno pojasnilo sodišče prve stopnje. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je tožeča stranka v predlogu pojasnila, da je del njenih kratkoročnih poslovnih terjatev težko izterljivih, zlasti v petnajstdnevem roku, kot ga ji je sodišče določilo v plačilnem nalogu. Dejstvo je, da je za unovčenje takšnega (kratkoročnega) premoženja potreben določen čas, zato ima tožeča stranka prav, ko navaja, da sredstev iz tega naslova ne more zagotoviti takoj.

VSL Sklep I Cpg 724/2018, 17. 12. 2018

151.a člen (omejitev pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika)

152. člen (prekinitev postopka odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

- ♦ V postopku poenostavljene prisilne poravnave upnik nima pravne možnosti z ugovorom izpodbijati vodenje postopka prisilne poravnave, če z zadostno verjetnostjo izkaže, da izvedba načrta finančnega prestrukturiranja ne bo odpravila dolžnikove insolventnosti, kot je značilno za postopek redne prisilne poravnave. Zato za položaj, ko je poenostavljena prisilna poravnava pravnomočno potrjena, ni primerno smiselno uporabiti šestega odstavka 152. člena ZFPPIPP. To pomeni, da je tudi za ta položaj treba smiselno uporabiti tretji odstavek 152. člena ZFPPIPP. Sklenemo lahko, da sodišče po (pravnomočnem) končanju postopka poenostavljene prisilne poravnave vedno (ne glede na izid tega postopka) nadaljuje postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka. Če je bila poenostavljena prisilna poravnava pravnomočno potrjena, po petem odstavku 14. člena ZFPPIPP velja izpodbojna domneva, da je prenehal položaj dolžnikove insolventnosti. Zato bo moral upnik v takem primeru to domnevo izpodbiti tako, da bo dokazal, da je dolžnik še vedno insolventen, da torej z ukrepi prestrukturiranja, ki so predmet poenostavljene prisilne poravnave, ni odpravil insolventnosti.

VSL sklep Cst 378/2018, 1. 8. 2018

- ♦ Iz zakonske določbe, da se začasna odredba izda v korist vseh upnikov do stečajnega dolžnika jasno izhaja, da po začetku stečajnega postopka začasna odredba preneha, oziroma da preneha tudi v primeru, če se stečajni postopek ne bo začel zaradi pravnomočno potrjene prisilne poravnave. Neutemeljeno je stališče dolžnika, da začasna odredba izdana v predhodnem stečajnem postopku na podlagi 240. člena ZFPPIPP, preneha v primeru začetega postopka prisilne poravnave že zaradi zakonskih posledic začetka postopka prisilne poravnave, ter da zato prekinitev predhodnega stečajnega postopka po prvem odstavku 152. člena ZFPPIPP, ni ovira za razveljavitev ali spremembo začasne odredbe v postopku, v katerem sodišče ne odloča o prisilni poravnavi.

VSL Sklep Cst 434/2018, 19. 9. 2018

- ♦ Za položaj, ko je poenostavljena prisilna poravnava pravnomočno potrjena, se sedmi odstavek 152. člena ZFPPIPP ne uporablja. Po pravnomočno končanem postopku poenostavljene prisilne poravnave je zato treba nadaljevati postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka.

VSL Sklep Cst 537/2018, 14. 11. 2018

153. člen (odločanje o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

- 1. Predujem za kritje stroškov postopka prisilne poravnave**
- 2. Pritožba proti sklepu o začetku postopka prisilne poravnave**

154. člen (rok za odločitev o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

155. člen (oklic o začetku postopka prisilne poravnave)

156. člen (posledica neplačila predujma za kritje stroškov postopka prisilne poravnave)

157. člen (nastanek pravnih posledic začetka postopka prisilne poravnave)

158. člen (dovoljena plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

159. člen (ureditev plačil v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

160. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek postopka prisilne poravnave)

161. člen (pretvorba nadenarnih terjatev v denarne)

162. člen (pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

163. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

164. člen (pobot terjatev ob začetku postopka prisilne poravnave)

- ♦ Teh terjatev tožeči stranki niti ni bilo treba posebej dokazovati, saj je tožena stranka v zvezi z njimi uveljavljala izključno samo ugovor pobota, kar pomeni, da jih je tako po temelju kot po višini priznavala. S strani tožeče stranke predložena dokazila dokazujejo le, da je tožeča stranka plačala račune za storitve tretjih, ki so bili naslovljeni nanjo, kar pomeni, da je poravnala svoje lastne obveznosti do ponudnikov teh storitev. O tem, zakaj in na kakšni podlagi je stroške teh storitev prefakturirala toženi stranki, tožeča stranka ni navedla nobenih dejstev. Pobot ni dvostranski pravni posel, ki bi terjal soglasje volj pogodbenih strank, udeleženih v pobotu. Na samo veljavnost pobota zato nima nobenega učinka okoliščina, ali je upravitelj (na strani naslovnika izjave) soglašal s pobotom in je zato zmoten

materialnopravni zaključek prvostopnega sodišča, da tožena stranka ne more (ni mogla) uveljavljati v pobot terjatve, ki jih je podala z enostranskima izjavama, za katero ni bilo dano soglasje upravitelja prisilne poravnave. Če upravitelj stečajnega dolžnika pobotane (upnikove) terjatve ne prizna, je ne more prerekati (ker se ne prijavlja), pač pa mora vložiti tožbo za izterjavo svoje terjatve, natanko to pa je v konkretnem primeru tudi storil. Vprašanje obstoja pobotne terjatve se torej ne obravnava v okviru stečajnega postopka, pač pa zgolj v pravdi, v kateri se upnik pobotne terjatve brani plačilu terjatve, ki jo od nje zahteva stečajni dolžnik, to pa je predmetni postopek.

VSL Sodba I Cpg 335/2017, 13. 6. 2018

164.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

165. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

1. Splošno
2. Terjatve na podlagi zavarovalne pogodbe

166. člen (pravica insolventnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

167. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

168. člen (redna poročila insolventnega dolžnika)

169. člen (druga pravila o poročilih insolventnega dolžnika)

170. člen (mnenje upravitelja o poročilih insolventnega dolžnika)

171. člen (nadzor upravitelja)

172. člen (razlogi za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

- ♦ Sodišče prve stopnje je pravilno upoštevalo, da je trditveno in dokazno breme o tem, da je ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave utemeljen na upniku, ki je ugovor podal. Ta mora izkazati, da je verjetnost uspešnega finančnega prestrukturiranja dolžnika manjša od 50 % da je stopnja verjetnosti, da bodo upnikom s potrditvijo prisilne poravnave, ki jo predlaga dolžnik, zagotovljeni ugodnejši pogoji plačila njihovih terjatev, kot če bi bil nad dolžnikom začet stečajni postopek, nižja od 50 % oziroma da dolžnik ravna v nasprotju z obveznostmi v postopku prisilne poravnave. Upnik je torej tisti, ki mora navesti konkretne trditve in dokaze v smeri, da so s strani dolžnika predložene listine nepopolne oziroma, da ne odražajo realnega dolžnikovega finančno ekonomskega stanja. Zmotno je pritožbeno stališče, da je sodišče v postopku z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave v vsakem primeru dolžno naložiti izvedencu, naj ponovno pregleda celotno finančno poslovanje in dokumentacijo dolžnika, ki je bila podlaga za sestavo NFP. Ta preizkus v postopku prisilne poravnave opravi pooblaščen ocenjevalec podjetja in o pregledu pripravi poročilo v skladu z določili prvega in drugega odstavka 146. člena ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 171/2018, 25. 4. 2018

173. člen (roki za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

174. člen (posebna pravila, če dolžnik spremeni načrt finančnega prestrukturiranja)

175. člen (postopek z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave)

176. člen (izjava insolventnega dolžnika o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)

177. člen (narok za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave)

178. člen (rok za odločitev o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)

179. člen (odločanje o ugovoru)

180. člen (vsebina spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

181. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja o pregledu spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja)

182. člen (zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

183. člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

184. člen (odločanje o zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

185. člen (objava spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

185.a člen (izpolnitev dodatnih pogojev za uspešno finančno prestrukturiranje)

- ♦ V 3. točki sklepa o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave je zapisano, da ne učinkuje na zavarovane terjatve, v posodobljenem seznamu pa je upnikova terjatev kljub temu vsebovana in razdeljena na zavarovani in nezavarovani del, zato se kot pravno pomembno izkaže upnikovo pritožbeno zatrjevanje, da ni podal soglasja k takšnemu prestrukturiranju terjatve. Prestrukturiranje terjatev je eden od ukrepov finančnega prestrukturiranja in zajema različne vrste sprememb terjatve (zmanjšanje glavnice, znižanje obrestne mere, odložitev dospelosti,...). V postopku poenostavljene prisilne poravnave lahko pride do prestrukturiranja po določbi 221.n člena ZFPPIPP, na katero se sklicuje pritožba, pri čemer ta določba med ukrepi prestrukturiranja zavarovanih terjatev res ne navaja spremembe zavarovanih terjatev v nezavarovane, ampak ukrepe omejuje na odložitev dospelosti teh terjatev, znižanje obrestnih mer in preoblikovanje ločitvenih pravic, s katerimi so zavarovane te terjatve, v skupne ločitvene pravice. Gre za t. i. prisilno prestrukturiranje zavarovanih terjatev, ki učinkuje tudi na terjatve upnikov, ki niso privolili v sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, zato je za sprejem tega ukrepa predpisan poseben postopek in potrebna večina. Vendar pa pritožba ob tem prezre, da je v postopku poenostavljene prisilne poravnave mogoče tudi prostovoljno prestrukturiranje zavarovanih terjatev, pri katerem oblike prestrukturiranja niso omejene, kar pomeni, da je prestrukturiranje možno tudi s

preoblikovanjem terjatve iz zavarovane v nezavarovano, kar je v predmetni zadevi dolžnik tudi storil z upnikovo terjatvijo. Delitev terjatve na zavarovani in nezavarovani del predstavlja obliko prostovoljnega prestrukturiranja zavarovane terjatve, zakon pa kot pogoj za to poleg obličnosti predpisuje tudi soglasje imetnikov teh zavarovanih terjatev. Zastavni upnik lahko poplačilo zavarovane terjatve sodno ali zunajsodno uveljavlja in doseže tako iz premoženja, ki je predmet zastavne pravice, kot tudi iz kateregakoli drugega dolžnikovega premoženja, zato tudi sodišče lahko dovoli opravo izvršbe tudi na premoženje, ki ni zastavljeno premoženje, in sicer v polnem obsegu, vse dokler zastavljeno premoženje ni prodano zaradi realizacije zastavne pravice.

VSL Sklep I Ip 2612/2018, 12. 12. 2018

186. člen (uporaba pododdelka 4.4.4)

187. člen (smiselna uporaba pododdelka za družbo z omejeno odgovornostjo)

188. člen (uporaba pravil ZGD-1 o spremembi osnovnega kapitala)

189. člen (sklic skupščine)

190. člen (terjatev upnikov, ki so lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

191. člen (sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

192. člen (rok za sprejetje sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

193. člen (poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

194. člen (objava poziva upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

195. člen (izjava upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

196. člen (postopek z izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

197. člen (poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic)

198. člen (pravne posledice neuspešnega postopka vpisa in vplačila novih delnic)

199. člen (vpis spremembe osnovnega kapitala v sodni register)

199.a člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki)

199.b člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki)

199.c člen (prenos vodenja poslov insolventnega dolžnika na vplačnika novih delnic)

199.d člen (posebna pravila za poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala)

200. člen (odločanje upnikov o sprejetju prisilne poravnave)

201. člen (izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

202. člen (poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

203. člen (objava poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

204. člen (glasovnica o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

205. člen (večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave)

206. člen (poročilo upravitelja o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave)

207. člen (posebna pravila, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

208. člen (odločanje sodišča, če prisilna poravnava ni sprejeta)

209. člen (sklep o potrditvi prisilne poravnave)

210. člen (vsebina sklepa o potrditvi prisilne poravnave)

- ♦ V postopku poenostavljene prisilne poravnave glede zamejitve njenih učinkov velja osnovno pravilo iz četrtega odstavka 221.b člena ZFPPIPP. Določbo 18. alineje drugega odstavka 221.b člena ZFPPIPP o smiselni uporabi 212. člena ZFPPIPP v postopku poenostavljene prisilne poravnave je zato treba razlagati tako, da dolžnik pri opredelitvi vsote terjatev posameznega upnika v posodobljenem seznamu terjatev lahko upošteva tudi pravilo iz četrtega odstavka 212. člena ZFPPIPP. Če dolžnik pri sestavi posodobljenega seznama terjatev tega pravila ni upošteval, je s tem izključil učinke poenostavljene prisilne poravnave za stranske terjatve, zapadle do začetka postopka poenostavljene prisilne poravnave. Vprašanje teka obresti od glavnice, navedene v posodobljenem seznamu terjatev, od začetka postopka

poenostavljene prisilne poravnave dalje, pa je materialnopravno vprašanje, ki je predmet urejanja v samem postopku prisilne poravnave in mora biti urejeno s sklepom o potrditvi prisilne poravnave (tretja alineja 2. točke prvega odstavka 210. člena v zvezi s 17. alinejo drugega odstavka 221.b člena ZFPPIPP).

VSRS Sklep III Ips 72/2018, 11. 12. 2018

211. člen (terjatve, ugotovljene v postopku prisilne poravnave)

212. člen (terjatve, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava)

1. Splošno

- ◆ Ločitvena pravica je pojem insolvenčnega prava, ki zajema različne pravice stvarnega in obligacijskega prava, ki dajejo upniku pravico do prednostnega plačila njegovih terjatev iz določenega dolžnikovega premoženja pred drugimi upniki. V praksi se kot ločitvena pravica največkrat pojavlja zastavna pravica. Zastavna pravica je pravica in ne dolžnost, upnik je torej ni dolžan izkoristiti. Zamuda je stanje, ki nastane, če dolžnik v obligacijskem razmerju ne izpolni obveznosti v roku, ki je določen za izpolnitev, to je v trenutku njene zapadlosti. Predpostavki dolžnikove zamude sta zapadlost obveznosti in neizpolnitev s strani dolžnika. Z nastopom zamude dolžnikova obveznost izpolnitve ne preneha, upnik lahko še naprej od dolžnika zahteva izpolnitev. Obenem z izpolnitvenim zahtevkom pa lahko upnik začne uresničevati prednostne poplačilne pravice iz naslova zavarovanja. ZFPPIPP ne ureja vsebine poplačilnega upravičenja (tako da bi določal posebna pravila o uveljavitvi tega upravičenja), zato se za uveljavitev ločitvene pravice (poplačilnega upravičenja, ki ga vključuje) uporabljajo splošna pravila, ki urejajo uveljavitev ločitvene pravice ustrezne vrste. Zato moramo pri uporabi (razlagi) posebnih pravil ZFPPIPP o učinkih postopkov zaradi insolventnosti na terjatve, zavarovane z zastavno pravico, ustrezno upoštevati splošna pravila SPZ in OZ, ki urejajo uveljavitev zastavne pravice (poplačilnega upravičenja kot materialnopravnega upravičenja, ki ga vključuje zastavna pravica). Prisilna poravnava je proces, ki traja vse do izteka časa, za katerega je odloženo plačilo nezavarovanih terjatev. Po izvedbi ukrepov finančnega prestrukturiranja oz. izteku rokov za odlog plačila, določenih v pravnomočno potrjeni prisilni poravnavi, ni več razloga za uporabo posebnih pravil ZFPPIPP o učinkih postopkov zaradi insolventnosti na terjatev, zavarovano ločitveno pravico. Povedano drugače, uporabiti je treba splošna pravila SPZ in OZ o poplačilnem upravičenju, ki ga vključuje zastavna pravica. Po poteku obdobja, za katerega je bilo odloženo plačilo nezavarovanih terjatev oz. po izvedbi ukrepov iz potrjene prisilne poravnave lahko ločitveni upnik pravovarstveni zahtevek za prisilno uveljavitev svoje terjatve uveljavlja iz kateregakoli premoženja dolžnika in ne le iz predmeta zavarovanja.

VSL sklep Cst 30/2018, 16. 7. 2018

- ◆ Upošteva ugotovljeno neodvisno naravo bančne garancije, višje sodišče poudarja, da tožeča stranka ni bila niti upravičena niti dolžna opravljati presoje, ali je bila unovčena pravilna garancija: navedena presoja bi neizogibno pomenila, da tožeča stranka preverja, katere napake so bile dejansko storjene oz. odpravljene, kar je garantova obveza izključno v primeru odvisnih garancij. Neutemeljene so trditve tožene stranke, da je besedilo garancije v celoti pripravila tožeča stranka, zaradi česar je morebitne nejasne določbe potrebno razlagati v korist tožene stranke. Višje sodišče je že pojasnilo, da določbe drugega odstavka garancije ni mogoče razumeti kot nejasnega. Četudi bi besedilo določbe bilo nejasno oziroma sporno, in bi ga bilo potrebno skladno z določbo drugega odstavka 82. člena OZ razlagati glede na skupen namen pogodbenih strank, višje sodišče ne bi prišlo do drugačnega zaključka, saj je tožena stranka v prošnji za izdajo garancije izrecno napisala, da želi izdajo neodvisne nepogojne garancije na

prvi poziv in brez ugovora. Plačilna obveznost tožeče stranke je nastala z dnem izdaje garancije, v plačilo pa je zapadla z dnem njenega unovčenja.

VSL Sodba I Cpg 72/2018, 13. 9. 2018

- ♦ V postopku poenostavljene prisilne poravnave glede zamejitve njenih učinkov velja osnovno pravilo iz četrtega odstavka 221.b člena ZFPPIPP. Določbo 18. alineje drugega odstavka 221.b člena ZFPPIPP o smiselni uporabi 212. člena ZFPPIPP v postopku poenostavljene prisilne poravnave je zato treba razlagati tako, da dolžnik pri opredelitvi vsote terjatev posameznega upnika v posodobljenem seznamu terjatev lahko upošteva tudi pravilo iz četrtega odstavka 212. člena ZFPPIPP. Če dolžnik pri sestavi posodobljenega seznama terjatev tega pravila ni upošteval, je s tem izključil učinke poenostavljene prisilne poravnave za stranske terjatve, zapadle do začetka postopka poenostavljene prisilne poravnave. Vprašanje teka obresti od glavnice, navedene v posodobljenem seznamu terjatev, od začetka postopka poenostavljene prisilne poravnave dalje, pa je materialnopravno vprašanje, ki je predmet urejanja v samem postopku prisilne poravnave in mora biti urejeno s sklepom o potrditvi prisilne poravnave (tretja alineja 2. točke prvega odstavka 210. člena v zvezi s 17. alinejo drugega odstavka 221.b člena ZFPPIPP).

VSRS Sklep III Ips 72/2018, 11. 12. 2018

2. Terjatve, povezane z odložnim pogojem

213. člen (terjatve, za katere ne učinkuje potrjena prisilna poravnava)

1. Zavarovane terjatve

- ♦ Ločitvena pravica je pojem insolvenčnega prava, ki zajema različne pravice stvarnega in obligacijskega prava, ki dajejo upniku pravico do prednostnega plačila njegovih terjatev iz določenega dolžnikovega premoženja pred drugimi upniki. V praksi se kot ločitvena pravica največkrat pojavlja zastavna pravica. Zastavna pravica je pravica in ne dolžnost, upnik je torej ni dolžan izkoristiti. Zamuda je stanje, ki nastane, če dolžnik v obligacijskem razmerju ne izpolni obveznosti v roku, ki je določen za izpolnitev, to je v trenutku njene zapadlosti. Predpostavki dolžnikove zamude sta zapadlost obveznosti in neizpolnitev s strani dolžnika. Z nastopom zamude dolžnikova obveznost izpolnitve ne preneha, upnik lahko še naprej od dolžnika zahteva izpolnitev. Obenem z izpolnitvenim zahtevkom pa lahko upnik začne uresničevati prednostne poplačilne pravice iz naslova zavarovanja. ZFPPIPP ne ureja vsebine poplačilnega upravičenja (tako da bi določal posebna pravila o uveljavitvi tega upravičenja), zato se za uveljavitev ločitvene pravice (poplačilnega upravičenja, ki ga vključuje) uporabljajo splošna pravila, ki urejajo uveljavitev ločitvene pravice ustrezne vrste. Zato moramo pri uporabi (razlagi) posebnih pravil ZFPPIPP o učinkih postopkov zaradi insolventnosti na terjatve, zavarovane z zastavno pravico, ustrezno upoštevati splošna pravila SPZ in OZ, ki urejajo uveljavitev zastavne pravice (poplačilnega upravičenja kot materialnopravnega upravičenja, ki ga vključuje zastavna pravica). Prisilna poravnava je proces, ki traja vse do izteka časa, za katerega je odloženo plačilo nezavarovanih terjatev. Po izvedbi ukrepov finančnega prestrukturiranja oz. izteku rokov za odlog plačila, določenih v pravnomočno potrjeni prisilni poravnavi, ni več razloga za uporabo posebnih pravil ZFPPIPP o učinkih postopkov zaradi insolventnosti na terjatev, zavarovano ločitveno pravico. Povedano drugače, uporabiti je treba splošna pravila SPZ in OZ o poplačilnem upravičenju, ki ga vključuje zastavna pravica. Po poteku obdobja, za katerega je bilo odloženo plačilo nezavarovanih terjatev oz. po izvedbi ukrepov iz potrjene prisilne poravnave lahko ločitveni upnik pravovarstveni zahtevek za prisilno uveljavitev svoje terjatve uveljavlja iz kateregakoli premoženja dolžnika in ne le iz predmeta zavarovanja.

VSL sklep Cst 30/2018, 16. 7. 2018

- ◆ Hkrati z odstopom sporne terjatve, je tožnica na DUTB prenesla tudi celotno pravno razmerje med hipotekarnim upnikom in hipotekarnim zastaviteljem. To pomeni, da so nepomembni pritožbeni očitki, ki se nanašajo na vprašanje derogacije četrtega odstavka 146. člena SPZ, saj bi se le-to zastavilo zgolj v primeru cesije, do katere pa v obravnavanem primeru ni prišlo. Ob povedanem toženec tudi ne more uspeti z očitkom o neenakopravni obravnavi tožnice napram ostalim udeležencem na trgu. Prenos maksimalne hipoteke na DUTB je bil namreč opravljen na podlagi specialne ureditve ZUKSB, katere sprejem so narekemale posledice svetovne finančne krize na slovenskem bančnem sistemu, hkrati pa je potrebno upoštevati, da so bile ob tem spoštovane tudi omejitve iz SPZ. Potrjena prisilna poravnava nad osebnim dolžnikom (stranski intervenient na strani tožene stranke) sama po sebi ne vpliva na razmerje med tožečo stranko kot upnikom in toženo stranko kot realnim dolžnikom. Razmerje med njima je primerljivo z razmerjem, ki ga ureja drugi odstavek 213. člena ZFPPIPP. Da potrjena prisilna poravnava nad osebnim dolžnikom v konkretnih okoliščinah primera ne vpliva na terjatve upnika do realnega dolžnika, smiselno izhaja tudi iz 1056. člena OZ.

VSL Sodba in sklep I Cpg 1264/2016, 5. 9. 2018

- ◆ Če bo v novem postopku sodišče prve stopnje presodilo, da upnik niti na podlagi zatrjevanja o obstoju omenjenih dveh terjatev aktivne legitimacije nima, bo moralo izhajati iz dejstva, da ločitvene pravice, ki mu je bila priznana v postopku prisilne poravnave, izključno zaradi ravnanja dolžnika nima več. S tem, ko je upnik zaradi dolžnikovega ravnanja izgubil ločitveno pravico, ni postal navadni upnik. ZFPPIPP namreč ne predvideva, da bi moral upnik, ki je imel v postopku prisilne poravnave svojo terjatev iz osnovnega posla zavarovano z ločitveno pravico, le to uveljavljati z izvršbo na nepremičnino v lasti tretje osebe.

VSL Sklep Cst 469/2018, 11. 10. 2018

2. Preostale terjatve

214. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za navadne in podrejene terjatve)

- ◆ Ločitvena pravica je pojem insolvenčnega prava, ki zajema različne pravice stvarnega in obligacijskega prava, ki dajejo upniku pravico do prednostnega plačila njegovih terjatev iz določenega dolžnikovega premoženja pred drugimi upniki. V praksi se kot ločitvena pravica največkrat pojavlja zastavna pravica. Zastavna pravica je pravica in ne dolžnost, upnik je torej ni dolžan izkoristiti. Zamuda je stanje, ki nastane, če dolžnik v obligacijskem razmerju ne izpolni obveznosti v roku, ki je določen za izpolnitev, to je v trenutku njene zapadlosti. Predpostavki dolžnikove zamude sta zapadlost obveznosti in neizpolnitev s strani dolžnika. Z nastopom zamude dolžnikova obveznost izpolnitve ne preneha, upnik lahko še naprej od dolžnika zahteva izpolnitev. Obenem z izpolnitvenim zahtevkom pa lahko upnik začne uresničevati prednostne poplačilne pravice iz naslova zavarovanja. ZFPPIPP ne ureja vsebine poplačilnega upravičenja (tako da bi določal posebna pravila o uveljavitvi tega upravičenja), zato se za uveljavitev ločitvene pravice (poplačilnega upravičenja, ki ga vključuje) uporabljajo splošna pravila, ki urejajo uveljavitev ločitvene pravice ustrezne vrste. Zato moramo pri uporabi (razlagi) posebnih pravil ZFPPIPP o učinkih postopkov zaradi insolventnosti na terjatve, zavarovane z zastavno pravico, ustrezno upoštevati splošna pravila SPZ in OZ, ki urejajo uveljavitev zastavne pravice (poplačilnega upravičenja kot materialnopravnega upravičenja, ki ga vključuje zastavna pravica). Prisilna poravnava je proces, ki traja vse do izteka časa, za katerega je odloženo plačilo nezavarovanih terjatev. Po izvedbi ukrepov finančnega prestrukturiranja oz. izteku rokov za odlog plačila, določenih v pravnomočno potrjeni prisilni poravnavi, ni več razloga za uporabo posebnih pravil ZFPPIPP o učinkih postopkov zaradi insolventnosti na terjatev, zavarovano ločitveno pravico. Povedano drugače, uporabiti je treba splošna pravila SPZ in OZ o poplačilnem upravičenju, ki ga vključuje zastavna pravica. Po poteku obdobja, za katerega je bilo odloženo plačilo nezavarovanih terjatev oz. po izvedbi ukrepov iz potrjene prisilne poravnave lahko

ločitveni upnik pravovarstveni zahtevek za prisilno uveljavitev svoje terjatve uveljavlja iz kateregakoli premoženja dolžnika in ne le iz predmeta zavarovanja.

VSL sklep Cst 30/2018, 16. 7. 2018

Iz obrazložitve:

27. Po dolžnikovem stališču lahko upnik, ki ima do dolžnika, nad katerim je bila pravnomočno potrjena prisilna poravnava, zavarovano terjatev, prednostno poplačilno upravičenje uveljavi samo na premoženju, ki je predmet ločitvene (zastavne) pravice in ne tudi na drugem premoženju insolventnega dolžnika. Po navedenem stališču posebno pravilo, določeno v 1. točki prvega odstavka 213. člena ZFPPIPP, izključuje uporabo splošnega pravila o učinkih potrjene prisilne poravnave, določenega v prvem odstavku 214. člena ZFPPIPP, samo glede sodne (prisilne) uveljavitve poplačila (zavarovane) terjatve iz premoženja, ki je predmet ločitvene (zastavne) pravice. Zato lahko upnik ne glede na pogoje potrjene prisilne poravnave (prisilno) uveljavi prednostno poplačilno upravičenje tako, da izvede (ali sodno uveljavi zahtevo za izvedbo) prodajo premoženja, ki je predmet ločitvene (zastavne) pravice, in iz kupnine, dosežene s tako prodajo, doseže (prednostno) poplačilo (zavarovane) terjatve. Za uveljavitev poplačila te terjatve iz drugega premoženja insolventnega dolžnika, pa se po navedenem uporablja splošno pravilo, določeno v prvem odstavku 214. člena ZFPPIPP. To bi pomenilo, da lahko upnik zahteva (sodno uveljavlja) plačilo zavarovane terjatve iz (drugega premoženja), ki ni predmet ločitvene pravice, samo v skladu s pogoji potrjene prisilne poravnave. Dolžnik je mnenja, da dokler nepremično premoženje, na katerem je ločitveni upnik uveljavil svoje prednostno poplačilno upravičenje z vložitvijo izvršilnega predloga, ne bo unovčeno, ločitveni upnik ni upravičen uveljavljati svojih poplačilnih upravičenj na ostalem premoženju dolžnika. Po oceni pritožbenega sodišča je navedeno dolžnikovo stališče v okoliščinah konkretnega primera zgrešeno, kar bo obrazloženo v nadaljevanju.

214.a člen (učinek potrjene prisilne poravnave, če je bila izvedena sprememba osnovnega kapitala)

215. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za izvršilne naslove)

- ♦ V obravnavani zadevi je bil po izdani predhodni odredbi za zavarovanje terjatve tožeče stranke do tožene stranke v višini 47.077,90 EUR, in pred začetkom stečajnega postopka nad toženo stranko, začet postopek prisilne poravnave, ki se je končal s pravnomočnim sklepom o potrjeni prisilni poravnavi, s katerim je tožeča stranka pod pogoji prisilne poravnave pridobila izvršilni naslov za izterjavo novo zavarovane terjatve. Prisilna poravnava je namreč zajela tudi zavarovane terjatve, ki so se prestrukturirale v novo zavarovane terjatve. Upošteva določilo tretjega odstavka 215. člena ZFPPIPP, ki se uporablja v zvezi z 2. točko enajstega odstavka 221. člena ZFPPIPP, je tožeča stranka s pravnomočnim sklepom o prisilni poravnavi pridobila ne le izvršilni naslov za novo zavarovano terjatev, pač pa tudi ločitveno pravico na zarubljenih denarnih sredstvih v višini 47.077,90 EUR. Ker je torej tožeča stranka pred začetkom stečajnega postopka nad toženo stranko pridobila ločitveno pravico na premoženju tožene stranke (denarnih sredstvih na depozitnem računu), je tožbeni zahtevek za prednostno poplačilo terjatve iz ločitvenega premoženja v stečajnem postopku utemeljen.

VSM Sodba I Cpg 286/2018, 8. 11. 2018

216. člen (nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov)

1. Nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov
2. Nadaljevanje postopkov izvršbe na podlagi verodostojne listine
3. Ustavitev postopkov zavarovanja

217. člen (odločanje o terjativah po potrditvi prisilne poravnave)

218. člen (učinek izpolnitve obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave v poznejšem stečajnem postopku)

219. člen (izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

- ♦ Razlog, da je bila poenostavljena prisilna poravnava (v nadaljevanju: PPP) sprejeta na goljufiv način je, če je dolžnik upnikom napačno (lažno) prikazal svoj finančni položaj in poslovanje, in sicer zlasti, če je lažno prikazal, da je insolventen. Razlog, da bi bila PPP sprejeta na goljufiv način, bi tudi lahko bila fiktivno vzpostavljena terjatev upnika, na podlagi te terjatve pa bi ta upnik z odločilno glasovalno pravico v postopku PPP dosegel, da bi bila PPP izglasovana, ostali upniki pa bi bili prikrajšani za celotno poplačilo svojih terjatev. Kakšen je bil namen prenosa sredstev, je bilo v postopku pred sodiščem prve stopnje tudi pravilno ugotovljeno. Šlo je za finančno prestrukturiranje tožene stranke zato, da bi tožena stranka naprej uspešno poslovala. Tudi, če bi tožena stranka res prejela vsa sredstva brezplačno, bi bili upniki tožene stranke kvečjemu v bistveno boljšem položaju, ker bi lahko glede na prenos vseh sredstev, utemeljeno pričakovali poplačilo svojih terjatev v skladu s pogoji PPP.

VSL Sodba I Cpg 213/2018, 17. 1. 2019

220. člen (odločanje o razveljavitvi potrjene prisilne poravnave)

221. člen (delno izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

221.a člen (dolžnik v postopku poenostavljene prisilne poravnave)

221.b člen (uporaba pravil o prisilni poravnavi)

1. Upnik kot stranka postopka poenostavljene prisilne poravnave

2. Uporaba pravil o preinitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka

- ◆ Sodišče po (pravnomočnem) končanju postopka poenostavljene prisilne poravnave vedno (ne glede na izid tega postopka) nadaljuje postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka. Če je bila poenostavljena prisilna poravnava pravnomočno potrjena, po petem odstavku 14. člena ZFPPIPP velja izpodbojna domneva, da je prenehal položaj dolžnikove insolventnosti. Zato bo moral upnik v takem primeru to domnevo izpodbiti tako, da bo dokazal, da je dolžnik še vedno insolventen, da torej z ukrepi prestrukturiranja, ki so predmet poenostavljene prisilne poravnave, ni odpravil insolventnosti.

VSL sklep Cst 378/2018, 1. 8. 2018

3. Uporaba pravil o preinitvi izvršilnih postopkov in nedovoljenosti izvršbe

- ◆ Ratio legis za smiselno uporabo prvega odstavka 132. člena ZFPPIPP tudi v postopku poenostavljene prisilne poravnave je v tem, da ima dolžnik primeren čas, da sestavi posodobljen seznam terjatev. To pa narekuje prekinitev vseh postopkov izvršbe.

VSC Sklep II Ip 325/2018, 9. 1. 2019

4. Ne uporabljajo se pravila o ugovoru proti vodenju postopka poravnave

- ◆ V postopku poenostavljene prisilne poravnave upnik nima pravne možnosti z ugovorom izpodbijati vodenje postopka prisilne poravnave, če z zadostno verjetnostjo izkaže, da izvedba načrta finančnega prestrukturiranja ne bo odpravila dolžnikove insolventnosti, kot je značilno za postopek redne prisilne poravnave. Zato za položaj, ko je poenostavljena prisilna poravnava pravnomočno potrjena, ni primerno smiselno uporabiti šestega odstavka 152. člena ZFPPIPP. To pomeni, da je tudi za ta položaj treba smiselno uporabiti tretji odstavek 152. člena ZFPPIPP. Sklenemo lahko, da sodišče po (pravnomočnem) končanju postopka poenostavljene prisilne poravnave vedno (ne glede na izid tega postopka) nadaljuje postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka. Če je bila poenostavljena prisilna poravnava pravnomočno potrjena, po petem odstavku 14. člena ZFPPIPP velja izpodbojna domneva, da je prenehal položaj dolžnikove insolventnosti. Zato bo moral upnik v takem primeru to domnevo izpodbiti tako, da bo dokazal, da je dolžnik še vedno insolventen, da torej z ukrepi prestrukturiranja, ki so predmet poenostavljene prisilne poravnave, ni odpravil insolventnosti.

VSL sklep Cst 378/2018, 1. 8. 2018

5. Ne uporabljajo se pravila o ponovni prisilni poravnavi

6. Ne uporabljajo se pravila o prisilnem prestrukturiranju zavarovanih terjatev

7. Razno

221.c člen (procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave)

221.d člen (odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave; posodobljeni seznam terjatev)

1. Odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave

2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe procesnih pravic

- ♦ Samo v primeru, ko upniki konkretizirano in dokazno podprto uveljavljajo ugovor zlorabe pravice, se je sodišče dolžno opredeliti do materialnopравnih predpostavk za vodenje postopka. Pa še to le do te mere, da presodi, ali vsebuje načrt finančnega prestrukturiranja ukrepe, ki so očitno neutemeljeni in niti na prvi pogled ne morejo doseči navedenih ciljev, saj je tedaj mogoče skleniti, da gre za zlorabo pravice.

VSL sklep Cst 530/2018, 14. 11. 2018

3. Posodobljeni seznam terjatev

- ♦ V postopku poenostavljene prisilne poravnave glede zamejitve njenih učinkov velja osnovno pravilo iz četrtega odstavka 221.b člena ZFPPIPP. Določbo 18. alineje drugega odstavka 221.b člena ZFPPIPP o smiselni uporabi 212. člena ZFPPIPP v postopku poenostavljene prisilne poravnave je zato treba razlagati tako, da dolжник pri opredelitvi vsote terjatev posameznega upnika v posodobljenem seznamu terjatev lahko upošteva tudi pravilo iz četrtega odstavka 212. člena ZFPPIPP. Če dolжник pri sestavi posodobljenega seznama terjatev tega pravila ni upošteval, je s tem izključil učinke poenostavljene prisilne poravnave za stranske terjatve, zapadle do začetka postopka poenostavljene prisilne poravnave. Vprašanje teka obresti od glavnice, navedene v posodobljenem seznamu terjatev, od začetka postopka poenostavljene prisilne poravnave dalje, pa je materialnopравno vprašanje, ki je predmet urejanja v samem postopku prisilne poravnave in mora biti urejeno s sklepom o potrditvi prisilne poravnave (tretja alineja 2. točke prvega odstavka 210. člena v zvezi s 17. alinejo drugega odstavka 221.b člena ZFPPIPP).

VSRS Sklep III Ips 72/2018, 11. 12. 2018

221.e člen (večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave)

- ♦ Za dolžnikovo pričakovanje v zvezi z odločitvijo sodišča prve stopnje glede posodobljenega seznama terjatev, ki ga je dolжник očitno štel za pogoj, ki se mora izpolniti, da bo poslal sodišču še zahtevane listine iz sklepa o dopolnitvi, ni bilo nobene podlage. Določba 221.f člena ZFPPIPP, ki določa, da sodišče potrditev prisilne poravnave zavrne, če predlagatelj po tem, ko ga sodišče k temu pozove, ne dopolni zahteve v skladu z zahtevo sodišča, je jasna. Takšna stroga zakonska določila pa terjajo od dolžnika še posebno skrbnost in aktivno ravnanje. Dolжник bi moral (v skladu s pozivom sodišča) v postavljenem roku predložiti popravljen posodobljeni seznam terjatev in (predvsem) listine, zahtevane v sklepu o dopolnitvi.

VSL Sklep Cst 532/2018, 6. 11. 2018

- ♦ Razlog, da je bila poenostavljena prisilna poravnava (v nadaljevanju: PPP) sprejeta na goljufiv način je, če je dolжник upnikom napačno (lažno) prikazal svoj finančni položaj in poslovanje, in sicer zlasti, če je

lažno prikazal, da je insolventen. Razlog, da bi bila PPP sprejeta na goljufiv način, bi tudi lahko bila fiktivno vzpostavljena terjatev upnika, na podlagi te terjatve pa bi ta upnik z odločilno glasovalno pravico v postopku PPP dosegel, da bi bila PPP izglasovana, ostali upniki pa bi bili prikrajšani za celotno poplačilo svojih terjatev. Kakšen je bil namen prenosa sredstev, je bilo v postopku pred sodiščem prve stopnje tudi pravilno ugotovljeno. Šlo je za finančno prestrukturiranje tožene stranke zato, da bi tožena stranka naprej uspešno poslovala. Tudi, če bi tožena stranka res prejela vsa sredstva brezplačno, bi bili upniki tožene stranke kvečjemu v bistveno boljšem položaju, ker bi lahko glede na prenos vseh sredstev, utemeljeno pričakovali poplačilo svojih terjatev v skladu s pogoji PPP.

VSL Sodba I Cpg 213/2018, 17. 1. 2019

221.f člen (zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave)

- 1. Vsebina zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave in listine, ki se ji priložijo**
- 2. Procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave**
- 3. Zavrnitev predloga za poenostavljeno prisilno poravnavo**
 - ♦ Za dolžnikovo pričakovanje v zvezi z odločitvijo sodišča prve stopnje glede posodobljenega seznama terjatev, ki ga je dolžnik očitno štel za pogoj, ki se mora izpolniti, da bo poslal sodišču še zahtevane listine iz sklepa o dopolnitvi, ni bilo nobene podlage. Določba 221.f člena ZFPPIPP, ki določa, da sodišče potrditev prisilne poravnave zavrne, če predlagatelj po tem, ko ga sodišče k temu pozove, ne dopolni zahteve v skladu z zahtevo sodišča, je jasna. Takšna stroga zakonska določila pa terjajo od dolžnika še posebno skrbnost in aktivno ravnanje. Dolžnik bi moral (v skladu s pozivom sodišča) v postavljenem roku predložiti popravljen posodobljeni seznam terjatev in (predvsem) listine, zahtevane v sklepu o dopolnitvi.

VSL Sklep Cst 532/2018, 6. 11. 2018

221.g člen (sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave)

- ♦ Vprašanje teka obresti od glavnice, navedene v posodobljenem seznamu terjatev, od začetka postopka poenostavljene prisilne poravnave dalje, pa je materialnopravno vprašanje, ki je predmet urejanja v samem postopku prisilne poravnave in mora biti urejeno s sklepom o potrditvi prisilne poravnave (tretja alineja 2. točke prvega odstavka 210. člena v zvezi s 17. alinejo drugega odstavka 221.b člena ZFPPIPP).

VSRS Sklep III Ips 72/2018, 11. 12. 2018

221.h člen (uporaba oddelka 4.8)

221.i člen (prenos pooblastila za vodenje poslov dolžnika na upnike)

221.j člen (upniki kot upravičeni predlagatelji za začetek postopka prisilne poravnave)

221.k člen (naknadni predlog prisilne poravnave)

221.l člen (dodatne obveznosti posloводства in druga posebna pravila)

221.m člen (predlog prisilne poravnave, omejen na prestrukturiranje navadnih finančnih terjatev)

221.n člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

- ♦ V 3. točki sklepa o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave je zapisano, da ne učinkuje na zavarovane terjatve, v posodobljenem seznamu pa je upnikova terjatev kljub temu vsebovana in razdeljena na zavarovani in nezavarovani del, zato se kot pravno pomembno izkaže upnikovo pritožbeno zatrjevanje, da ni podal soglasja k takšnemu prestrukturiranju terjatve. Prestrukturiranje terjatev je eden od ukrepov finančnega prestrukturiranja in zajema različne vrste sprememb terjatve (zmanjšanje glavnice, znižanje obrestne mere, odložitev dospelosti,...). V postopku poenostavljene prisilne poravnave lahko pride do prestrukturiranja po določbi 221.n člena ZFPPIPP, na katero se sklicuje pritožba, pri čemer ta določba med ukrepi prestrukturiranja zavarovanih terjatev res ne navaja spremembe zavarovanih terjatev v nezavarovane, ampak ukrepe omejuje na odložitev dospelosti teh terjatev, znižanje obrestnih mer in preoblikovanje ločitvenih pravic, s katerimi so zavarovane te terjatve, v skupne ločitvene pravice. Gre za t. i. prisilno prestrukturiranje zavarovanih terjatev, ki učinkuje tudi na terjatve upnikov, ki niso privolili v sprejetje poenostavljene prisilne poravnave, zato je za sprejem tega ukrepa predpisan poseben postopek in potrebna večina. Vendar pa pritožba ob tem prezre, da je v postopku poenostavljene prisilne poravnave mogoče tudi prostovoljno prestrukturiranje zavarovanih terjatev, pri katerem oblike prestrukturiranja niso omejene, kar pomeni, da je prestrukturiranje možno tudi s preoblikovanjem terjatve iz zavarovane v nezavarovano, kar je v predmetni zadevi dolžnik tudi storil z upnikovo terjatvijo. Delitev terjatve na zavarovani in nezavarovani del predstavlja obliko prostovoljnega prestrukturiranja zavarovane terjatve, zakon pa kot pogoj za to poleg obličnosti predpisuje tudi soglasje imetnikov teh zavarovanih terjatev. Zastavni upnik lahko poplačilo zavarovane terjatve sodno ali zunajsodno uveljavlja in doseže tako iz premoženja, ki je predmet zastavne pravice, kot tudi iz kateregakoli drugega dolžnikovega premoženja, zato tudi sodišče lahko dovoli opravo izvršbe tudi na premoženje, ki ni zastavljeno premoženje, in sicer v polnem obsegu, vse dokler zastavljeno premoženje ni prodano zaradi realizacije zastavne pravice.

VSL Sklep I Ip 2612/2018, 12. 12. 2018

221.o člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.p člen (posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev)

221.r člen (preizkus ocene vrednosti zavarovanja)

221.s člen (potrditev in učinki prisilne poravnave, ki je omejena na prestrukturiranje finančnih terjatev)

221.t člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

- ♦ V obravnavani zadevi je bil po izdani predhodni odredbi za zavarovanje terjatve tožeče stranke do tožene stranke v višini 47.077,90 EUR, in pred začetkom stečajnega postopka nad toženo stranko, začet postopek prisilne poravnave, ki se je končal s pravnomočnim sklepom o potrjeni prisilni poravnavi, s katerim je tožeča stranka pod pogoji prisilne poravnave pridobila izvršilni naslov za izterjavo novo zavarovane terjatve. Prisilna poravnava je namreč zajela tudi zavarovane terjatve, ki so se prestrukturirale v novo zavarovane terjatve. Upošteva se določilo tretjega odstavka 215. člena ZFPPIPP, ki se uporablja v zvezi z 2. točko enajstega odstavka 221.t člena ZFPPIPP, je tožeča stranka s pravnomočnim sklepom o prisilni poravnavi pridobila ne le izvršilni naslov za novo zavarovano terjatev, pač pa tudi ločitveno pravico na zarubljenih denarnih sredstvih v višini 47.077,90 EUR. Ker je torej tožeča stranka pred začetkom stečajnega postopka nad toženo stranko pridobila ločitveno pravico na premoženju tožene stranke (denarnih sredstvih na depozitnem računu), je tožbeni zahtevek za prednostno poplačilo terjatve iz ločitvenega premoženja v stečajnem postopku utemeljen.

VSM Sodba I Cpg 286/2018, 8. 11. 2018

221.u člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.v člen (predlog za ponovno prisilno poravnavo)

221.z člen (posebna pravila za ponovno prisilno poravnavo)

222. člen (uporaba 5. poglavja)

223. člen (stečajni dolžnik)

224. člen (stečajna masa)

225. člen (splošna in posebna stečajna masa)

226. člen (razdelitvena masa)

- ♦ Iz navedenega je razvidno, da je sodišče prve stopnje odločilo v škodo pritožnika, ki je edini vložil ugovor proti načrtu razdelitve, kot stroške nadomestila pa je priznalo več, kot je predvidel upravitelj. S tem je smiselno prekoračilo "zahtevek" upravitelja, odločilo pa je tudi v škodo upnika, ki je vložil ugovor proti načrtu razdelitve. Upravitelj ob zahtevi za odmero in izplačilo tega nadomestila tako ali tako ne more zahtevati več, kot pa je v načrtu razdelitve predvidel med stroški posebne mase. Zato tudi ni podlage za zmanjševanje posebne razdelitvene mase za višje stroške tega nadomestila, kot jih je predvidel upravitelj. Ni pravilno stališče, da bi bilo treba ob vsaki razdelitvi upoštevati oziroma obračunati nagrado le od mase, ki se deli, oziroma od vse že razdeljene stečajne mase. Tako bi namreč največje breme upraviteljevega nadomestila nosili le tisti upniki, ki bi bili prej poplačani, kar pa je v nasprotju z načelom enakega obravnavanja upnikov iz 46. člena ZFPPIPP. To nadomestilo je treba enakomerno porazdeliti med vse poplačane upnike.

VSL sklep Cst 302/2018, 3. 7. 2018

- ♦ S predmetnim sklepom se posega v pritožnikove pravice, torej v pravico za plačilo za upraviteljevo delo, zato je utemeljeno pritožnikovo pričakovanje do jasne in pregledne obrazložitve, kako je izračunana nagrada, tako da jo lahko tudi sam preizkusi. Materialnopravno zmotno je stališče, da se nagrada upravitelja obračuna od zneska kupnine, zmanjšanega za vse stroške, vključno z nagrado. Ker se višina nagrade šele izračunava, je kot osnovo za izračun potrebno upoštevati znesek kupnine, zmanjšane za vse preostale stroške, razen nagrade.

VSL Sklep Cst 548/2018, 13. 11. 2018

227. člen (načelo koncentracije)

228. člen (načelo omejevanja tveganj)

229. člen (vpisi v register v zvezi s stečajnim postopkom)

230. člen (splošno pravilo)

231. člen (upravičeni predlagatelj)

- ◆ Prejšnji stečajni postopek nad dolžnico kot podjetnico na dopustnost sedanjega predloga ne more vplivati. Le če bi bile dolžnici že odpuščene obveznosti, ki jih upnik – predlagatelj uveljavlja kot svojo terjatev, bi to lahko preprečevalo začetek postopka osebnega stečaja.

VSL sklep Cst 339/2018, 10. 7. 2018

- ◆ Ker terjatev temelji na pravnomočni sodni odločbi, ni dopustno razpravljanje o tem, da naj terjatev sploh ne bi obstajala in da dolžnik v njej vsebovanega zneska ne dolguje. Z razlogi o neobstoju terjatve, ki so navedeni v pritožbi, dolžnik v tem postopku ne more uspeti.

VSL sklep Cst 333/2018, 10. 7. 2018

- ◆ Prisilna poravnava je proces, ki traja vse do izteka časa, za katerega je odloženo plačilo nezavarovanih terjatev. Po izvedbi ukrepov finančnega prestrukturiranja oz. izteku rokov za odlog plačila, določenih v pravnomočno potrjeni prisilni poravnavi, ni več razloga za uporabo posebnih pravil ZFPPIPP o učinkih postopkov zaradi insolventnosti na terjatev, zavarovano ločitveno pravico. Povedano drugače, uporabiti je treba splošna pravila SPZ in OZ o poplačilnem upravičenju, ki ga vključuje zastavna pravica. Pravne posledice pravnomočno potrjene prisilne poravnave za prisilno uveljavitev terjatev, zavarovanih z ločitvenimi pravicami, so prenehale, če ne prej (glede na cit. ustavno odločbo), pa z zaključkom celotnega procesa prisilne poravnave. Dolžnik se zato procesni legitimaciji upnika za vložitev predloga za začetek stečajnega postopka ne more več upirati s sklicevanjem na pravne posledice pravnomočno potrjene prisilne poravnave, katere proces je v celoti zaključen. Po poteku obdobja, za katerega je bilo odloženo plačilo nezavarovanih terjatev oz. po izvedbi ukrepov iz potrjene prisilne poravnave lahko ločitveni upnik pravovarstveni zahtevek za prisilno uveljavitev svoje terjatve uveljavlja iz kateregakoli premoženja dolžnika in ne le iz predmeta zavarovanja

VSL sklep Cst 30/2018, 16. 7. 2018

- ◆ Upnik lahko sam izbere, katere pravne poti se bo zaradi izterjave njegove terjatve poslužil (tako tudi sodna praksa VSL Cst 288/2017, Cst 108/2017, Cst 371/2016, Cst 272/2013, Cst 287/2013). Upniku zato ni mogoče očitati zlorabe procesnih pravic, ker je izbral stečajni postopek, v katerem bo uveljavljal pravno varstvo, ker mu tudi ZFPPIPP ne odreka pravnega interesa za uveljavljanje njegove terjatve v stečajnem postopku (primerjaj 3. točko 231. člena ZFPPIPP).

VSL Sklep Cst 586/2018, 28. 11. 2018

- ◆ Če začetek stečajnega postopka predlaga upnik, mora izkazati svojo aktivno procesno legitimacijo za vložitev predloga ter materialnopravno predpostavko za začetek stečajnega postopka.

VSL Sklep Cst 565/2018, 13. 11. 2018

- ◆ Če bo v novem postopku sodišče prve stopnje presodilo, da upnik niti na podlagi zatrjevanja o obstoju omenjenih dveh terjatev aktivne legitimacije nima, bo moralo izhajati iz dejstva, da ločitvene pravice, ki mu je bila priznana v postopku prisilne poravnave, izključno zaradi ravnanja dolžnika nima več. S tem, ko je upnik zaradi dolžnikovega ravnanja izgubil ločitveno pravico, ni postal navadni upnik. ZFPPIPP namreč ne predvideva, da bi moral upnik, ki je imel v postopku prisilne poravnave svojo terjatev iz

osnovnega posla zavarovano z ločitveno pravico, le to uveljavljati z izvršbo na nepremičnino v lasti tretje osebe.

VSL Sklep Cst 469/2018, 11. 10. 2018

- ♦ Sodišče dolžniku ne more in ne sme dovoliti obročnega plačila dolga. O takem predlogu bi lahko odločal le upnik, vendar pa mu dolžnik česa takega nikoli ni predlagal. Že iz upnikovega odgovora na ugovor dolžnika pa je razvidno, da odlog in obročno plačilo ni mogoče za pretežni del dolžnikove obveznosti do upnika. Predlagatelj postopka osebnega stečaja – država – v okviru ustavne pravice državljanov do socialne varnosti ureja obvezno zdravstveno, pokojninsko, invalidsko in drugo socialno zavarovanje ter skrbi za njihovo delovanje, kot je določeno že v 50. členu Ustave RS, sredstva za uresničevanje svojih nalog pa med drugim pridobiva tudi z davki in drugimi obveznimi dajatvami (146. člen Ustave RS). Ko torej upnik uveljavlja terjatve iz naslova davkov in prispevkov, s tem skrbi za delovanje sistema socialne varnosti in tudi za možnost uresničevanja drugih nalog, ki mu jih nalaga že Ustava RS, pa tudi zakonski in podzakonski predpisi.

VSL Sklep Cst 650/2018, 20. 12. 2018

- ♦ Ker predlagatelj ni izkazal zapadlosti denarne terjatve kot posledice izpodbitih pravnih dejanj, torej ene od obligatornih predpostavk za izkaz njegove aktivne procesne legitimacije za vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja, se prvostopenjsko sodišče z obstojem verjetnosti njegove terjatve ni posebej ukvarjalo (četrti odstavek na 7. strani izpodbijanega sklepa). Protispisen je zato pritožbeni očitke o zaključku sodišča, da upnikova terjatev iz naslova izpodbijanja pravnih dejanj ni verjetno izkazana. Materialnopravno zmotno je pritožbeno stališče, da je ob verjetno izkazani terjatvi pred pravnomočnostjo sodbe v postopku zaradi izpodbijanja pravnih dejanj dolžnik v zamudi v trenutku, ko je bil pozvan, da zadevno terjatev prostovoljno plača. Po izrecni določbi prvega odstavka 278. člena ZFPPIPP pravne posledice izpodbitega pravnega dejanja (to je povračilni zahtevek) nastanejo, ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče na podlagi izpodbijnega zahtevka razveljavilo pravne učinke pravnega dejanja. Zapadlost povračilnega zahtevka je torej vezana na pravnomočnost sodbe o razveljavitvi pravnih učinkov izpodbitega pravnega dejanja, ne pa na poziv k njegovemu prostovoljnemu plačilu.

VSL Sklep Cst 643/2018, 19. 12. 2018

232. člen (predlog za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno

- ♦ Ker terjatev temelji na pravnomožni sodni odločbi, ni dopustno razpravljanje o tem, da naj terjatev sploh ne bi obstajala in da dolžnik v njej vsebovanega zneska ne dolguje. Z razlogi o neobstoju terjatve, ki so navedeni v pritožbi, dolžnik v tem postopku ne more uspeti. Ena od domnev se nanaša na dolgoročno plačilno nesposobnost. Tudi, če bi dolžnik uspel izpodbiti to domnevo, bi še vedno ostala trajnejša nelikvidnost kot ena od oblik insolventnosti. Višje sodišče še dodaja, da je izkazano, da je dolžnik tako trajneje nelikviden kot dolgoročno plačilno nesposoben že zato, ker je sodba P 374/2011 pravnomožna že od leta 2014, ko je upnik tudi prišel z izvršbo, v kateri pa ni bil uspešen.

VSL sklep Cst 333/2018, 10. 7. 2018

- ♦ Sodišče dolžniku ne more in ne sme dovoliti obročnega plačila dolga. O takem predlogu bi lahko odločal le upnik, vendar pa mu dolžnik česa takega nikoli ni predlagal. Že iz upnikovega odgovora na ugovor dolžnika pa je razvidno, da odlog in obročno plačilo ni mogoče za pretežni del dolžnikove obveznosti do upnika. Predlagatelj postopka osebnega stečaja – država – v okviru ustavne pravice državljanov do socialne varnosti ureja obvezno zdravstveno, pokojninsko, invalidsko in drugo socialno zavarovanje ter skrbi za njihovo delovanje, kot je določeno že v 50. členu Ustave RS, sredstva za uresničevanje svojih

nalag pa med drugim pridobiva tudi z davki in drugimi obveznimi dajatvami (146. člen Ustave RS). Ko torej upnik uveljavlja terjatve iz naslova davkov in prispevkov, s tem skrbi za delovanje sistema socialne varnosti in tudi za možnost uresničevanja drugih nalog, ki mu jih nalaga že Ustava RS, pa tudi zakonski in podzakonski predpisi.

VSL Sklep Cst 650/2018, 20. 12. 2018

- ◆ Predhodni postopek za začetek postopka osebnega stečaja v primeru, ko je njegov predlagatelj sam dolžnik, ni kontradiktoren postopek. Zato mora dolžnik s predlogom ne le navreči groba dejstva o obstoju insolventnosti, pač pa ta zatrjevana dejstva tudi izkazati z razpoložljivimi mu dokazi. Samo tako lahko sodišče presodi resničnost po dolžniku zatrjevanega obstoja insolventnosti, ki je pogoj za začetek postopka osebnega stečaja. Zgolj na podlagi trditev o višini plače kot edinem premoženju in višini dolgov torej dolžnik s predlogom za začetek postopka osebnega stečaja ni mogel uspeti, zato je bil na mestu poziv sodišča prve stopnje v sklepu z dne 13. 9. 2018 k dopolnitvi predloga na podlagi tretjega odstavka 233. člena ZFPPIPP. Ker dolžnik ni postopal po tem sklepu, je prvostopenjsko sodišče imelo podlago za izdajo izpodbijanega sklepa.

VSL Sklep Cst 613/2018, 5. 12. 2018

- ◆ Insolventnost je položaj, ki nastane, če dolžnik v daljšem časovnem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju (trajnejša nelikvidnost) ali postane dolgoročno plačilno nesposoben. Za insolventnost tako zadostuje že eden od navedenih položajev. Višje sodišče se ne strinja s pritožbenim naziranjem pritožnika, da gre za zlorabo postopka, da gre za nesorazmeren ukrep in da bi moral upnik svoje terjatve izterjati v izvršilnem postopku. Iz celotnega spisa je namreč jasno razvidno, da upnik svojo terjatev po obeh pogodbah o plačilu garancije izterjuje že od leta 2004 dalje in poplačilo v dveh izvršilnih postopkih ob petih poskusih prodaj vse do sedaj ni bilo uspešno. V zvezi s tem torej upniku ni mogoče očitati nikakršne zlorabe pravice do predlaganja osebnega stečaja zoper dolžnika, ki je porok po obeh Pogodbah o bančnih garancijah. Upnik ima ustavno pravico do zasebne lastnine (33. člen URS), katere del je tudi pravica do poplačila terjatev. Dolžnik je svojo ustavno pravico do zasebne lastnine omejil s poroštvom in stvarnim zavarovanjem. Upniku, ki je večkrat poskusil priti do poplačila terjatev v izvršilnih postopkih, ki so bili neuspešni, zato ni mogoče odreči pravice, da do poplačila pride v postopku osebnega stečaja, ki je eden od dovoljenih postopkov za poplačilo terjatev.

VSL Sklep Cst 603/2018, 4. 12. 2018

Enako: VSL Sklep Cst 604/2018, 4. 12. 2018

2. Umik

- ◆ V obeh pritožbah je izjava, da vložnik preklicuje stečajni postopek. Kaj takega po izdaji sklepa o začetku stečajnega postopka ni mogoče. Vložnik predloga sicer lahko predlog za začetek stečajnega postopka umakne, vendar pa le do izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka. Kasneje kaj takega ni več mogoče.

VSL Sklep Cst 392/2018, 21. 8. 2018

233. člen (predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka)

1. Dopolnitev nepopolnega predloga

- ◆ Predhodni postopek za začetek postopka osebnega stečaja v primeru, ko je njegov predlagatelj sam dolžnik, ni kontradiktoren postopek. Zato mora dolžnik s predlogom ne le navreči groba dejstva o obstoju insolventnosti, pač pa ta zatrjevana dejstva tudi izkazati z razpoložljivimi mu dokazi. Samo tako lahko

sodišče presodi resničnost po dolžniku zatrjevanega obstoja insolventnosti, ki je pogoj za začetek postopka osebnega stečaja. Zgolj na podlagi trditev o višini plače kot edinem premoženju in višini dolgov torej dolžnik s predlogom za začetek postopka osebnega stečaja ni mogel uspeti, zato je bil na mestu poziv sodišča prve stopnje v sklepu z dne 13. 9. 2018 k dopolnitvi predloga na podlagi tretjega odstavka 233. člena ZFPPIPP. Ker dolžnik ni postopal po tem sklepu, je prvostopenjsko sodišče imelo podlago za izdajo izpodbijanega sklepa.

VSL Sklep Cst 613/2018, 5. 12. 2018

2. Višina sredstev, izplačanih iz proračuna sodišča

3. Oprostitev plačila predujma

4. Vračilo založenega predujma

- ♦ Če založi predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka upnik, ki je predlagal začetek stečajnega postopka nad dolžnikom in se stečajni postopek začne, ima pravico do vrnitve založenega zneska po pravilih o plačilu stroškov stečajnega postopka, če in ko vrednost unovčene stečajne mase preseže višino zneska predujma.

VSL sklep Cst 618/2018, 5. 12. 2018

5. Razno

234. člen (postopek z dolžnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

235. člen (postopek z upnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno

- ♦ S pritožbo zoper sklep o začetku stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe ni mogoče ugovarjati, da izbrisana pravna oseba ob izbrisu ni bila insolventna, saj sodišče izda sklep o začetku stečajnega postopka nad tem premoženjem, ne da bi presoјalo insolventnost. Zato v tem postopku ne morejo biti upoštevni niti pritožbeni razlogi, ki se nanašajo na obstoj upnikove terjatve, niti razlogi glede insolventnosti. Stališče pritožnika, da ga je kot družbenika izbrisane d.n.o. treba šteti za njenega univerzalnega pravnega naslednika, je brez pravne podlage. Pritožnik kot družbenik (izbrisane družbe) nima možnosti ugovora, da upnikova terjatev ne obstoji.

VSL Sklep Cst 300/2018, 13. 6. 2018

2. Izbira pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja

3. Domneva insolventnosti iz tretjega odstavka

- ♦ Domneva insolventnosti ima značilnost izpodbojne domneve; izpodbija jo lahko vsak družbenik dolžnika po enakem postopku, kot domnevo insolventnosti, ki nastane pri predlogu, ki ga vloži dolžnik (tretji odstavek 234. člena v zvezi s četrnim odstavkom 235. člena ZFPPIPP), ne more pa je s pritožbo izpodbijati dolžnik - ta lahko po tretjem odstavku 234. člena ZFPPIPP izpodbija samo domnevo insolventnosti, ki nastane, če predlog za začetek stečajnega postopka vloži njegov osebno odgovorni družbenik. Dolžnik zato s pritožbenimi navedbami o neobstoju insolventnosti ne more uspeti, saj višje sodišče njegovih prepoznih navedb ne sme upoštevati. Kot izhaja iz prakse Sodišča EU (Zadeva C-396/09 (20.10.2011)) je „za določitev središča glavnih interesov dolžnice treba 2. stavek prvega odstavka 3. člena Uredbe št. 1346/2000 o postopkih v primeru insolventnosti razlagati tako, da je središče interesov družbe dolžnice treba določiti tako, da se prvotno upošteva kraj uprave te družbe, kot ga je mogoče določiti na podlagi objektivnih elementov, ki jih lahko preverijo tretje osebe. Če so vodstveni in nadzorni organi družbe na statutarnem sedežu družbe in če se odločitve glede upravljanja te družbe sprejemajo v tem kraju tako, da to lahko preverijo tretje osebe, domneve iz te določbe ni mogoče ovreči. Če kraj uprave družbe ni na statutarnem sedežu družbe, je mogoče v državi članici, v kateri družba nima statutarnega sedeža, šteti za elementa, ki zadostujeta za ovrženje domneve zakonodajalca Unije le, če je s celovito presojo vseh upoštevanih elementov mogoče ugotoviti, da sta dejansko središče uprave in nadzora te družbe ter kraj upravljanja njenih interesov v tej drugi državi članici in sicer tako, da to lahko preverijo tretje osebe.“

VSL sklep Cst 428/2018, 4. 9. 2018

236. člen (zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno
2. Dopolnitev zahteve
3. Izbira pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja
4. Uporaba določb za poenostavljeno prisilno poravnavo

237. člen (odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

- ♦ V skladu z določbo drugega odstavka 237. člena ZFPPIPP dvomesečno obdobje odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka začne teči naslednji dan po poteku roka za vložitev zahteve za odložitev odločanja iz prvega odstavka 236. člena ZFPPIPP. Gre za zakonsko določen rok, ki je fiksni in vezan zgolj na datum, ko dolžnik prejme upnikov predlog za začetek stečajnega postopka. Na začetek tega roka oziroma na trajanje dvomesečnega obdobja ne vpliva niti to, ali je bila zahteva za odložitev odločanja popolna, niti, kdaj je sodišče o njej odločilo, niti, kdaj je dolžnik sklep o odložitvi odločanja prejel.

VSL Sklep Cst 563/2018, 21. 11. 2018

237.a člen (poslovanje dolžnika v obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

238. člen (opravičitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

- ♦ Sklenemo lahko, da sodišče po (pravnomočnem) končanju postopka poenostavljene prisilne poravnave vedno (ne glede na izid tega postopka) nadaljuje postopek odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka. Če je bila poenostavljena prisilna poravnava pravnomočno potrjena, po petem odstavku 14. člena ZFPPIPP velja izpodbojna domneva, da je prenehal položaj dolžnikove insolventnosti. Zato bo moral upnik v takem primeru to domnevo izpodbiti tako, da bo dokazal, da je dolžnik še vedno insolventen, da torej z ukrepi prestrukturiranja, ki so predmet poenostavljene prisilne poravnave, ni odpravil insolventnosti.

VSL sklep Cst 378/2018, 1. 8. 2018

239. člen (odločanje o začetku stečajnega postopka)

- ♦ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da dolžnik ni pojasnil, kaj naj bi predstavljalo škodo, ki naj bi mu nastala zaradi opustitve ravnanj, ki jih očita upniku. Dolžnik ni podal trditev, iz katerih bi izhajalo, v čem se kaže poseg v njegovo premoženjsko sfero, niti ni škode opredelil po višini, temveč je le pavšalno zatrjeval, da mu je nastala. Na podlagi tako pavšalnih trditev dokaza z izvedencem ni mogoče izvajati, saj niti sodišče niti izvedenec ne more vedeti, kakšno škodo naj ugotavlja. Vložena tožba stečajnega dolžnika zoper upnika (na ugotovitev delne ničnosti poroštvene izjave) tudi ne predstavlja ovire za odločitev o upnikovem predlogu za začetek postopka osebnega stečaja nad dolžnikom, saj o zatrjevani delni ničnosti poroštvene izjave sodišče lahko odloči v predhodnem postopku osebnega stečaja kot o predhodnem vprašanju, kar je tudi storilo.

VSL Sklep Cst 431/2018, 12. 9. 2018

- ♦ Glede na to, da seznama izvršilnih naslovov ni mogoče izpodbijati s pritožbo zoper sklep o izvršbi, ga tudi ni mogoče (po temelju in višini) izpodbijati v predhodnem postopku za začetek stečajnega postopka, kar pomeni, da se sodišču ni bilo potrebno opredeljevati do ugovorov dolžnika, s katerimi je vsebinsko izpodbijal pravnomočne davčne odločbe.

VSL sklep Cst 611/2018, 27. 11. 2018

240. člen (začasna odredba proti stečajnemu dolžniku)

- ♦ Iz zakonske določbe, da se začasna odredba izda v korist vseh upnikov do stečajnega dolžnika, jasno izhaja, da po začetku stečajnega postopka začasna odredba preneha, oziroma da preneha tudi v primeru, če se stečajni postopek ne bo začel zaradi pravnomočno potrjene prisilne poravnave. Neutemeljeno je stališče dolžnika, da začasna odredba, izdana v predhodnem stečajnem postopku na podlagi 240. člena ZFPPIPP, preneha v primeru začetega postopka prisilne poravnave že zaradi zakonskih posledic začetka postopka prisilne poravnave, ter da zato prekinitev predhodnega stečajnega postopka po prvem odstavku

152. člena ZFPPIPP ni ovira za razveljavitev ali spremembo začasne odredbe v postopku, v katerem sodišče ne odloča o prisilni poravnavi.

VSL Sklep Cst 434/2018, 19. 9. 2018

241. člen (rok za odločitev o začetku stečajnega postopka)

242. člen (sklep o začetku stečajnega postopka)

- ♦ S pritožbo zoper sklep o začetku stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe ni mogoče ugovarjati, da izbrisana pravna oseba ob izbrisu ni bila insolventna, saj sodišče izda sklep o začetku stečajnega postopka nad tem premoženjem, ne da bi presojalo insolventnost. Zato v tem postopku ne morejo biti upoštevni niti pritožbeni razlogi, ki se nanašajo na obstoj upnikove terjatve, niti razlogi glede insolventnosti. Stališče pritožnika, da ga je kot družbenika izbrisane d.n.o. treba šteti za njenega univerzalnega pravnega naslednika, je brez pravne podlage. Pritožnik kot družbenik (izbrisane družbe) nima možnosti ugovora, da upnikova terjatev ne obstoji.

VSL Sklep Cst 300/2018, 13. 6. 2018

- ♦ Domneva insolventnosti ima značilnost izpodbojne domneve; izpodbija jo lahko vsak družbenik dolžnika po enakem postopku kot domnevo insolventnosti, ki nastane pri predlogu, ki ga vloži dolžnik (tretji odstavek 234. člena v zvezi s četrnim odstavkom 235. člena ZFPPIPP), ne more pa je s pritožbo izpodbijati dolžnik - ta lahko po tretjem odstavku 234. člena ZFPPIPP izpodbija samo domnevo insolventnosti, ki nastane, če predlog za začetek stečajnega postopka vloži njegov osebno odgovorni družbenik. Dolžnik zato s pritožbenimi navedbami o neobstoju insolventnosti ne more uspeti, saj višje sodišče njegovih prepoznih navedb ne sme upoštevati. 235, 446: Kot izhaja iz prakse Sodišča EU (Zadeva C-396/09 (20.10.2011)) je „za določitev središča glavnih interesov dolžnice treba 2. stavek prvega odstavka 3. člena Uredbe št. 1346/2000 o postopkih v primeru insolventnosti razlagati tako, da je središče interesov družbe dolžnice treba določiti tako, da se prvotno upošteva kraj uprave te družbe, kot ga je mogoče določiti na podlagi objektivnih elementov, ki jih lahko preverijo tretje osebe. Če so vodstveni in nadzorni organi družbe na statutarjem sedežu družbe in če se odločitve glede upravljanja te družbe sprejemajo v tem kraju tako, da to lahko preverijo tretje osebe, domneve iz te določbe ni mogoče ovreči. Če kraj uprave družbe ni na statutarjem sedežu družbe, je mogoče v državi članici, v kateri družba nima statutarnega sedeža, šteti za elementa, ki zadostujeta za ovrženje domneve zakonodajalca Unije le, če je s celovito presojo vseh upoštevnihih elementov mogoče ugotoviti, da sta dejansko središče uprave in nadzora te družbe ter kraj upravljanja njenih interesov v tej drugi državi članici in sicer tako, da to lahko preverijo tretje osebe.“

VSL sklep Cst 428/2018, 4. 9. 2018

243. člen (oklic o začetku stečajnega postopka)

244. člen (nastanek pravnih posledic začetka stečajnega postopka)

245. člen (prenos pooblastil na upravitelja)

- ◆ Pri pravnih poslih in drugih dejanjih, potrebnih za unovčitev premoženja, ki spada v stečajno maso, fizično osebo v osebnem stečaju zastopa na podlagi zakona upravitelj. Po začetku stečajnega postopka nad družbo z omejeno odgovornostjo prenehajo družbenikom vsa upravičenja upravljanja družbe in premoženjske pravice, razen pravice do preostanka stečajne mase po poplačilu vseh upnikov stečajnega dolžnika. Te pravice ni treba prijaviti v stečajnem postopku. To pa pomeni, da družbenik niti iz naslova pravice do plačila preostanka stečajne mase nima položaja upnika stečajnega dolžnika in posledično tudi ne upravičenja opravljati procesna dejanja v stečajnem postopku. Če pa je poleg tega še v osebnem stečaju, pomeni, da bi ga tudi pri uveljavljanju terjatve za plačilo sorazmernega dela ostanka razdelitvene mase lahko zastopal le stečajni upravitelj.

VSL Sklep Cst 451/2018, 3. 10. 2018

- ◆ Dolžnik je v postopku osebnega stečaja, v katerem ga glede premoženja, ki spada v stečajno maso, zastopa upravitelj kot njegov zakoniti zastopnik (245. člen ZFPPIPP v zvezi s prvim odstavkom 383. člena ZFPPIPP). To pa pomeni, da sklenitev sodne poravnave ni v rokah stečajnega dolžnika, prav tako ni potrebno njegovo sodelovanje ali soglasje.

VSL Sklep Cst 535/2018, 6. 11. 2018

- ◆ Pravno osebo, ki je v stečaju, po zakonu zastopa stečajni upravitelj. Sodišče mora po uradni dolžnosti ves čas postopka paziti, da pravdno nesposobno stranko zastopa njen zakoniti zastopnik in mora v primeru, ko ima stranka zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, vsa pisanja vročati njemu. Da je treba vsa pisanja, ki jih je treba vročiti stečajnemu dolžniku kot stranki v sodnem ali drugem postopku, vročiti upravitelju na poslovni naslov pravno organizacijske oblike, prek katere opravlja pristojnosti in naloge upravitelja, vpisan v register, predpisuje tudi 251. člen ZFPPIPP. Zaradi ustavno zagotovljene pravice do pravnega sredstva v primeru napake sodišča pri vročanju ni relevantno, ali bi stranka lahko z vestnim ravnanjem napako sodišča odpravila.

VSL Sklep I Cp 2200/2018, 11. 1. 2019

- ◆ Kot pravilno opozarja stečajna upraviteljica, stečajni dolžnik, proti kateremu teče osebni stečaj glede premoženja, ki sodi v stečajno maso, nima poslovne sposobnosti. S tem nima tudi procesne sposobnosti. Od začetka stečajnega postopka pa vse do sklepa o končanju stečajnega postopka (245. člen in 376. člen ZFPPIPP) ga zastopa stečajna upraviteljica. Ker stečajna upraviteljica ni odobrila pritožbe, ki jo je vložil pritožnik, ki je bil ob njeni vložitvi v osebnem stečaju, pritožba ni dovoljena, saj v tem delu ni imel procesne sposobnosti. Dedni dogovor je sodna poravnava, zato ga ni mogoče izpodbijati s pritožbo.

VSL Sklep II Cp 1710/2018, 5. 12. 2018

- ◆ V obravnavanem sporu »sta bila med strankami izven obdobja [izpodbojnosti] sklenjena tako zavezovalni pravni posel kot tudi (anticipirani) razpolagalni pravni posel«. Vendar pa je bil nad cedentko med sklenitvijo razpolagalnega pravnega posla – fiduciarne cesije in nastankom v zavarovanje odstopljenih bodočih terjatev začet stečajni postopek. V primeru vmesnega začetka stečajnega postopka razpolagalec z začetkom stečajnega postopka izgubi razpolagalno moč. Z začetkom stečajnega postopka namreč pooblastila posloводства dolžnice za vodenje njenih poslov preidejo na stečajnega upravitelja. Zato cesionarke niso bile varovane pred učinki začetka stečajnega postopka. To pomeni, da so po začetku stečajnega postopka nastale fiduciarno cedirane terjatve postale del cedentkine stečajne mase. Ker pa zaradi pravnih posledic začetka stečajnega postopka pravni učinki razpolage niso nastopili, jih ni mogoče razveljaviti. Glede v obdobju izpodbojnosti nastalih fiduciarno cediranih terjatev pa je treba upoštevati, da s fiduciarno cesijo fiduciar veljavno pridobi pravico do poplačila iz fiduciarno prenesenih terjatev (če te terjatve niso nastale na podlagi neveljavnih pravnih poslov, o čemer pa v obravnavanem sporu ni bilo trditev). Pravica do poplačila, ki ima pravno podlago v anticipiranem odstopu terjatev v zavarovanje, pa veljavno nastaja tudi v izpodbojnem obdobju (vse do začetka stečajnega postopka). Če je bila anticipirana fiduciarna cesija sklenjena zunaj obdobja izpodbijanja in čeprav posamične terjatve nastajajo v obdobju

izpodbijanja ter na podlagi anticipirane cesije v obdobju izpodbijanja prehajajo v premoženje fiduciarja, velja, da je ločitvena pravica veljavno nastala in ne gre za izpodbojno pravno dejanje stečajnega dolžnika.

VSRS Sodba III Ips 47/2018-3, 18. 12. 2018

246. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih nalogov in druga plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

247. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih ponudb)

248. člen (odpoved najemnih in zakupnih pogodb)

249. člen (zadržanje zastaranja terjatev stečajnega dolžnika)

250. člen (zasledovalna pravica)

251. člen (vročanje pisanj upravitelju v sodnih in drugih postopkih)

- ♦ Pravno osebo, ki je v stečaju, po zakonu zastopa stečajni upravitelj. Sodišče mora po uradni dolžnosti ves čas postopka paziti, da pravdno nesposobno stranko zastopa njen zakoniti zastopnik in mora v primeru, ko ima stranka zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, vsa pisanja vročati njemu. Da je treba vsa pisanja, ki jih je treba vročiti stečajnemu dolžniku kot stranki v sodnem ali drugem postopku, vročiti upravitelju na poslovni naslov pravno organizacijske oblike, prek katere opravlja pristojnosti in naloge upravitelja, vpisan v register, predpisuje tudi 251. člen ZFPPIPP. Zaradi ustavno zagotovljene pravice do pravnega sredstva v primeru napake sodišča pri vročanju ni relevantno, ali bi stranka lahko z vestnim ravnanjem napako sodišča odpravila.

VSL Sklep I Cp 2200/2018, 11. 1. 2019

252. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek stečajnega postopka)

253. člen (pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

 Pri Odločbi VSL I Cpg 1175/2016 se doda opomba: Revizija zoper to sodbo je bila zavrnjena s sodbo VSRS III Ips 14/2018 z dne 22. 1. 2019.

- ♦ Pravila ZFPPIPP imajo značilnost posebnih pravil, ki se uporabljajo le za nekatere obligacijske pravice in položaje. Začetek stečajnega postopka glede na izpolnitveno ravnanje tako vpliva na vse denarne terjatve ter na nedenarne dajatvene in storitvene terjatve (ki neposredno vplivajo na obseg stečajne mase). Z začetkom stečajnega postopka za prej opisane terjatve upnikov, nastanejo določene materialnopravne posledice, ki so urejene v pododdelku 5.3.2. ZFPPIPP. Nedenarne terjatve se pretvorijo v denarne terjatve in se morajo kot take tudi prijaviti v stečajnem postopku.

Vrhovno sodišče razume stisko revidentov, ki jim je zaradi ravnanj toženke nastala škoda, za katero zaradi uvedbe stečajnega postopka ne bo v celoti odgovarjala. Vendar pa je pri tem treba upoštevati, da stečajni postopek kot generalna izvršba nad insolventnim dolžnikom temelji na enakem obravnavanju upnikov, ki je uveljavljeno za terjatve, nastale do začetka stečajnega postopka (46. člen ZFPPIPP), tako da skozi novelo prijavljanja in preizkušanja terjatev upnikov zagotavlja načelo sorazmernega poplačila iz unovčene stečajne mase na podlagi ustreznega sklepa o razdelitvi stečajne mase. V težnji po vsaj sorazmernem poplačilu terjatev pa morajo biti upniki aktivni ter morajo upoštevati in slediti kogentnim pravilom stečajne zakonodaje. Tožniki so bili na ta pravila med pravnim postopkom izrecno opozorjeni tako s strani sodišča kot tudi s strani toženke, a svojega zahtevka temu niso prilagodili.

VSRS Sodba II Ips 212/2018, 22. 11. 2018

Iz obrazložitve:

1. Tožniki so od toženke v delu, relevantnem za odločanje v revizijskem postopku, zahtevali, da izvede statično sanacijo objekta na naslovu Ulica 1 v Ljubljani, na način in v obsegu, kot je predvideno v Elaboratu za statično sanacijo objekta, Gradbenega instituta ZRMK, d. o. o., Ljubljana, s čimer bo preprečila nadaljnje posedanje in nagibanje objekta ter zagotovila varno uporabo objekta. Poleg tega so v obravnavanem pravnem postopku od toženke zahtevali tudi plačilo odškodnine zaradi manjvrednosti stanovanj in škode na skupnih delih, kar pa v revizijskem postopku ni predmet presoje.

...

15. Začetek postopka zaradi insolventnosti in pravna dejanja oziroma opustitve povzročijo določene pravne posledice za nekatere vrste terjatev upnikov do insolventnega dolžnika, nad katerim se začne in teče postopek zaradi insolventnosti. Pravila ZFPPIPP imajo značilnost posebnih pravil, ki se uporabljajo le za nekatere obligacijske pravice in položaje, medtem ko za druge veljajo splošna pravila obligacijskega prava. Pravne posledice, ki nastanejo z začetkom postopka zaradi insolventnosti za obligacijske pravice, so odvisne od vrste pravice.[2] Začetek stečajnega postopka glede na izpolnitveno ravnanje tako vpliva na vse denarne terjatve, pojem nedenarnih terjatev pa je v ZFPPIPP urejen v ožjem pomenu, zato se pravila ZFPPIPP uporabljajo le za nedenarne dajatvene in storitvene terjatve, ne pa tudi za nedenarne opustitvene in nedenarne dopustitvene terjatve.[3] Zakonsko definicijo ZFPPIPP, ki opredeljuje terjatve, je treba dopolniti tudi s tem, da pravne posledice stečaja veljajo le za terjatve, ki neposredno vplivajo na obseg stečajne mase.[4] V obravnavani zadevi tožniki od toženke zahtevajo izvedbo sanacije objekta, kar pomeni, da je predmet pravovarstvenega zahtevka nedenarna storitvena terjatev, ki glede na njeno vsebino nedvomno neposredno vpliva na obseg stečajne mase, zato je glede na vsebino pravice utemeljena uporaba posebnih pravil ZFPPIPP in ne splošnih pravil OZ,[5] kot to zatrjujejo revidenti.

16. Z začetkom stečajnega postopka za prej opisane terjatve upnikov, med katere po svojih lastnostih spada tudi terjatev tožnikov, nastanejo določene materialnopravne posledice, ki so urejene v pododdelku 5.3.2. ZFPPIPP. Njihov namen je v zagotavljanju spoštovanja načel postopkov zaradi insolventnosti, kar se zagotovi s tem, da se na dan stečajnega postopka vse dolžnikove obveznosti spravijo na skupni imenovalec in s tem ugotovi skupna višina teh terjatev na dan začetka stečajnega postopka.[6] V skladu z izrecno zakonsko določbo ZFPPIPP nekatere materialnopravne posledice začetka stečajnega postopka povzročijo spremembo vsebine obligacijskega razmerja med upnikom in dolžnikom, katerega predmet je terjatev, za katero te posledice nastanejo. To materialnopravno posledico ZFPPIPP imenuje pretvorba terjatev in je urejena v 253. do 255. členu ZFPPIPP. V skladu z določbo

prvega odstavka 253. člena ZFPPIPP med takšne terjatve, pri katerih pride do pretvorbe, in s tem materialnopravnih posledic vsebine pravice, spadajo tudi nedenarne storitvene in dajatvene terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, za katere ZFPPIPP izrecno določa, da se z dnem začetka stečajnega postopka pretvorijo v denarne terjatve po tržni vrednosti ob začetku stečajnega postopka.

17. Ker gre torej pri zahtevku tožnikov za nedenarno terjatev, za katero se v primeru uvedbe stečajnega postopka nad dolžnikom uporabljajo posebna pravila ZFPPIPP (in ne pravila OZ), bi torej tožniki morali po prvem odstavku 296. člena ZFPPIPP svojo terjatev pretvoriti v denarno in jo kot takšno prijaviti v stečajnem postopku.[7] Iz ugotovljenega dejanskega stanja v obravnavani zadevi izhaja, da vtoževana nedenarna terjatev ni bila pravočasno prijavljena v stečajnem postopku, zato je sodišče po nadaljevanju prekinjenega pravnega postopka tožbeni zahtevek pravilno zavrnilo. Terjatev zoper stečajnega dolžnika je namreč v skladu s petim odstavkom 296. člena ZFPPIPP prenehala.

254. člen (pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

255. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

256. člen (obrestovanje terjatev)

257. člen (pravica stečajnega dolžnika do predčasnega plačila)

258. člen (pretrganje zastaranja terjatev)

259. člen (terjatve, povezane z odložnim pogojem)

260. člen (terjatve, povezane z razveznim pogojem)

261. člen (pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

1. Dopustnost pobota

- ◆ Če tožeča stranka in druga toženka terjatev ne bi pobotali na podlagi poslov, ki so zajeti v 5., 6. in delno v 7. točki izreka izpodbijane sodbe oziroma opisani v 6. točki obrazložitve izpodbijane sodbe, bi do pobota prišlo po samem zakonu.

VSL Sodba I Cpg 114/2017, 19. 9. 2018

2. Obvestilo o pobotu in povračilo stroškov

3. Razno

- ◆ Teh terjatev tožeči stranki niti ni bilo treba posebej dokazovati, saj je tožena stranka v zvezi z njimi uveljavljala izključno samo ugovor pobota, kar pomeni, da jih je tako po temelju kot po višini priznavala. S strani tožeče stranke predložena dokazila dokazujejo le, da je tožeča stranka plačala račune za storitve tretjih, ki so bili naslovljeni nanjo, kar pomeni, da je poravnala svoje lastne obveznosti do ponudnikov teh storitev. O tem, zakaj in na kakšni podlagi je stroške teh storitev prefakturirala toženi stranki, tožeča stranka ni navedla nobenih dejstev. Pobot ni dvostranski pravni posel, ki bi terjal soglasje volj pogodbenih strank, udeleženih v pobotu. Na samo veljavnost pobota zato nima nobenega učinka okoliščina, ali je upravitelj (na strani naslovnika izjave) soglašal s pobotom in je zato zmoten materialnopravni zaključek prvostopnega sodišča, da tožena stranka ne more (ni mogla) uveljavljati v pobot terjatve, ki jih je podala z enostranskima izjavama, za katero ni bilo dano soglasje upravitelja prisilne poravnave. Če upravitelj stečajnega dolžnika pobotane (upnikove) terjatve ne prizna, je ne more prerekati (ker se ne prijavlja), pač pa mora vložiti tožbo za izterjavo svoje terjatve, natanko to pa je v konkretnem primeru tudi storil. Vprašanje obstoja pobotne terjatve se torej ne obravnava v okviru stečajnega postopka, pač pa zgolj v pravdi, v kateri se upnik pobotne terjatve brani plačilu terjatve, ki jo od nje zahteva stečajni dolžnik, to pa je predmetni postopek.

VSL Sodba I Cpg 335/2017, 13. 6. 2018

- ◆ Toženec svoji odgovornosti za vtoževano obveznost nasprotuje tudi iz razloga, ker naj bi terjatev tožnice prenehala zaradi zakonskih učinkov začetka stečajnega postopka. Po določilu 261. člena ZFPPIPP veljata namreč terjatev upnika do stečajnega dolžnika in nasprotna terjatev stečajnega dolžnika do tega upnika za pobotani, če ne gre za terjatvi, nastali po začetku stečajnega postopka. V takšnem primeru stečajni upnik terjatve ni dolžan prijaviti v stečajnem postopku. V obravnavani zadevi iz predloženih listin izhaja, da je tožnica v stečajnem postopku prijavila vtoževano terjatev, ki ji stečajni upravitelj ni nasprotoval, prerekal pa jo je drug upnik, in sicer družba C., d. o. o., katere družbenik je (v postopku neprerekano) tudi toženec. Omenjena družba je bila napotena, da v roku 30 dni vloži tožbo na ugotovitev neobstoja prerekane terjatve po drugem odstavku 302. člena ZFPPIPP. V postopku je bilo neprerekano, da takšne tožbe napoteni upnik ni vložil, zato terjatev po četrtem odstavku citiranega člena velja za priznano. To izključuje tezo, da je prenehala s pobotom. Tako ugotovljeno terjatev je stečajni upravitelj dolžan upoštevati pri glavni razdelitvi ter je upnik pridobil pravico do poplačila iz stečajne mase. Ugovor toženca o zakonskem pobotu je tako neutemeljen iz že omenjenega razloga.

VSL Sklep I Cp 1250/2018, 28. 11. 2018

262. člen (pobot pogojnih terjatev)

263. člen (nedovoljeni pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

- ♦ Ker sta tožnica in druga toženka dne 5. 10. 2015, terjatev, ki je nastala pred začetkom stečajnega postopka tožeče stranke, in jo je druga toženka na podlagi cesije od prve toženke pridobila po začetku stečajnega postopka, pobotali z nasprotno terjatvijo tožeče stranke do druge toženke, ki je nastala do začetka stečajnega postopka (terjatev iz naslova najemnine strojne opreme po Pogodbi št. 1/2015 po računu št. 126/2015 z dne 29. 5. 2015 in terjatev iz naslova prodanega blaga po računu št. 162/2015 z dne 2. 10. 2015), je bilo tovrstno njuno ravnanje torej nedovoljeno.

VSL Sodba I Cpg 114/2017, 19. 9. 2018

264. člen (prepoved pobota terjatev stečajnega dolžnika, nastalih po začetku stečajnega postopka)

264.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

265. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

- ♦ Posledica prirasti je bila ugasnitev stvarnih pravic na vgrajenih stvareh, kar vključuje tudi neposredna stvarnopravna zavarovanja, in razširitev lastninske pravice lastnika nepremičnine ter zastavne pravice hipotekarnega upnika na predmete lizinga. Ob dejstvu, da je celo prišlo do prirasti, namen strank pa je bil vgradnja predmetov v bioplinarno, imajo konkretne pogodbe o finančnem lizingu v delu, ki je pomemben za odločitev v tem gospodarskem sporu, torej predvsem značilnosti prodaje na obroke. To hkrati pomeni, da pogodbe ob začetku stečajnega postopka niso imele narave vzajemno neizpolnjenih dvostranskih pogodb. Ker je v presojanem primeru lastninska pravica z lizingodajalca (tožeče stranke) prešla na lizingojemalca (prvotoženo stranko) zaradi pravila o prirastu (54. člen SPZ) že pred začetkom stečajnega postopka, Pogodbe ob začetku stečajnega postopka niso imele narave vzajemno neizpolnjenih dvostranskih pogodb.

VSL Sodba I Cpg 573/2018, 4. 9. 2018

- ♦ Pogoji za priposestevanje lastninske pravice na nepremičnini niso izpolnjeni, ker desetletna priposestvovalna doba (drugi odstavek 43. člena SPZ) od 1. 9. 2006, ko naj bi se tožnik vselil v nepremičnino in s tem pridobil posest, niti do zaključka glavne obravnave sodišča prve stopnje 22. 3. 2016, tudi teoretično ni mogla preteči. Pri Pogodbi o priznanju solastninske pravice ne gre za vzajemno neizpolnjeno dvostransko pogodbo v smislu pododdelka 5. 3. 3. ZFPPIPP. Stranki sta s to pogodbo le določili solastninski delež, ki ga je lastnik priznal tožeči stranki zaradi njenih, do sklenitve pogodbe, že realiziranih vlaganj. S pogodbo torej ni bila dogovorjena nobena dolžna izpolnitev tožeče stranke, njene narave pa ne more spremeniti določilo glede plačila stroškov overitve podpisa. Obstaja notifikacijska dolžnost upnika terjatve iz vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, da v roku treh mesecev po objavi oklica o začetku stečajnega postopka upravitelja obvesti o svoji terjatvi. Rok za odstopno upravičenje stečajnega dolžnika v času odločanja sodišča prve stopnje še ni potekel. Če bi sodišče prve stopnje ugodilo zahtevku, bi odstopno upravičenje izgubilo pomen.

VSRS Sodba III Ips 14/2018, 22. 1. 2019

266. člen (posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

267. člen (pravica stečajnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

Pri Odločbi VSL I Cpg 1175/2016 se doda opomba: Revizija zoper to sodbo je bila zavrnjena s sodbo VSRS III Ips 14/2018 z dne 22. 1. 2019.

- ♦ Iz navedb strank je razvidno, da s sodno poravnavo ni bil ugotovljen obstoj izločitvene pravice. To pa pomeni, da je upravičenje pritožnice opravljati procesna dejanja prenehalo na podlagi 2. alineje 2. točke 58. člena ZFPPIPP. Poleg tega pa niti oseba, ki ima položaj upnika, ne more od stečajnega sodišča terjati odločitve o odstopu od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe oziroma o izpolnitvi te pogodbe. Če upravitelj po prejemu poziva osebe, ki trdi, da je pogodba med njim in stečajnim dolžnikom vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba, izpolnitev pogodbe zavrne, taka oseba svojega zatrjevanega upravičenja ne more uveljavljati v stečajnem postopku. Pravno sredstvo, ki ga ima, je vložitev tožbe na izpolnitev vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe.

VSL Sklep Cst 74/2019, 26. 2. 2019

- ♦ Pogoji za priposestevanje lastninske pravice na nepremičnini niso izpolnjeni, ker desetletna priposestvovalna doba (drugi odstavek 43. člena SPZ) od 1. 9. 2006, ko naj bi se tožnik vselil v nepremičnino in s tem pridobil posest, niti do zaključka glavne obravnave sodišča prve stopnje 22. 3. 2016, tudi teoretično ni mogla preteči. Pri Pogodbi o priznanju solastninske pravice ne gre za vzajemno neizpolnjeno dvostransko pogodbo v smislu pododdelka 5. 3. 3. ZFPPIPP. Stranki sta s to pogodbo le določili solastninski delež, ki ga je lastnik priznal tožeči stranki zaradi njenih, do sklenitve pogodbe, že realiziranih vlaganj. S pogodbo torej ni bila dogovorjena nobena dolžna izpolnitev tožeče stranke, njene narave pa ne more spremeniti določilo glede plačila stroškov overitve podpisa. Obstaja notifikacijska dolžnost upnika terjatve iz vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, da v roku treh mesecev po objavi oklica o začetku stečajnega postopka upravitelja obvesti o svoji terjatvi. Rok za odstopno upravičenje stečajnega dolžnika v času odločanja sodišča prve stopnje še ni potekel. Če bi sodišče prve stopnje ugodilo zahtevku, bi odstopno upravičenje izgubilo pomen.

VSRS Sodba III Ips 14/2018, 22. 1. 2019

268. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

269. člen (obdobje izpodbojnosti)

Pri odločbi VSM I Cpg 231/2017 se doda opomba: Revizija zoper to odločbo je bila zavrnjena s sodbo VSRS III Ips 47/2018 z dne 18. 12. 2018.

- ♦ ZFPPIPP določa samo pravne posledice uvedbe stečajnega postopka za tedaj že vložene paulijanske tožbe - vložene v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava, torej tudi v skladu z roki, predvidenimi v 257. členu OZ. Za te tožbe, med katerimi so tudi take, s katerimi se izpodbijajo pravna dejanja, storjena

pred obdobjem izpodbojnosti, kot ga opredeljuje 269. člen ZFPPIPP, ni določeno prav nič drugega in prav nič več kot to, kar je v tem odstavku zapisano, namreč, da "[č]e je upnik pred začetkom stečajnega postopka vložil tožbo, s katero uveljavlja zahteve na podlagi izpodbijanja dolžnikovih pravnih dejanj po splošnih pravilih obligacijskega prava, lahko po začetku stečajnega postopka te zahteve uveljavlja samo še za račun stečajnega dolžnika".

VSRS Sklep II Ips 87/2017, 29. 11. 2018

Iz obrazložitve:

13. Revizijsko sodišče je drugačnega mnenja. Določba 269. člena ZFPPIPP je vsekakor bistvenega pomena za izpodbijanje dolžnikovih pravnih dejanj. Vendar je njen domet omejen na tisto, kar opredeljuje naslov tega člena, namreč na definicijo obdobja izpodbojnosti. Zato drugega odstavka 270. člena tega zakona ni mogoče razlagati tako, kot sta ga razložili sodišči prve in druge stopnje. Izpodbijanje dolžnikovih pravnih dejanj po splošnih pravilih obligacijskega prava (Paulijanska tožba – 255. do 260. člen OZ) namreč ni predmet urejanja ZFPPIPP. Ta zakon določa samo pravne posledice uvedbe stečajnega postopka za tedaj že vložene paulijanske tožbe – vložene v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava, torej tudi v skladu z roki, predvidenimi v 257. členu OZ. In za te tožbe, med katerimi so tudi take, s katerimi se izpodbijajo pravna dejanja storjena pred obdobjem izpodbojnosti, kot ga opredeljuje 269. člen ZFPPIPP, ni določeno prav nič drugega in prav nič več kot to, kar je v tem odstavku zapisano, namreč, da »[č]e je upnik pred začetkom stečajnega postopka vložil tožbo, s katero uveljavlja zahteve na podlagi izpodbijanja dolžnikovih pravnih dejanj po splošnih pravilih obligacijskega prava, lahko po začetku stečajnega postopka te zahteve uveljavlja samo še za račun stečajnega dolžnika«.

14. Namen te določbe je lahko prepoznaven. Osvetli ga namreč temeljno načelo enakega obravnavanja upnikov, ki je rdeča nit stečajnega postopka. To načelo izraža zahtevo, da je treba vse upnike, ki so v razmerju do insolventnega dolžnika v enakem položaju, obravnavati enako (glej 46. člen ZFPPIPP). Stečajni postopek se namreč vodi zaradi uresničitve interesa upnikov, da dosežejo plačilo svojih terjatev v enakem deležu kot drugi upniki, ki so v razmerju do stečajnega dolžnika v enakem položaju. Čeprav tožnica izpodbija pravno dejanje, ki je bilo storjeno še pred obdobjem izpodbojnosti (ki, kot že rečeno, velja samo za izpodbijanje v stečaju), zaradi tega v razmerju do insolventne dolžnice ni v drugačnem položaju od ostalih upnikov. V drugačnem položaju so samo izločitveni in ločitveni upniki. Ko je tako, mora biti tožnica obravnavana enako kot ostali upniki.

15. Uvedba stečajnega postopka je torej obrnila list v razmerju med tožnico in toženo obdarjenko, hkrati pa vzpostavila novo razmerje tudi med njo in ostalimi upniki. Novo razmerje terja prilagoditev izpodbojnega zahtevka. Po začetku stečajnega postopka je take zahteve mogoče uveljavljati samo še za račun stečajnega dolžnika, torej za račun (v dobro) vseh upnikov. Tožnici je treba zato omogočiti, da ustrezno spremeni zahtevek. To je tudi razlog, da za tako spremembo tožbe soglasje toženca ni potrebno (drugi odstavek 270. člena ZFPPIPP). Revizijsko sodišče je zato reviziji ugodilo in, da bi tožnici omogočilo spremembo tožbe (drugi odstavek 270. člena ZFPPIPP), sodbo pritožbenega sodišča ter izpodbijani del sodbe sodišča prve stopnje razveljavilo in zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v novo sojenje (drugi odstavek 380. člena ZPP).

270. člen (prenehanje izpodbojne pravice po splošnih pravilih obligacijskega prava)

- ♦ ZFPPIPP določa samo pravne posledice uvedbe stečajnega postopka za tedaj že vložene paulijanske tožbe - vložene v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava, torej tudi v skladu z roki, predvidenimi v 257. členu OZ. Za te tožbe, med katerimi so tudi take, s katerimi se izpodbijajo pravna dejanja, storjena pred obdobjem izpodbojnosti, kot ga opredeljuje 269. člen ZFPPIPP, ni določeno prav nič drugega in prav nič več kot to, kar je v tem odstavku zapisano, namreč, da "[č]e je upnik pred začetkom stečajnega postopka vložil tožbo, s katero uveljavlja zahteve na podlagi izpodbijanja dolžnikovih pravnih dejanj po splošnih pravilih obligacijskega prava, lahko po začetku stečajnega postopka te zahteve uveljavlja samo še za račun stečajnega dolžnika".

VSRS Sklep II Ips 87/2017, 29. 11. 2018

Iz obrazložitve:

13. Revizijsko sodišče je drugačnega mnenja. Določba 269. člena ZFPPIPP je vsekakor bistvenega pomena za izpodbijanje dolžnikovih pravnih dejanj. Vendar je njen domet omejen na tisto, kar opredeljuje naslov tega člena, namreč na definicijo obdobja izpodbojnosti. Zato drugega odstavka 270. člena tega zakona ni mogoče razlagati tako, kot sta ga razložili sodišči prve in druge stopnje. Izpodbijanje dolžnikovih pravnih dejanj po splošnih pravilih obligacijskega prava (Paulijanska tožba – 255. do 260. člen OZ) namreč ni predmet urejanja ZFPPIPP. Ta zakon določa samo pravne posledice uvedbe stečajnega postopka za tedaj že vložene paulijanske tožbe – vložene v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava, torej tudi v skladu z roki, predvidenimi v 257. členu OZ. In za te tožbe, med katerimi so tudi take, s katerimi se izpodbijajo pravna dejanja storjena pred obdobjem izpodbojnosti, kot ga opredeljuje 269. člen ZFPPIPP, ni določeno prav nič drugega in prav nič več kot to, kar je v tem odstavku zapisano, namreč, da »[č]e je upnik pred začetkom stečajnega postopka vložil tožbo, s katero uveljavlja zahtevke na podlagi izpodbijanja dolžnikovih pravnih dejanj po splošnih pravilih obligacijskega prava, lahko po začetku stečajnega postopka te zahtevke uveljavlja samo še za račun stečajnega dolžnika«.

14. Namen te določbe je lahko prepoznaven. Osvetli ga namreč temeljno načelo enakega obravnavanja upnikov, ki je rdeča nit stečajnega postopka. To načelo izraža zahtevo, da je treba vse upnike, ki so v razmerju do insolventnega dolžnika v enakem položaju, obravnavati enako (glej 46. člen ZFPPIPP). Stečajni postopek se namreč vodi zaradi uresničitve interesa upnikov, da dosežejo plačilo svojih terjatev v enakem deležu kot drugi upniki, ki so v razmerju do stečajnega dolžnika v enakem položaju. Čeprav tožnica izpodbija pravno dejanje, ki je bilo storjeno še pred obdobjem izpodbojnosti (ki, kot že rečeno, velja samo za izpodbijanje v stečaju), zaradi tega v razmerju do insolventne dolžnice ni v drugačnem položaju od ostalih upnikov. V drugačnem položaju so samo izločitveni in ločitveni upniki. Ko je tako, mora biti tožnica obravnavana enako kot ostali upniki.

15. Uvedba stečajnega postopka je torej obrnila list v razmerju med tožnico in toženo obdarjenko, hkrati pa vzpostavila novo razmerje tudi med njo in ostalimi upniki. Novo razmerje terja prilagoditev izpodbojnega zahtevka. Po začetku stečajnega postopka je take zahtevke mogoče uveljavljati samo še za račun stečajnega dolžnika, torej za račun (v dobro) vseh upnikov. Tožnici je treba zato omogočiti, da ustrezno spremeni zahtevek. To je tudi razlog, da za tako spremembo tožbe soglasje toženca ni potrebno (drugi odstavek 270. člena ZFPPIPP). Revizijsko sodišče je zato reviziji ugodilo in, da bi tožnici omogočilo spremembo tožbe (drugi odstavek 270. člena ZFPPIPP), sodbo pritožbenega sodišča ter izpodbijani del sodbe sodišča prve stopnje razveljavilo in zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v novo sojenje (drugi odstavek 380. člena ZPP).

271. člen (izpodbojna pravna dejanja)

1. Objektivni element – zmanjšanje čiste vrednosti premoženja

- ◆ Posledično je neutemeljen pritožbeni očitke, da je sodišče prve stopnje zmotno uporabilo materialno pravo, ko je presodilo, da z izpodbijano prodajo ni bilo zmanjšano čisto premoženje tožeče stranke kot stečajnega dolžnika, saj je tožeča stranka za prodano vozilo prejela toliko, kot je glede na stanje vozila in stanje na trgu vozil bilo mogoče in tako je pravilen nadaljnji materialno pravni zaključek sodišča prve stopnje, da ob izostalosti objektivnega pogoja izpodbojnosti po 1. točki prvega odstavka 271. člena ZFPPIPP ni potrebno ugotavljati še obstoj subjektivnega pogoja izpodbojnosti po 2. točki prvega odstavka 271. člena ZFPPIPP, saj morata za utemeljenost izpodbojne tožbe in povračilnega zahtevka biti oba pogoja izpolnjena kumulativno.

VSC Sodba Cpg 139/2018, 5. 12. 2018

- ◆ Da je bila prednostno poplačana v smislu določb Pododdelka 5.3.4 ZFPPIPP, zato ni mogoče sklepati. Prav tako ni mogoče zaključiti, da se je zaradi sklenjenih pogodb, s katerimi so bile drugi toženki odstopljene terjatve prve toženke, zmanjšala (bodoča) stečajna masa. Prva toženka s strani druge toženke ni bila poplačana na račun tožeče stranke. Objektivni pogoj izpodbojnosti v obravnavanem primeru tako ni podan. Če bi šlo za asignacijo, odstop terjatev s pogodbo (in pobot) tudi ne bi bil potreben. Cesija terjatve in asignacija se namreč medsebojno izključujeta - z asignatovo izpolnitvijo nakazila obveznost preneha (prvi in drugi odstavek 1041. člena OZ), pri cesiji terjatve pa obveznost s cesijo ne preneha, le terjatev spremeni svojo pravno pripadnost (prvi odstavek 421. člena v zvezi s prvim odstavkom 417.

člena OZ). Pobotanje je namreč mogoče izpodbijati samo v zvezi z drugimi pravnimi dejanji stečajnega dolžnika (samo njegova pravna dejanja so lahko predmet izpodbijanja), za katera bi bilo ugotovljeno, da so omogočila pobotanje in s tem tudi učinkovala na zmanjšanje stečajne mase. Pogodba o odstopu terjatve z dne 9. 4. 2015, Pogodba o odstopu terjatve z dne 6. 7. 2015, opr. št. SV 759/15, in Aneks k Pogodbi o odstopu terjatve št. SV 759/15 v znesku 1.684,26 EUR, ne predstavljajo pravnih dejanj stečajnega dolžnika in kot takšna niso izpodbojna (na njihovi podlagi prvo toženka tudi ni prišla do prednostnega poplčila svoje terjatve). Ker gre pri navedenih poslih za samostojne posle tretjih oseb (prve in druge toženke), pa tudi pobotov, ki so zaobseženi v 5., 6. in 7. točki izpodbijane sodbe, ni mogoče obravnavati kot izpodbojna pravna dejanja. Pobotanje je namreč mogoče izpodbijati samo v zvezi z drugimi pravnimi dejanji stečajnega dolžnika (samo njegova pravna dejanja so lahko predmet izpodbijanja), za katera bi bilo ugotovljeno, da so omogočila pobotanje in s tem tudi učinkovala na zmanjšanje stečajne mase.

VSL Sodba I Cpg 114/2017, 19. 9. 2018

- 2. Objektivni pogoj – pridobitev ugodnejših pogojev za plačilo**
- 3. Subjektivni element**
- 4. Objektivni in subjektivni element**
- 5. Nadomestna izpolnitev**
- 6. Nujna plačila po 34. členu ZFPPIPP ter objektivni ali subjektivni element**
- 7. Opustitev pravnega dejanja**
- 8. Razno**

Pri odločbi VSM I Cpg 231/2017 se doda opomba: Revizija zoper to odločbo je bila zavrnjena s sodbo VSRS III Ips 47/2018 z dne 18. 12. 2018.

-
- ♦ Ker je tožena stranka predmetna telefona pridobila brezplačno, je s tem izpolnjen objektivni pogoj izpodbojnosti tega pravnega dejanja.

VSL Sodba II Cpg 1053/2017, 22. 5. 2018

- ♦ Tožeča stranka svoj tožbeni zahtevek gradi na dejstvu, da naj bi tožena stranka pridobila vozilo za majhno vrednost in da je zato prodajna pogodba izpodbojna že zgolj ob obstoju objektivnega pogoja izpodbojnosti po drugem odstavku 271. člena ZFPPIPP, vendar pa se je v postopku izkazalo, da temu ni tako, saj majhne vrednosti ne more predstavljati plačilo 20.000 EUR, ki je povsem približek izvedenčevi ugotovljeni tržni vrednosti, temveč bi o majhni vrednosti lahko govorili le, če bi šlo za nižji, simbolični znesek, ki bi znatno odstopal od kupnine.

VSC Sodba Cpg 139/2018, 5. 12. 2018

272. člen (domneve o obstoju pogojev za izpodbijanje)

- 1. Objektivni element izpodbojnosti**
- 2. Subjektivni element izpodbojnosti**
- 3. Objektivni in subjektivni element izpodbojnosti**

273. člen (pravna dejanja, ki jih ni mogoče izpodbijati)

274. člen (izpodbojnost pravnih dejanj, za katera obstaja izvršilni naslov)

275. člen (vsebina in način uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

- ♦ Tožba za ugotovitev ničnosti ni vezana na uporabo določil ZFPPIPP, zato je zahtevek pritožnika presoјati po določilih OZ. Na ničnost pazi sodišče po uradni dolžnosti in se lahko nanjo sklicuje vsaka zainteresirana oseba, pri čemer pravica uveljavljanja ničnosti ne ugasne. V zvezi z navedbami stranskih intervenientov, da bi glede na vknjiženo lastninsko pravico smela pritožnica uveljavljati izpodbojno tožbo le v skladu z določbami 243. do 235. člena ZZK-1, kar izhaja iz določbe tretjega odstavka 275. člena ZFPPIPP, pa je pojasniti, da se navedena določba nanaša na izpodbojna pravna dejanja po 271. členu ZFPPIPP, ne pa na uveljavljanje ničnosti pogodb zaradi nedopustne podlage po drugem odstavku 39. člena OZ, oziroma nedopustnega nagiba po drugem odstavku 40. člena OZ.

VSM Sodba I Cpg 513/2012, 9. 5. 2013

Opozorilo: Ta sodba je bila razveljavljena s sklepom VSRS III Ips 3/2014 z dne 11. 11. 2014, vendar se razlogi ne nanašajo na zgornje stališče.

- ♦ Pogodba o odstopu terjatve z dne 9. 4. 2015, Pogodba o odstopu terjatve z dne 6. 7. 2015, opr. št. SV 759/15, in Aneks k Pogodbi o odstopu terjatve št. SV 759/15 v znesku 1.684,26 EUR, ne predstavljajo pravnih dejanj stečajnega dolžnika in kot takšna niso izpodbojna (na njihovi podlagi prvo toženka tudi ni prišla do prednostnega poplačila svoje terjatve). Ker gre pri navedenih poslih za samostojne posle tretjih oseb (prve in druge toženke), pa tudi pobotov, ki so zaobseženi v 5., 6. in 7. točki izpodbijane sodbe, ni mogoče obravnavati kot izpodbojna pravna dejanja. Pobotanje je namreč mogoče izpodbijati samo v zvezi z drugimi pravnimi dejanji stečajnega dolžnika (samo njegova pravna dejanja so lahko predmet izpodbijanja), za katera bi bilo ugotovljeno, da so omogočila pobotanje in s tem tudi učinkovala na zmanjšanje stečajne mase.

VSL Sodba I Cpg 114/2017, 19. 9. 2018

- ♦ V primeru, da je pravna podlaga za pridobitev lastninske pravice pravni posel ali akt pristojnega državnega organa (pravnomočne sodne odločbe ali dokončne upravne odločbe), kot to v tem postopku zatrjuje tožeča stranka, ima lastnik za varstvo oziroma uresničitev svoje lastninske pravice na voljo zahtevke za izpolnitev zavezovalnega posla oziroma uresničitev sodne odločbe, torej dajatvene zahtevke (npr.: tožba na izstavitve zemljiškoknjižnega dovolila, izbrisna tožba). Tožeča stranka je trdila, da se zaradi spremembe solastnine v etažno lastnino v zemljiški knjigi ne more vpisati kot lastnica zadevnih nepremičnin. S tem je smiselno zatrjevala, da stanje vpisov v zemljiški knjigi iz materialnopravnih razlogov ni pravilno. V takšnih primerih pravno varstvo nudi izbrisna tožba, s katero se sanira materialnopravna neveljavnost vpisa. V skladu z 2. točko drugega odstavka 243. člena ZZK-1 je namreč vknjižba neveljavna iz materialnopravnega razloga, če je zemljiškoknjižno dovolilo, ki je bilo podlaga za izpodbijano vknjižbo, postalo neveljavno zaradi razveljavitve zavezovalnega pravnega posla, na podlagi katerega je bilo izstavljeno. To pa je tudi primer v tej zadevi. Zato bi tožeča stranka lahko dosegla svoj cilj z vložitvijo izbrisne tožbe. Ker je izbrisna tožba dajatvena tožba in kot takšna nudi celovito pravno varstvo, tožeča stranka nima pravnega interesa za vložitev ugotovitvene tožbe. Sprejeto je namreč enotno stališče, da če lahko tožnik isti cilj doseže z dajatveno ali oblikovalno tožbo, torej tožbo, ki mu zagotavlja celovitejše pravno varstvo, nima pravnega interesa za ugotovitveno tožbo. Pravno varstvo lastninske pravice z ugotovitveno tožbo je v skladu s sodno prakso in teorijo namenjeno le situacijam, ko novi lastnik pridobi lastninsko pravico na podlagi zakona. Torej v primerih, ko zakon kot posledico določenega pravnega dogodka določa pridobitev lastninske pravice na nepremičnini. Takšen primer je pridobitev lastninske pravice na podlagi priposestevanja (43. člen SPZ). Ugotovitvena odločba ima v teh primerih le deklaratorno naravo. Tožeča stranka v obravnavanem primeru ni zatrjevala, da bi bila pravna podlaga za pridobitev lastninske pravice na 32 posameznih delih zakon, kar bi opravičilo ugotovitveni zahtevek.

VSL Sklep I Cpg 519/2018, 14. 11. 2018

- ♦ Iz obrazloženega izhaja, da toženka dejansko ni vložila ugovora izpodbojnosti (iz četrtega odstavka 275. člena ZFPPIPP), temveč nasprotno tožbo (iz drugega odstavka 275. člena ZFPPIPP) z izpodbojnim zahtevkom (iz prvega odstavka 275. člena ZFPPIPP), kakor sta njeno nasprotno pravico (kot to izhaja iz izrekov in obrazložitve njunih sodb) obravnavali tudi sodišči nižjih stopenj. Pri uveljavljanju nasprotne pravice toženke z nasprotno tožbo gre namreč za izbirno upravičenje stečajne dolžnice. V obravnavanem sporu »sta bila med strankami izven obdobja [izpodbojnosti] sklenjena tako zavezovalni pravni posel kot tudi (anticipirani) razpolagalni pravni posel«. Vendar pa je bil nad cedentko med sklenitvijo razpolagalnega pravnega posla – fiduciarne cesije in nastankom v zavarovanje odstopljenih bodočih terjatev začet stečajni postopek. V primeru vmesnega začetka stečajnega postopka razpolagalec z začetkom stečajnega postopka izgubi razpolagalno moč. Z začetkom stečajnega postopka namreč pooblastila posloводства dolžnice za vodenje njenih poslov preidejo na stečajnega upravitelja. Zato cesionarke niso bile varovane pred učinki začetka stečajnega postopka. To pomeni, da so po začetku stečajnega postopka nastale fiduciarno cedirane terjatve postale del cedentkine stečajne mase. Ker pa zaradi pravnih posledic začetka stečajnega postopka pravni učinki razpolage niso nastopili, jih ni mogoče razveljaviti. Glede v obdobju izpodbojnosti nastalih fiduciarno cediranih terjatev pa je treba upoštevati, da s fiduciarno cesijo fiduciar veljavno pridobi pravico do poplačila iz fiduciarno prenesenih terjatev (če te terjatve niso nastale na podlagi neveljavnih pravnih poslov, o čemer pa v obravnavanem sporu ni bilo trditev). Pravica do poplačila, ki ima pravno podlago v anticipiranem odstopu terjatev v zavarovanje, pa veljavno nastaja tudi v izpodbojnem obdobju (vse do začetka stečajnega postopka). Če je bila anticipirana fiduciarna cesija sklenjena zunaj obdobja izpodbijanja in čeprav posamične terjatve nastajajo v obdobju izpodbijanja ter na podlagi anticipirane cesije v obdobju izpodbijanja prehajajo v premoženje fiduciarja, velja, da je ločitvena pravica veljavno nastala in ne gre za izpodbojno pravno dejanje stečajnega dolžnika.

VSRS Sodba III Ips 47/2018-3, 18. 12. 2018

276. člen (legitimacija za uveljavljanje izpodbojnega zahtevka)

277. člen (rok za uveljavitev izpodbojnega zahtevka)

- 1. Rok za vložitev tožbe**
- 2. Sprememba tožbe zaradi poteka roka ni mogoča**
- 3. Rok pri napotitvi**
- 4. Ugovor izpodbojnosti**
- 5. Dolžnost postavitve povračilnega zahtevka**

278. člen (pravne posledice uspešne uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

- 1. Splošno**
 - ♦ Drugi odstavek 278. člena ZFPPIPP določa, da če je oseba, v korist katere je bilo izpodbito pravno dejanje opravljeno, na podlagi tega dejanja prejela izpolnitev svoje terjatve, mora stečajnemu dolžniku vrniti to, kar je na podlagi izpodbitega pravnega dejanja prejela, če pa to ni več mogoče, plačati denarno nadomestilo po cenah ob izdaji te sodne odločbe. Ker prva toženka v danem primeru ni prejela izpolnitve svoje terjatve do tožeče stranke, temveč plačilo kupnine po pogodbi o odstopu terjatve, pa za uporabo navedene določbe ni bilo osnove.

VSL Sodba I Cpg 114/2017, 19. 9. 2018

- 2. Plačilo denarnega nadomestila**
- 3. Tek zamudnih obresti**
 - ♦ Materialnopravno zmotno je pritožbeno stališče, da je ob verjetno izkazani terjatvi pred pravnomočnostjo sodbe v postopku zaradi izpodbijanja pravnih dejanj dolžnik v zamudi v trenutku, ko je bil pozvan, da zadevno terjatev prostovoljno plača. Po izrecni določbi prvega odstavka 278. člena ZFPPIPP pravne posledice izpodbitega pravnega dejanja (to je povračilni zahtevki) nastanejo, ko postane pravnomočna sodba, s katero je sodišče na podlagi izpodbojnega zahtevka razveljavilo pravne učinke pravnega dejanja. Zapadlost povračilnega zahtevka je torej vezana na pravnomočnost sodbe o

razveljavitvi pravnih učinkov izpodbitega pravnega dejanja, ne pa na poziv k njegovemu prostovoljnemu plačilu.

VSL Sklep Cst 643/2018, 19. 12. 2018

279. člen (splošno pravilo)

280. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka prenehajo)

- ♦ ZFPPIPP ureja položaj, ko predmet izvršbe hkrati predstavlja stečajno maso in predmet izvršbe, in razmerje med upnikom in dolžnikom, ki je hkrati stečajni dolžnik. Pritožnik pa ni v stečajnem postopku, zato po naravi stvari zanj določbe ZFPPIPP ne veljajo. Iz 280. člena ZFPPIPP jasno izhaja, da pride v poštev le v primeru, če je premoženje last stečajnega dolžnika. V četrtem odstavku 280. člena ZFPPIPP je tako predpisano, da se prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice iz 1. točke drugega odstavka tega člena, in plačilo terjatve, zavarovane s to ločitveno pravico, opravi v stečajnem postopku. V stečajnem postopku se lahko prodaja le premoženje stečajnega dolžnika (320. člen ZFPPIPP). V konkretnem primeru pa nepremičnina, s katero se nadaljuje izvršba, po stanju zemljiške knjige ne predstavlja premoženja stečajnega dolžnika, temveč premoženje realnega dolžnika, to je pritožnika.

VSL Sklep II Ip 473/2018, 7. 5. 2018

Enako: VSL Sklep II Ip 474/2018, 7. 5. 2018

- ♦ Iz drugega odstavka 280. člena ZFPPIPP izhaja vezanost izvršilnega sodišča na ugotovitve v stečajnem postopku.

VSC Sklep II Ip 244/2018, 10. 10. 2018

- ♦ Izvršilno sodišče mora za ločitvene pravice, pridobljene v postopku izvršbe ali zavarovanja, ki je bil prekinjen z začetkom stečajnega postopka, uporabiti ustrezno določbo, če je bil v stečajnem postopku opravljen preizkus terjatev. Kadar je ločitveno pravico treba vzdržati v veljavi, se prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, in plačilo zavarovane terjatve opravi v stečajnem postopku, za kar sklep o odpustu obveznosti ni ovira. Sodišče prve stopnje ni imelo podlage za izbris zaznambe sklepa o izvršbi v zemljiški knjigi, saj ZIZ tega v danem primeru ne predvideva.

VSL Sklep III Ip 2323/2018, 10. 10. 2018

- ♦ Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da je za presojo pravnih posledic stečajnega postopka nad dolžnikom v eni državi (članici) na že tekoče izvršilne postopke v drugi državi (članici) treba uporabiti pravo države (članice), v kateri je uveden stečajni postopek (v konkretnem primeru nizozemsko pravo - glej 485. člen ZFPPIPP ter 1. točka in 2.(f) točka 4. člena Uredbe 1346/2000), medtem ko se za presojo pravnih posledic stečajnega postopka na že pridobljene stvarne pravice upnikov na nepremičnini v drugi državi (članici), uporabi pravo države (članice), v kateri se nahaja nepremičnina (v konkretnem primeru slovensko pravo) - to izhaja tako iz 11. člena Uredbe 1346/2000 kot tudi iz določbe prvega odstavka 481. člena ZFPPIPP ter iz bistva 5. člena Uredbe 1346/2000 (za uporabo katerega se v pritožbi zavzema upnik). Zato je sodišče prve stopnje glede zastavnih pravic na nepremičninah v konkretnem primeru pravilno uporabilo slovensko zakonodajo, in sicer 1. točko drugega odstavka 280. člena in 1. točko drugega odstavka 298.a člena ZFPPIPP, ter v skladu s tema določbama ohranilo v veljavi obe hipotezi. Upnik sodišča ni uspel prepričati, da v primeru ustavitve izvršilnega postopka ne bo mogel doseči prodaje zastavljenih nepremičnin in vsaj delnega poplačila terjatve na Nizozemskem. Upošteva relevantna določila nizozemskega zakona o stečajnem postopku ter dejstvo, da je upnik v zemljiški knjigi pri

dolžnikovih nepremičninah v Sloveniji vpisan kot prvi in edini hipotekarni upnik, se njegov položaj v stečajnem postopku na Nizozemskem ne bi smel poslabšati do te mere, da bi mu bilo povsem onemogočeno uveljavljanje pravice do poplačila iz hipoteke, ter da mu posledično ne bi bilo zagotovljeno posebno jamstvo pri uveljavljanju njegove zavarovane terjatve, kot to določa Uredba 1346/2000.

VSL Sklep I Ip 780/2018, 22. 5. 2018

- ♦ V času začetka stečajnega postopka nad dolžnikom hipoteka na dolžnikovih nepremičninah v korist upnika še ni bila vpisana, zato ločitvena pravica ni mogla biti niti predmet prijave niti predmet uvrstitve v osnovni seznam preizkušenih terjatev. Prav tako ločitvena pravica ni bila predmet končnega seznama preizkušenih terjatev in sklepa o preizkusu terjatev. Ker je bila plomba zaradi vpisa hipoteke vpisana 8. 1. 2016, pa hipoteka učinkuje od trenutka, ko je zemljiškoknjižno sodišče prejelo predlog za vpis, t.j. od 8. 1. 2016, kar je pred začetkom stečajnega postopka. Upravitelj bo moral najprej izdelati dodatni osnovni seznam, izvršilno sodišče pa bo moralo z odločitvijo počakati do pravnomočnega dodatnega sklepa o preizkusu terjatev.

VSL Sklep III Ip 2321/2018, 4. 10. 2018

281. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka ne prenehajo)

282. člen (posebna pravila za ločitvene pravice, ki se lahko uveljavijo zunajsodno)

283. člen (razveljavitev in izbris vrednostnih papirjev)

284. člen (terjatve, vsebovane v razveljavljenih vrednostnih papirjih)

285. člen (uporaba pododdelka 5.3.7)

286. člen (posebno pravilo o nedovoljenem pobotu terjatev ob začetku stečajnega postopka)

287. člen (posebna pravila o izpodbojnosti dolžnikovih pravnih poslov)

289. člen (posebni pravili o prijavi in plačilu terjatev)

290. člen (uporaba pravil o poslovnih knjigah in računovodskih izkazih)

291. člen (računovodski izkazi do začetka stečajnega postopka in otvoritvena bilanca)

292. člen (predaja in prevzem prostorov, premoženja in poslov stečajnega dolžnika)

293. člen (pomoč policije)

294. člen (otvoritveno poročilo upravitelja)

- ♦ V otvoritvenem poročilu navedena likvidacijska vrednost premoženja dolžnika je primerna. Če pa se bo med postopkom osebnega stečaja izkazalo, da je terjatev izterljiva v manjšem znesku od njene likvidacijske vrednosti, navedene v otvoritvenem poročilu, kar bi pomenilo, da bodo tudi manjši stroški, ki so odvisni od te vrednosti (npr. nadomestilo za unovčenje stečajne mase in razdelitev), pa lahko sodišče glede teh stroškov predračun stroškov naknadno spremeni (tretji odstavek 356. člena ZFPPIPP).

VSL Sklep Cst 596/2018, 28. 11. 2018

295. člen (vsebina rednega poročila upravitelja)

296. člen (terjatve, ki jih je treba prijaviti v stečajnem postopku)

1. Terjatve, ki jih je treba prijaviti

- ♦ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da tožeča stranka v stečajnem postopku nad toženo stranko ni prijavila stroškov pritožbenega postopka, čeprav gre za terjatev, nastalo do začetka stečajnega postopka nad toženo stranko. Zato je ta terjatev v razmerju do tožene stranke na podlagi petega odstavka 296. člena ZFPPIPP prenehala. Glede na navedeno tožeča stranka sama krije svoje stroške pritožbenega postopka.

VSL Sklep II Cpg 495/2018, 18. 12. 2018

2. Posledice zamude roka za prijavo terjatev

- ♦ Višje sodišče razume pritožnika, ki skuša pojasniti zamudo s prijavo terjatve, vendar pa glede na stroga zakonska določila ne more narediti predlagane izjeme, kot to predlaga upnik. Zato višje sodišče tudi ne more upoštevati okoliščin osebne narave, ki jih je pritožnik v svoji pritožbi najprej navedel. Nič od tako prijavljenega ne sodi v izjemo iz 1. točke šestega odstavka 296. člena ZFPPIPP, zato je sodišče prve stopnje pravilno uporabilo peti odstavek 296. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 621/2018, 4. 12. 2018

- ♦ Pravila ZFPPIPP imajo značilnost posebnih pravil, ki se uporabljajo le za nekatere obligacijske pravice in položaje. Začetek stečajnega postopka glede na izpolnitveno ravnanje tako vpliva na vse denarne terjatve ter na nedenarne dajatvene in storitvene terjatve (ki neposredno vplivajo na obseg stečajne mase). Z začetkom stečajnega postopka za prej opisane terjatve upnikov, nastanejo določene materialnopravne posledice, ki so urejene v pododdelku 5.3.2. ZFPPIPP. Nedenarne terjatve se pretvorijo v denarne terjatve in se morajo kot take tudi prijaviti v stečajnem postopku.

Vrhovno sodišče razume stisko revidentov, ki jim je zaradi ravnanj toženke nastala škoda, za katero zaradi uvedbe stečajnega postopka ne bo v celoti odgovarjala. Vendar pa je pri tem treba upoštevati, da stečajni postopek kot generalna izvršba nad insolventnim dolžnikom temelji na enakem obravnavanju upnikov, ki je uveljavljeno za terjatve, nastale do začetka stečajnega postopka (46. člen ZFPPIPP), tako da skozi novelo prijavljanja in preizkušanja terjatev upnikov zagotavlja načelo sorazmernega poplačila iz unovčene stečajne mase na podlagi ustreznega sklepa o razdelitvi stečajne mase. V težnji po vsaj sorazmernem poplačilu terjatev pa morajo biti upniki aktivni ter morajo upoštevati in slediti kogentnim pravilom stečajne zakonodaje. Tožniki so bili na ta pravila med pravnim postopkom izrecno opozorjeni tako s strani sodišča kot tudi s strani toženke, a svojega zahtevka temu niso prilagodili.

VSRS Sodba II Ips 212/2018, 22. 11. 2018

Iz obrazložitve:

1. Tožniki so od toženke v delu, relevantnem za odločanje v revizijskem postopku, zahtevali, da izvede statično sanacijo objekta na naslovu Ulica 1 v Ljubljani, na način in v obsegu, kot je predvideno v Elaboratu za statično sanacijo objekta, Gradbenega instituta ZRMK, d. o. o., Ljubljana, s čimer bo preprečila nadaljnje posedanje in nagibanje objekta ter zagotovila varno uporabo objekta. Poleg tega so v obravnavanem pravnem postopku od toženke zahtevali tudi plačilo odškodnine zaradi manjvrednosti stanovanj in škode na skupnih delih, kar pa v revizijskem postopku ni predmet presoje.

...

15. Začetek postopka zaradi insolventnosti in pravna dejanja oziroma opustitve povzročijo določene pravne posledice za nekatere vrste terjatev upnikov do insolventnega dolžnika, nad katerim se začne in teče postopek zaradi insolventnosti. Pravila ZFPPIPP imajo značilnost posebnih pravil, ki se uporabljajo le za nekatere obligacijske pravice in položaje, medtem ko za druge veljajo splošna pravila obligacijskega prava. Pravne posledice, ki nastanejo z začetkom postopka zaradi insolventnosti za obligacijske pravice, so odvisne od vrste pravice. Začetek stečajnega postopka glede na izpolnitveno ravnanje tako vpliva na vse denarne terjatve, pojem nadenarnih terjatev pa je v ZFPPIPP urejen v ožjem pomenu, zato se pravila ZFPPIPP uporabljajo le za nedenarne dajatvene in storitvene terjatve, ne pa tudi za nedenarne opustitvene in nedenarne dopustitvene terjatve. Zakonsko definicijo ZFPPIPP, ki opredeljuje terjatve, je treba dopolniti tudi s tem, da pravne posledice stečaja veljajo le za terjatve, ki neposredno vplivajo na obseg stečajne mase. V obravnavani zadevi tožniki od toženke zahtevajo izvedbo sanacije objekta, kar pomeni, da je predmet pravovarstvenega zahtevka nadenarna storitvena terjatev, ki glede na njeno vsebino nedvomno neposredno vpliva na obseg stečajne mase, zato je glede na vsebino pravice utemeljena uporaba posebnih pravil ZFPPIPP in ne splošnih pravil OZ, kot to zatrjujejo revidenti.

16. Z začetkom stečajnega postopka za prej opisane terjatve upnikov, med katere po svojih lastnostih spada tudi terjatev tožnikov, nastanejo določene materialnopravne posledice, ki so urejene v pododdelku 5.3.2. ZFPPIPP. Njihov namen je v zagotavljanju spoštovanja načel postopkov zaradi insolventnosti, kar se zagotovi s tem, da se na dan stečajnega postopka vse dolžnikove obveznosti spravijo na skupni imenovalec in s tem ugotovi skupna višina teh terjatev na dan začetka stečajnega postopka. V skladu z izrecno zakonsko določbo ZFPPIPP nekatere materialnopravne posledice začetka stečajnega postopka povzročijo spremembo vsebine obligacijskega razmerja

med upnikom in dolžnikom, katerega predmet je terjatev, za katero te posledice nastanejo. To materialnopravno posledico ZFPPIPP imenuje pretvorba terjatev in je urejena v 253. do 255. členu ZFPPIPP. V skladu z določbo prvega odstavka 253. člena ZFPPIPP med takšne terjatve, pri katerih pride do pretvorbe, in s tem materialnopravnih posledic vsebine pravice, spadajo tudi nedenarne storitvene in dajatvene terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, za katere ZFPPIPP izrecno določa, da se z dnem začetka stečajnega postopka pretvorijo v denarne terjatve po tržni vrednosti ob začetku stečajnega postopka.

17. Ker gre torej pri zahtevku tožnikov za nedenarno terjatev, za katero se v primeru uvedbe stečajnega postopka nad dolžnikom uporabljajo posebna pravila ZFPPIPP (in ne pravila OZ), bi torej tožniki morali po prvem odstavku 296. člena ZFPPIPP svojo terjatev pretvoriti v denarno in jo kot takšno prijaviti v stečajnem postopku. Iz ugotovljenega dejanskega stanja v obravnavani zadevi izhaja, da vtoževana nedenarna terjatev ni bila pravočasno prijavljena v stečajnem postopku, zato je sodišče po nadaljevanju prekinjenega pravnega postopka tožbeni zahtevek pravilno zavrnilo. Terjatev zoper stečajnega dolžnika je namreč v skladu s petim odstavkom 296. člena ZFPPIPP prenehala.

3. Razno

- ♦ V fazi preizkusa terjatev se upravitelj izreka o tem, ali priznava ali prereka prijavljeno terjatev. Iz stolpcev priznanih in prerekanih terjatev končnega seznama terjatev izhaja, da upravitelj upnikove terjatve ni prerekal. V stolpcu »Opombe in/ali obrazložitev prerekanih terjatev« napisano pa se ne nanaša na obstoj ali višino prijavljene terjatve, temveč gre za zapis razveznega pogoja, ki je opredeljen v tretjem odstavku 296. člena ZFPPIPP, tj. za zapis okoliščin, ki bodo pomembne šele ob poplačilu upnikove priznane terjatve.

VSL Sklep Cst 465/2018, 2. 10. 2018

- ♦ Tožeča stranka v tem postopku uveljavljane terjatve ni prijavila v stečajnem postopku nad toženo stranko. Zato je njena terjatev do tožene stranke prenehala. Tožeča stranka je ne more več uveljavljati. Ker so terjatve tožeče stranke prenehale, nima več pravnega interesa za pritožbo zoper odločitev prvostopenjskega sodišča.

VSL Sklep I Cpg 521/2018, 4. 10. 2018

- ♦ Priznanje terjatve v stečajnem postopku je moč primerjati z institutom pripoznavne terjatve v pravdnem postopku (prvi odstavek 316. člena ZPP). Ker je bilo o obstoju vtoževane terjatve že odločeno v stečajnem postopku, odločitev pritožbenega sodišča v tej pravdi toženi stranki ne more več izboljšati njenega pravnega položaja. Zato tožena stranka za pritožbo nima več pravnega interesa.

VSL Sklep II Cpg 495/2018, 18. 12. 2018

297. člen (prijava nezavarovane terjatve)

298. člen (prijava zavarovane terjatve in ločitvene pravice)

1. Ob poteku roka za prijavo še ne gre za premoženje stečajnega dolžnika - pravočasnost prijave
2. Določen opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice

3. Uveljavljanje prijave v pravnem postopku**4. Razno****298.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus hipoteke in terjatve, zavarovane s hipoteko ali maksimalno hipoteko)**

- ◆ Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da je za presojo pravnih posledic stečajnega postopka nad dolžnikom v eni državi (članici) na že tekoče izvršilne postopke v drugi državi (članici) treba uporabiti pravo države (članice), v kateri je uveden stečajni postopek (v konkretnem primeru nizozemsko pravo - glej 485. člen ZFPPIPP ter 1. točka in 2.(f) točka 4. člena Uredbe 1346/2000), medtem ko se za presojo pravnih posledic stečajnega postopka na že pridobljene stvarne pravice upnikov na nepremičnini v drugi državi (članici), uporabi pravo države (članice), v kateri se nahaja nepremičnina (v konkretnem primeru slovensko pravo) - to izhaja tako iz 11. člena Uredbe 1346/2000 kot tudi iz določbe prvega odstavka 481. člena ZFPPIPP ter iz bistva 5. člena Uredbe 1346/2000 (za uporabo katerega se v pritožbi zavzema upnik). Zato je sodišče prve stopnje glede zastavnih pravic na nepremičninah v konkretnem primeru pravilno uporabilo slovensko zakonodajo, in sicer 1. točko drugega odstavka 280. člena in 1. točko drugega odstavka 298.a člena ZFPPIPP, ter v skladu s tema določbama ohranilo v veljavi obe hipoteke. Upnik sodišča ni uspel prepričati, da v primeru ustavitve izvršilnega postopka ne bo mogel doseči prodaje zastavljenih nepremičnin in vsaj delnega poplačila terjatve na Nizozemskem. Upošteva relevantna določila nizozemskega zakona o stečajnem postopku ter dejstvo, da je upnik v zemljiški knjigi pri dolžnikovih nepremičninah v Sloveniji vpisan kot prvi in edini hipotekarni upnik, se njegov položaj v stečajnem postopku na Nizozemskem ne bi smel poslabšati do te mere, da bi mu bilo povsem onemogočeno uveljavljanje pravice do poplačila iz hipoteke, ter da mu posledično ne bi bilo zagotovljeno posebno jamstvo pri uveljavljanju njegove zavarovane terjatve, kot to določa Uredba 1346/2000.

VSL Sklep I Ip 780/2018, 22. 5. 2018

- ◆ V času začetka stečajnega postopka nad dolžnikom hipoteka na dolžnikovih nepremičninah v korist upnika še ni bila vpisana, zato ločitvena pravica ni mogla biti niti predmet prijave niti predmet uvrstitve v osnovni seznam preizkušenih terjatev. Prav tako ločitvena pravica ni bila predmet končnega seznama preizkušenih terjatev in sklepa o preizkusu terjatev. Ker je bila plomba zaradi vpisa hipoteke vpisana 8. 1. 2016, pa hipoteka učinkuje od trenutka, ko je zemljiškoknjižno sodišče prejelo predlog za vpis, t.j. od 8. 1. 2016, kar je pred začetkom stečajnega postopka. Upravitelj bo moral najprej izdelati dodatni osnovni seznam, izvršilno sodišče pa bo moralo z odločitvijo počakati do pravnomočnega dodatnega sklepa o preizkusu terjatev.

VSL Sklep III Ip 2321/2018, 4. 10. 2018

299. člen (prijava izločitvenih pravic)**1. Preizkus pozneje prijavljenih izločitvenih pravic****2. Vpliv prijave na prodajo premoženja**

3. Stroški prodaje

4. Stečajni postopek nad pozneje najdenim premoženjem

5. Razno

Pri Odločbi VSL I Cpg 1175/2016 se doda opomba: Revizija zoper to sodbo je bila zavrnjena s sodbo VSRS III Ips 14/2018 z dne 22. 1. 2019.

- ♦ Ni podana procesna ovira pravnomočnosti po 319. členu ZPP, saj o sami izločitveni pravici upnika na poslovnem prostoru - lokalu (s sodbo) še ni bilo pravnomočno odločeno. Takšna razlaga je, po presoji pritožbenega sodišča, tudi v skladu s 158. členom Ustave, ki lastnost pravnomočnosti pripisuje zgolj pravnim razmerjem, urejenim s pravnomočno odločbo državnega organa. Načelo pravnomočnosti zagotavlja nespremenljivost pravnih razmerij, urejenih s posamičnimi upravnimi ali sodnimi akti, predvsem zato, da bi se varovale pridobljene pravice. ZFPPIPP ne vsebuje določbe, ki bi stečajnemu upniku v primeru, da je njegova izločitvena pravica po prvi prijavi prerekana, prepovedovala, da le-to ponovno prijavi. V tretjem odstavku 310. člena ZFPPIPP je sicer določeno, da upnikova izločitvena pravica preneha, če v roku enega meseca po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe po prvem ali drugem odstavku tega člena. Vendar pa je treba, po presoji pritožbenega sodišča, določbo tretjega odstavka 310. člena ZFPPIPP razlagati ob upoštevanju objektivnih mej pravnomočnosti tako, da izločitvena pravica preneha le z ozirom na uveljavljeno pravno in dejansko podlago zahtevka. Nenazadnje je lastninska pravica ustavna kategorija in kot taka uživa posebno varstvo, zato se v njo lahko posega zgolj v omejenih, v zakonu izrecno določenih pravilih. Drugačna razlaga določb ZFPPIPP, ki bi širila primere, v katerih izločitvena pravica preneha, bi po presoji pritožbenega sodišča pomenila poseg v pravico iz 33. člena Ustave RS.

VSL sklep Cst 414/2018, 5. 9. 2018

- ♦ ZFPPIPP ne vsebuje določbe, ki bi stečajnemu upniku v primeru, da je njegova izločitvena pravica po prvi prijavi prerekana, prepovedovala, da le-to ponovno prijavi.

VSL Sklep Cst 415/2018, 5. 9. 2018

- ♦ Zgolj zato, ker naj bi skupno premoženje poleg nepremičnine predstavljalo še drugo premoženje, se preizkus izločitvene pravice ne more razširiti še na drugo premoženje, na katerem upnik - zakonec - izločitvene pravice ne uveljavlja. Upravitelj se namreč lahko izjavi le o prijavljenih terjativah, ločitvenih in izločitvenih pravicah. Zakonodaja omogoča prijavo izločitvene pravice na premoženju, na katerem obstaja zastavna pravica. Taka prijava, čeprav brez ekonomskega interesa, pa ne more predstavljati zlorabe pravice do uveljavitve izločitvenega zahtevka. Ali je napotitveni sklep pravilen ali ne, ni odločilnega pomena, saj ga, takega kot je, višje sodišče mora upoštevati. Sodišče prve stopnje tudi ni nedovoljeno spreminjalo zahtevka. Zgolj zaradi jasnosti, na kar je opozorila tožena stranka že v postopku pred sodiščem prve stopnje, je izrecno opredelilo, da se odločitvi nanašata na isto polovico nepremičnine, torej na polovico, ki pripada upnici M. J.

VSL Sodba I Cpg 1146/2017, 26. 2. 2019

299.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus izločitvene pravice glede nepremičnin)

300. člen (ugotovitev obstoja prerekane terjatve v pravdi)

301. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev terjatve)

1. Nadaljevanje postopka

- ♦ Izdaja sklepa o preizkusu terjatev je glede na določbo drugega odstavka 301. člena ZFPPIPP najzgodnejši možen trenutek, ko se prekinjeni pravdni postopek lahko nadaljuje. Zato se pred objavo sklepa o preizkusu terjatev postopek, prekinjen zaradi začetka stečajnega postopka, ne more nadaljevati niti na predlog strank niti na pobudo sodišča, niti ga stečajni upravitelj ne more prevzeti. Pri tem ni odločilnega pomena dejstvo, da je pravdni postopek v zaključni fazi.

VDSS Sklep Pdp 888/2018, 5. 12. 2018

2. Zavrženje tožbe

3. Priznanje terjatve in pravdni stroški

4. Le še ugotovitveni zahtevek

5. Pravni interes za pravno sredstvo

- ♦ Priznanje terjatve v stečajnem postopku je moč primerjati z institutom pripoznavne terjatve v pravdnem postopku (prvi odstavek 316. člena ZPP). Ker je bilo o obstoju vtoževane terjatve že odločeno v stečajnem postopku, odločitev pritožbenega sodišča v tej pravdi toženi stranki ne more več izboljšati njenega pravnega položaja. Zato tožena stranka za pritožbo nima več pravnega interesa.

VSL Sklep II Cpg 495/2018, 18. 12. 2018

6. Razno

- ♦ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da tožeča stranka v stečajnem postopku nad toženo stranko ni prijavila stroškov pritožbenega postopka, čeprav gre za terjatev, nastalo do začetka stečajnega postopka nad toženo stranko. Zato je ta terjatev v razmerju do tožene stranke na podlagi petega odstavka 296. člena ZFPPIPP prenehala. Glede na navedeno tožeča stranka sama krije svoje stroške pritožbenega postopka.

VSL Sklep II Cpg 495/2018, 18. 12. 2018

302. člen (ugotovitev neobstoja prerekane terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu)

- ♦ Da bi upnik uspel s pritožbenim predlogom, da naj sodišče na pravdo za ugotovitev neobstoja terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu, napoti upravitelja, bi moral trditi in dokazati, da je v prijavi terjatev zahteval priznanje s sklepom odmerjenih izvršilnih stroškov v višini 300,41 EUR, česar pa v pritožbi ni

niti trdil niti dokazal. Zato je pritožbeno sodišče zaključilo, da na podlagi pravilno ugotovljenega dejanskega stanja sodišče prve stopnje ni imelo podlage za sklepanje, da prerekana terjatev temelji na izvršilnem naslovu. Posledično pa tudi ne podlage za napotitev na pravdo upravitelja.

VSL Sklep Cst 546/2018, 8. 11. 2018

303. člen (uporaba pravil o preizkusu terjatev za preizkus ločitvenih in izločitvenih pravic)

304. člen (pravne posledice, če sta priznani zavarovana terjatev in ločitvena pravica)

305. člen (uveljavitev prerekane zavarovane terjatve ali ločitvene pravice v pravdi)

1. Napotitev

2. Vsebina zahtevka

3. Prenehanje ločitvene pravice

4. Razno

- ♦ Potem ko so tožnice (v skladu s prvim odstavkom 305. člena ZFPPIPP) s tožbo zahtevale prednostno plačilo zavarovanih terjatev iz premoženja, ki je predmet njihovih ločitvenih pravic, je toženka s pripravljalno vlogo z dne 30. 11. 2015 uveljavljala »ugovor izpodbojnosti«. Vendar pa pri tem v vlogi ni zahtevala zavrnitve tožbenega zahtevka (kar je namen izključevalnega ugovora), temveč odločitev o svoji nasprotni pravici, kar pomeni, da je dejansko vložila nasprotno tožbo z izpodbojnim zahtevkom (da se v razmerju med toženko (stečajno dolžnico) in tožnicami razveljavijo pravni učinki odstopa terjatev v zavarovanje po seznamih terjatev, odstopljenih v zavarovanje 30. 3. 2014 in 30. 4. 2014, ter pravni učinki odstopa terjatev v zavarovanje po 30. 4. 2014, tako da te terjatve ne preidejo iz premoženja toženke v premoženje tožnic). Iz obrazloženega izhaja, da toženka dejansko ni vložila ugovora izpodbojnosti (iz četrtega odstavka 275. člena ZFPPIPP), temveč nasprotno tožbo (iz drugega odstavka 275. člena ZFPPIPP) z izpodbojnim zahtevkom (iz prvega odstavka 275. člena ZFPPIPP), kakor sta njeno nasprotno pravico (kot to izhaja iz izrekov in obrazložitve njunih sodb) obravnavali tudi sodišči nižjih stopenj. Pri uveljavljanju nasprotnne pravice toženke z nasprotno tožbo gre namreč za izbirno upravičenje stečajne dolžnice.

VSRS Sodba III Ips 47/2018-3, 18. 12. 2018

306. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev ločitvene pravice)

308. člen (izpodbijanje ločitvene pravice, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova)

- ◆ Upošteva posebna pravila o napotitvi na pravdo, kadar je prerekana ločitvena pravica, ki je nastala na podlagi izvršilnega naslova, pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje nepopolno ugotovilo dejansko stanje. V ponovljenem postopku naj sodišče prve stopnje presoja navedbe upnika v prijavi ločitvene pravice, da je upnikova prednostna terjatev iz naslova prispevkov z zamudnimi obrestmi zavarovana z ločitveno pravico, na podlagi sklepa o davčni izvršbi na premočnine in rubežnega zapisnika.

VSL Sklep Cst 536/2018, 8. 11. 2018

309. člen (pravne posledice, če je izločitvena pravica priznana)

- ◆ Stečajno sodišče je očitno štel, da je zaradi prerekanja izločitvene pravice s strani tožene stranke (tako je dojel njeno pritožbo) potrebno v razmerju med stečajnim dolžnikom in pritožnikom ugotoviti obstoj izločitvene pravice. Ta je bila z izpodbijano sodbo tudi ugotovljena. To pa bo podlaga, na kateri bo stečajno sodišče lahko izdalo tudi še dodatni sklep o preizkusu terjatev glede prijavljene izločitvene pravice v skladu s prvim odstavkom 309. člena ZFPPIPP, ki bo nato izvršilni naslov za vknjižbo lastninske pravice M. J. (drugi odstavek 309. člena ZFPPIPP). Da predlaga izdajo takega sklepa, ima interes tudi tožena stranka, če tega ne bo storil že upravitelj (dovolj skrben upravitelj bi za to vsekakor poskrbel), saj bo le tako, da bo kot lastnica polovice nepremičnine vknjižena M. J., lahko tožena stranka začela izvršilni postopek v zvezi s to polovico nepremičnine zoper njo.

VSL Sodba I Cpg 1146/2017, 26. 2. 2019

310. člen (uveljavitev prerekane izločitvene pravice v pravdi)

- ◆ V skladu z 8. členom ZEN, ki je uredil evidentiranje sprememb v zemljiškem katastru in katastru stavb na podlagi sodne odločbe, mora biti sodni odločbi priložen elaborat za evidentiranje sprememb v zemljiškem katastru ali katastru stavb, ki ga med sodnim postopkom izdela sodni izvedenec geodetske stroke. To pomeni, da je v primerih, ko posameznik uveljavlja lastninsko pravico na delu posameznega dela stavbe, potrebno, da sodni izvedenec že v sodnem postopku izdela elaborat za evidentiranje sprememb v katastru stavb. To velja tako za sodbo, s katero je ugotovljena lastninska pravica, kot tudi za sodbi, s katerima je ugotovljena izločitvena pravica ali je toženi stranki naložena izstavitev zemljiškoknjižne listine za vpis lastninske pravice v zemljiško knjigo. Za vse te sodbe namreč velja, da so neposredna podlaga za vknjižbo lastninske pravice v zemljiško knjigo po prvem odstavku 40. člena Zakona o zemljiški knjigi (ZZK-1). Da bi bil zahtevek sklepčen, mora posameznik zahtevati ugotovitev lastninske (izločitvene) pravice oziroma izstavitev zemljiškoknjižnega dovolila glede tistega dela posameznega dela stavbe, ki je v priloženem (ali med postopkom izdelanem) elaboratu za evidentiranje sprememb v katastru stavb označen z rezervirano ID številko dela stavbe. Takšno stališče je enotno sprejeto v sodni praksi in mu tudi tožnica v pritožbi obrazloženo ne nasprotuje. Načelo materialnega procesnega vodstva velja ne glede na to, ali ima stranka kvalificiranega pooblaščenca. Pritožnica pa prezre nadaljnje stališče sodne prakse, da je ta okoliščina merilo sodnikovega dolžnega ravnanja, torej kako podrobna navodila mora dati stranki v okviru materialnega procesnega vodstva. Od kvalificiranega

pooblaščenca se pričakuje poznavanje prava in večja skrbnost pri seznanitvi s sodno prakso, oblikovanju tožbenega predloga in dokazni pobudi. Poziv sodišča prve stopnje je bil izrecen in dovolj konkreten, da je pravni strokovnjak ob ustrezni skrbnosti iz njega lahko razbral, v čem je pomanjkljivost tožbenega predloga. Če iz kakršnegakoli razloga tožničina pooblaščenka poziva ni razumela, pa je zahtevana profesionalna skrbnost terjala, da na to okoliščino sodišče pravočasno opozori.

VSL Sodba I Cp 205/2018, 3. 10. 2018

Iz obrazložitve:

10. V povzetih pravnih izhodiščih je že vsebovan odgovor na pritožbene navedbe, da bi moralo sodišče prve stopnje ugoditi postavljenemu tožbenemu zahtevku, realizacijo sodne odločbe pa prepustiti nadaljnjim sodnim in upravnim postopkom. Sodna odločba, s katero je odločeno o lastninski (izločitveni) pravici na delu posameznega dela stavbe, se namreč izvrši tako, da geodetska uprava evidentira novo nastale dele stavb v skladu s sodbi priloženim elaboratom, nato pa zemljiškoknjižno sodišče izvede vpis lastninske pravice v zemljiški knjigi (3. in 5. točka prvega odstavka 40. člena ZZK-1). Za vodenje upravnega postopka po pravnomočnosti sodbe ni podlage, saj se evidentiranje sprememb v katastru stavb v zvezi s sodno odločbo lahko izvede le na podlagi sodbi priloženega elaborata. Prav tako ni podlage za vodenje izvršilnega postopka, saj ugotovitvena sodba po svoji naravi ni izvršljiva, medtem kot dolžnost podati zemljiškoknjižno dovolilo, velja za izpolnjeno s pravnomočnostjo odločbe, s katero je naložena (prvi odstavek 238. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju-ZIZ).

11. Neutemeljene so pritožbene navedbe, da je v primeru, ko tožeča stranka tožbenega zahtevka ne oblikuje na zgoraj opredeljeni način ter mu ne priloži (ali predlaga izdelave) elaborata, tožba nepopolna. V sodni praksi namreč prevladuje stališče, da gre v tem primeru za nesklepčen tožbeni zahtevek. Sodišče prve stopnje je zato ravnalo pravilno, da zaradi nepravilno oblikovanega tožbenega predloga tožbe ni zavrglo, temveč je tožbeni zahtevek vsebinsko obravnavalo. Tožbeni zahtevek je namreč določen, saj je prostor, na katerem tožnica uveljavlja lastninsko pravico, določljiv, ni pa sklepčen, saj ta prostor pravno ni samostojna stvar, zaradi česar zahtevek ni katastrsko in zemljiškoknjižno izvedljiv.

- ♦ Ni podana procesna ovira pravnomočnosti po 319. členu ZPP, saj o sami izločitveni pravici upnika na poslovnem prostoru - lokalu (s sodbo) še ni bilo pravnomočno odločeno. Takšna razlaga je, po presoji pritožbenega sodišča, tudi v skladu s 158. členom Ustave, ki lastnost pravnomočnosti pripisuje zgolj pravnim razmerjem, urejenim s pravnomočno odločbo državnega organa. Načelo pravnomočnosti zagotavlja nespremenljivost pravnih razmerij, urejenih s posamičnimi upravnimi ali sodnimi akti, predvsem zato, da bi se varovale pridobljene pravice. ZFPPIPP ne vsebuje določbe, ki bi stečajnemu upniku v primeru, da je njegova izločitvena pravica po prvi prijavi prerekana, prepovedovala, da le-to ponovno prijavi. V tretjem odstavku 310. člena ZFPPIPP je sicer določeno, da upnikova izločitvena pravica preneha, če v roku enega meseca po objavi sklepa o preizkusu terjatev ne vloži tožbe po prvem ali drugem odstavku tega člena. Vendar pa je treba, po presoji pritožbenega sodišča, določbo tretjega odstavka 310. člena ZFPPIPP razlagati ob upoštevanju objektivnih mej pravnomočnosti tako, da izločitvena pravica preneha le z ozirom na uveljavljeno pravno in dejansko podlago zahtevka. Nenazadnje je lastninska pravica ustavna kategorija in kot taka uživa posebno varstvo, zato se v njo lahko posega zgolj v omejenih, v zakonu izrecno določenih pravilih. Drugačna razlaga določb ZFPPIPP, ki bi širila primere, v katerih izločitvena pravica preneha, bi po presoji pritožbenega sodišča pomenila poseg v pravico iz 33. člena Ustave RS.

VSL sklep Cst 414/2018, 5. 9. 2018

- ♦ ZFPPIPP ne vsebuje določbe, ki bi stečajnemu upniku v primeru, da je njegova izločitvena pravica po prvi prijavi prerekana, prepovedovala, da le-to ponovno prijavi.

VSL Sklep Cst 415/2018, 5. 9. 2018

- ♦ Ker se je v obravnavanem primeru prodaja že začela in je bila sporna nepremičnina na javni dražbi že prodana, ovira za izdajo soglasja k sklenitvi prodajne pogodbe ni podana. Domnevna izločitvena upnica je izločitveno pravico prepozno prijavila in je tudi ni uveljavila v roku enega meseca od napotitve na pravdo. To bi lahko storila tudi kasneje, ker se v postopku osebnega stečaja ne uporablja določba tretjega odstavka 310. člena ZFPPIPP. Vendar pa bi morala upnica tudi, če gre za postopek osebnega stečaja, izločitveno pravico s tožbo uveljavljati pred pravnomočnostjo sklepa o tretji prodaji z dne 13. 12. 2017.

Izločitvena pravica pomeni oviro za prodajo dolžnikovega premoženja le v primeru, če je pravočasno prijavljena in je v primeru prerekanja tožba na ugotovitev izločitvene pravice vložena pred pravnomočnostjo sklepa o prodaji (peti odstavek 299. člena ZFPPIPP v zvezi s tretjim odstavkom 330. člena ZFPPIPP). Dejstvo, da ima upnica namen vložiti tožbo na ugotovitev obstoja izločitvene pravice, v obravnavanem primeru zato ne pomeni ovire za izdajo soglasja k sklenitvi prodajne pogodbe iz 341. člena ZFPPIPP. Upnik pravilno opozarja, da tudi v postopku osebnega stečaja z unovčenjem stečajne mase ni dopustno odlašati, saj bi bilo v tem primeru kršeno načelo hitrosti postopka.

VSL Sklep Cst 482/2018, 4. 10. 2018

311. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev izločitvene pravice)

312. člen (izpodbijanje izločitvene pravice, ki temelji na izvršilnem naslovu)

313. člen (smiselna uporaba pravil oddelka 5.6 za drug postopek)

314. člen (posebna pravila za nekatere upravne postopke)

- ♦ Terjatev tožene stranke predstavlja terjatev iz naslova davkov, prispevkov ali drugih terjatev, glede katerih odloča pristojni državni organ po uradni dolžnosti in torej spada med terjatve iz 314. člena ZFPPIPP. Zmotna je pritožbena navedba, da bi sodišče prve stopnje moralo ponovno presoјati vsebino, temelj in višino te terjatve, saj terjatev temelji na izvršilnem naslovu in bi s ponovnim ugotavljanjem terjatve posegli v učinke pravnomočnosti. V pravdi za ugotovitev neobstoja take terjatve je mogoče uspešno uveljavljati samo trditve, ki bi jih bilo glede terjatve nasproti upniku mogoče uveljavljati v postopku individualne izvršbe, torej ugovor, da je terjatev prenehala na podlagi dejstva, ki je nastopilo v času, ko dolžnik tega ni mogel več uveljavljati v postopku, iz katerega izvira izvršilni naslov, ali zaradi morebitnega zastaranja judikatne terjatve.

VSL Sodba II Cp 933/2018, 14. 11. 2018

314.a člen (posebno pravilo o začetku teka rokov, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

315. člen (splošno pravilo o poslovanju v stečajnem postopku)

316. člen (končanje nujnih poslov)

317. člen (pogoji za nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika)

318. člen (posebna pravila pri nadaljevanju poslovanja stečajnega dolžnika)

319. člen (ustavitev nadaljnjega poslovanja stečajnega dolžnika)

320. člen (unovčenje stečajne mase)

- ♦ V stečajnem postopku se lahko prodaja le premoženje stečajnega dolžnika (320. člen ZFPPIPP). V konkretnem primeru pa nepremičnina, s katero se nadaljuje izvršba, po stanju zemljiške knjige ne predstavlja premoženja stečajnega dolžnika, temveč premoženje realnega dolžnika, to je pritožnika.

VSL Sklep II Ip 473/2018, 7. 5. 2018

Enako: VSL Sklep II Ip 474/2018, 7. 5. 2018

- ♦ Samo dejstvo, da se prodaja premoženje stečajne dolžnice, namreč ne predstavlja nedopustnega posega v njeno lastninsko pravico. Prodaja premoženja stečajnega dolžnika predstavlja z zakonom predviden način unovčevanja stečajne mase (prva točka prvega odstavka 320. člena ZFPPIPP), unovčena stečajna masa pa je namenjena za poplačilo upnikov.

VSL Sklep Cst 458/2018, 19. 9. 2018

321. člen (načrt poteka stečajnega postopka)

322. člen (upravljanje stečajne mase)

1. Oddaja v najem

- ♦ Oddajanje premoženja stečajnega dolžnika v najem spada med upravljanje stečajne mase. Zakon za tak primer določa, za mora upravitelj pred sklenitvijo pogodbe ali izvedbo drugega pravnega posla pridobiti soglasje sodišča, ni pa zakonsko predviden noben postopek, po katerem bi moral upravitelj oddati predmet najema.

VSL Sklep Cst 553/2018, 20. 11. 2018

2. Dejanja iz 3. točke prvega odstavka 322. člena ZFPPIPP

- ♦ Iz navedenega je razvidno, da bi bile (in tudi bodo) nepremičnine, ki so predmet sodne poravnave, tako ali tako prodane že za poplačilo zavarovanih terjatev. Zato ni jasno, kakšno škodo naj bi sklenjena sodna poravnava povzročila dolžniku.

VSL Sklep Cst 535/2018, 6. 11. 2018

3. Soglasje sodišča ni potrebno

4. Razno

323. člen (oddaja premoženja stečajnega dolžnika v najem ali zakup)

324. člen (nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika)

325. člen (uporaba pododdelka 5.8.2)

326. člen (priprave za prodajo)

- ♦ Sodišče prve stopnje je, potem ko je podvomilo v prodajno ceno, ki jo je predlagal upravitelj, smelo upravitelju odrediti, da objavi nezavezujoče zbiranje ponudb, s katerim bo pridobil (dodatne) informacije, ki so pomembne za presojo najugodnejših pogojev prodaje. Navedeni postopek spada med priprave za prodajo premoženja stečajnega dolžnika in še ne predstavlja njegove prodaje. Sodišče bo na podlagi upraviteljevega predloga, podanega po izvedbi nezavezujočega zbiranja ponudb, s sklepom odločilo o njihovi prodaji in šele takrat določilo tudi prodajno ceno, pritožnica pa bo tudi takrat imela možnost vložiti pritožbo, če se s ceno ne bo strinjala.

VSL Sklep Cst 511/2018, 6. 11. 2018

327. člen (ocena vrednosti premoženja)

328. člen (zbiranje drugih informacij za presojo najugodnejših pogojev prodaje)

- ♦ Okoliščina, da se prodaja sporna terjatev, ne predstavlja ovire za prodajo te terjatve.

VSL Sklep Cst 717/2017, 10. 1. 2018

329. člen (način prodaje)

330. člen (začetek prodaje)

331. člen (sklep o prodaji)

- ◆ ZFPPIPP v določbah, ki urejajo postopek prodaje premoženja stečajnega dolžnika, ne napotuje na uporabo določb ZIZ, niti smiselno ne.

VSL Sklep Cst 413/2018, 18. 9. 2018

- ◆ Prodaja nepremičnine kot celote je urejena v 171.a členu ZIZ. Navedena določba predstavlja zakonsko podlago za prodajo nepremičnine kot celote tudi v primeru, ko je en solastnik v stečajnem postopku. Sodišče prve stopnje je z izpodbijanim sklepom izdalo prav tako soglasje kot se zahteva po drugem odstavku 171.a člena ZIZ, izrecno pa je določilo tudi pogoje prodaje, ki jih mora spoštovati sodišče v izvršilnem postopku. Določbe ZFPPIPP takšnega načina prodaje ne prepovedujejo. Samo dejstvo, da se prodaja premoženja stečajne dolžnice, namreč ne predstavlja nedopustnega posega v njeno lastninsko pravico. Prodaja premoženja stečajnega dolžnika predstavlja z zakonom predviden način unovčevanja stečajne mase (prva točka prvega odstavka 320. člena ZFPPIPP), unovčena stečajna masa pa je namenjena za poplačilo upnikov.

VSL Sklep Cst 458/2018, 19. 9. 2018

- ◆ Upničina terjatev, ki je zavarovana z ločitveno pravico na dolžničini nepremičnini, je bila že v celoti priznana. Dolžnica zato navedbe, da ima upnica do nje zgolj terjatev v višini dveh zapadlih anuitet, ne more uspešno uveljavljati v pritožbi zoper sklep o prodaji nepremičnine.

VSL Sklep Cst 503/2018, 19. 10. 2018

- ◆ Iz posodobljenega končnega seznama preizkušenih terjatev izhaja, da je upnikov za ločitveno pravico na tem premoženju več, pri čemer pa višje sodišče tudi ugotavlja, da predlog upravitelja sploh ni vseboval nikakršnih podatkov o ločitvenih upnikih na tem premoženju, kar bi bilo nujno za nemoten in pravilen potek postopka, sploh takrat, ko je na istem premoženju več ločitvenih upnikov, pri čemer pa bi moral predlog za prodajo vsebovati tudi poplačilni vrstni red ločitvenih upnikov zaradi ugotovitve, kateremu je treba sploh poslati predlog za prodajo v mnenje oziroma soglasje. Pozvani ločitveni upnik je svoje mnenje podal, pritožnica kot ločitvena upnica na premoženju, ki ni predmet obravnavane prodaje, pa niti nima interesa za pritoževanje glede dolžnosti pridobitve mnenja ločitvenega upnika. Poslovna celota so stvari in druge premoženjske pravice, ki predstavljajo opravljanje podjetja, temu kriteriju pa sama osnovna sredstva ne zadostujejo, saj gre zgolj za stvari, ne pa tudi za podjetje.

VSL Sklep Cst 557/2018, 20. 11. 2018

- ◆ V pritožbi zoper sklep pritožnik nasprotuje obravnavi njegovega ugovora zoper sklep o prodaji kot ugovora upnika. Meni, da bi ga moralo sodišče obravnavati kot ugovor bivšega zakonskega partnerja stečajne dolžnice in slediti njegovemu predlogu, da se mu določi razumen rok, da z zemljišča stečajne dolžnice odpelje predmete, ki jih ne more kar čez noč odpeljati na drugo lokacijo. Pritožnik bi se moral s predlogom, da ima še nekaj časa stvari spravljene na zemljišču, ki se prodaja, obrniti najprej na

upravitelja. Sodišče namreč v stečajnem postopku s sklepom odloči o konkretnem predlogu stečajnega upravitelja, ki ga le ta predlaga sodišču v odločitev kot organ stečajnega postopka.

VSL Sklep Cst 575/2018, 28. 11. 2018

- ♦ Okoliščina, da se prodaja sporna terjatev, ne predstavlja ovire za prodajo te terjatve.

VSL Sklep Cst 717/2017, 10. 1. 2018

332. člen (izklicna ali izhodiščna cena)

- ♦ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da sta bili cenitveni poročili, na katere se sklicuje pritožnik, izdelani v izvršilnem postopku leta 2014. Cenilec B. B. je pri ocenjevanju vrednosti nepremičnin, ki so predmet prodaje v stečajnem postopku, upošteval gibanje cen stanovanjskih hiš – vikendov v obdobju od 1. 1. 2014 do oktobra 2017 in pri izdelavi cenitvenega poročila uporabil kot podlago vrednosti tržno vrednost nepremičnin ter utemeljil način ocenjevanja, ki ga je pri tem uporabil. Pritožnik opravljene cenitve ne izpodbija konkretizirano, temveč zgolj pavšalno zatrjuje, da „vsi tržni gibalniki izkazujejo rast cen nepremičnin v zadnjih let“. S tako posplošenimi trditvami pa pravilnosti opravljene cenitve ne more izpodbiti.

VSL Sklep Cst 489/2018, 10. 10. 2018

333. člen (varščina)

334. člen (javna dražba)

335. člen (vabilo k dajanju ponudb)

336. člen (drugi pogoji prodaje)

337. člen (osebe, s katerimi ni dovoljeno skleniti pogodbe)

338. člen (ara)

339. člen (rok za plačilo kupnine in izročitev prodanega premoženja kupcu)

340. člen (izključitev odgovornosti za stvarne napake)

341. člen (soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe)

- ◆ Ker se je v obravnavanem primeru prodaja že začela in je bila sporna nepremičnina na javni dražbi že prodana, ovira za izdajo soglasja k sklenitvi prodajne pogodbe ni podana. Domnevna izločitvena upnica je izločitveno pravico prepozno prijavila in je tudi ni uveljavila v roku enega meseca od napotitve na pravdo. To bi lahko storila tudi kasneje, ker se v postopku osebnega stečaja ne uporablja določba tretjega odstavka 310. člena ZFPPIPP. Vendar pa bi morala upnica tudi, če gre za postopek osebnega stečaja, izločitveno pravico s tožbo uveljavljati pred pravnomočnostjo sklepa o tretji prodaji z dne 13. 12. 2017. Izločitvena pravica pomeni oviro za prodajo dolžnikovega premoženja le v primeru, če je pravočasno prijavljena in je v primeru prerekanja tožba na ugotovitev izločitvene pravice vložena pred pravnomočnostjo sklepa o prodaji (peti odstavek 299. člena ZFPPIPP v zvezi s tretjim odstavkom 330. člena ZFPPIPP). Dejstvo, da ima upnica namen vložiti tožbo na ugotovitev obstoja izločitvene pravice, v obravnavanem primeru zato ne pomeni ovire za izdajo soglasja k sklenitvi prodajne pogodbe iz 341. člena ZFPPIPP. Upnik pravilno opozarja, da tudi v postopku osebnega stečaja z unovčenjem stečajne mase ni dopustno odlašati, saj bi bilo v tem primeru kršeno načelo hitrosti postopka .

VSL Sklep Cst 482/2018, 4. 10. 2018

- ◆ ZFPPIPP določa obvezno objavo sklepov, izdanih v glavnem postopku zaradi insolventnosti. Navedeno določbo je treba razumeti tako, da se obveznost objave nanaša tudi na predlog s prilogami, na katere se sklicuje obrazložitev sklepa o izdaji soglasja k sklenitvi prodajne pogodbe.

VSL Sklep Cst 555/2018, 14. 11. 2018

342. člen (prenos lastninske ali druge premoženjske pravice na kupca in varstvo kupca)

1. Pritožbeni razlogi

- ◆ Pravilnost prodaje in njena skladnost z zakonom se je presojala ob izdaji sklepa o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe, ki je bil objavljen istega dne in je postal pravnomočen. Zaradi pravnomočnosti teh sklepov se šteje, da je njuna vsebina pravilna in resnična, kasneje pa se v sam način prodaje in doseženo ceno ne da več posegati. Tu pa se obravnava sklep o izročitvi nepremičnin, s katerim stečajno sodišče odloči, da so izpolnjeni pogoji za vknjižbo lastninske pravice v korist kupca.

VSL Sklep Cst 433/2018, 18. 9. 2018

2. Prenehanje pravic tretjih na premoženju

- ◆ Tudi ZZK-1 v 96. členu, ki ureja vpise (po 89. členu ZZK-1) na podlagi sklepov stečajnega sodišča, kot podlago za te predvideva le dva sklepa in sicer pravnomočni sklep stečajnega sodišča o izročitvi

nepremičnine kupcu in pravnomočni sklep stečajnega sodišča, s katerim to sodišče nepremičnino prenese na upnike zaradi razdelitve premoženja upnikom (prvi odstavek 96. člena ZZK-1). Za situacijo, kot je obravnavana, ko je premoženje, ki ga v postopku osebnega stečaja nad dolžnikom ni bilo mogoče unovčiti, ostalo v lasti dolžnika, ZFPPIPP ne predvideva smiselne uporabe prvega, tretjega in četrtega odstavka 342. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 443/2018, 3. 10. 2018

3. Prepoved uveljavljanja zahtevkov po petem odstavku

4. Razno

- ♦ Višje sodišče stroške izbrisa zastavnih pravic iz registra neposestnih zastavnih pravic ocenjuje kot povsem običajne stroške, poleg tega pa so bili tudi pričakovani. Kupcu ni moglo biti neznano, da so premočnine, ki so del poslovne celote, obremenjene z zastavnimi pravicami, česar pritožba niti ne trdi. Stroški izbrisa teh pravic so bili tako povsem predvidljivi in običajni za tako vrsto posla. Višje sodišče se zato strinja s stališčem sodišča prve stopnje, da je kupec prevzel plačilo teh stroškov, zato ni podlage, da bi to prevalil na stečajnega dolžnika kot prodajalca. Izbris zastavnih pravic pa je bil kupcu zagotovljen, saj je sodišče izdalo potrebne sklepe, ki so omogočili izbris zastavnih pravic – če tega ne bi storilo, tudi notar ne bi mogel opraviti svojega dela. Razpravljanje, ali bi bil morebiti tožbeni zahtevek za plačilo teh stroškov utemeljen, je odveč. Ko se kupec zaveže plačati stroške, na obveznost plačila teh stroškov ne vpliva, ali je prodajalec zagotovil bremen prosto nepremičnino. Stroške izbrisa mora v vsakem primeru nositi kupec, če se je k temu zavezal.

VSL Sklep Cst 248/2018, 5. 6. 2018

- ♦ Tožnica pravnega interesa za sodelovanje v tem postopku z vknjižbo prepovedi odtujitve in obremenitve v njeno korist, ni izkazala. Tožnica tako nima nobene pravice, pravne koristi ali obveznosti, ki bi ji dajala lastnost stranske udeleženke v tej upravni stvari.

UPRS Sodba I U 498/2017-16, 9. 1. 2018

343. člen (vstop kupca v pravni položaj stečajnega dolžnika pri prodaji premoženja, ki je poslovna celota)

- ♦ Poslovna celota so namreč stvari in druge premoženjske pravice, ki predstavljajo opravljanje podjetja, temu kriteriju pa sama osnovna sredstva ne zadostujejo, saj gre zgolj za stvari, ne pa tudi za podjetje.

VSL Sklep Cst 557/2018, 20. 11. 2018

- ♦ Navedena pravica do pobota ni prenosljiva, kar sta pogodbeni stranki, to je tožeča stranka in V. d.o.o. - v stečaju, tudi izrecno zapisali v Zakupni pogodbi. Tožena stranka je na podlagi prodajne pogodbe o nakupu poslovne celote postala univerzalni pravni naslednik stečajnega dolžnika pri opravljanju dejavnosti nasada drevesnic, nanjo pa na podlagi 5. člena ZLPP in 17. člena ZSKZ ter drugega odstavka 4. člena Zakupne pogodbe (priloga A3) ni prešla pravica do pobota kupnine za odplačno pridobljena zemljišča z zakupnino za ta zemljišča.

VSM Sodba I Cp 29/2019, 28. 2. 2019

344. člen (pritožba proti sklepom v zvezi s prodajo premoženja dolžnika)

- ♦ Ker pritožnica ni upnica v tem stečajnem postopku, njena pritožba [zoper sklep o prodaji] ni dovoljena.

VSL Sklep Cst 398/2018, 5. 9. 2018

- ♦ Pravico do pritožbe zoper izpodbijani sklep ima zaradi varstva predkupne pravice tudi predkupni upravičenec, saj je bilo z izpodbijani sklepom poseženo v njegov pravni položaj.

VSL Sklep Cst 534/2018, 14. 11. 2018

- ♦ Družbenik ni upnik s terjatvijo do stečajnega dolžnika, do stečajnega dolžnika nima obligacijskih pravic. Kot družbenik stečajnega dolžnika ima po uspešno izvedenem stečajnem postopku le korporacijsko pravico, torej premoženjsko pravico do ustreznega dela preostalega premoženja po izvedbi stečajnega postopka. Zato nima aktivne legitimacije za pritožbo proti sklepu o izročitvi nepremičnine kupcu.

VSL Sklep Cst 592/2018, 27. 11. 2018

345. člen (posebna pravila o prodaji premoženja, ki je predmet ločitvene pravice)

- ♦ Sodišče prve stopnje je pravilno štelo, da so po poteku 15-dnevnega roka po objavi izpolnjeni pogoji za izdajo izpodbijanega sklepa [sklepa o prodaji]. Prodaja nepremičnine kot celote je urejena v 171.a členu ZIZ. Navedena določba predstavlja zakonsko podlago za prodajo nepremičnine kot celote tudi v primeru, ko je en solastnik v stečajnem postopku. Sodišče prve stopnje je z izpodbijanim sklepom izdalo prav tako soglasje, kot se zahteva po drugem odstavku 171.a člena ZIZ, izrecno pa je določilo tudi pogoje prodaje, ki jih mora spoštovati sodišče v izvršilnem postopku. Določbe ZFPPIPP takšnega načina prodaje ne prepovedujejo. Samo dejstvo, da se prodaja premoženje stečajne dolžnice, namreč ne predstavlja nedopustnega posega v njeno lastninsko pravico. Prodaja premoženja stečajnega dolžnika predstavlja z zakonom predviden način unovčevanja stečajne mase (prva točka prvega odstavka 320. člena ZFPPIPP), unovčena stečajna masa pa je namenjena za poplačilo upnikov.

VSL Sklep Cst 458/2018, 19. 9. 2018

- ♦ V izpodbijanem sklepu določena izklicna cena za navedeno nepremičnino je 300.600,00 EUR, kar je manj od polovice vrednosti premoženja, ocenjene na podlagi likvidacijske vrednosti. Sodišče prve stopnje bi glede na navedeno za prodajo navedenega premoženja moralo pridobiti soglasje in ne zgolj mnenje ločitvenega upnika.

VSL Sklep Cst 614/2018, 12. 12. 2018

- ♦ Iz posodobljenega končnega seznama preizkušenih terjatev izhaja, da je upnikov za ločitveno pravico na tem premoženju več, pri čemer pa višje sodišče tudi ugotavlja, da predlog upravitelja sploh ni vseboval nikakršnih podatkov o ločitvenih upnikih na tem premoženju, kar bi bilo nujno za nemoten in pravilen potek postopka, sploh takrat, ko je na istem premoženju več ločitvenih upnikov, pri čemer pa bi moral predlog za prodajo vsebovati tudi poplačilni vrstni red ločitvenih upnikov zaradi ugotovitve, kateremu je treba sploh poslati predlog za prodajo v mnenje oziroma soglasje. Pozvani ločitveni upnik je svoje mnenje podal, pritožnica kot ločitvena upnica na premoženju, ki ni predmet obravnavane prodaje, pa niti nima interesa za pritoževanje glede dolžnosti pridobitve mnenja ločitvenega upnika.

VSL Sklep Cst 557/2018, 20. 11. 2018

346. člen (posebna pravila o prodaji določenega premoženja)

- ◆ Sodišče prve stopnje je pravilno štel, da so po poteku 15-dnevnega roka po objavi izpolnjeni pogoji za izdajo izpodbijanega sklepa [sklepa o prodaji]. Prodaja nepremičnine kot celote je urejena v 171.a členu ZIZ. Navedena določba predstavlja zakonsko podlago za prodajo nepremičnine kot celote tudi v primeru, ko je en solastnik v stečajnem postopku. Sodišče prve stopnje je z izpodbijanim sklepom izdalo prav tako soglasje, kot se zahteva po drugem odstavku 171.a člena ZIZ, izrecno pa je določilo tudi pogoje prodaje, ki jih mora spoštovati sodišče v izvršilnem postopku. Določbe ZFPPIPP takšnega načina prodaje ne prepovedujejo. Samo dejstvo, da se prodaja premoženje stečajne dolžnice, namreč ne predstavlja nedopustnega posega v njeno lastninsko pravico. Prodaja premoženja stečajnega dolžnika predstavlja z zakonom predviden način unovčevanja stečajne mase (prva točka prvega odstavka 320. člena ZFPPIPP), unovčena stečajna masa pa je namenjena za poplačilo upnikov.

VSL Sklep Cst 458/2018, 19. 9. 2018

- ◆ V izpodbijanem sklepu določena izklicna cena za navedeno nepremičnino je 300.600,00 EUR, kar je manj od polovice vrednosti premoženja, ocenjene na podlagi likvidacijske vrednosti. Sodišče prve stopnje bi glede na navedeno za prodajo navedenega premoženja moralo pridobiti soglasje in ne zgolj mnenje ločitvenega upnika.

VSL Sklep Cst 614/2018, 12. 12. 2018

- ◆ Iz posodobljenega končnega seznama preizkušenih terjatev izhaja, da je upnikov za ločitveno pravico na tem premoženju več, pri čemer pa višje sodišče tudi ugotavlja, da predlog upravitelja sploh ni vseboval nikakršnih podatkov o ločitvenih upnikih na tem premoženju, kar bi bilo nujno za nemoten in pravilen potek postopka, sploh takrat, ko je na istem premoženju več ločitvenih upnikov, pri čemer pa bi moral predlog za prodajo vsebovati tudi poplačilni vrstni red ločitvenih upnikov zaradi ugotovitve, kateremu je treba sploh poslati predlog za prodajo v mnenje oziroma soglasje. Pozvani ločitveni upnik je svoje mnenje podal, pritožnica kot ločitvena upnica na premoženju, ki ni predmet obravnavane prodaje, pa niti nima interesa za pritoževanje glede dolžnosti pridobitve mnenja ločitvenega upnika.

VSL Sklep Cst 557/2018, 20. 11. 2018

347. člen (posebna pravila o uveljavitvi predkupne pravice)

- ◆ Pravico do pritožbe zoper izpodbijani sklep ima zaradi varstva predkupne pravice tudi predkupni upravičenec, saj je bilo z izpodbijani sklepom poseženo v njegov pravni položaj. V okoliščinah danega primera se zastavlja vprašanje, ali ima predkupni upravičenec prednost tudi pri nakupu kompleksa T., čeprav zgoraj navedeni nepremičnini (ki obsegata 346 m²), predstavljata le 0,4 % celotnega kompleksa T. (ki obsega 86.000 m²). Pri iskanju odgovora na navedeno vprašanje je potrebno tehtati med pravico predkupnega upravičenca, da to pravico uresniči, in pravico izbranega ponudnika do nakupa nepremičnin po ponujeni ceni, upošteva pri tem načelo sorazmernosti. Predkupna pravica je omejena na stavbo v etažni lastnini. Ker ta v danem primeru predstavlja izredno majhen del kompleksa nepremičnin, ki se prodajajo, po oceni pritožbenega sodišča učinka predkupne pravice do nakupa idealnih deležev 1 od celote na zgoraj navedenih dveh nepremičninah ni mogoče razširiti na celoten kompleks nepremičnin, ki se prodajajo.

VSL Sklep Cst 534/2018, 14. 11. 2018

348. člen (uporaba pododdelka 5.8.3)

349. člen (osebno odgovorni družbenik kot stranka glavnega stečajnega postopka)

350. člen (posebna pravila o stečajni masi)

351. člen (posebna pravila o postopkih izvršbe in zavarovanja proti osebno odgovornim družbenikom)

352. člen (učinek prenehanja terjatev do stečajnega dolžnika za terjatve do osebno odgovornih družbenikov)

353. člen (sklep sodišča kot pogoj za plačilo)

354. člen (stroški stečajnega postopka)

1. Plačilo pravnih stroškov kot stroškov stečajnega postopka

2. Predpisana ali v poslovni praksi uveljavljena tarifa

- ♦ Višje sodišče je z vpogledom v e-Prostor (javni vpogled v podatke o nepremičninah) ugotovilo, da gre za tri povezane nepremičnine, ki so po dejanski rabi pozidano zemljišče, po namenski rabi pa površine podeželskega naselja in najboljša kmetijska zemljišča. Gre za tipično podeželsko družinsko posest, na kateri je hiša s spremljajočimi objekti. Za tako cenitev je kvečjemu utemeljeno priznati stroške za zahtevno pisno cenitev po 2. točki prvega odstavka 51. člena Pravilnika, ne pa dodatno še nagrado za cenitev kmetijskih objektov in samostojne garaže, ki se nahajajo na teh istih nepremičninah. Niti v izpodbijanem sklepu niti v računu cenilke in upraviteljevem predlogu ni bilo pojasnjeno, zakaj je bila cenitev v tem delu tako kompleksna oziroma zahtevna (v smislu citiranega 47. člena Pravilnika). Zgolj dejstvo, da predmet ceniitve ni bila ena sama nepremičnina, temveč tri nepremičnine, ne zadošča za zaključek, da je cenitev upoštevala kriterije iz Pravilnika.

VSL Sklep Cst 558/2018, 27. 11. 2018

3. Plačilo sodnih taks

4. Terjatve iz poslov, sklenjenih v postopku prisilne poravnave

5. Stroški v postopku osebnega stečaja

- ♦ Zakon upniku daje pravico do ugovora proti odpustu obveznosti, in s tem možnost, da si zagotovi vsaj delno poplačilo svoje terjatve, v kolikor je ugovor utemeljen. V kolikor njegov ugovor ni utemeljen, pa to pomeni, da je upnik stroške dolžnici povzročil neutemeljeno. V takšnem primeru je določba prvega odstavka 154. člena ZPP nedvomno smiselno uporabljiva. Uporaba 154. člena ZPP ni v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom in ne predstavlja kršitve ustavnih pravic iz 14., 22. in 25. člena Ustave RS, saj upnik in dolžnica, glede na to, da je ta v postopku osebnega stečaja, nista v enakem položaju

VSL Sklep Cst 577/2018, 21. 11. 2018

6. Razno

355. člen (vrste stroškov stečajnega postopka)

1. Pravdni stroški

2. Sodne takse

3. Stroški v osebnem stečaju

4. Razno

356. člen (predračun stroškov stečajnega postopka)

1. Pritožba proti zavrnitvi predloga predračuna stroškov

2. Stroški cenitev

3. Sprememba predračuna stroškov

- ♦ Sodišče prve stopnje je namreč v kratkem povzelo upraviteljev predlog, v katerem je ta natančno pojasnil, katere kategorije stroškov v predračunu stroškov so zadostne za celoten tek postopka oziroma

ni potrebna njihova sprememba, kot tudi določil tiste stroške, za katere je glede na trajanje stečajnega postopka potrebno njihovo povečanje. Sodišče prve stopnje je opravilo presojo in ugotovilo, da je upravitelj ustrezno upošteval stroške, ki so običajno potrebni za izvedbo dejanj v postopku in se pri tem oprlo na tretji odstavek 356. člena ZFPPIPP. Bistveno je namreč le to, da gre v izpodbijanem delu za take stroške (stroške računovodskih storitev: priprava obračunov DDV in računskih izkazov za namene DPO za tri leta, priprava bilanc stanja in izkazov poslovnega izida, priprava vmesnih računovodskih izkazov za potrebe stečajnega postopka, vse za točno določeno obdobje), ki so po naravi stvari potrebni glede na to, da stečajni postopek ni končan.

VSL sklep Cst 366/2018, 21. 8. 2018

- ♦ V otvoritvenem poročilu navedena likvidacijska vrednost premoženja dolžnika je primerna. Če pa se bo med postopkom osebnega stečaja izkazalo, da je terjatev izterljiva v manjšem znesku od njene likvidacijske vrednosti, navedene v otvoritvenem poročilu, kar bi pomenilo, da bodo tudi manjši stroški, ki so odvisni od te vrednosti (npr. nadomestilo za unovčenje stečajne mase in razdelitev), pa lahko sodišče glede teh stroškov predračun stroškov naknadno spremeni (tretji odstavek 356. člena ZFPPIPP).

VSL Sklep Cst 596/2018, 28. 11. 2018

4. Razno

357. člen (sklep o soglasju k plačilu stroškov stečajnega postopka)

- 1. Kdaj je soglasje potrebno**
- 2. Legitimacija za predlog in za pritožbo**
- 3. Možnosti upnika stroškov ob nesoglasju k plačilu**
- 4. Stroški cenitev**

5. Razno

- ♦ Upravitelj potrebuje soglasje za plačilo stroškov stečajnega postopka, zakon pa ne predpisuje, da bi tako soglasje potreboval tudi za sklenitev pogodbe v zvezi s servisom hladilnega sistema. Upravitelj je s sklenitvijo pogodbe za servis hladilnega sistema stečajnega dolžnika veljavno zavezal, zato mora tudi plačati storitve za servis.

VSL Sklep Cst 556/2018, 20. 11. 2018

- ♦ Sodišče odloča o soglasju k plačilu stroškov na predlog upravitelja, kar pa predpostavlja, da je upravitelj predlog utemeljil do te mere, da je jasno, zakaj naj bi bilo izplačilo stroškov utemeljeno.

VSL Sklep Cst 13/2019, 22. 1. 2019

- ♦ Upravitelj je utemeljil, zakaj je tožba, s katero so nastali stroški odvetniških storitev, potrebna, saj je navedel, da najemnik najemnine ne plačuje. Pritožnik pa niti ne pojasni, zakaj naj ne bi bila potrebna.

VSL Sklep Cst 37/2019, 30. 1. 2019

358. člen (terjatve, ki se upoštevajo pri razdelitvi splošne razdelitvene mase)

359. člen (vrstni red plačila terjatev iz splošne razdelitvene mase)

360. člen (prednostna in splošna razdelitev)

361. člen (prva in poznejše razdelitve)

362. člen (terjatve, ki se plačajo iz splošne razdelitvene mase)

363. člen (načrt prve razdelitve)

364. člen (ugovor proti načrtu prve razdelitve)

365. člen (sklep o prvi razdelitvi)

- ♦ Sodišče je o svoji odločitvi glede pritožnikovega ugovora obvestilo upravitelja, kar pa ne pomeni, da mu odločitve ni bilo potrebno povzeti v izpodbijanem sklepu oziroma obrazložiti. S sklepom o prvi razdelitvi (kar velja tudi za posebno razdelitev) mora namreč sodišče odločiti o ugovorih iz 364. člena ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 578/2018, 20. 11. 2018

366. člen (pritožba proti sklepu o prvi razdelitvi)

367. člen (končni načrt prve razdelitve)

368. člen (roki za plačilo na podlagi končnega načrta prve razdelitve)

369. člen (poznejša razdelitev)

370. člen (uporaba pododdelka 5.9.4)

371. člen (terjatve, ki se plačajo iz posebne razdelitvene mase)

- ♦ Iz navedenega je razvidno, da je sodišče prve stopnje odločilo v škodo pritožnika, ki je edini vložil ugovor proti načrtu razdelitve, kot stroške nadomestila pa je priznalo več, kot je predvidel upravitelj. S tem je smiselno prekoračilo "zahtevke" upravitelja, odločilo pa je tudi v škodo upnika, ki je vložil ugovor proti načrtu razdelitve. Upravitelj ob zahtevi za odmero in izplačilo tega nadomestila tako ali tako ne more zahtevati več, kot pa je v načrtu razdelitve predvidel med stroški posebne mase. Zato tudi ni podlage za zmanjševanje posebne razdelitvene mase za višje stroške tega nadomestila, kot jih je predvidel upravitelj. Ni pravilno stališče, da bi bilo treba ob vsaki razdelitvi upoštevati oziroma obračunati nagrado le od mase, ki se deli, oziroma od vse že razdeljene stečajne mase. Tako bi namreč največje breme upraviteljevega nadomestila nosili le tisti upniki, ki bi bili prej poplačani, kar pa je v nasprotju z načelom enakega obravnavanja upnikov iz 46. člena ZFPPIPP. To nadomestilo je treba enakomerno porazdeliti med vse poplačane upnike.

VSL sklep Cst 302/2018, 3. 7. 2018

372. člen (prenos iz posebne v splošno razdelitveno maso)

373. člen (končna razdelitev)

- ♦ Po začetku stečajnega postopka nad družbo z omejeno odgovornostjo prenehajo družbenikom vsa upravičenja upravljanja družbe in premoženjske pravice, razen pravice do preostanka stečajne mase po poplačilu vseh upnikov stečajnega dolžnika. Te pravice ni treba prijaviti v stečajnem postopku. To pa pomeni, da družbenik niti iz naslova pravice do plačila preostanka stečajne mase nima položaja upnika stečajnega dolžnika in posledično tudi ne upravičenja opravljati procesna dejanja v stečajnem postopku. Če pa je poleg tega še v osebnem stečaju, pomeni, da bi ga tudi pri uveljavljanju terjatve za plačilo sorazmernega dela ostanka razdelitvene mase lahko zastopal le stečajni upravitelj.

VSL Sklep Cst 451/2018, 3. 10. 2018

- ◆ Smiselna razlaga določbe drugega odstavka 373. člena ZFPPIPP pripelje do zaključka, da se najdeno premoženje izbrisane pravne osebe s sklepom o končni razdelitvi razdeli družbenikom brez unovčevanja te stečajne mase, če ne obstajajo (zakonske) ovire za posameznega družbenika za pridobitev lastninske pravice na takšnem premoženju. V primeru, ko je najdeno premoženje izbrisane družbe nepremičnina oziroma solastniški delež na nepremičnini, je možnost pridobitve (so)lastninske pravice (edine) družbenice izbrisane družbe na takšnem premoženju glede na določbo 68. člena Ustave odvisna od statusa državljanstva družbenice. Materialnopravno zmotno je namreč stališče družbenice izbrisane družbe in stečajne upraviteljice v odgovorih na zahtevo za varstvo zakonitosti, da status državljanstva ni odločilen, ker naj bi šlo za univerzalno pravno nasledstvo družbenika nad premoženjem izbrisane pravne osebe. Ovira za pridobitev lastninske pravice tujega državljanca na nepremičninah je urejena v 68. členu Ustave. Določb 373. člena ZFPPIPP in 418. člena ZGD-1 ni mogoče razlagati kot zakona v smislu 68. člena Ustave, s katerim bi bila urejena pravica vseh tujih državljanov, da na tej podlagi lahko pridobijo lastninsko pravico na nepremičninah. V takšnih okoliščinah bo sodišče v stečajnem postopku odločitev o razdelitvi stečajne mase lahko realiziralo le po predhodnem unovčenju nepremičnega premoženja ob smiselnem upoštevanju določb pododdelka 5.8.2. ZFPPIPP

VSRS Sklep III Ips 88/2018, 22. 1. 2019

374. člen (prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti)

- ◆ Pritožniki se jasno zavzemajo za neunovčitev nepremičnin do zaključka vseh sodnih postopkov, odločitev sodišča pa temelji na osnovnem izhodišču, da postopek poteka hitro in brez nepotrebnega zavlačevanja, ker izkustveno dalj časa trajajoč postopek povzroči nesorazmerno visoke stroške v primerjavi z višino razdelitvene mase, ki je na razpolago za poplačilo upnikov. Rok 15 dni v pozivu edinemu ločitvenemu upniku, da poda izjavo o prevzemu premoženja, ni prekluziven rok.

VSL Sklep Cst 451/2018, 3. 10. 2018

- ◆ Tudi ZZK-1 v 96. členu, ki ureja vpise (po 89. členu ZZK-1) na podlagi sklepov stečajnega sodišča, kot podlago za te predvideva le dva sklepa in sicer pravnomočni sklep stečajnega sodišča o izročitvi nepremičnine kupcu in pravnomočni sklep stečajnega sodišča, s katerim to sodišče nepremičnino prenese na upnike zaradi razdelitve premoženja upnikom (prvi odstavek 96. člena ZZK-1). Za situacijo, kot je obravnavana, ko je premoženje, ki ga v postopku osebnega stečaja nad dolžnikom ni bilo mogoče unovčiti, ostalo v lasti dolžnika, ZFPPIPP ne predvideva smiselne uporabe prvega, tretjega in četrtega odstavka 342. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 443/2018, 3. 10. 2018

- ◆ Zakon ne določa, do kdaj je nadomestilo za preizkus terjatev mogoče zahtevati, zato ga je mogoče zahtevati tudi še v končnem poročilu. O stroških, ki jih je moral ob prevzemu premoženja plačati pritožnik, je bilo pravnomočno in dokončno odločeno že s sklepom o razdelitvi. Pritožniku kot prevzemniku premoženja ni mogoče naložiti v plačilo nobenih drugih stroškov, tudi stroškov nadomestila za preizkus terjatev ne, čeprav je bilo to nadomestilo upraviteljici odmerjeno šele zdaj. Sklep o prenosu premoženja na upnika ima naravo sklepa o končni razdelitvi, zato je pravnomočno in dokončno odločeno o vseh stroških, ki jih je moral pritožnik plačati v stečajno maso zaradi prevzema premoženja.

VSL Sklep Cst 519/2018, 23. 10. 2018

375. člen (končno poročilo upravitelja)

376. člen (sklep o končanju stečajnega postopka)

377. člen (izbris stečajnega dolžnika iz registra)

378. člen (končanje stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

379. člen (ugovor proti sklepu o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

380. člen (pozneje najdeno premoženje)

381. člen (fizična oseba kot stečajni dolžnik)

382. člen (namen postopka osebnega stečaja)

- ♦ Zmotno je stališče pritožnika, da dejstvo, da mu je bila tekom prestajanja tretje zaporne kazni izrečena enotna kazen, ne vpliva na rok, ki je potreben za izbris obsodbe iz kazenske evidence. Pri ugotavljanju pogojev za izbris obsodbe iz kazenske evidence se namreč upošteva enotna kazen, ki je bila dolžniku izrečena z odločbo Okrožnega sodišča v Kranju z dne 11. 6. 2014, torej enotna kazen zapora petih let.

VSL Sklep Cst 500/2018, 8. 11. 2018

Iz obrazložitve:

4. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da dolžnik ni izkazal pravnega interesa za vložitev (novega) predloga za začetek postopka osebnega stečaja.[1] Zato je njegov predlog zavrglo. Ugotovilo je, da iz obračunskih list plač za mesece januar, februar in marec 2018 izhaja, da je njegova plača znašala največ 700,72 EUR mesečno. To pa pomeni, da upošteva, da je poleg sebe dolžan preživljati tudi hčerko, ki se šola, iz zasega stalnih prejemkov in zasega denarnega dobroimetja v stečajno maso ne bi natekla omembe vredna denarna sredstva, iz katerih bi bilo mogoče poplačati upnike, četudi bi prejemal plačo v višini 800,00 EUR mesečno, kot je to dolžnik trdil, pa ne izkazal. Dolžnik pa drugega premoženja nima.

383. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo)

1. Uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo v postopku osebnega stečaja

- ♦ Določba, na katero se pritožnik sklicuje, v tej zadevi ne velja, saj je treba upoštevati tudi prehodno določbo k 383. členu ZFPPIPP (glej tretji odstavek 88. člena novele ZFPPIPP-C, ki določa, da v tem delu novela velja za tiste postopke osebnega stečaja, v katerih je predlog za začetek stečajnega postopka vložen po 14. 7. 2010). Ta stečajni postopek se je začel 9. 10. 2006. Poleg tega gre v tej zadevi za stečajni postopek nad podjetnikom. V tem je tudi bistvena razlika z zadevo, na katero je opozoril pritožnik. V zadevi, v kateri je višje sodišče odločalo s sklepom Cst 349/2012, je namreč sodišče vodilo postopek osebnega stečaja nad potrošnikom, ki se je začel 7. 9. 2011.

VSL sklep Cst 366/2018, 21. 8. 2018

- ♦ Skladno z 252. členom ZFPPIPP, ki določa, da pravne posledice stečaja nastanejo za vse terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, ki so nastale do stečajnega postopka, če ni v zakonu za posamezen primer določeno drugače, postopek osebnega stečaja nad toženko na tožnično regresno terjatev ne more vplivati. Na njeno regresno terjatev tudi odpust obveznosti po prvem in drugem odstavku 408. člena ZFPPIPP, ki določata, da ta učinkuje za vse terjatve upnikov do dolžnika, ki so nastale do začetka postopka osebnega stečaja, ne glede na to, ali je upnik to terjatev prijavil v postopku osebnega stečaja, če ni v drugem odstavku določeno drugače, ne učinkuje, saj učinkuje le za terjatve nastale do začetka osebnega stečaja, to je do 26. 1. 2015. Ob navedenem se za neutemeljene izkažejo pritožbene trditve, da gre v obravnavanem primeru za istovetnost denarnih terjatev in da na regresno terjatev tožnice, ki jo uveljavlja v tem postopku, učinkuje odpust obveznosti.

VSL Sodba II Cp 1258/2018, 24. 10. 2018

Iz obrazložitve:

10. V postopku pred sodiščem prve stopnje ni bilo prerekano dejstvo, da tožnica kot poroštvena upnica skladno z drugim odstavkom 296. člena ZFPPIPP terjatev, ki še niso nastale, v stečajni postopek pod odložnim pogojem ni prijavila. Vendar je sodišče pravilno ugotovilo, da slednje na obstoj tožnične regresne terjatve nima vpliva, saj se v postopku osebnega stečaja na podlagi 3. točke drugega odstavka 383. člena ZFPPIPP peti odstavek 296. člena ZFPPIPP, ki določa, da če upnik zamudi rok za prijavo terjatve, njegova terjatev v razmerju do stečajnega dolžnika preneha, ne uporablja. Navedeno pomeni, da poroštenega upnika v postopku osebnega stečaja nad dolžnikom, tudi če svoje bodoče poroštvne terjatve ne prijavi oz. zamudi rok za prijavo, ne zadenejo posledice prenehanja terjatve

- ♦ Zakon upniku daje pravico do ugovora proti odpustu obveznosti, in s tem možnost, da si zagotovi vsaj delno poplačilo svoje terjatve, v kolikor je ugovor utemeljen. V kolikor njegov ugovor ni utemeljen, pa to pomeni, da je upnik stroške dolžnici povzročil neutemeljeno. V takšnem primeru je določba prvega odstavka 154. člena ZPP nedvomno smiselno uporabljiva. Uporaba 154. člena ZPP ni v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom in ne predstavlja kršitve ustavnih pravic iz 14., 22. in 25. člena Ustave RS, saj upnik in dolžnica, glede na to, da je ta v postopku osebnega stečaja, nista v enakem položaju

VSL Sklep Cst 577/2018, 21. 11. 2018

Iz obrazložitve:

8. Edino pravilo, ki v ZFPPIPP ureja vprašanje plačila stroškov insolvenčnega postopka je pravilo, da vsak upnik krije svoje stroške udeležbe v postopku zaradi insolventnosti (129. člen ZFPPIPP). Ne ureja pa ZFPPIPP vprašanja, kaj je v posameznih primerih z dolžnikovimi stroški in torej tudi ne, kaj je z dolžnikovimi stroški, ki nastanejo v postopku ugovora proti odpustu obveznosti. Ti stroški nedvomno niso stroški postopka osebnega stečaja, ki jih ZFPPIPP ureja v 354. in 355. členu v zvezi s prvim odstavkom 383. člena ZFPPIPP, temveč so to stroški, ki nastanejo zaradi ugovora upnika proti odpustu obveznosti, ki jih torej upnik s tem ugovorom dolžniku povzroči.

- ♦ Sodišče dolžniku ne more in ne sme dovoliti obročnega plačila dolga. O takem predlogu bi lahko odločal le upnik, vendar pa mu dolžnik česa takega nikoli ni predlagal. Že iz upnikovega odgovora na ugovor dolžnika pa je razvidno, da odlog in obročno plačilo ni mogoče za pretežni del dolžnikove obveznosti do upnika. Predlagatelj postopka osebnega stečaja – država – v okviru ustavne pravice državljanov do socialne varnosti ureja obvezno zdravstveno, pokojninsko, invalidsko in drugo socialno zavarovanje ter skrbi za njihovo delovanje, kot je določeno že v 50. členu Ustave RS, sredstva za uresničevanje svojih

nalag pa med drugim pridobiva tudi z davki in drugimi obveznimi dajatvami (146. člen Ustave RS). Ko torej upnik uveljavlja terjatve iz naslova davkov in prispevkov, s tem skrbi za delovanje sistema socialne varnosti in tudi za možnost uresničevanja drugih nalog, ki mu jih nalaga že Ustava RS, pa tudi zakonski in podzakonski predpisi.

VSL Sklep Cst 650/2018, 20. 12. 2018

Iz obrazložitve:

7. Dolžnik je že v ugovoru predlagal, naj se zadevo preloži za eno leto. Smiselno bi sicer to lahko pomenilo predlog oziroma zahtevo za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka iz 236. do 238. člena ZFPPIPP. Vendar pa v postopku osebnega stečaja uporaba teh pravil ni mogoča (1. točka drugega odstavka 383. člena ZFPPIPP). Poleg tega pa odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka ni mogoče določiti v trajanju enega leta.

2. Presoja dolžnikove insolventnosti

- ◆ Predhodni postopek za začetek postopka osebnega stečaja v primeru, ko je njegov predlagatelj sam dolžnik, ni kontradiktoren postopek. Zato mora dolžnik s predlogom ne le navreči groba dejstva o obstoju insolventnosti, pač pa ta zatrjevana dejstva tudi izkazati z razpoložljivimi mu dokazi. Samo tako lahko sodišče presodi resničnost po dolžniku zatrjevanega obstoja insolventnosti, ki je pogoj za začetek postopka osebnega stečaja. Zgolj na podlagi trditev o višini plače kot edinem premoženju in višini dolgov torej dolžnik s predlogom za začetek postopka osebnega stečaja ni mogel uspeti, zato je bil na mestu poziv sodišča prve stopnje v sklepu z dne 13. 9. 2018 k dopolnitvi predloga na podlagi tretjega odstavka 233. člena ZFPPIPP. Ker dolžnik ni postopal po tem sklepu, je prvostopenjsko sodišče imelo podlago za izdajo izpodbijanega sklepa.

VSL Sklep Cst 613/2018, 5. 12. 2018

Iz obrazložitve:

4. V postopku osebnega stečaja ne velja zakonska domneva, da je dolžnik insolventen, če začetek stečajnega postopka predlaga dolžnik. Skladno s četrtrim odstavkom 383. člena ZFPPIPP mora sodišče na podlagi dolžnikovega poročila o njegovem finančnem položaju presoditi, ali je dolžnik insolventen in odločiti o začetku stečajnega postopka na podlagi te presoje. To pa pomeni, da mora dolžnik v predlogu za začetek stečajnega postopka opisati dejstva in okoliščine, iz katerih izhaja, da je postal insolventen in dokaze o teh dejstvih (2. točka prvega odstavka 232. člena ZFPPIPP).

3. Preizkus terjatev

- ◆ Terjatev tožene stranke predstavlja terjatev iz naslova davkov, prispevkov ali drugih terjatev, glede katerih odloča pristojni državni organ po uradni dolžnosti in torej spada med terjatve iz 314. člena ZFPPIPP. Zmotna je pritožbena navedba, da bi sodišče prve stopnje moralo ponovno presojati vsebino, temelj in višino te terjatve, saj terjatev temelji na izvršilnem naslovu in bi s ponovnim ugotavljanjem terjatve posegli v učinke pravnomočnosti. V pravdi za ugotovitev neobstoja take terjatve je mogoče uspešno uveljavljati samo trditve, ki bi jih bilo glede terjatve nasproti upniku mogoče uveljavljati v postopku individualne izvršbe, torej ugovor, da je terjatev prenehala na podlagi dejstva, ki je nastopilo v času, ko dolžnik tega ni mogel več uveljavljati v postopku, iz katerega izvira izvršilni naslov, ali zaradi morebitnega zastaranja judikatne terjatve.

VSL Sodba II Cp 933/2018, 14. 11. 2018

Iz obrazložitve:

8. Pritožbeno stališče, da se 314. člen ZFPPIPP v postopku osebnega stečaja ne uporablja, v določbah ZFPPIPP nima podlage. Namen postopka osebnega stečaja je namreč enak kot namen stečajnega postopka nad pravno osebo. Postopek osebnega stečaja se vodi, da bi vsi upniki iz premoženja stečajnega dolžnika prejeli plačilo svojih

navadnih terjatev do stečajnega dolžnika hkrati in v enakih deležih (prvi odstavek 382. člena ZFPPIPP). Zato se po splošnem pravilu, določenem v prvem odstavku 383. člena ZFPPIPP, za postopek osebnega stečaja smiselno uporabljajo pravila o stečajnem postopku nad pravno osebo, ki so urejena v oddelkih 1-5.10 ZFPPIPP. Zaradi posebnih značilnosti osebnega stečaja je sicer uporaba nekaterih pravnih pravil, ki se uporabljajo v stečajnem postopku nad pravno osebo, v postopku osebnega stečaja izključena, vendar zakon uporabe 314. člena ZFPPIPP v slednjem postopku ne izključuje (drugi odstavek 383. člena ZFPPIPP).

- ♦ Pritožba, ki jo vloži poslovno omejeno sposobna oseba, ne more imeti nikakršnih pravnih učinkov (je neupoštevna).

VSL Sklep II Cp 1783/2018, 28. 11. 2018

Iz obrazložitve:

5. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da je prvi toženec v postopku osebnega stečaja. Višje sodišče je z vpogledom v elektronski vpisnik INS ugotovilo, da stečajni postopek St 716/2017 še ni zaključen. V skladu z 251. členom Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP) je treba stečajnemu dolžniku vsa pisanja v sodnih in drugih postopkih, vročiti preko stečajnega upravitelja. Tako je v tem postopku ravnalo sodišče prve stopnje, saj je pravilno ugotovilo, da gre za postopek, za katerega je poslovna (in zato procesna) sposobnost stečajnega dolžnika omejena v smislu 1. točke 1. odstavka 386. člena ZFPPIPP, ne za kakšnega od tistih, ko ni.

383.a člen (vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja na zapisnik pri sodišču)

383.b člen (dosegljivost dolžnika sodišču in upravitelju)

384. člen (ugotovitev stanja dolžnikovega premoženja)

1. Splošno

- ♦ Četudi je v konkretnem primeru zamolčano premoženje stečajne dolžnice neznatne vrednosti, to ne pomeni, da je njej prepuščena presoja o tem, katero premoženje bo v postopku osebnega stečaja razkrila in katero ne. V primeru, ko je pravna presoja o tem, katero premoženje bo dolžnik razkril in katero po lastni oceni ne, prepuščena dolžniku samemu, to lahko pripelje do zlorab, saj vsak dolžnik praviloma zgolj subjektivno ocenjuje, koliko je po njegovem mnenju / oceni neko premoženje vredno. Stečajna dolžnica ni tista, ki v postopku osebnega stečaja odloča o tem, koliko je premoženje vredno, še manj tista, ki se prosto odloča, ali bo premoženje razkrila ali ne.

VSL Sklep Cst 480/2018, 9. 10. 2018

2. Obveznosti dolžnika med postopkom

- ♦ Ravnanje stečajnega dolžnika, ki upravitelju posreduje lažne podatke o iskanju zaposlitve, je nedopustno. Stečajni dolžnik že iz tega razloga odpusta obveznosti ne more doseči.

VSL sklep Cst 383/2018, 10. 8. 2018

385. člen (stranke glavnega postopka osebnega stečaja)

386. člen (omejitev poslovne sposobnosti stečajnega dolžnika)

- ♦ Ker bi sodišče druge stopnje prvič v pritožbenem postopku razpravljalo o vseh odločilnih dejstvih, tako o vprašanju upravičenosti stečajne upraviteljice na vložitev ugovora, kot tudi o vprašanju obrazloženosti ugovora, z odločanjem o le tem pa bi strankam odvzelo pravico do rednega pravnega sredstva (pritožbe), kot ustavno varovane pravice (25. člen Ustave RS), je sodišče druge stopnje izpodbijani sklep razveljavilo in zadevo vrnilo sodišču prve stopnje v nov postopek (3. točka 365. člena ZPP).

VSM Sklep I Cp 900/2018, 5. 11. 2018

- ♦ Med postopkom se lahko izkaže, da stranka nima (zadostne) poslovne sposobnosti oziroma je nima več. Tisti, ki kaj takega uveljavlja, mora izkazati (in dokazati) razloge za dvom v poslovno sposobnost. To pomeni tudi, da mora tisti, ki želi kaj takega uveljaviti, sam dokazati neobstoje poslovne sposobnosti, kar hkrati pomeni, da mora tudi založiti sredstva za izvedbo dokaza z izvedencem. Ne gre za to, da bi sodišče neupravičeno menilo, da ima potrebno medicinsko znanje, da bi samo ocenjevalo poslovno in pravno sposobnost dolžnice. Gre le za oceno, ali vse predloženo in osebni vtis z naroka kažejo na to, da morda dolžnica nima zadostne pravdne sposobnosti, da bi lahko poskrbela za svoje pravice in obveznosti v postopku osebnega stečaja, kar bi šele sodišču prve stopnje narekovalo nadaljnje ukrepanje v zvezi s tem.

VSL sklep Cst 590/2018, 27. 11. 2018

- ♦ Pritožba, ki jo vloži poslovno omejeno sposobna oseba, ne more imeti nikakršnih pravnih učinkov (je neupoštevna).

VSL Sklep II Cp 1783/2018, 28. 11. 2018

- ♦ Stroški, povezani z opravljanjem procesnih dejanj po vložitvi odgovora na tožbo (pristop na narok, vložitev dveh pripravljanih vlog), niso bili (več) potrebni za pravdo; glede na obstoj pogojev za zavrženje tožbe toženec z vložitvijo dveh pripravljanih vlog in pristopom na narok ni več varoval interesa končnega uspeha v pravdi. Preverjanje, ali je toženec v osebnem stečaju, ne sodi v fazo predhodnega preizkusa tožbe. V kolikor pritožnica meri na določbo 80. člena ZPP, skladno s katero mora sodišče med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali je tisti, ki nastopa kot stranka, procesno sposoben, ji je treba pojasniti, da se obstoj poslovne in procesne sposobnosti domneva in da sodišče prve stopnje v fazi predhodnega preizkusa tožbe ni imelo razlogov za sum o obstoju poslovne in procesne sposobnosti toženca, posledično pa tudi ne dolžnosti za ugotavljanje okoliščin v tej smeri (vpogled objav na portalu AJPES).

VSL Sklep II Cp 1707/2018, 21. 11. 2018

- ♦ Skrb stečajnega upravitelja v postopku je v prvi vrsti namenjena varstvu koristi upnikov, zato je pooblaščenec za zastopanje stečajnega dolžnika pri vseh poslih in postopkih, ki kakorkoli vplivajo na obseg stečajne mase. Povedano velja tudi za terjatev, ki jo tožnik uveljavlja v tem postopku. Ker je terjatev (domnevno) nastala 28. 8. 2017, ko stečajni postopek še ni bil končan, premoženje, v zvezi s katerim teče pravda, sodi v stečajno maso. Ker stečajni upravitelj tožbe ni odobril, tožnik pa nima procesnega upravičenja samostojno nastopati v pravdi, je odločitev sodišča prve stopnje, ki je tožbo zavrglo, pravilna.

VSL Sklep I Cp 85/2019, 21. 2. 2019

387. člen (posebno pravilo o pravnih posledicah začetka osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnikom)

388. člen (fiduciarni denarni račun upravitelja)

389. člen (posebna pravila o stečajni masi)

- ♦ Od sprejema novele ZFPPIPP-G dalje je premoženje, s katerim stečajni dolжник samostojno razpolaga, hkrati tudi premoženje, na katerega po določbah Zakona o izvršbi in zavarovanju (v nadaljevanju ZIZ) zaradi predpisanih omejitev v izvršbi ni mogoče poseči. Ker v konkretnem primeru ni premoženja, na katerega bi bilo mogoče dovoliti izvršbo, je pritožba upnika, ki se zavzema za to, da se njegova terjatev poplača v tem izvršilnem postopku, neutemeljena.

VSC Sklep I Ip 198/2018, 19. 9. 2018

- ♦ Pritožnik ne more biti oproščen vračila zneska, za katerega je bila stečajna masa oškodovana.

VSL Sklep Cst 647/2018, 18. 12. 2018

389.a člen (pogoji za poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.b člen (posebna pravila pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.c člen (ustavitev poslovanja stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.d člen (posebna pravila o odpustu obveznosti pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

390. člen (posebna pravila za prednostne terjatve)

- ♦ Izrek sklepa o odpustu obveznosti določa, da odpust obveznosti učinkuje za vse navadne in podrejene terjatve upnikov do stečajnega dolžnika. Torej ne učinkuje na prednostne terjatve, te pa določata prvi odstavek 21. in 390. člena ZFPPIPP.

UPRS Sodba II U 473/2016-12, 28. 11. 2018

391. člen (posebna pravila o izpodbojnosti pravnih dejanj dolžnika)

392. člen (posebna pravila o uveljavitvi terjatev do dolžnika)

393. člen (izterjava stalnih prejemkov stečajnega dolžnika)

394. člen (zaseg denarnega dobroimetja na dolžnikovih denarnih računih)

395. člen (posebna pravila o prodaji premoženja)

1. Splošno

- ♦ Upničina terjatev, ki je zavarovana z ločitveno pravico na dolžnični nepremičnini, je bila že v celoti priznana. Dolžnica zato navedbe, da ima upnica do nje zgolj terjatev v višini dveh zapadlih anuitet, ne more uspešno uveljavljati v pritožbi zoper sklep o prodaji nepremičnine.

VSL Sklep Cst 503/2018, 19. 10. 2018

2. Izselitev iz nepremičnine v solastnini

396. člen (sklep o končanju postopka osebnega stečaja)

397. člen (uporaba pododdelka 5.11.2)

398. člen (predlog za odpust obveznosti)

- ♦ Kljub dolžničnemu vztrajanju, da je umaknila predlog za odpust obveznosti, višje sodišče po presoji celotne zadeve ugotavlja, da je dolžnica umik predloga za odpust obveznosti vezala na njeno pričakovanje, da bo sodišče ugodilo umiku predloga za začetek postopka osebnega stečaja in s tem ta

postopek v celoti ustavilo. To se ni zgodilo. Zato je sodišče prve stopnje v dani procesni situaciji ravnalo pravilno, da ni upoštevalo dolžničinega umika predloga za odpust obveznosti.

VSL Sklep Cst 60/2019, 5. 2. 2019

399. člen (namen odpusta in ovire za odpust obveznosti)

1. Splošno

- ◆ Kljub dolžničnemu vztrajanju, da je umaknila predlog za odpust obveznosti, višje sodišče po presoji celotne zadeve ugotavlja, da je dolžnica umik predloga za odpust obveznosti vezala na njeno pričakovanje, da bo sodišče ugodilo umiku predloga za začetek postopka osebnega stečaja in s tem ta postopek v celoti ustavilo. To se ni zgodilo. Zato je sodišče prve stopnje v dani procesni situaciji ravnalo pravilno, da ni upoštevalo dolžničinega umika predloga za odpust obveznosti.

VSL Sklep Cst 60/2019, 5. 2. 2019

2. Namen odpusta obveznosti:

- ◆ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje začelo postopek odpusta obveznosti v postopku osebnega stečaja nad dolžnikom na predlog dolžnika. Z izpodbijanim sklepom pa je odločilo, da se obveznosti stečajnega dolžnika odpustijo. Dolžnik je tako z izpodbijanim sklepom dosegel namen, ki ga je zasledoval, ko je vložil predlog za začetek postopka odpusta obveznosti. S pritožbo zoper izpodbijani sklep ne more doseči zase ugodnejše rešitve od odpusta obveznosti.

VSL Sklep Cst 523/2018, 8. 11. 2018

- ◆ Pri odpustu obveznosti gre za pravno dobroto, ki so je deležni le tisti dolžniki, ki so postali insolventni zaradi spleta različnih okoliščin, na katere niso imeli vpliva. Ena takšnih je gotovo bolezen, ki jo zatrjuje in dokazuje dolžnik.

VSL Sklep Cst 597/2018, 18. 12. 2018

- ◆ Dejstvo, da dolžnik prejema pokojnino, ki glede na njeno višino lahko zagotovi vsaj delno oziroma minimalno poplačilo terjatve (pravilno verjetno le poplačilo stroškov stečajnega postopka!) samo po sebi ne more biti kriterij za podaljšanje preizkusnega obdobja. V takem primeru bi razlaga, kot jo je zavzelo sodišče prve stopnje, vedno pripeljala do sklepa, da bi upokojenci, ki prejemajo več kot nezasegljiv del pokojnine, imeli najdaljšo preizkusno obdobje. Sodišče prve stopnje je ob ponovnem odločanju o trajanju preizkusnega obdobja dalo temu dejstvu preveliko težo in hkrati ni zadosti upoštevalo vseh pomembnih okoliščin.

VSL Sklep Cst 634/2018, 18. 12. 2018

- ◆ Institut preizkusnega obdobja je namenjen preizkusu dolžnikovih dejanj pred začetkom postopka odpusta obveznosti zaradi ugotovitve, ali je dolžnik zlorabil institut odpusta obveznosti, kot tudi preizkusu njegovih dejanj v času trajanja preizkusnega obdobja. V času trajanja preizkusnega obdobja ima dolžnik več obveznosti od tistih, ki jih imajo dolžniki, ki ne predlagajo odpusta obveznosti. Dolžnikova obveznost je, da si v času preizkusnega obdobja prizadeva najti zaposlitev in delati. S tem se poveča možnost, da se s plačilom za opravljeno delo v preizkusnem obdobju oblikuje stečajna masa za plačilo stroškov postopka in vsaj delno poplačilo upnikov, ki zato v tem času tudi pričakujejo aktivno ravnanje

dolžnika. S tem po drugi strani tudi dolžnik pridobi možnost, da v omejenem času preizkusnega obdobja upnike prepriča, da si zasluži odpust obveznosti.

VSL Sklep Cst 559/2018, 14. 11. 2018

3. Ovire za začetek postopka odpusta

- ♦ Zmotno je stališče pritožnika, da dejstvo, da mu je bila tekom prestajanja tretje zaporne kazni izrečena enotna kazen, ne vpliva na rok, ki je potreben za izbris obsodbe iz kazenske evidence. Pri ugotavljanju pogojev za izbris obsodbe iz kazenske evidence se namreč upošteva enotna kazen, ki je bila dolžniku izrečena z odločbo Okrožnega sodišča v Kranju z dne 11. 6. 2014, torej enotna kazen zapora petih let.

VSL Sklep Cst 500/2018, 8. 11. 2018

Iz obrazložitve:

4. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da dolžnik ni izkazal pravnega interesa za vložitev (novega) predloga za začetek postopka osebnega stečaja.[1] Zato je njegov predlog zavrglo. Ugotovilo je, da iz obračunskih list plač za mesece januar, februar in marec 2018 izhaja, da je njegova plača znašala največ 700,72 EUR mesečno. To pa pomeni, da upošteva, da je poleg sebe dolžan preživljati tudi hčerko, ki se šola, iz zasega stalnih prejemkov in zasega denarnega dobroimetja v stečajno maso ne bi natekla omembe vredna denarna sredstva, iz katerih bi bilo mogoče poplačati upnike, četudi bi prejemal plačo v višini 800,00 EUR mesečno, kot je to dolžnik trdil, pa ne izkazal. Dolžnik pa drugega premoženja nima.

- ♦ Nedvomno je bilo kaznivo dejanje storjeno v škodo premoženja delavcev dolžnika kot samostojnega podjetnika, saj se plača delavcem v obravnavanem obdobju ni upoštevala v izračunu pokojninske osnove.

VSL Sklep Cst 418/2018, 5. 9. 2018

- ♦ Naloga sodišča je, da zagotovi učinkovit postopek in na naroku obravnavanje zadeve brez nepotrebnega zavlačevanja. Nobene potrebe ni, da bi dolžnik na naroku ustno ponavljal navedbe, ki jih je pred tem večkrat podal že pisno in s katerimi se je sodišče seznanilo že iz njegovih vlog.

VSL Sklep Cst 402/2018, 11. 9. 2018

Iz obrazložitve:

4. V tej zadevi je upnik uveljavljal obstoj ovir za odpust obveznosti iz 399. člena ZFPPIPP in (med drugim) navajal, da je dolžnik v zadnjih treh letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja prevzemal obveznosti, ki so nesorazmerne z njegovim premoženjskim položajem ter razpolagal s premoženjem za neznatno plačilo. Upravitelj se je o ugovoru izjasnil in navedel, da ne more potrditi navedb upnika, da je dolžnik svoje premoženje neodplačno ali za neznatno plačilo prenašal v zadnjih treh letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja, saj so bila dejanja, ki jih upnik navaja kot sporna, storjena v času pred triletnim obdobjem. Prvostopenjsko sodišče je ugovoru upnika ugodilo z obrazložitvijo, da dolžnik ni izpodbil domneve o zlorabi pravice do odpusta obveznosti, saj ni uspel dokazati, da v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja ni prevzemal obveznosti, nesorazmerne z njegovim premoženjskim stanjem in ni dokazal, da v istem (to je petletnem) obdobju ni razpolagal s premoženjem neodplačno ali za neznatno plačilo (3. točka 4. odstavka 399. člena ZFPPIPP).

5. Ne da bi se višje sodišče opredeljevalo do obširnih pritožbenih navedb, pritrjuje pritožbi v delu, v katerem opozarja, da prvostopenjsko sodišče ni obrazložilo svoje odločitve o uporabi petletnega obdobja pred uvedbo postopka osebnega stečaja oziroma ni pojasnilo, zakaj je kot relevantno upoštevalo to obdobje, čeprav se je tudi upnik skliceval na triletno obdobje (postopek osebnega stečaja je bil uveden v letu 2014). Ker odločitve sodišča prve stopnje v tem delu ni mogoče preizkusiti, je podana absolutno bistvena kršitev določb postopka iz 14. točke 2. odstavka 339. člena ZPP in s tem razveljavitveni razlog iz 3. točke 365. člena ZPP, oba v zvezi s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP. Višje sodišče ob tem še opozarja, da je glede vprašanja retroaktivne uporabe spremenjenega 399. člena ZFPPIPP vloženi več ustavnih pritožb, ki so vse sprejete v obravnavo, Ustavno sodišče je 6.7.2017 sprejelo tudi pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti 3. odstavka 34. člena ZFPPIPP-G (sklep Up-335/17, U-I-56/17). To samo po sebi sicer ne pomeni, da bi moralo prvostopenjsko sodišče predmetni postopek prekiniti, je pa po zaključku višjega sodišča smotno, da se v tej zadevi z odločitvijo (vsaj) počaka do odločitve Ustavnega sodišča, saj tudi dolžnik opozarja na kršitev ustavnih pravic ter uveljavlja retroaktivnost spremenjene zakonske

določbe. Višje sodišče se zaradi tega do pritožbenih navedb, ki se nanašajo na vprašanje zlorabe pravice do odpusta obveznosti po 3. točki 4. odstavka 399. člena ZFPPIPP ni posebej opredeljevalo.

- ◆ Glede na zakonsko pravico oziroma pravno dobroto odpusta obveznosti, ki stoji nasproti upnikovi ustavni pravici do zasebne lastnine, je pravilna in zelo razumna ureditev, ki upniku ne nalaga več še dolžnosti preverjanja dolžnikove obsojenosti za določena kazniva dejanja, ki že ves čas pomenijo oviro za odpust obveznosti, in vložitve ugovora proti odpustu obveznosti. Pravnomočna obsodba za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, ki še ni izbrisana iz kazenske evidence, je predstavljala oviro za odpust obveznosti že v času, ko je bil v obravnavani zadevi začel postopek odpusta obveznosti. Dolžnik, ki je bil obsojen za tako kaznivo dejanje, ki do poteka preizkusnega obdobja še ni bilo izbrisano iz kazenske evidence, tako nikoli ni mogel upravičeno pričakovati, da bo deležen odpusta obveznosti.

VSL Sklep Cst 545/2018, 6. 11. 2018

- ◆ Edina razlika med prvotno in sedanjo ureditvijo je v tem, da je sodišče prej o ovirah za odpust obveznosti odločalo na podlagi ugovora, sedaj pa po uradni dolžnosti. Tako dolžnik, ki je bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, nikoli ni mogel upravičeno pričakovati, da bo deležen odpusta obveznosti. Ureditev, ki velja zdaj, pa je po oceni višjega sodišča razumna in ne pomeni retroaktivne uporabe zakona.

VSL Sklep Cst 506/2018, 23. 10. 2018

- ◆ S sklepom z dne 18. 9. 2015 je sodišče prve stopnje dolžnikovemu predlogu za začetek postopka odpusta obveznosti ugodilo izključno iz razloga, ker podatkov o tem, da je v obdobju od junija 2015 do 10. 9. 2015 (kar je po vložitvi predloga za odpust obveznosti), kot izhaja iz citirane pravnomočne kazenske sodbe, storil kaznivo dejanje zoper premoženje, še ni imelo. Iz tega sledi, da do začetka postopka odpusta obveznosti ob izdaji sklepa z dne 18. 9. 2015 sploh upravičen ni bil. S tem, ko je sodišče prvotni postopek odpusta obveznosti dolžniku ustavilo je bilo doseženo le stanje, kakršno bi bilo, če bi sodišče ob izdaji prvega sklepa vedelo za nečedne dolžnikove posle. Zato je neutemeljeno pritožbeno stališče, da bi se moral tisti del preizkusnega obdobja, ki ga je dolžnik po tem sklepu prestal, všteti v preizkusno obdobje določeno z drugim sklepom o odpustu obveznosti. Tako pritožbeno stališče predstavlja obid zgoraj citiranega prvega odstavka 399. člena ZFPPIPP in 1. točke drugega odstavka istega člena.

VSL Sklep Cst 11/2019, 17. 1. 2019

4. Ravnanja dolžnika, ki pomenijo zlorabo pravice do odpusta

- ◆ Določba četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP vsebuje le domneve, kdaj se šteje, da je prišlo do zlorabe pravice do odpusta obveznosti. Gre za domneve, ki upniku olajšujejo dokazovanje obstoja te zlorabe in s tem obstoja ovire za odpust obveznosti. Vendar pa v tem določilu niso zajeta vsa dejanja, ki po svoji vsebini predstavljajo zlorabo pravice do odpusta obveznosti. Bistvo je torej, da je dolžnik v zadnjih petih letih pred uvedbo postopka osebnega stečaja ravnal vestno in pošteno, sicer odpust obveznosti ni dovoljen. Višje sodišče se strinja tako z upnikom kot z izpodbijanym sklepom, da dolžnik, ki je odtujil zarubljene premičnine med prvo in drugo dražbo v izvršilnem postopku, ni ravnal vestno, sploh pa ni ravnal pošteno. Pravilno je tudi stališče sodišča prve stopnje, da vrednost odtujenih premičnin pri tem ni pomembna. Že samo dejstvo odtujitve zadostuje za obstoj ovire. Nasproti dolžnični zakonski pravici do odpusta obveznosti stoji upnikova ustavna pravica do zasebne lastnine, katere del je tudi pravica do poplačila terjatev. Zakon je določil stroge pogoje, kdaj je odpust obveznosti dovoljen, vsaka kršitev pa zaradi pomembnosti upnikovih pravic že predstavlja oviro za odpust obveznosti.

VSL Sklep Cst 450/2018, 25. 9. 2018

400. člen (začetek postopka odpusta obveznosti)

1. Podatki, ki jih pred odločitvijo o odpustu obveznosti po uradni dolžnosti pridobi sodišče in presoja ovir za odpust

- ◆ Nedvomno je bilo kaznivo dejanje storjeno v škodo premoženja delavcev dolžnika kot samostojnega podjetnika, saj se plača delavcem v obravnavanem obdobju ni upoštevala v izračunu pokojninske osnove.

VSL Sklep Cst 418/2018, 5. 9. 2018

2. Sklep o začetku postopka odpusta in oklic

3. Določitev dolžine preizkusnega obdobja

- ◆ Dejstvo, da dolžnik prejema pokojnino, ki glede na njeno višino lahko zagotovi vsaj delno oziroma minimalno poplačilo terjatve (pravilno verjetno le poplačilo stroškov stečajnega postopka!) samo po sebi ne more biti kriterij za podaljšanje preizkusnega obdobja. V takem primeru bi razlaga, kot jo je zavzelo sodišče prve stopnje, vedno pripeljala do sklepa, da bi upokojenci, ki prejemajo več kot nezasegljiv del pokojnine, imeli najdaljšo preizkusno obdobje. Sodišče prve stopnje je ob ponovnem odločanju o trajanju preizkusnega obdobja dalo temu dejstvu preveliko težo in hkrati ni zadosti upoštevalo vseh pomembnih okoliščin.

VSL Sklep Cst 634/2018, 18. 12. 2018

- ◆ Ne drži pritožbeni očitke sodišču prve stopnje, da odločitve ni obrazložilo. V obrazložitvi sklepa je sodišče navedlo vse odločilne razloge za uporabo določbe četrtega odstavka 400. člena ZFPPIPP, ki določa, da sodišče določi preizkusno obdobje na podlagi mnenja upravitelja in ob upoštevanju starosti stečajnega dolžnika, njegovih družinskih razmer, njegovega zdravstvenega stanja in drugih osebnih stanj, ter ob upoštevanju razlogov za njegovo insolventnost. Ker je sodišče prve stopnje določilo preizkusno obdobje v okviru iz petega odstavka 400. člena ZFPPIPP, pritožnik tudi neutemeljeno uveljavlja pritožbeni razlog zmotne uporabe materialnega prava.

VSL Sklep Cst 587/2018, 28. 11. 2018

- ◆ Institut preizkusnega obdobja je namenjen preizkusu dolžnikovih dejanj pred začetkom postopka odpusta obveznosti zaradi ugotovitve, ali je dolžnik zlorabil institut odpusta obveznosti, kot tudi preizkusu njegovih dejanj v času trajanja preizkusnega obdobja. V času trajanja preizkusnega obdobja ima dolžnik več obveznosti od tistih, ki jih imajo dolžniki, ki ne predlagajo odpusta obveznosti. Dolžnikova obveznost je, da si v času preizkusnega obdobja prizadeva najti zaposlitev in delati. S tem se poveča možnost, da se s plačilom za opravljeno delo v preizkusnem obdobju oblikuje stečajna masa za plačilo stroškov postopka in vsaj delno poplačilo upnikov, ki zato v tem času tudi pričakujejo aktivno ravnanje dolžnika. S tem po drugi strani tudi dolžnik pridobi možnost, da v omejenem času preizkusnega obdobja upnike prepriča, da si zasluži odpust obveznosti.

VSL Sklep Cst 559/2018, 14. 11. 2018

- ◆ Na podlagi ugovora proti odpustu obveznosti je dopustno skrajšati preizkusno obdobje v trajanju več kot dve leti, če so podane izjemne okoliščine, določene v osmem odstavku 400. člena ZFPPIPP. Dolžnik sicer spada v skupino starostnih upokojencev, vendar prejema nadpovprečno visoko pokojnino. Iz podatkov v spisu tudi ne izhaja, da bi nastopile druge izjemne okoliščine oziroma poslabšanje zdravstvenega stanja glede na stanje pred začetkom postopka.

VSL sklep Cst 591/2018, 20. 11. 2018

401. člen (dodatne obveznosti stečajnega dolžnika med preizkusnim obdobjem)

- ◆ Dejstvo, da dolžnik prejema pokojnino, ki glede na njeno višino lahko zagotovi vsaj delno oziroma minimalno poplačilo terjatve (pravilno verjetno le poplačilo stroškov stečajnega postopka!) samo po sebi ne more biti kriterij za podaljšanje preizkusnega obdobja. V takem primeru bi razlaga, kot jo je zavzelo sodišče prve stopnje, vedno pripeljala do sklepa, da bi upokojenci, ki prejema več kot nezasegljiv del pokojnine, imeli najdaljšo preizkusno obdobje. Sodišče prve stopnje je ob ponovnem odločanju o trajanju preizkusnega obdobja dalo temu dejstvu preveliko težo in hkrati ni zadosti upoštevalo vseh pomembnih okoliščin.

VSL Sklep Cst 634/2018, 18. 12. 2018

- ◆ Ne drži pritožbeni očitke sodišču prve stopnje, da odločitve ni obrazložilo. V obrazložitvi sklepa je sodišče navedlo vse odločilne razloge za uporabo določbe četrtega odstavka 400. člena ZFPPIPP, ki določa, da sodišče določi preizkusno obdobje na podlagi mnenja upravitelja in ob upoštevanju starosti stečajnega dolžnika, njegovih družinskih razmer, njegovega zdravstvenega stanja in drugih osebnih stanj, ter ob upoštevanju razlogov za njegovo insolventnost. Ker je sodišče prve stopnje določilo preizkusno obdobje v okviru iz petega odstavka 400. člena ZFPPIPP, pritožnik tudi neutemeljeno uveljavlja pritožbeni razlog zmotne uporabe materialnega prava.

VSL Sklep Cst 587/2018, 28. 11. 2018

- ◆ Institut preizkusnega obdobja je namenjen preizkusu dolžnikovih dejanj pred začetkom postopka odpusta obveznosti zaradi ugotovitve, ali je dolžnik zlorabil institut odpusta obveznosti, kot tudi preizkusu njegovih dejanj v času trajanja preizkusnega obdobja. V času trajanja preizkusnega obdobja ima dolžnik več obveznosti od tistih, ki jih imajo dolžniki, ki ne predlagajo odpusta obveznosti. Dolžnikova obveznost je, da si v času preizkusnega obdobja prizadeva najti zaposlitev in delati. S tem se poveča možnost, da se s plačilom za opravljeno delo v preizkusnem obdobju oblikuje stečajna masa za plačilo stroškov postopka in vsaj delno poplačilo upnikov, ki zato v tem času tudi pričakujejo aktivno ravnanje dolžnika. S tem po drugi strani tudi dolžnik pridobi možnost, da v omejenem času preizkusnega obdobja upnike prepriča, da si zasluži odpust obveznosti.

VSL Sklep Cst 559/2018, 14. 11. 2018

- ◆ Na podlagi ugovora proti odpustu obveznosti je dopustno skrajšati preizkusno obdobje v trajanju več kot dve leti, če so podane izjemne okoliščine, določene v osmem odstavku 400. člena ZFPPIPP. Dolžnik sicer spada v skupino starostnih upokojencev, vendar prejema nadpovprečno visoko pokojnino. Iz podatkov v spisu tudi ne izhaja, da bi nastopile druge izjemne okoliščine oziroma poslabšanje zdravstvenega stanja glede na stanje pred začetkom postopka.

VSL sklep Cst 591/2018, 20. 11. 2018

402. člen (dodatne naloge in pristojnosti upravitelja med preizkusnim obdobjem)

- ◆ V pritožbi si dolžnik neuspešno prizadeva izkazati verodostojnost svojih navedb o dolžnem mesečnem pošiljanju poročil upraviteljici z okoliščino, da pa je nepošiljanje poročil v juliju in avgustu 2018 priznal, kar naj bi kazalo na iskrenost njegove izpovedbe. Ob upraviteljičinih trditvah, da prav nobene navadne pošte s poročilom od dolžnika od februarja 2018 dalje ni prejela, takega negativnega dejstva pa ni mogoče dokazati, je bilo namreč na dolžniku dokazno breme o rednem mesečnem pošiljanju poročil upraviteljici. Tega pa dolžnik ni zmogel. Nobenega razloga ni, da bi sodišče podvomilo v verodostojnost upraviteljičinih navedb o izostalih poročilih, omajati pa jih ne more dolžnik niti s pritožbenim očitkom,

da upraviteljica ni takoj, ko je poročilo izostalo, odreagirala in dolžnika s tem seznanila, da navadne pošte od njega ni prejela. V situaciji, ko se je dolžnik poslužil drugačnega komuniciranja z upraviteljico od dotlej običajnega in drugačnega načina njenega seznanjenja s poročili o iskanju zaposlitve (z navadno pošto namesto z dotlej elektronsko pošto), je tudi po presoji pritožbenega sodišča dolžnikova dolžna skrbnost narekovala preveritev prejema njegovih poročil pri upraviteljici. Ni dolžnost upraviteljice, da ob vsakem izostanku poročila vedno znova dolžnika terja k predložitvi poročila.

VSL Sklep Cst 5/2019, 16. 1. 2019

403. člen (razlogi za ugovor proti odpustu obveznosti)

- ◆ Četudi je v konkretnem primeru zamolčano premoženje stečajne dolžnice neznatne vrednosti, to ne pomeni, da je njej prepuščena presoja o tem, katero premoženje bo v postopku osebnega stečaja razkrila in katero ne. V primeru, ko je pravna presoja o tem, katero premoženje bo dolžnik razkril in katero po lastni oceni ne, prepuščena dolžniku samemu, to lahko pripelje do zlorab, saj vsak dolžnik praviloma zgolj subjektivno ocenjuje, koliko je po njegovem mnenju / oceni neko premoženje vredno. Stečajna dolžnica ni tista, ki v postopku osebnega stečaja odloča o tem, koliko je premoženje vredno, še manj tista, ki se prosto odloča, ali bo premoženje razkrila ali ne.

VSL Sklep Cst 480/2018, 9. 10. 2018

- ◆ Kdor ve, da mora obračunavati prispevke, pa jih noče, ne ravna vestno. Posebej se je sodišče ukvarjalo tudi s trditvami dolžnika, da je bila razlog za njegovo pasivnost le slaba finančna situacija, ki jih je kot neutemeljene zavrnilo. Pri tem je pravilno zaključilo, da tudi v primeru, če bi se izkazala finančna situacija za slabšo od tiste, ki izhaja iz podatkov poslovnega izida s. p., v konkretnem primeru slabo finančno stanje ne more biti opravičljiv razlog za kršitev obveznosti, ki jih je imel dolžnik v sistemu samozaposlitve.

VSL Sklep Cst 623/2018, 5. 12. 2018

- ◆ Upnik je bil zmotno prepričan, da dodatna forenzična preiskava ni potrebna, ker naj bi bila domneva zlorabe instituta odpusta dolžnikovih obveznosti dokazana že z ugotovitvijo sodne izvedenke pod točko 2.4 njenega mnenja, da je bilančna postavka "terjatve do podjetnika" konec leta 2015 znašala 215.973,00 EUR, konec leta 2012 pa nič, in njenim pojasnilom pomena te postavke. Izvedenka tudi ni ugotovila, kot to trdi pritožnik, da je dolžnik z navedenim denarjem (215.973,00 EUR) razpolagal neodplačno.

VSL Sklep Cst 640/2018, 19. 12. 2018

404. člen (roki za ugovor proti odpustu obveznosti)

- ◆ Dejstva, ki jih zatrjuje pritožnica, bi utegnila biti pomembna, če bi jih uveljavljala pravočasno, tj. v pravočasno vloženem ugovoru proti odpustu obveznosti. Sodišče prve stopnje bi v tem primeru izpodbijani sklep smelo izdati šele po pravnomočno zavrženem ali zavrnjenem ugovoru. Ker pa pritožnica ugovora proti odpustu obveznosti ni vložila, je odločitev sodišča prve stopnje pravilna.

VSL sklep Cst 479/2018, 2. 10. 2018

405. člen (postopek ugovora proti odpustu obveznosti)

406. člen (odločanje o ugovoru proti odpustu obveznosti)

- ◆ Upnik je bil zmotno prepričan, da dodatna forenzična preiskava ni potrebna, ker naj bi bila domneva zlorabe instituta odpusta dolžnikovih obveznosti dokazana že z ugotovitvijo sodne izvedenke pod točko 2.4 njenega mnenja, da je bilančna postavka "terjatve do podjetnika" konec leta 2015 znašala 215.973,00 EUR, konec leta 2012 pa nič, in njenim pojasnilom pomena te postavke. Izvedenka tudi ni ugotovila, kot to trdi pritožnik, da je dolžnik z navedenim denarjem (215.973,00 EUR) razpolagal neodplačno.

VSL Sklep Cst 640/2018, 19. 12. 2018

407. člen (sklep o odpustu obveznosti)

- ◆ Dejstva, ki jih zatrjuje pritožnica, bi utegnila biti pomembna, če bi jih uveljavljala pravočasno, tj. v pravočasno vloženem ugovoru proti odpustu obveznosti. Sodišče prve stopnje bi v tem primeru izpodbijani sklep smelo izdati šele po pravnomočno zavrnjenem ali zavrnjenem ugovoru. Ker pa pritožnica ugovora proti odpustu obveznosti ni vložila, je odločitev sodišča prve stopnje pravilna.

VSL sklep Cst 479/2018, 2. 10. 2018

- ◆ Edina razlika med prvotno in sedanjo ureditvijo je v tem, da je sodišče prej o ovirah za odpust obveznosti odločalo na podlagi ugovora, sedaj pa po uradni dolžnosti. Tako dolžnik, ki je bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, nikoli ni mogel upravičeno pričakovati, da bo deležen odpusta obveznosti. Ureditev, ki velja zdaj, pa je po oceni višjega sodišča razumna in ne pomeni retroaktivne uporabe zakona.

VSL Sklep Cst 506/2018, 23. 10. 2018

- ◆ Glede na zakonsko pravico oziroma pravno dobroto odpusta obveznosti, ki stoji nasproti upnikovi ustavni pravici do zasebne lastnine, je pravilna in zelo razumna ureditev, ki upniku ne nalaga več še dolžnosti preverjanja dolžnikove obsojenosti za določena kazniva dejanja, ki že ves čas pomenijo oviro za odpust obveznosti, in vložitve ugovora proti odpustu obveznosti. Pravnomočna obsodba za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, ki še ni izbrisana iz kazenske evidence, je predstavljala oviro za odpust obveznosti že v času, ko je bil v obravnavani zadevi začel postopek odpusta obveznosti. Dolžnik, ki je bil obsojen za tako kaznivo dejanje, ki do poteka preizkusnega obdobja še ni bilo izbrisano iz kazenske evidence, tako nikoli ni mogel upravičeno pričakovati, da bo deležen odpusta obveznosti.

VSL Sklep Cst 545/2018, 6. 11. 2018

- ◆ ZFPPIPP ne določa, da bi sodišče ob odločanju o odpustu obveznosti vsebinsko presoјalo razloge za nastanek insolventnosti.

VSL Sklep Cst 644/2018, 19. 12. 2018

- ◆ Pravilne odločitve sodišča prve stopnje, ki temelji na zakonskih določbah, se ne more spreminjati s sklicevanjem na osebne okoliščine. Določba četrtega odstavka 407. člena ZFPPIPP nalaga sodišču, da pred izdajo sklepa o odpustu obveznosti po uradni dolžnosti preveri, ali obstaja ovira za odpust iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP. To pomeni, da mora preveriti, ali je v primeru, če je bil stečajni dolžnik pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, obsodba do poteka preizkusnega obdobja že izbrisana iz kazenske evidence, ali če so se do poteka preizkusnega obdobja izpolnili pogoji za njen izbris na podlagi zakonske rehabilitacije. Če rok za izbris obsodbe do poteka preizkusnega obdobja še ni potekel, mora sodišče predlog za odpust obveznosti zavrniti.

VSL Sklep Cst 608/2018, 27. 11. 2018

- ◆ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje začelo postopek odpusta obveznosti v postopku osebnega stečaja nad dolžnikom na predlog dolžnika. Z izpodbijanim sklepom pa je odločilo, da se

obveznosti stečajnega dolžnika odpustijo. Dolžnik je tako z izpodbijanim sklepom dosegel namen, ki ga je zasledoval, ko je vložil predlog za začetek postopka odpusta obveznosti. S pritožbo zoper izpodbijani sklep ne more doseči zase ugodnejše rešitve od odpusta obveznosti.

VSL Sklep Cst 523/2018, 8. 11. 2018

Iz obrazložitve:

5. Pritožba dolžnika zoper sklep o odpustu obveznosti, ki ga je sodišče prve stopnje izdalo na podlagi prvega odstavka 407. člena ZFPPIPP, ob povedanem ni dovoljena. Zato jo je pritožbeno sodišče kot nedovoljeno zavrglo (1. točka 365. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP).

408. člen (terjatve, za katere učinkuje odpust obveznosti)

- ♦ OZ v 1018. členu, uvrščenem med splošne določbe o poročtvu, določa, da na poroka, ki je poravnal upnikovo terjatev, preide ta terjatev z vsemi stranskimi pravicami in jamstvi za njeno izpolnitev. S subrogacijo porok vstopi v upnikov položaj. Določbo, po kateri ima porok od dolžnika pravico zahtevati "vse, kar je plačal zanj", je zato treba razumeti tako, da ima pravico od njega zahtevati, kar bi lahko zahteval upnik. Ker upnik od toženca zaradi odpusta dolga v stečaju ne bi mogel zahtevati izpolnitve, niti tožnik kot porok nima regresne pravice do njega. Za odločitev zato ni pomembno, kdaj je tožnik pridobil pravico terjati od toženca to, kar je plačal zanj njegovemu upniku.

VSL Sodba I Cp 1959/2018, 12. 12. 2018

- ♦ Skladno z 252. členom ZFPPIPP, ki določa, da pravne posledice stečaja nastanejo za vse terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, ki so nastale do stečajnega postopka, če ni v zakonu za posamezen primer določeno drugače, postopek osebnega stečaja nad toženko na tožničino regresno terjatev ne more vplivati. Na njeno regresno terjatev tudi odpust obveznosti po prvem in drugem odstavku 408. člena ZFPPIPP, ki določata, da ta učinkuje za vse terjatve upnikov do dolžnika, ki so nastale do začetka postopka osebnega stečaja, ne glede na to, ali je upnik to terjatev prijavil v postopku osebnega stečaja, če ni v drugem odstavku določeno drugače, ne učinkuje, saj učinkuje le za terjatve nastale do začetka osebnega stečaja, to je do 26. 1. 2015. Ob navedenem se za neutemeljene izkažejo pritožbene trditve, da gre v obravnavanem primeru za istovetnost denarnih terjatev in da na regresno terjatev tožnice, ki jo uveljavlja v tem postopku, učinkuje odpust obveznosti.

VSL Sodba II Cp 1258/2018, 24. 10. 2018

- ♦ Izrek sklepa o odpustu obveznosti določa, da odpust obveznosti učinkuje za vse navadne in podrejene terjatve upnikov do stečajnega dolžnika. Torej ne učinkuje na prednostne terjatve, te pa določata prvi odstavek 21. in 390. člena ZFPPIPP.

UPRS Sodba II U 473/2016-12, 28. 11. 2018

409. člen (pravni učinki odpusta obveznosti)

- ♦ OZ v 1018. členu, uvrščenem med splošne določbe o poročtvu, določa, da na poroka, ki je poravnal upnikovo terjatev, preide ta terjatev z vsemi stranskimi pravicami in jamstvi za njeno izpolnitev. S subrogacijo porok vstopi v upnikov položaj. Določbo, po kateri ima porok od dolžnika pravico zahtevati "vse, kar je plačal zanj", je zato treba razumeti tako, da ima pravico od njega zahtevati, kar bi lahko zahteval upnik. Ker upnik od toženca zaradi odpusta dolga v stečaju ne bi mogel zahtevati izpolnitve,

niti tožnik kot porok nima regresne pravice do njega. Za odločitev zato ni pomembno, kdaj je tožnik pridobil pravico terjati od toženca to, kar je plačal zanj njegovemu upniku.

VSL Sodba I Cp 1959/2018, 12. 12. 2018

- ◆ Skladno z 252. členom ZFPPIPP, ki določa, da pravne posledice stečaja nastanejo za vse terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, ki so nastale do stečajnega postopka, če ni v zakonu za posamezen primer določeno drugače, postopek osebnega stečaja nad toženko na tožničino regresno terjatev ne more vplivati. Na njeno regresno terjatev tudi odpust obveznosti po prvem in drugem odstavku 408. člena ZFPPIPP, ki določata, da ta učinkuje za vse terjatve upnikov do dolžnika, ki so nastale do začetka postopka osebnega stečaja, ne glede na to, ali je upnik to terjatev prijavil v postopku osebnega stečaja, če ni v drugem odstavku določeno drugače, ne učinkuje, saj učinkuje le za terjatve nastale do začetka osebnega stečaja, to je do 26. 1. 2015. Ob navedenem se za neutemeljene izkažejo pritožbene trditve, da gre v obravnavanem primeru za istovetnost denarnih terjatev in da na regresno terjatev tožnice, ki jo uveljavlja v tem postopku, učinkuje odpust obveznosti.

VSL Sodba II Cp 1258/2018, 24. 10. 2018

410. člen (končanje postopka osebnega stečaja po odpustu obveznosti)

- ◆ Izvršilno sodišče mora za ločitvene pravice, pridobljene v postopku izvršbe ali zavarovanja, ki je bil prekinjen z začetkom stečajnega postopka, uporabiti ustrezno določbo, če je bil v stečajnem postopku opravljen preizkus terjatev. Kadar je ločitveno pravico treba vzdržati v veljavi, se prodaja premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, in plačilo zavarovane terjatve opravi v stečajnem postopku, za kar sklep o odpustu obveznosti ni ovira. Sodišče prve stopnje ni imelo podlage za izbris zaznambe sklepa o izvršbi v zemljiški knjigi, saj ZIZ tega v danem primeru ne predvideva. Ko gre za nepremičnino, je izločitvena pravica v stečajnem postopku pravica osebe, ki je s priposestvovanjem ali na drug izviren način pridobila lastninsko pravico na nepremičnini, pri kateri je kot lastnik vpisan insolventni dolžnik, od insolventnega dolžnika zahtevati, da prizna njeno lastninsko pravico na nepremičnini. Sklicevanje upnika, da bi lahko šlo tudi za pravnoposlovno pridobitev, tako ni utemeljeno. Če je odsvojitelj pridobitelju izročil zemljiškoknjižno dovolilo za vknjižbo lastninske pravice v korist pridobitelja, na katerem je bil odsvojiteljev podpis notarsko overjen pred začetkom stečajnega postopka, lahko pridobitelj namreč tudi po začetku stečajnega postopka z zemljiškoknjižnim predlogom uveljavlja in doseže vknjižbo lastninske pravice v svojo korist, zato pridobitelj v takem primeru v stečajnem postopku ne uveljavlja izločitvene pravice. Če naj bi tretja pridobila lastninsko pravico po trenutku, ko je upnik (z zaznambo sklepa o izvršbi in učinkovanjem od 7. 7. 2009) pridobil hipoteko, bi lahko glede na celotno situacijo šlo le za pravnoposlovni prenos, ki pa ne bi bil možna podlaga za uveljavitev izločitvenega zahtevka. Glede na navedeno bi upnik mogel in moral vedeti, da je lahko šlo le za izvirno pridobitev lastninske pravice, zato mora tretji povrniti njene stroške.

VSL Sklep III Ip 2323/2018, 10. 10. 2018

411. člen (izpodbijanje odpusta obveznosti)

412. člen (odločanje o razveljavitvi odpusta obveznosti)

413. člen (evidenca sklepov o odpustu obveznosti)

414. člen (zapuščina kot stečajni dolжник)

415. člen (namen postopka stečaja zapuščine)

- ♦ Republika Slovenija na podlagi izrecne zakonske določbe prvega odstavka 142.a člena Zakona o dedovanju (ZD) v primeru, ko zapuščina brez dedičev na podlagi 9. člena ZD postane njena lastnina, ne odgovarja več za zapustnikove dolgove. Pravna podlaga za nadaljevanje izvršbe zoper Republiko Slovenijo tako ne obstaja več, zato slednja v izvršilni postopek ne more vstopiti kot novi dolжник.

VSK Sklep II Ip 286/2018, 8. 11. 2018

Iz obrazložitve:

4. Pritožba pravilno opozarja, da se je z uveljavitvijo novele ZD-C (22. 10. 2016) položaj Republike Slovenije kot prevzemnice zapuščine bistveno spremenil. Republika Slovenija namreč na podlagi izrecne zakonske določbe prvega odstavka 142.a člena ZD v primeru, ko zapuščina brez dedičev na podlagi 9. člena ZD postane njena lastnina, ne odgovarja več za zapustnikove dolgove. Novela ZD-C je zaradi tega z novimi določbami 142.a in 142.b člena uvedla možnost, da upniki zapustnika, ki imajo interes za poplačilo iz zapustnikovega premoženja, predlagajo začetek stečaja zapuščine po pravilih Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju - ZFPPIPP. V okviru tega postopka, ki ga morajo predlagati v roku šestih mesecev po objavi oklica, se lahko njihove terjatve do zapustnika poplačajo hkrati in v enakih deležih (415. člen ZFPPIPP)[1]. Če stečaja zapuščine ne predlagajo, zapuščina brez dedičev postane lastnina Republike Slovenije, le-ta pa za zapustnikove dolgove ne odgovarja. Upniki tako s svojo neaktivnostjo v okviru zapuščinskega postopka (v kolikor ne predlagajo stečaja zapuščine) izgubijo možnost poplačila svoje terjatve, ki jo imajo do zapustnika.

- ♦ Omejitev iz 128. člena ZD velja samo za omejitev dedovanja in se ne uporablja za omejitev stečajne mase v stečaju zapuščine brez dedičev, ko do dedovanja sploh ne pride. V primeru postopka stečaja zapuščine brez dedičev se vse zapustnikovo premoženje prenese v stečajno maso in se tudi o poplačilu zahtevka na podlagi 128. člena ZD odloči v postopku stečaja zapuščine.

VSL Sklep I Cp 2047/2018, 12. 12. 2018

Iz obrazložitve:

9. Pritožnica ima prav, da omejitev iz 128. člena ZD velja samo za omejitev dedovanja in se ne uporablja za omejitev stečajne mase v stečaju zapuščine brez dedičev, ko do dedovanja sploh ne pride. Ustavno sodišče RS je pri presoji ustavnosti te določbe, enako kot pravna teorija, zavzelo stališče, da temelji omejitev po 128. členu ZD primarno na zahtevi, naj se premoženje, ki obstaja zaradi družbene pomoči, vrne družbi, ne pa, da ga dobijo dediči. Pri omejitvi dedovanja premoženja osebe, ki je prejela socialno pomoč, gre torej za razmerje med državo, ki je zapustniku pomoč dajala, in dediči, ki zapustnikovo premoženje sicer pridobijo brez ekvivalenta (za zapustnikove dolgove odgovarjajo samo do višine vrednosti podedovanega premoženja). V primeru stečaja zapuščine brez dedičev pa ni dedičev, ki bi neodplačno prejeli zapuščino, pač pa je država v enakopravnem razmerju z drugimi upniki prejemnika pomoči, ki so prav tako prispevali k nastanku ali ohranitvi njegovega premoženja, saj bi bilo s poravnavo obveznosti zapustnikovo premoženje manjše. Zato ni utemeljenega razloga, da bi se izven postopka stečaja zapuščine določeni upniki (država oziroma občina) poplačali že v zapuščinskem postopku. V tej fazi postopka tudi ni odločilno, kakšna je pravna narava terjatve oziroma pravic posameznih upnikov (npr. izločitvena pravica). Slednje bo, kot je splošna značilnost vsakega stečajnega postopka, realizirano v postopku stečaja zapuščine.

416. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo in o postopku osebnega stečaja)

417. člen (stranke glavnega postopka stečaja zapuščine)

- ♦ Omejitev iz 128. člena ZD velja samo za omejitev dedovanja in se ne uporablja za omejitev stečajne mase v stečaju zapuščine brez dedičev, ko do dedovanja sploh ne pride. V primeru postopka stečaja zapuščine brez dedičev se vse zapustnikovo premoženje prenese v stečajno maso in se tudi o poplačilu zahtevka na podlagi 128. člena ZD odloči v postopku stečaja zapuščine.

VSL Sklep I Cp 2047/2018, 12. 12. 2018

417.a člen (obvestitev Republike Slovenije o zapuščini brez dedičev)

417.b člen (zahteva za prenos zapuščine v stečajno maso zapuščine brez dedičev)

- ♦ Omejitev iz 128. člena ZD velja samo za omejitev dedovanja in se ne uporablja za omejitev stečajne mase v stečaju zapuščine brez dedičev, ko do dedovanja sploh ne pride. V primeru postopka stečaja zapuščine brez dedičev se vse zapustnikovo premoženje prenese v stečajno maso in se tudi o poplačilu zahtevka na podlagi 128. člena ZD odloči v postopku stečaja zapuščine.

VSL Sklep I Cp 2047/2018, 12. 12. 2018

417.c člen (posebna pravila o postopku stečaja zapuščine brez dedičev)

417.d člen (posledice začetka stečaja zapuščine brez dedičev)

418. člen (posebna pravila o stečajni masi)

- ♦ Omejitev iz 128. člena ZD velja samo za omejitev dedovanja in se ne uporablja za omejitev stečajne mase v stečaju zapuščine brez dedičev, ko do dedovanja sploh ne pride. V primeru postopka stečaja zapuščine brez dedičev se vse zapustnikovo premoženje prenese v stečajno maso in se tudi o poplačilu zahtevka na podlagi 128. člena ZD odloči v postopku stečaja zapuščine.

VSL Sklep I Cp 2047/2018, 12. 12. 2018

419. člen (uporaba 6. poglavja)

420. člen (odločanje o začetku postopka prisilne likvidacije)

421. člen (uporaba pravil za prisilno likvidacijo)

- ♦ Ob smiselni uporabi 97. člena ZFPPIPP je upravitelj organ postopka prisilne likvidacije, tudi v postopku prisilne likvidacije pa je njegova naloga varovanje in uresničitev interesov upnikov. Je tudi zakoniti zastopnik dolžnika, ki je v prisilni likvidaciji. Ni pa pooblaščenec ali zastopnik delničarjev ali družbenikov, ki bi za svoje delo potreboval soglasje družbenikov. Ko je postopek prisilne likvidacije pravnomočno začel, se lahko konča le s poplačilom vseh upnikov ali pa z začetkom stečajnega postopka. Prekiniti pa ga ni več mogoče. Stranke postopka prisilne likvidacije so družbeniki pravne osebe, nad katero se vodi postopek. To pa pomeni, da se je družbenica smela pritožiti zoper izpodbijani sklep in ni pravilno stališče upravitelja, da naj pritožnica zaradi pravnomočnosti sklepa o prenehanju pravne osebe ne bi več imela položaja družbenika. Domneva iz prve alineje 1. točke drugega odstavka 14. člena ZFPPIPP je sicer izpodbojna, vendar pa ne z navajanjem, da ima dolžnik dovolj premoženja, iz katerega se bodo (nekoč) poplačale vse njegove obveznosti. Zatrjevanega dejanskega stanja pa pritožnica ne izpodbija.

VSL Sklep Cst 492/2018, 16. 10. 2018

422. člen (stranke postopka prisilne likvidacije)

- ♦ Stranke postopka prisilne likvidacije so družbeniki pravne osebe, nad katero se vodi postopek. To pa pomeni, da se je družbenica smela pritožiti zoper izpodbijani sklep in ni pravilno stališče upravitelja, da naj pritožnica zaradi pravnomočnosti sklepa o prenehanju pravne osebe ne bi več imela položaja družbenika. Domneva iz prve alineje 1. točke drugega odstavka 14. člena ZFPPIPP je sicer izpodbojna, vendar pa ne z navajanjem, da ima dolžnik dovolj premoženja, iz katerega se bodo (nekoč) poplačale vse njegove obveznosti. Zatrjevanega dejanskega stanja pa pritožnica ne izpodbija.

VSL Sklep Cst 492/2018, 16. 10. 2018

423. člen (posebna pravila, če je pravna oseba insolventna)

- ♦ Ob smiselni uporabi 97. člena ZFPPIPP je upravitelj organ postopka prisilne likvidacije, tudi v postopku prisilne likvidacije pa je njegova naloga varovanje in uresničitev interesov upnikov. Je tudi zakoniti zastopnik dolžnika, ki je v prisilni likvidaciji. Ni pa pooblaščenec ali zastopnik delničarjev ali družbenikov, ki bi za svoje delo potreboval soglasje družbenikov. Ko je postopek prisilne likvidacije pravnomočno začel, se lahko konča le s poplačilom vseh upnikov ali pa z začetkom stečajnega postopka. Prekiniti pa ga ni več mogoče. Stranke postopka prisilne likvidacije so družbeniki pravne osebe, nad katero se vodi postopek. To pa pomeni, da se je družbenica smela pritožiti zoper izpodbijani sklep [o ustavitvi postopka prisilne likvidacije in začetku stečajnega postopka] in ni pravilno stališče upravitelja, da naj pritožnica zaradi pravnomočnosti sklepa o prenehanju pravne osebe ne bi več imela položaja družbenika. Domneva iz prve alineje 1. točke drugega odstavka 14. člena ZFPPIPP je sicer izpodbojna,

vendar pa ne z navajanjem, da ima dolžnik dovolj premoženja, iz katerega se bodo (nekoč) poplačale vse njegove obveznosti. Zatrjevanega dejanskega stanja pa pritožnica ne izpodbija.

VSL Sklep Cst 492/2018, 16. 10. 2018

- ♦ V situaciji iz 423. člena ZFPPIPP je smiselno uporabljiva tudi določba tretjega odstavka 234. člena ZFPPIPP, po kateri domnevo insolventnosti iz prvega odstavka 234. člena ZFPPIPP lahko izpodbija samo družbenik dolžnika. Iz navedenega izhaja, da pritožbo proti sklepu o ustavitvi postopka prisilne likvidacije in začetku stečajnega postopka, ki je bil izdan v skladu z drugim odstavkom 423. člena ZFPPIPP, lahko vloži le družbenik dolžnika.

VSL Sklep Cst 58/2019, 30. 1. 2019

424. člen (uporaba 7. poglavja)

- ♦ Iz razlogov izpodbijanega sklepa ne izhaja, da lastnik objekta, ki stoji na poslovnem naslovu, družbi, kateri je dal dovoljenje za poslovanje na istem poslovnem naslovu, tega dovoljenja ne sme pozneje odreči ali preklicati, pač pa da družbe iz tega razloga registrsko sodišče ne sme izbrisati iz sodnega registra. Ker ZFPPIPP v poglavju o postopku izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije ne določa, da predstavlja preklic izjave, podane na podlagi četrtega odstavka 4. člena ZSReg, razlog za izbris subjekta vpisa iz sodnega registra brez likvidacije, je sodišče prve stopnje pravilno zavrnilo predlog predlagatelja, ki je želel s sodno odločbo doseči tako posledico na podlagi dejstva, da je izjavo o dovoljenju, po vpisu poslovnega naslova v sodni register, preklical. Tako kot predlaga pritožnik, ni mogoče razlagati določbe tretje alineje 2. točke drugega odstavka 427. člena ZFPPIPP, ki govori o subjektu, ki ima v sodni register vpisan kot poslovni naslov naslov, na katerem stoji objekt, katerega subjekt vpisa ni lastnik, oseba, ki je lastnik, pa mu ni dala dovoljenja za poslovanje na tem naslovu. Razlaga zakona, da gre tudi v primeru preklica izjave o dovoljenju za enak primer kot ga določa ZFPPIPP v tretji alineji 2. točke drugega odstavka 427. člena, ni pravilna (je preširoka, ne ustreza namenu zakona, za gospodarski subjekt kot je obravnavani pa tudi ne bi bila v skladu z načelom svobodne gospodarske pobude).

VSL Sklep IV Cpg 720/2018, 17. 10. 2018, enako VSL Sklep IV Cpg 721/2018, 17. 10. 2018

- ♦ Ustavno sodišče je ugotovilo, da zakonodajalec ni imel razumnega in stvarnega razloga, ki bi upravičil drugačno ureditev položaja upnikov v izbrisnem postopku po 2. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP v primerjavi s položajem upnikov v izbrisnem postopku po 1. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP. Do odprave ugotovljenega neskladja se lahko v postopku izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije, ki se vodi iz razloga po 2. točki prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP, kot ugovor, da izbrisni razlog ne obstaja, uveljavi tudi, da pravna oseba ni prenehala poslovati, da ima premoženje ali da ni izpolnila vseh svojih obveznosti.

VSC Sklep II Cpg 20/2019, 6. 2. 2019

- ♦ Subjekt vpisa v sodni register, zoper katerega je bil začel postopek izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije, po ZFPPIPP nima procesne legitimacije za vložitev pritožbe zoper sklep o ustavitvi postopka izbrisa.

VSL Sklep IV Cpg 905/2018, 19. 12. 2018

425. člen (pristojnost sodišča)

426. člen (sestava registrskega sodišča)

427. člen (izbrisni razlog)

428. člen (obveznost obveščanja o domnevi izbrisnega razloga)

429. člen (uporaba pravil o postopku)

430. člen (objave in vročitve)

431. člen (odločanje o začetku postopka izbrisa)

432. člen (udeleženci postopka izbrisa)

- ♦ V konkretnem primeru je pritožbo zoper sklep o obstoju izbrisnega razloga vložila pravna oseba, nad katero sodišče vodi postopek izbrisa. Proti sklepu o obstoju izbrisnega razloga lahko vloži pritožbo vsak udeleženec postopka, torej nedvomno tudi pravna oseba, zoper katero se vodi postopek izbrisa, ne glede na dejstvo, da ni vložila ugovora proti začetku postopka odpusta obveznosti. Registrsko sodišče zato ni imelo podlage za sklepanje, da njena pritožba ni dovoljena.

VSL Sklep IV Cpg 645/2018, 12. 9. 2018

- ♦ Registrsko sodišče je izdalo nov sklep o začetku postopka izbrisa zoper katerega, kot ugotovljeno, upnik ni ugovarjal. Zato nima pravice do pritožbe zoper sklep o ugotovitvi obstoja izbrisnega razloga.

VSC Sklep II Cpg 146/2018, 3. 10. 2018

- ♦ Subjekt vpisa v sodni register, zoper katerega je bil začet postopek izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije, po ZFPPIPP nima procesne legitimacije za vložitev pritožbe zoper sklep o ustavitvi postopka izbrisa.

VSL Sklep IV Cpg 905/2018, 19. 12. 2018

- ♦ Upnik šele v pritožbi vlaga ugovor proti sklepu o začetku izbrisa. Ne navaja, da bi ga v tej zadevi vložil že v tako imenovani prvi fazi zoper sklep o začetku postopka izbrisa. To tudi ne izhaja iz spisa.

VSC Sklep II Cpg 144/2018, 3. 10. 2018

433. člen (upravičeni predlagatelj)

434. člen (sklep o začetku postopka izbrisa)

435. člen (razlogi za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

- ♦ Registrsko sodišče je izdalo nov sklep o začetku postopka izbrisa zoper katerega, kot ugotovljeno, upnik ni ugovarjal. Zato nima pravice do pritožbe zoper sklep o ugotovitvi obstoja izbrisnega razloga.

VSC Sklep II Cpg 146/2018, 3. 10. 2018

- ♦ Upnik šele v pritožbi vlaga ugovor proti sklepu o začetku izbrisa. Ne navaja, da bi ga v tej zadevi vložil že v tako imenovani prvi fazi zoper sklep o začetku postopka izbrisa. To tudi ne izhaja iz spisa.

VSC Sklep II Cpg 144/2018, 3. 10. 2018

- ♦ Ker subjekt vpisa v pritožbi dejstva, da ni vložil ugovora, ne izpodbija in tudi ne navaja relevantnih okoliščin glede obstoja izbrisnega razloga, ki bi ob uradnem preizkusu izpodbijanega sklepa glede pravilne uporabe materialnega prava lahko kazale na to, da izbrisni razlog, na podlagi katerega je sodišče prve stopnje odločilo o začetku postopka za izbris subjekta, ne obstoji, ter tudi ni ugotoviti postopkovnih kršitev, ki jih je sodišče druge stopnje dolžno upoštevati po uradni dolžnosti, je sodišče druge stopnje pritožbo subjekta zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo sklep sodišča prve stopnje.

VSM Sklep I Cpg 313/2018, 8. 11. 2018

- ♦ Razlog, ki ga je navedla pritožnica v pritožbi, je razlog za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa. Pritožbeno sodišče ga je upoštevalo kot dopusten razlog tudi za pritožbo proti sklepu o obstoju izbrisnega razloga, ker je pritožnica izkazala, da ga ni mogla uveljaviti do poteka roka za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa. S predloženo izjavo predlagateljice postopka izbrisa je pritožnica izkazala, da je na poslovnem naslovu, ki je vpisan v sodni register, upravičena poslovati.

VSL Sklep IV Cpg 57/2019, 30. 1. 2019

436. člen (rok za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

437. člen (odločanje o ugovoru proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

- ♦ Ker subjekt vpisa v pritožbi dejstva, da ni vložil ugovora, ne izpodbija in tudi ne navaja relevantnih okoliščin glede obstoja izbrisnega razloga, ki bi ob uradnem preizkusu izpodbijanega sklepa glede pravilne uporabe materialnega prava lahko kazale na to, da izbrisni razlog, na podlagi katerega je sodišče prve stopnje odločilo o začetku postopka za izbris subjekta, ne obstoji, ter tudi ni ugotoviti postopkovnih kršitev, ki jih je sodišče druge stopnje dolžno upoštevati po uradni dolžnosti, je sodišče druge stopnje pritožbo subjekta zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo sklep sodišča prve stopnje.

VSM Sklep I Cpg 313/2018, 8. 11. 2018

438. člen (sklep o ustavitvi postopka izbrisa)

- ♦ Subjekt vpisa zakon ne priznava procesne legitimacije za pritožbo zoper sklep o ustavitvi postopka izbrisa.

VSL Sklep IV Cpg 752/2018, 17. 10. 2018

- ♦ Subjekt vpisa v sodni register, zoper katerega je bil začet postopek izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije, po ZFPPIPP nima procesne legitimacije za vložitev pritožbe zoper sklep o ustavitvi postopka izbrisa.

VSL Sklep IV Cpg 905/2018, 19. 12. 2018

439. člen (sklep o obstoju izbrisnega razloga)

- ♦ V konkretnem primeru je pritožbo zoper sklep o obstoju izbrisnega razloga vložila pravna oseba, nad katero sodišče vodi postopek izbrisa. Proti sklepu o obstoju izbrisnega razloga lahko vloži pritožbo vsak udeleženec postopka, torej nedvomno tudi pravna oseba, zoper katero se vodi postopek izbrisa, ne glede na dejstvo, da ni vložila ugovora proti začetku postopka odpusta obveznosti. Registrsko sodišče zato ni imelo podlage za sklepanje, da njena pritožba ni dovoljena.

VSL Sklep IV Cpg 645/2018, 12. 9. 2018

- ♦ Registrsko sodišče je izdalo nov sklep o začetku postopka izbrisa zoper katerega, kot ugotovljeno, upnik ni ugovarjal. Zato nima pravice do pritožbe zoper sklep o ugotovitvi obstoja izbrisnega razloga.

VSC Sklep II Cpg 146/2018, 3. 10. 2018

- ♦ Ker subjekt vpisa v pritožbi dejstva, da ni vložil ugovora, ne izpodbija in tudi ne navaja relevantnih okoliščin glede obstoja izbrisnega razloga, ki bi ob uradnem preizkusu izpodbijanega sklepa glede pravilne uporabe materialnega prava lahko kazale na to, da izbrisni razlog, na podlagi katerega je sodišče prve stopnje odločilo o začetku postopka za izbris subjekta, ne obstoji, ter tudi ni ugotoviti postopkovnih kršitev, ki jih je sodišče druge stopnje dolžno upoštevati po uradni dolžnosti, je sodišče druge stopnje pritožbo subjekta zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo sklep sodišča prve stopnje.

VSM Sklep I Cpg 313/2018, 8. 11. 2018

- ♦ Razlog, ki ga je navedla pritožnica v pritožbi, je razlog za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa. Pritožbeno sodišče ga je upoštevalo kot dopusten razlog tudi za pritožbo proti sklepu o obstoju izbrisnega razloga, ker je pritožnica izkazala, da ga ni mogla uveljaviti do poteka roka za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa. S predloženo izjavo predlagateljice postopka izbrisa je pritožnica izkazala, da je na poslovnem naslovu, ki je vpisan v sodni register, upravičena poslovati.

VSL Sklep IV Cpg 57/2019, 30. 1. 2019

440. člen (izbris pravne osebe iz sodnega registra)

441. člen (prenehanje pravne osebe)

442. člen (učinek izbrisa za pravice upnikov in delavcev)

- ◆ Tožnik uveljavlja odškodninsko odgovornost toženca kot poslovodje izbrisane družbe, medtem ko je sodišče prve stopnje izpodbijano odločitev oprlo na zakonsko določbo, ki se nanaša na postopke zoper družbenike izbrisanih družb. Ker gre za zahtevke z različno dejansko in pravno podlago, pritožnik utemeljeno navaja, da 1. člen ZPPDID ne predstavlja pravne podlage, na kateri bi bilo mogoče utemeljiti prekinitev obravnavanega postopka.

VSL Sklep I Cp 2309/2018, 16. 1. 2019

- ◆ V primeru spregleda pravne osebnosti družbenik odgovarja za obveznost družbe, ta obveznost pa je po svoji naravi taka oziroma ostaja taka, kot je bila obveznost družbe. Spregled je le temelj, pravna podlaga za njegovo odgovornost za obveznosti družbe, za katere sicer po zakonu ne odgovarja. Ker ostaja narava obveznosti po spregledu pravne osebnosti nespremenjena, za njen obstoj in zastaranje veljajo pravila kot za obstoj in zastaranje „temeljne“, „osnovne“ obveznosti družbe. Zastaranje zahtevka zaradi spregleda pravne osebnosti začne teči, ko: 1) terjatev do družbe dospe v plačilo in 2) se uresniči eden izmed dejanskih stanov spregleda pravne osebnosti.

VSL Sodba II Cp 2167/2018, 16. 1. 2019

- ◆ Za nastanek odškodninske odgovornosti poslovodstva do upnikov izbrisane pravne osebe za škodo, ki so jo imeli, ker zaradi izbrisa pravne osebe niso dosegli polnega poplačila, morajo biti poleg obstoja insolventnosti družbe izpolnjene predpostavke: protipravnost ravnanja poslovodstva, ki se kaže v kršitvah obveznosti poslovodstva, določenih v 34. členu ali 35. do 39. členu ZFPPIPP, vzročna zveza (med opustitvijo poslovodstva in škodo), ki se domneva, jo je pa mogoče izpodbiti, ter škoda.

VSL Sodba I Cp 1787/2018, 23. 1. 2019

- ◆ Da bi se stečajni postopek nad premoženjem izbrisane pravne osebe lahko izvedel, mora biti premoženje znano do te mere, da ga je mogoče v stečajnem postopku unovčiti. Preprost test unovčljivosti premoženja, kot ga je na podlagi bilance stanja na dan 31. 12. 2013 opredelil pritožnik pokaže, da navedeno premoženje ni do te mere individualizirano, da bi ga bilo mogoče unovčiti brez podatka o dejanski in pravni podlagi v predmetni bilanci izkazanih sredstev in predložitvi dokazov zanje. Pravilen je zato zaključek prvostopenjskega sodišča, da predlagatelj zgolj z bilanco stanja ni specificiral oz. konkretiziral premoženja, niti izkazal premoženja, nad katerim bi bilo mogoče voditi stečajni postopek. V predlogu navedeni računovodski podatki o vrsti in vrednosti premoženja, kriteriju opredeljenosti premoženja v smislu četrtega odstavka 443. člena ZFPPIPP ne zadostijo. Vložitev tožbe družbenika za povračilo škode družbi, vložena zoper njenega poslovodjo po tretjem odstavku v zvezi z drugim odstavkom 503. člena ZGD-1 terja izpolnitev materialnopravnih predpostavk za utemeljenost takega tožbenega zahtevka in sicer, da je družbenik prej brez uspeha zahteval izpolnitev odškodninske obveznosti poslovodje in vsaj ena od sledečih predpostavk: da je skupščini predlagal sprejetje sklepa o vložitvi take tožbe, pa ga ni sprejela, ali da je skupščina sicer sprejela tak sklep, pa ni imenovala zastopnika za vložitev tožbe, če je bilo to potrebno ali, če je skupščina sklep sprejela, pa poslovodja ali posebni zastopnik ni vložil tožbe. Tudi tovrstni sklepi morajo biti v primeru eno osebnosti družbe vpisani v knjigo sklepov in se njihov obstoj le zato, ker naj bi odškodninski zahtevek v svojem imenu in za račun družbe uveljavljal edini družbenik (in s tem izkazal tudi voljo družbe) ne domneva.

VSL Sklep Cst 15/2018, 23. 1. 2018

- ◆ S pritožbo zoper sklep o začetku stečajnega postopka nad najdenim premoženjem izbrisane pravne osebe ni mogoče ugovarjati, da izbrisana pravna oseba ob izbrisu ni bila insolventna, saj sodišče izda sklep o začetku stečajnega postopka nad tem premoženjem, ne da bi presoјalo insolventnost. Zato v tem postopku ne morejo biti upoštevni niti pritožbeni razlogi, ki se nanašajo na obstoj upnikove terjatve, niti razlogi glede insolventnosti. Stališče pritožnika, da ga je kot družbenika izbrisane d.n.o. treba šteti za

njenega univerzalnega pravnega naslednika, je brez pravne podlage. Pritožnik kot družbenik (izbrisane družbe) nima možnosti ugovora, da upnikova terjatev ne obstoji.

VSL Sklep Cst 300/2018, 13. 6. 2018

- ♦ V primeru, ko je najdeno premoženje izbrisane družbe nepremičnina oziroma solastniški delež na nepremičnini, je možnost pridobitve (so)lastninske pravice (edine) družbenice izbrisane družbe na takšnem premoženju glede na določbo 68. člena Ustave odvisna od statusa državljanstva družbenice. Materialnopravno zmotno je namreč stališče družbenice izbrisane družbe in stečajne upraviteljice v odgovorih na zahtevo za varstvo zakonitosti, da status državljanstva ni odločilen, ker naj bi šlo za univerzalno pravno nasledstvo družbenika nad premoženjem izbrisane pravne osebe. Ovira za pridobitev lastninske pravice tujega državljana na nepremičninah je urejena v 68. členu Ustave. Določb 373. člena ZFPPIPP in 418. člena ZGD-1 ni mogoče razlagati kot zakona v smislu 68. člena Ustave, s katerim bi bila urejena pravica vseh tujih državljanov, da na tej podlagi lahko pridobijo lastninsko pravico na nepremičninah.

VSRS Sklep III Ips 88/2018, 22. 1. 2019

443. člen (najdeno premoženje izbrisane pravne osebe)

444. člen (postopki za uveljavitev pravic izbrisane pravne osebe)

444.a člen (premoženje izbrisane pravne osebe, najdeno v izvršilnem postopku)

445. člen (tuja država in država članica)

446. člen (domači in tuji postopek zaradi insolventnosti)

- ♦ Kot izhaja iz prakse Sodišča EU (Zadeva C-396/09 (20.10.2011)) je „za določitev središča glavnih interesov dolžnice treba 2. stavek prvega odstavka 3. člena Uredbe št. 1346/2000 o postopkih v primeru insolventnosti razlagati tako, da je središče interesov družbe dolžnice treba določiti tako, da se prvotno upošteva kraj uprave te družbe, kot ga je mogoče določiti na podlagi objektivnih elementov, ki jih lahko preverijo tretje osebe. Če so vodstveni in nadzorni organi družbe na statutarnem sedežu družbe in če se odločitve glede upravljanja te družbe sprejemajo v tem kraju tako, da to lahko preverijo tretje osebe, domneve iz te določbe ni mogoče ovreči. Če kraj uprave družbe ni na statutarnem sedežu družbe, je mogoče v državi članici, v kateri družba nima statutarne sedeža, šteti za elementa, ki zadostujeta za ovrženje domneve zakonodajalca Unije le, če je s celovito presojo vseh upoštevanih elementov mogoče ugotoviti, da sta dejansko središče uprave in nadzora te družbe ter kraj upravljanja njenih interesov v tej drugi državi članici in sicer tako, da to lahko preverijo tretje osebe.“

VSL sklep Cst 428/2018, 4. 9. 2018

447. člen (osebe po državni pripadnosti)

448. člen (država, v kateri je premoženje)

449. člen (uporaba 8. poglavja)

450. člen (pristojnost domačega sodišča)

451. člen (upravičenja domačega upravitelja delovati v tuji državi)

452. člen (izjeme zaradi varovanja suverenosti, varnosti ali javnega interesa Republike Slovenije)

453. člen (razlaga pravil, določenih v 8. poglavju)

454. člen (upravičenje tujega upravitelja do neposrednega dostopa do domačega sodišča)

455. člen (upravičenje tujega upravitelja predlagati začetek domačega postopka zaradi insolventnosti)

456. člen (sodelovanje tujega upravitelja v domačem postopku zaradi insolventnosti)

457. člen (položaj tujih upnikov v domačem postopku zaradi insolventnosti)

458. člen (obveščanje znanih upnikov o začetku domačega stečajnega postopka)

- ♦ Čeprav je toženka dopis poslala z navadno pošto, pri tem ni ravnala v nasprotju z določbami ZFPPIPP oziroma ZPP, kot ji neutemeljeno očita tožnik, saj ZFPPIPP tak način pošiljanja obvestil celo izrecno določa – iz četrtega odstavka navedenega člena izhaja, da „obvestilo iz prvega odstavka tega člena lahko upravitelj pošlje z navadno pošto pošiljko ali po elektronski pošti“, zaradi česar uporaba določb ZPP o vročanju niti ne pride v poštev. Kot je sodišče prve stopnje pravilno obrazložilo, dejstvo, da v stečajnem spisu ni obvestila o pošiljanju pošiljke tujemu upniku in navedbe o strošku pošiljanja le-tega ne pomeni, da toženka obvestila ni poslala, saj ZFPPIPP stečajnemu upravitelju izrecno določa, da lahko obvestilo pošlje z navadno pošiljko ali po elektronski pošti (četrti odstavek 458. člena ZFPPIPP), prav tako pa ZFPPIPP nikjer ne določa, da bi moral stečajni upravitelj v spis vložiti vsa obvestila, ki jih pošilja upnikom, oziroma predložiti dokazila o nakupu znamk/plačilu poštnine za vse pošiljke. Ugotovilo je, da tožnik ni uspel dokazati, da bi lahko navedba naslova družbe brez navedbe nadstropja, kjer so se nahajali poslovni prostori, pomenila nemožnost prejema pošiljke, kar niti ni pritožbeno sporno.

VSM Sodba I Cp 828/2018, 27. 11. 2018

459. člen (uporaba pravil o postopku)

460. člen (zahteva za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti)

461. člen (domneve pri priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

462. člen (sklep o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

463. člen (objava sklepa o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

464. člen (obveščanje sodišča o novih informacijah)

465. člen (začasna ureditev posledic tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti)

466. člen (pravne posledice priznanja tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti, ki nastanejo ne da bi o njih odločalo sodišče)

467. člen (pravne posledice priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti, ki jih določi sodišče)

468. člen (varovanje interesov upnikov in drugih oseb, za katere učinkujejo pravne posledice priznanaja tujega postopka zaradi insolventnosti)

469. člen (procesno upravičenje tujega upravitelja izpodbijati pravna dejanja insolventnega dolžnika)

470. člen (intervencija tujega upravitelja v postopkih, katerih stranka je insolventni dolžnik)

471. člen (sodelovanje domačega sodišča s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

472. člen (sodelovanje domačega upravitelja s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

473. člen (oblike sodelovanja)

473.a člen (jezik sodelovanja)

474. člen (začetek domačega pomožnega postopka zaradi insolventnosti)

475. člen (usklajevanje vzporednega domačega in tujega postopka zaradi insolventnosti)

476. člen (usklajevanje več vzporednih tujih postopkov zaradi insolventnosti)

477. člen (domneva insolventnosti pri priznanju tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti)

478. člen (pravilo o plačilu terjatve v vzporednih postopkih zaradi insolventnosti)

479. člen (splošno pravilo)

480. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe, katerih predmet je nepremičnina)

481. člen (pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register)

- ♦ Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da je za presojo pravnih posledic stečajnega postopka nad dolžnikom v eni državi (članici) na že tekoče izvršilne postopke v drugi državi (članici) treba uporabiti pravo države (članice), v kateri je uveden stečajni postopek (v konkretnem primeru nizozemsko pravo - glej 485. člen ZFPPIPP ter 1. točka in 2.(f) točka 4. člena Uredbe 1346/2000), medtem ko se za presojo pravnih posledic stečajnega postopka na že pridobljene stvarne pravice upnikov na nepremičnini v drugi državi (članici), uporabi pravo države (članice), v kateri se nahaja nepremičnina (v konkretnem primeru slovensko pravo) - to izhaja tako iz 11. člena Uredbe 1346/2000 kot tudi iz določbe prvega odstavka 481. člena ZFPPIPP ter iz bistva 5. člena Uredbe 1346/2000 (za uporabo katerega se v pritožbi zavzema upnik). Zato je sodišče prve stopnje glede zastavnih pravic na nepremičninah v konkretnem primeru pravilno uporabilo slovensko zakonodajo, in sicer 1. točko drugega odstavka 280. člena in 1. točko drugega odstavka 298.a člena ZFPPIPP, ter v skladu s tema določbama ohranilo v veljavi obe hipotezi. Upnik sodišča ni uspel prepričati, da v primeru ustavitve izvršilnega postopka ne bo mogel doseči prodaje zastavljenih nepremičnin in vsaj delnega poplačila terjatve na Nizozemskem. Upošteva relevantna določila nizozemskega zakona o stečajnem postopku ter dejstvo, da je upnik v zemljiški knjigi pri dolžnikovih nepremičninah v Sloveniji vpisan kot prvi in edini hipotekarni upnik, se njegov položaj v stečajnem postopku na Nizozemskem ne bi smel poslabšati do te mere, da bi mu bilo povsem

onemogočeno uveljavljanje pravice do poplačila iz hipoteke, ter da mu posledično ne bi bilo zagotovljeno posebno jamstvo pri uveljavljanju njegove zavarovane terjatve, kot to določa Uredba 1346/2000.

VSL Sklep I Ip 780/2018, 22. 5. 2018

482. člen (pravo, ki se uporabi za plačilne sisteme in finančne trge)

483. člen (pravo, ki se uporabi za dogovore o izravnavi in pogodbe o ponovnem odkupu)

484. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe o zaposlitvi)

485. člen (uporaba oddelka 8.7)

- ♦ Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da je za presojo pravnih posledic stečajnega postopka nad dolžnikom v eni državi (članici) na že tekoče izvršilne postopke v drugi državi (članici) treba uporabiti pravo države (članice), v kateri je uveden stečajni postopek (v konkretnem primeru nizozemsko pravo - glej 485. člen ZFPPIPP ter 1. točka in 2.(f) točka 4. člena Uredbe 1346/2000), medtem ko se za presojo pravnih posledic stečajnega postopka na že pridobljene stvarne pravice upnikov na nepremičnini v drugi državi (članici), uporabi pravo države (članice), v kateri se nahaja nepremičnina (v konkretnem primeru slovensko pravo) - to izhaja tako iz 11. člena Uredbe 1346/2000 kot tudi iz določbe prvega odstavka 481. člena ZFPPIPP ter iz bistva 5. člena Uredbe 1346/2000 (za uporabo katerega se v pritožbi zavzema upnik). Zato je sodišče prve stopnje glede zastavnih pravic na nepremičninah v konkretnem primeru pravilno uporabilo slovensko zakonodajo, in sicer 1. točko drugega odstavka 280. člena in 1. točko drugega odstavka 298.a člena ZFPPIPP, ter v skladu s tema določbama ohranilo v veljavi obe hipoteki. Upnik sodišča ni uspel prepričati, da v primeru ustavitve izvršilnega postopka ne bo mogel doseči prodaje zastavljenih nepremičnin in vsaj delnega poplačila terjatve na Nizozemskem. Upošteva je relevantna določila nizozemskega zakona o stečajnem postopku ter dejstvo, da je upnik v zemljiški knjigi pri dolžnikovih nepremičninah v Sloveniji vpisan kot prvi in edini hipotekarni upnik, se njegov položaj v stečajnem postopku na Nizozemskem ne bi smel poslabšati do te mere, da bi mu bilo povsem onemogočeno uveljavljanje pravice do poplačila iz hipoteke, ter da mu posledično ne bi bilo zagotovljeno posebno jamstvo pri uveljavljanju njegove zavarovane terjatve, kot to določa Uredba 1346/2000.

VSL Sklep I Ip 780/2018, 22. 5. 2018

486. člen (neposredno učinkovanje postopka zaradi insolventnosti države članice)

- ♦ Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da je za presojo pravnih posledic stečajnega postopka nad dolžnikom v eni državi (članici) na že tekoče izvršilne postopke v drugi državi (članici) treba uporabiti pravo države (članice), v kateri je uveden stečajni postopek (v konkretnem primeru nizozemsko pravo - glej 485. člen ZFPPIPP ter 1. točka in 2.(f) točka 4. člena Uredbe 1346/2000), medtem ko se za presojo

pravnih posledic stečajnega postopka na že pridobljene stvarne pravice upnikov na nepremičnini v drugi državi (članici), uporabi pravo države (članice), v kateri se nahaja nepremičnina (v konkretnem primeru slovensko pravo) - to izhaja tako iz 11. člena Uredbe 1346/2000 kot tudi iz določbe prvega odstavka 481. člena ZFPPIPP ter iz bistva 5. člena Uredbe 1346/2000 (za uporabo katerega se v pritožbi zavzema upnik). Zato je sodišče prve stopnje glede zastavnih pravic na nepremičninah v konkretnem primeru pravilno uporabilo slovensko zakonodajo, in sicer 1. točko drugega odstavka 280. člena in 1. točko drugega odstavka 298.a člena ZFPPIPP, ter v skladu s tema določbama ohranilo v veljavi obe hipotezi. Upnik sodišča ni uspel prepričati, da v primeru ustavitve izvršilnega postopka ne bo mogel doseči prodaje zastavljenih nepremičnin in vsaj delnega poplačila terjatve na Nizozemskem. Upošteva relevantna določila nizozemskega zakona o stečajnem postopku ter dejstvo, da je upnik v zemljiški knjigi pri dolžnikovih nepremičninah v Sloveniji vpisan kot prvi in edini hipotekarni upnik, se njegov položaj v stečajnem postopku na Nizozemskem ne bi smel poslabšati do te mere, da bi mu bilo povsem onemogočeno uveljavljanje pravice do poplačila iz hipoteke, ter da mu posledično ne bi bilo zagotovljeno posebno jamstvo pri uveljavljanju njegove zavarovane terjatve, kot to določa Uredba 1346/2000.

VSL Sklep I Ip 780/2018, 22. 5. 2018

487. člen (domači pomožni postopek zaradi insolventnosti)

488. člen (posebna pravila o pravu, ki se uporabi)